

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 122

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

54 tomas

2011 m. gegužės 11 d.

Turinys

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2011 m. gegužės 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 443/2011, kuriuo galutinio kompensacinio maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados siunčiamam importuojamam biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, ir galutinio kompensacinio maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino ... 1
- ★ 2011 m. gegužės 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 444/2011, kuriuo galutinio antidempingo maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados siunčiamam importuojamam biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, galutinio antidempingo maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino 12
- ★ 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 445/2011 dėl subjektų, atsakingų už prekių vagonų priežiūrą, sertifikavimo sistemos, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 653/2007 ⁽¹⁾ 22
- ★ 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 446/2011, kuriuo tam tikriems importuojamiems Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiams ir jų mišiniams nustatomas laikinasis antidempingo maitas 47

Kaina: 7 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

- ★ 2011 m. gegužės 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 447/2011 dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje 63

- ★ 2011 m. gegužės 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 448/2011, kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas (Σταφίδα Ηλείας (*Stafida Ilias*) (SGN)) 65

- ★ 2011 m. gegužės 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 449/2011, kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiami tam tikri pavadinimai (陝西苹果 (*Shaanxi ping guo*) (SKVN), 龙井茶 (*Longjing Cha*) (SKVN), 琯溪蜜柚 (*Guanxi Mi You*) (SKVN), 蠡县麻山药 (*Lixian Ma Shan Yao*) (SGN)) 67

- 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 450/2011, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 69

DIREKTYVOS

- ★ 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos direktyva 2011/58/ES, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB, kad būtų pratęstas veikliosios medžiagos karbendazimo įrašo galiojimas ⁽¹⁾ 71

SPRENDIMAI

2011/276/ES:

- ★ 2010 m. gegužės 26 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos sudarant susitarimą dėl mokesčių, kurią Belgija suteikė bendrovei „Umicore S.A.“ (buvusiai „Union Minière S.A.“) (Valstybės pagalba C 76/03 (ex NN 69/03)) (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 2538) ⁽¹⁾ 76

2011/277/ES:

- ★ 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo dėl pripažinimo, kad tam tikruose Italijos regionuose oficialiai nenustatyta bruceliozės (*B. melitensis*), iš dalies keičiamas Sprendimo 93/52/EEB II priedas ir kuriuo dėl paskelbimo, kad tam tikruose Italijos, Lenkijos ir Jungtinės Karalystės regionuose oficialiai nenustatyta galvijų tuberkuliozės, bruceliozės ir enzootinės galvijų leukozės, iš dalies keičiami Sprendimo 2003/467/EB priedai (pranešta dokumentu Nr. C(2011) 3066) ⁽¹⁾ 100

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 443/2011

2011 m. gegužės 5 d.

kuriuo galutinio kompensacinio maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados siunčiamam importuojamam biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, ir galutinio kompensacinio maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

muitą (toliau – galiojančios priemonės). Tyrimas, po kurio buvo priimtas galutinis reglamentas, toliau vadinamas pirminiu tyrimu.

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 23 straipsnio 4 dalį,

- (3) Be to, reikia pažymėti, kad Taryba reglamentu (EB) Nr. 599/2009⁽⁴⁾ importuojamam nagrinėjamajam produktui nustatė 0–198 EUR už toną dydžio galutinį antidempingo maitą.

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

- 1.2. **Prašymas**
- (4) 2010 m. birželio 30 d. Komisija pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio 4 dalį gavo prašymą atlikti tyrimą dėl galimo importuojamam nagrinėjamajam produktui nustatytų kompensacinių priemonių vengimo. Prašymą Sąjungos gamintojų vardu pateikė Europos biodyzelino valdyba (toliau – EBV).

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Galiojančios priemonės

- (1) Komisija reglamentu (EB) Nr. 194/2009⁽²⁾ importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) kilmės biodyzelinui nustatė laikinąjį kompensacinį maitą.
- (2) Taryba reglamentu (EB) Nr. 598/2009⁽³⁾ (toliau – galutinis reglamentas) importuojamam JAV kilmės biodyzelinui, kaip apibrėžta to reglamento 1 straipsnio 1 dalyje (toliau – nagrinėjamasis produktas), nustatė 211,2–237 EUR už toną dydžio galutinį kompensacinį

- (5) Prašyme teigta, kad importuojamam nagrinėjamajam produktui nustatytų kompensacinių priemonių buvo vengiama jį siunčiant per Kanadą ir Singapūrą, taip pat eksportuojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės.
- (6) Prašyme teigta, kad nagrinėjamajam produktui nustatytos priemonės labai pasikeitė su eksportu iš JAV, Kanados ir Singapūro susijusios prekybos pobūdis ir kad nėra jokios kitos pagrįstos priežasties arba pateisinančios aplinkybės, išskyrus maito nustatymą, kuria būtų galima paaiškinti šį pasikeitimą. Teigta, kad šį prekybos pobūdžio pasikeitimą lėmė nagrinėjamojo produkto siuntimas per Kanadą ir Singapūrą.

⁽¹⁾ OL L 188, 2009 7 18, p. 93.

⁽²⁾ OL L 67, 2009 3 12, p. 50.

⁽³⁾ OL L 179, 2009 7 10, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 179, 2009 7 10, p. 26.

(7) Be to, prašyme buvo teigiama, kad, nustačius priemones, į Sąjungą pradėti importuoti biodyzelino mišiniai, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, tariamai pasinaudojant nagrinėjamojo produkto aprašyme nurodyta biodyzelino kiekio mišinyje riba.

(8) Prašyme taip pat teigta, kad nagrinėjamajam produktui galiojančių kompensacinių priemonių taisomasis poveikis buvo mažinamas ir kiekio, ir kainos požiūriu. Teigta, kad vietoj nagrinėjamojo produkto veikiausiai pradėta dideliais kiekiais iš Kanados ir Singapūro importuoti gryną biodyzeliną arba biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės, ir biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės. Be to, pateikta pakankamai įrodymų, kad šie dideli kiekiai buvo importuoti kur kas mažesnėmis kainomis, palyginti su nežalinga kaina, nustatyta atlikus tyrimą, po kurio buvo nustatytos galiojančios priemonės.

(9) Galiausiai teigta, kad nagrinėjamojo produkto kainos, kaip nustatyta anksčiau, toliau subsidijuojamos.

1.3. Inicijavimas

(10) Pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu ir nustačiusi, kad esama pakankamai *prima facie* įrodymų tyrimui pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnį inicijuoti, Komisija reglamentu (ES) Nr. 721/2010⁽¹⁾ (toliau – inicijavimo reglamentas) inicijavo tyrimą. Be to, Komisija pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5 dalį inicijavimo reglamentu pavedė muitinėms registruoti iš Kanados ir Singapūro siunčiamus produktus, taip pat JAV kilmės biodyzelino mišinius, kuriuose riebalų rūgščių monoalkil-lesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro 20 % arba mažiau masės.

(11) Komisija reglamentu (ES) Nr. 720/2010⁽²⁾ taip pat inicijavo gretutinį tyrimą dėl galimo JAV kilmės importuojamam biodyzelinui nustatytų antidempingo priemonių vengimo importuojant iš Kanados ir Singapūro siunčiamą biodyzeliną ir biodyzelino mišinius, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės.

1.4. Tyrimas

(12) Apie tyrimą Komisija oficialiai pranešė JAV, Kanados ir Singapūro valdžios institucijoms. Žinomiems JAV, Kanados ir Singapūro gamintojams/eksportuotojams

buvo nusiųsti klausimynai. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė raštu pareikšti savo nuomonę ir prašyti būti išklaustoms per inicijavimo reglamente nustatytą terminą.

(13) Klausimyno atsakymus pateikė toliau nurodytos bendrovės, kurių patalpose vėliau surengti tikrinamieji vizitai:

Kanados gamintojai/eksportuotojai:

— *BIOX Corporation*,

— *Rothsay Biodiesel*.

Singapūro prekiautojai:

— *Trafigura Pte Ltd.*,

— *Wilmar Trading Pte Ltd.*

JAV gamintojai/eksportuotojai:

— *Archer Daniels Midland Company*,

— *BP Products North America Inc*,

— *Louis Dreyfus Corporation*.

Susiję importuotojai:

— *BP Oil International Ltd.*,

— *Cargill BV*.

(14) Be to, apsilankyta atitinkamose Kanados ir Singapūro Vyriausybių kompetentingose institucijose.

1.5. Tiriamasis laikotarpis

(15) Atliekant tyrimą buvo nagrinėjamas 2009 m. balandžio 1 d. – 2010 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – TL). Siekiant išnagrinėti tariamą prekybos pokyčio pasikeitimą, rinkti laikotarpio nuo 2008 m. iki TL pabaigos duomenys.

⁽¹⁾ OL L 211, 2010 8 12, p. 6.

⁽²⁾ OL L 211, 2010 8 12, p. 1.

2. VENGIMO TYRIMO OBJEKTAS

- (16) Su galimu vengimu susijęs produktas, t. y. per pirminį tyrimą nagrinėtas produktas, – JAV kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, dažniausiai vadinami biodyzelinu, tiek gryni, tiek mišiniuose, kuriuose riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 (toliau – nagrinėjamas produktas).
- (17) Vengimo tyrimo objektas yra dvejopas. Pirma, dėl tariamo siuntimo per Kanadą ir Singapūrą – tai per pirminį tyrimą nagrinėtam produktui, kaip aprašyta ankstesnėje dalyje, tapatus produktas. Dėl siuntimo tiesiai iš JAV – tiriamasis produktas yra biodyzelino mišiniai, kuriuose JAV kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro 20 % arba mažiau masės.

3. Į SAJUNGĄ IMPORTUOJAMAS BIODYZELINAS IR JAV EKSPORTAS

- (18) 2009 m. kovo mėn. nustačius laikinąsias kompensacines priemones, nagrinėjamojo produkto praktiškai neimportuota. Lentelėje pateikiama apibendrinta padėtis:

Biodyzelino ir tam tikrų biodyzelino mišinių importas į Europos Sąjungą

nurodant KN kodą 3824 90 91 (tonomis)

	2008 m.	dalis	2009 m.	dalis	TL	dalis
JAV	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapūras	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Šaltinis – Eurostatas.

- (19) Į šiuos Eurostato duomenis įtraukti visi biodyzelino, kurio sudėtyje yra 96,5 % arba daugiau esterių, duomenys.
- (20) Palyginimui toliau pateikiami JAV biodyzelino eksporto ir biodyzelino mišinių, deklaruotų nurodant STS kodą 3824 90 40 00 (gyvūninių arba augalinių riebalų mišiniai) duomenys:

JAV biodyzelino ir biodyzelino mišinių eksportas

nurodant STS kodą 3824 90 40 00 (tonomis)

	2008 m.	2009 m.	TL
Europos Sąjunga	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapūras	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Šaltinis – JAV prekybos ministerija.

- (21) Palyginus abi lenteles galima daryti išvadą, kad į Sąjungą per TL eksportuota 358 291 tona mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 96,5 % ir mažiau masės.

4. KANADA

4.1. Bendrosios aplinkybės

- (22) Kanados gamintojų/eksportuotojų bendradarbiavimo lygis buvo aukštas. Du gamintojai, kurių produkcija sudaro apytikriai 90 % visos Kanados biodyzelino produkcijos, pateikė klausimyno atsakymus ir visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą. Be to, atliekant tyrimą bendradarbiavo Kanados atsinaujinančiosios energijos asociacija ir atitinkamos Kanados Vyriausybės valdžios institucijos.
- (23) Pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio 3 dalį nustatant, ar vengiama priemonių, reikėtų išnagrinėti, ar pasikeitė JAV, Kanados ir Sąjungos prekybos pobūdis, ar ši pasikeitimą lėmė praktika, procesas ar veikla, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar pateisinančiomis ekonominėmis aplinkybėmis, išskyrus maito nustatymą, ar yra žalos įrodymų arba įrodymų, kad maito taisomasis poveikis mažinamas kainos ir (arba) kiekio požiūriu ir kad importuojamas panašus produktas vis dar subsidijuojamas.

4.2. Prekybos pobūdžio pasikeitimas

4.2.1. Importas į Sąjungą

- (24) Biodyzelino importas iš JAV sumažėjo nuo 1 487 790 tonų 2008 m. iki 381 227 tonų 2009 m., o per TL jo beveik neliko.
- (25) Kita vertus, remiantis Eurostato duomenimis, per 2008 m. – TL smarkiai padidėjo bendras biodyzelino importo iš Kanados į Sąjungą kiekis: nuo 1 725 tonų 2008 m. iki 140 043 tonų 2009 m. ir 197 772 tonų per TL.

4.2.2. JAV biodyzelino eksportas į Kanadą

- (26) Muitai JAV ir Kanados tarpusavio biodyzelino prekyboje netaikomi, nėra ir kitų importo apribojimų.
- (27) Remiantis JAV statistika, biodyzelino eksportas iš JAV į Kanadą padidėjo nuo 967 tonų 2008 m. iki 128 233 tonų 2009 m. ir 161 841 tonos per TL.
- (28) Palyginus JAV valdžios institucijų pateiktą eksporto statistiką su Kanados valdžios institucijų per patikrinimą vietoje pateikta importo statistika, nustatyti žymūs mėnesinių duomenų neatitikimai. Remiantis Kanados statistika, JAV biodyzelino importas padidėjo nuo 11 757 tonų 2008 m. iki 18 673 tonų 2009 m. ir 174 574 tonų per TL.
- (29) Kanados valdžios institucijų teigimu, biodyzelinui deklaruoti joks specialus kodas nenaudojamas. Jos pažymėjo, kad Kanada ir JAV keičiasi importo duomenimis ir naudoja juos kaip savo susijusio eksporto duomenis.

Taigi Kanados šešių skaitmenų lygmens importo duomenys turėtų sutapti su JAV eksporto duomenimis, ir iš tikrųjų STS 38.24.90 kodo duomenys iš esmės sutampa. Tačiau išsamesnio nei šešių skaitmenų lygmens duomenys skirstomi naudojantis skirtingomis klasifikavimo sistemomis. Be to, reikėtų pažymėti, kad į Kanados statistiką įtraukiamos tik tos importuojamos prekės, kurių muitinis įforminimas atliekamas Kanadoje, bet ne per ją siunčiamos prekės.

- (30) Taigi, nepaisant dviejų duomenų šaltinių neatitikimo, galima daryti išvadą, kad JAV biodyzelino eksportas į Kanadą per 2008 m. – TL išaugo, ypač po to, kai buvo nustatytos kompensacinės priemonės. Kanados biodyzelino rinka šiuo metu nėra pajėgi absorbuoti tokio biodyzelino kiekio. Iš tiesų, tikrieji Kanados biodyzelino gamintojai daugiausia gamina eksportui.

4.2.3. Gamyba Kanadoje ir Kanados kilmės biodyzelino pardavimas Sąjungoje

- (31) Per TL nei vienas iš dviejų bendradarbiavusių Kanados gamintojų nepirko biodyzelino iš JAV ar iš jokių kitų šaltinių.
- (32) Biodyzelino gamyba Kanadoje yra neseniai atsiradusi veiklos rūšis. TL buvo maždaug šeši gamybos objektai, tačiau maždaug 90 % visos produkcijos buvo pagaminta vos dviejuose Rytų Kanadoje esančiuose gamybos objektuose, kurie iš tiesų priklauso dviem šiuos objektus eksploatuojantiems bendradarbiaujantiems gamintojams.
- (33) Įvertinus bendradarbiaujančių gamintojų parduotos produkcijos apimtį, nustatyta, koks kiekis parduotas tikrai Šiaurės Amerikoje (t. y. JAV arba Kanadoje) esantiems galutiniams pirkėjams. Kitas kiekis buvo parduotas pirkėjams, kurie prekes pardavė ir (arba) naudojo jas mišiniuose su kitu biodyzelinu. Nei viena iš minėtų dviejų bendrovių nežinojo, ar tie pirkėjai pardavė įsigytus produktus Sąjungoje kaip Kanados kilmės biodyzeliną, ar jie juos maišė arba ar biodyzeliną jie pardavė galutiniams pirkėjams JAV arba Kanadoje.
- (34) Net jeigu būtų daroma prielaida, kad visas tikrasis Kanados biodyzelinas atsidūrė Sąjungoje, tai sudarytų tik 20 % viso importo į Sąjungą iš Kanados per TL.

4.3. Išvada dėl prekybos pobūdžio pasikeitimo

- (35) Palyginus turimus statistinius duomenis su iš bendradarbiaujančių gamintojų gautais duomenimis, nustatyta, kad Kanados biodyzelino gamintojai negalėjo pagaminti tiek biodyzelino, kiek eksportuota iš Kanados į Sąjungą. Taigi galima daryti išvadą, kad smarkiai išaugęs importas iš Kanados į Sąjungą yra susijęs su iš Kanados siunčiamu JAV kilmės eksportuojamu biodyzelinu.

(36) Todėl bendrą JAV eksporto į Sąjungą sumažėjimą nuo 2008 m. ir tuo pat metu vykusį eksporto iš Kanados į Sąjungą ir eksporto iš JAV į Kanadą didėjimą nustačius pirmines priemones galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu.

4.4. Jokios kitos pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančių ekonominių aplinkybių, išskyrus kompensacinio muito nustatymą, nebuvimas

(37) Atlikus tyrimą nenustatyta jokia kita pakankamai pagrįsta priežastis ar pateisinanti ekonominė aplinkybė, kuriomis būtų galima paaiškinti prekybos srautų nukreipimą per kitą šalį, išskyrus vengimą mokėti JAV kilmės biodyzelinui nustatytą kompensacinį muitą.

4.5. Kompensacinio muito taisomojo poveikio mažinimas

(38) Nustatant, ar kiekio požiūriu buvo mažinamas JAV kilmės importuojamam biodyzelinui galiojančių kompensacinių priemonių taisomasis poveikis, naudoti Eurostato duomenys. Iš Kanados eksportuotų produktų kiekis ir kainos buvo palyginti su per pirminį tyrimą nustatytu žalos pašalinimo lygiu.

(39) Kaip minėta, importas iš Kanados į Sąjungą padidėjo nuo 1 725 tonų 2008 m. iki 1 977 772 tonų (tai sudarė 9,2 % importo dalį) per TL. Atsižvelgiant į Sąjungos rinkos dydį, kaip nustatyta per pirminį tyrimą, importo iš Kanados padidėjimo negalima laikyti nereikšmingu. Įvertinus per pirminį tyrimą nustatytą nežalingos kainos lygį, galima teigti, kad iš Kanados importuojami produktai per TL buvo priverstinai parduodami maždaug 50 % mažesnėmis kainomis, todėl maždaug 40 % buvo priverstinai sumažintos Sąjungos gamintojų pardavimo kainos.

(40) Taigi prieita prie išvados, kad priemonių taisomasis poveikis mažinamas ir kiekio, ir kainų požiūriu.

4.6. Subsidijavimo įrodymai

(41) Dėl subsidijavimo reikia pažymėti, kad 2010 m. gruodžio mėn. atgaline data vėl pradėta taikyti pagrindinė per pirminį tyrimą nustatyta subsidijų schema – JAV biodyzelino mokesčių kreditas. Todėl daroma išvada, kad per TL importuojamas panašus produktas vis dar buvo subsidijuojamas.

4.7. Išvada

(42) Atlikus tyrimą prieita prie išvados, kad importuojamam JAV kilmės biodyzelinui nustatytų galutinių kompensacinių muitų buvo vengiama pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnį siunčiant produktus per Kanadą.

5. SINGAPŪRAS

(43) Atliekant tyrimą bendradarbiavo du Singapūre įsikūrę prekyautojai. Be to, bendradarbiavo ir atitinkamos Singapūro Vyriausybės valdžios institucijos.

(44) Kriterijai, kuriais remiantis nustatoma, ar tikrai vengiama galiojančių priemonių, aprašyti 23 konstatuojamojoje dalyje.

(45) Remiantis Eurostato duomenimis, visas Singapūro biodyzelino eksportas į Sąjungą padidėjo nuo 179 tonų 2008 m. iki 20 486 tonų 2009 m. ir 32 078 tonų per TL. Tuo pačiu laikotarpiu JAV eksportas į Singapūrą taip pat padidėjo.

(46) Atitinkamų Singapūro Vyriausybės valdžios institucijų teigimu, vietoje pagamintas biodyzelinas daugiausia parduodamas Singapūre vidaus paklausai tenkinti. Vis dėlto, jos pripažįsta Singapūro biodyzelino pramonės augimą neseniai įrengus naujus gamybos objektus.

(47) Tradiciškai iš Singapūro eksportuojama nedaug. Biodyzelino importo į Sąjungą duomenys atidžiai išnagrinėti naudojantis pagal 14 straipsnio 6 dalį sukurta duomenų baze ir sutikrinti su atitinkamų nacionalinių muitinių duomenimis. Panašu, kad importuota per kelis kartus. Atlikus analizę nustatyta, kad dauguma importuotų produktų buvo tikrai Singapūro kilmės. Tačiau ne visą importą buvo galima įvertinti.

(48) Palyginti su per pirminį tyrimą nustatytu suvartojimu Sąjungoje, iš Singapūro į Sąjungą importuotas kiekis, kurio nebuvo galima įvertinti, buvo labai mažas. Be to, atsižvelgiant į EBV nustatytą žymų Sąjungos suvartojimo padidėjimą nuo pirminio tyrimo, šio importuoto kiekio dalis, palyginti su visu Sąjungos suvartojimu, būtų nereikšminga.

(49) Atsižvelgiant į tai, galima daryti išvadą, kad importuojant iš Singapūro taisomasis kompensacinių priemonių poveikis kiekio požiūriu nebuvo mažinamas.

(50) Dėl produktų siuntimo per Singapūrą: gerai žinoma, kad Singapūras yra didžiulis Azijos laivybos mazgas – čia suplaukia viso regiono laivai, iš jų prekės iškraunamos ir kraunamos į kitus laivus, įskaitant plaukiančius į Europą. Atliekant šį tyrimą nustatyta, kad vienas iš bendradarbiaujančių prekyautojų Malaizijos arba Indonezijos kilmės biodyzeliną į galutinę paskirties vietą Sąjungoje siuntė per Singapūrą. Per TL vien tik šis prekyautojas į Sąjungą eksportavo žymų biodyzelino, kuris buvo siunčiamas per Singapūrą, kiekį, o atlikdamas muitinės formalumus Sąjungoje deklaravo šį biodyzeliną kaip Malaizijos arba Indonezijos kilmės. Patikrinus nenustatyta nieko, dėl ko būtų galima suabejoti deklaruota Indonezijos arba Malaizijos kilme.

- (51) Atsižvelgiant į tai, reikėtų baigti tyrimą dėl galimo kompensacinių priemonių vengimo importuojant iš Singapūro siunčiamą biodyzeliną.

6. JAV

6.1. Įžanginės pastabos

- (52) Atliekant tyrimą bendradarbiavo penki JAV biodyzelino arba biodyzelino mišinių gamintojai, iš kurių trys buvo atrinkti atliekant atranką per pirminį tyrimą. JAV Vyriausybė bendradarbiavo pateikdama eksporto statistinius duomenis ir juos paaiškindama.
- (53) Visi trys per pirminį tyrimą atrinkti gamintojai nustačius galutines priemones biodyzelino nebeeksportavo.
- (54) Tik viena iš penkių bendradarbiaujančių bendrovių, *BP North America*, kuri nebendradarbiavo per pirminį tyrimą, per TL į Sąjungą eksportavo biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudarė 20 % ir mažiau masės.
- (55) JAV biodyzelino pramonei atstovaujanti Nacionalinė biodyzelino valdyba (toliau – NBV) teigė, kad produktui, kuris, jos manymu, aiškiai nepriklauso produkto, kuriam taikomos galiojančios priemonės, apibrėžtajai sričiai, negali būti pradėtos taikyti kompensacinės priemonės neatlikus naujo antisubsidijų tyrimo. NBV teigė, kad galutiniame reglamente aiškiai nustatyta, kad nagrinėjamas produktas ir panašus produktas yra biodyzelinas arba biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės. Anot NBV, tai nebuvo dirbtinai nustatyta, bet per pirminį tyrimą buvusią padėtį rinkoje atitikusi riba. Pavyzdžiui, buvo nustatyta, kad 20 % riba buvo tinkama siekiant aiškiai atskirti įvairias mišinių, kuriais prekiauta JAV rinkoje, rūšis.
- (56) NBV ir kitų suinteresuotųjų šalių manymu, atlikus priemonių vengimo tyrimą nagrinėjamajam produktui galiojančių kompensacinių priemonių taikymą galima išplėsti tik tokiam panašiam produktui, kuris, palyginti su nagrinėjamuoju produktu, yra tik šiek tiek pakeistas. Be to, NBV teigė, kad pati Taryba galutiniame reglamente nustatė, kad biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, nėra panašus produktas. Todėl, NBV teigimu, remiantis pagrindinio reglamento nuostatomis nėra jokio kito pasirinkimo tik inicijuoti naują tyrimą ir nustatyti, ar priemonės reikėtų taikyti ir minėtiems mišiniams.
- (57) Atsakant į šiuos argumentus pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 23 straipsnio nuostatų dėl priemonių vengimo tikslas yra užkirsti kelią bet kokiems tariamiems bandymams vengti galiojančių priemonių.

Jeigu yra pakankamai *prima facie* įrodymų, kuriais patvirtinamas priemonių vengimas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 23 straipsnio 3 dalyje, Komisija inicijuoja tyrimą siekdama nustatyti, ar vengiama priemonių. Pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio 3 dalį nustatant, ar vengiama priemonių, reikėtų, pvz., išnagrinėti, ar pasikeitė JAV ir Sąjungos prekybos pobūdis, ar šį pasikeitimą lėmė praktika, procesas ar veikla, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar pateisinančiomis ekonominėmis aplinkybėmis, išskyrus muito nustatymą, ir ar yra žalos įrodymų arba įrodymų, kad muito taisomasis poveikis mažinamas kainos ir (arba) kiekio požiūriu.

- (58) Be to, reikėtų priminti, kad vengimo tyrimas – ne produkto apibrėžtosios srities peržiūra pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį, todėl juo negali būti keičiama nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto apibrėžtis. Pagrindinio reglamento 23 straipsnio nuostatomis numatomas teisinis tyrimo, kuriuo nustatoma, ar vengiama tam tikram produktui nustatytų priemonių, pagrindas.
- (59) Pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio 4 dalį Komisijai pateiktame prašyme buvo teigiama, kad, nustačius priemones, į Sąjungą pradėti importuoti biodyzelino mišiniai, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, tariamai pasinaudojant nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto aprašyme nurodyta biodyzelino kiekio mišinyje riba. Atliekant tyrimą nagrinėta, ar tokia praktika gali būti laikoma vengimu pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio nuostatas. Galiausiai reikėtų pažymėti, kad tariamas priemonių vengimas gali būti nagrinėjamas tik pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnį.

6.2. JAV mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, eksportas į Sąjungą

- (60) Kaip minėta 20 konstatuojamojoje dalyje, JAV priskiriant STS kodą 3824 90 40 00 taip pat klasifikuojami mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 96,5 % ir mažiau masės. Remiantis JAV eksporto statistika, per TL į Sąjungą iš viso eksportuota 358 291 tona šios rūšies mišinių.
- (61) Didelę dalį šio kiekio per TL eksportavo *BP Products North America* (toliau – BPNA).
- (62) BPNA nedalyvavo pirmiausia tyrimo, nes biodyzelino verslu pradėjo verstis tik 2009 m. pradžioje, tikėdamasi ateityje išaugiančios biodyzelino rinkos ir reaguodama tiek į JAV, tiek užsienio valdžios institucijų veiksmus. BPNA į Sąjungą pradėjo eksportuoti 2009 m. gruodžio mėn. Primenama, kad galutinės priemonės buvo nustatytos 2009 m. liepos mėn.

- (63) Sąjungoje (JK, Prancūzijoje ir Nyderlanduose) BPNA pardavė JAV kilmės biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 15 % arba mažiau masės. Visais atvejais produktas buvo toliau maišomas laikantis tam tikrose valstybėse narėse galiojančių teisės aktų, kuriais siekiama skatinti biodegalų vartojimą, nes šiuo metu šios rūšies degalai laikomi aplinką tausojančiais.
- (64) BPNA tvirtino, kad biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro mažiau nei 15 % masės, nėra į nagrinėjamąjį produktą panašus produktas. Labai skiriasi jų savybės ir rinkos sąlygos. Labai skiriasi su biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro nedidelę dalį masės, gamyba ir importu susijusi logistika (įskaitant vežimo apribojimus), palyginti su biodyzelino mišiniais, kuriuose biodyzelinas sudaro didesnę dalį masės. BPNA teigimu, vežant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro mažiau nei 15 % masės, tokie produktai klasifikuojami ne kaip cheminiai produktai, o kaip vežimui skirti naftos produktai, kurių vežimas yra pigesnis. Be to, BPNA tvirtino, kad skiriasi dyzeliniuose varikliuose naudojamų biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro mažesnę dalį masės, ir biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro didesnę dalį masės, veikimas.
- (65) Atliekant vengimo tyrimą siekiama nustatyti, ar naudojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ar mažiau masės, buvo vengiama galiojančių priemonių. Gali būti, kad biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro mažesnę dalį masės, vežimo sąnaudos yra mažesnės. Tačiau reikėtų pažymėti, kad mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės, gamybos požiūriu mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, faktiškai yra tik skirtingos sudėties mišiniai. Tai paprastas mišinio sudėties keitimo procesas. Mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, gamyba laikoma tik nedideliu nagrinėjamojo produkto pakeitimu, nes vienintelis skirtumas yra biodyzelino dalis mišinyje. Taip pat reikėtų pažymėti, kad ir nagrinėjamas produktas, ir mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, Sąjungoje galiausiai naudojami tais pačiais tikslais. Be to, mišiniuose, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, esančio biodyzelino ir biodyzelino, esančio mišiniuose, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės, pagrindinės savybės yra tokios pačios.

6.3. Prekybos pobūdžio pasikeitimas

- (66) Nagrinėjamojo produkto importas iš JAV sumažėjo nuo 1 487 790 tonų 2008 m. iki 381 227 tonų 2009 m., o per TL jo beveik neliko.
- (67) Todėl reikėtų pažymėti, kad nors atliekant pirminį tyrimą Sąjungoje buvo nustatytas reikalavimas naudoti mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro, pvz., 5 % masės, mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, pradėta eksportuoti tik po to, kai buvo nustatytos galutinės priemonės. Remiantis iš atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų gautais duomenimis,

per pirminį tyrimą į Sąjungą daugiausia eksportuoti mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 99,9 % masės. Taip buvo dėl to, kad tokiu būdu už eksportuojamą produktą buvo galima gauti didesnes subsidijas (1 JAV doleris mokesčio kredito už biodyzelino galoną).

- (68) Taigi sunku įžvelgti kitų ekonominių aplinkybių, kuriomis būtų galima paaiškinti, kodėl pradėta eksportuoti mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, išskyrus galiojančių kompensacinių priemonių vengimą.
- (69) Mišiniuose esantis biodyzelinas vis dar subsidijuojamas, o importuotojas išvengia prievolės sumokėti kompensacinį muitą. Reikėtų pažymėti, kad kompensacinius muitus mišiniam taikomas atsižvelgiant į biodyzelino dalį mišinyje, t. y. importuojant mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 15 % masės, būtų nesumokėtas maždaug 35 EUR už toną kompensacinius muitus.

6.4. Jokios kitos pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančių ekonominių aplinkybių, išskyrus kompensacinio maito nustatymą, nebuvimas

- (70) BPNA teigimu, biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro mažiau nei 15 % masės, nebuvo sukurti specialiai tam, kad būtų išvengta muitų. Bendrovė tvirtino nedalyvavusi pirminiame tyrime, nes biodyzelino verslu pradėjo verstis 2009 m. pradžioje, tikėdamasi ateityje aktyvios biodyzelino rinkos ir reaguodama tiek į JAV, tiek užsienio valdžios institucijų veiksmus. Loginis komercinis sprendimas JAV gaminti mišinius ir eksportuoti juos į Sąjungą priimtas dėl specifinės bendrovės struktūros, jos veiklos kaip naftos bendrovės pobūdžio ir logistikos veiklos JAV. Visą laiką eksportuoti tik biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 15 % ir mažiau masės, nes jiems taikomos ne tokios griežtos saugos priemonės: pagal jūrų laivininkystės teisės aktus biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro ne daugiau kaip 15 % masės, nelaikomi cheminiais produktais.
- (71) Pažymima, kad ši bendrovė su eksportu į Sąjungą susijusią veiklą pradėjo tik po to, kai buvo nustatytos priemonės. Manoma, kad nėra jokios kitos pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančios ekonominės aplinkybės, išskyrus vengimą mokėti JAV kilmės biodyzelinui nustatytą kompensacinį muitą.

6.5. Kompensacinio maito taisomojo poveikio mažinimas

- (72) Įvertinus per pirminį tyrimą nustatytą nežalingos kainos lygį, galima teigti, kad dėl iš JAV į Sąjungą per TL importuotų mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, buvo priverstinai mažinamos kainos ir priverstinai parduodama mažesnėmis kainomis. Mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, pradėti importuoti tik nustačius galutines priemones, o susiję kiekiai nėra nereikšmingi.

- (73) Taigi prieita prie išvados, kad priemonių taisomasis poveikis mažinamas ir kiekio, ir kainų požiūriu.

6.6. Subsidijavimo įrodymai

- (74) Dėl subsidijavimo reikia pažymėti, kad 2010 m. gruodžio mėn. atgaline data vėl pradėta taikyti pagrindinė per pirminį tyrimą nustatyta subsidijų schema – JAV biodyzelino mokesčių kreditas. Todėl daroma išvada, kad per TL importuojamas panašus produktas vis dar buvo subsidijuojamas.

6.7. Išvada

- (75) Atlikus tyrimą prieita prie išvados, kad galutinių kompensacinių muitų, nustatytų importuojamam JAV kilmės biodyzelinui, buvo vengiama į Sąjungą importuojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės.
- (76) Padaryta išvada, kad vienintelė ekonominė aplinkybė, kuria galima paaiškinti, kodėl pradėti eksportuoti mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, yra, viena vertus, JAV taikomos subsidijos ir, kita vertus, vengimas mokėti į Sąjungą importuojamiems produktams nustatytus kompensacinius muitus.
- (77) BPNA prašė atleisti ją nuo galimų išplėstųjų priemonių. Vis dėlto, tyrimu aiškiai nustatyta, kad biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, buvo importuojami tik siekiant išvengti galiojančių priemonių, todėl minėtas prašymas negali būti patenkintas. Remiantis pagrindinio reglamento 23 straipsnio 6 dalies nuostatomis, atleisti nuo priemonių galima tik tuos nagrinėjamojo produkto gamintojus, kurie gali įrodyti, kad nėra susiję su jokia gamintoju, kuriam taikomos priemonės, ir kurie, kaip nustatyta, nevengia priemonių. Atlikus minėtus tyrimus nustatyta, kad BPNA vengė priemonių, nes po to, kai buvo nustatytos antidempingo ir kompensacinės priemonės, pradėjo eksportuoti mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, ir tam nebuvo jokios pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančių ekonominių aplinkybių, išskyrus priemonių nustatymą. Be to, esama įrodymų, kad priemonių poveikis mažinamas kainos ir kiekio požiūriu ir kad importuojamas produktas vis dar subsidijuojamas.
- (78) Kai kurie per pirminį tyrimą bendradarbiavę biodyzelino gamintojai paprašė atleisti juos nuo išplėstųjų priemonių, nustatytų dėl priemonių vengimo. Nustatyta, kad šie JAV gamintojai nei gamino, nei pardavė biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės. Pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio 6 dalį atliekant vengimo tyrimą galima nagrinėti tik gamintojų prašymus atleisti nuo priemonių. Tačiau reikėtų pažymėti, kad pagrindinio reglamento 23 straipsnyje pateiktos nuostatos dėl naujųjų eksportuotojų.

7. PRIEMONĖS

7.1. Kanada

- (79) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prieita prie išvados, kad importuojamam JAV kilmės biodyzelinui nustatyto

galutinio kompensacinio maito buvo vengiama pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnį siunčiant produktus per Kanadą.

- (80) Remiantis pagrindinio reglamento 23 straipsnio 1 dalies pirmuoju sakiniu, priemonių, galiojančių importuojamam JAV kilmės nagrinėjamajam produktui, taikymas turėtų būti išplėstas tam pačiam iš Kanados siunčiamam importuojamam produktui, deklaruojamam kaip Kanados kilmės arba ne.
- (81) Siekiant užkirsti kelią maito vengimui pateikiant nepatikrinamų tvirtinimų, kad per Kanadą siunčiamą produktą pagamino bendrovė, kuriai taikomas galutiniame reglamente nustatytas individualus maitas, priemonė, kurios taikymą reikia išplėsti, turėtų būti Reglamento (EB) Nr. 598/2009 1 straipsnio 2 dalyje „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytas 237 EUR už toną dydžio galutinis kompensacinis maitas.
- (82) Kompensacinis maitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neišskatinės kilmės, masės dalį (biodyzelino dalį) mišinyje.
- (83) Remiantis pagrindinio reglamento 23 straipsnio 4 dalimi ir 24 straipsnio 5 dalimi, kuriose numatyta, kad bet kokia išplėstoji priemonė taikoma importuojamiems produktams, kurie į Sąjungą buvo įvežti laikantis inicijavimo reglamentu nustatyto registravimo reikalavimo, turėtų būti surinkti maitai, mokėtini už iš Kanados siunčiamą užregistruotą biodyzeliną.

7.2. JAV

- (84) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prieita prie išvados, kad galutinio kompensacinio maito, nustatyto importuojamam JAV kilmės biodyzelinui, buvo vengiama pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnį į Sąjungą importuojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės.
- (85) Todėl, remiantis pagrindinio reglamento 23 straipsnio 1 dalies pirmuoju sakiniu, priemonių, galiojančių importuojamam JAV kilmės nagrinėjamajam produktui, taikymą reikėtų išplėsti biodyzelinui, importuojamam mišiniuose, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės.
- (86) Priemonės, kurių taikymą reikėtų išplėsti, – tai Reglamento (EB) Nr. 598/2009 1 straipsnio 2 dalyje nustatytos priemonės.
- (87) Išplėstasis kompensacinis maitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neišskatinės kilmės, masės dalį (biodyzelino dalį) mišinyje.

- (88) Remiantis pagrindinio reglamento 23 straipsnio 4 dalimi ir 24 straipsnio 5 dalimi, kuriose numatyta, kad išplėstoji priemonė turėtų būti taikoma importuojamiems produktams, kurie į Sąjungą buvo įvežti laikantis inicijavimo reglamentu nustatyto registravimo reikalavimo, turėtų būti surinkti muitai, mokėtini už importuojant užregistruotą biodyzeliną mišiniuose, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės.

8. TYRIMO DĖL SINGAPŪRO BAIGIMAS

- (89) Atsižvelgiant į išvadas dėl Singapūro, reikėtų baigti tyrimą dėl galimo kompensacinių priemonių vengimo importuojant iš Singapūro siunčiamą biodyzeliną ir nutraukti inicijavimo reglamentu nustatytą iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino registravimą.

9. PRAŠYMAS ATLEISTI NUO PRIEMONIŲ

- (90) Abi klausimyno atsakymus pateikusias bendradarbiaujančios Kanados bendrovės paprašė atleisti jas nuo galimų išplėstųjų priemonių pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio 6 dalį.
- (91) Nustatyta, kad abu bendradarbiaujantys Kanados gamintojai nevengė su šiuo tyrimu susijusių priemonių. Be to, šie gamintojai įrodė, kad nėra susiję su JAV biodyzelino gamintojais/eksportuotojais. Todėl jų prašymus atleisti jas nuo išplėstųjų priemonių galima patenkinti.
- (92) Manoma, kad šiuo atveju būtina nustatyti specialias priemones, kuriomis būtų užtikrintas tinkamas tokio atleidimo taikymas. Šios specialios priemonės apima reikalavimą pateikti valstybių narių muitinėms galiojančią prekybinę sąskaitą faktūrą, kuri turi atitikti šio reglamento priede nurodytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamoms prekėms turi būti taikomas išplėstasis kompensacinis muittas.
- (93) Viena klausimyno atsakymus pateikusi bendradarbiaujanti JAV šalis taip pat paprašė atleisti ją nuo galimų išplėstųjų priemonių pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnio 6 dalį.
- (94) Kaip paaiškinta 77 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą aiškiai nustatyta, kad ši šalis vengė priemonių importuodama biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės. Taigi prašymo atleisti nuo priemonių patenkinti negalima.
- (95) Vis dėlto reikėtų pabrėžti, kad jeigu kuris (-ie) nors susijęs (-ę) eksportuojantis (-ys) gamintojas (-ai) nebesinaudotų subsidijomis, tokia (-ios) šalis (-ys) gali prašyti atlikti peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį.

10. FAKTŲ ATSKLEIDIMAS

- (96) Visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis prieita prie pirmiau išdėstytų išvadų, ir jos buvo paragintos pateikti savo pastabas. Šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos buvo apsvaistytos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Galutinio kompensacinio muto, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamiems Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiams gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neišskatinės kilmės, dažniausiai vadinamiems biodyzelinu, tiek gryniems, tiek mišiniuose, kuriuose riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neišskatinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, taikymas išplečiamas į Sąjungą importuojamiems iš Kanados siunčiamiems, deklaruojamiems kaip Kanados kilmės arba ne riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiams gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neišskatinės kilmės, dažniausiai vadinamiems biodyzelinu, tiek gryniems, tiek mišiniuose, kuriuose riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neišskatinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodas 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (TARIC kodas 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (TARIC kodas 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (TARIC kodas 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (TARIC kodas 3824 90 91 10) ir ex 3824 90 97 (TARIC kodas 3824 90 97 01), išskyrus tuos, kuriuos pagamino šios bendrovės:

Šalis	Bendrovė	Papildomas TARIC kodas
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Muitas, kurio taikymą reikia išplėsti, – Reglamento (EB) Nr. 598/2009 1 straipsnio 2 dalyje „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytas, t. y. 237 EUR už neto toną dydžio galutinis kompensacinis muittas.

Kompensacinis muittas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neišskatinės kilmės, masės dalį (biodyzelino dalį) mišinyje.

2. Bendrovės, paminėtos 1 dalyje, arba bendrovės, kurioms Komisija suteikė leidimą pagal 4 straipsnio 2 dalį, nuo priemonių atleidžiamos tik tuo atveju, jei valstybių narių muitinėms pateikia priede išdėstytus reikalavimus atitinkančią galiojančią prekybinę sąskaitą faktūrą. Nepateikus tokios sąskaitos faktūros, taikomas 1 dalyje nustatytas kompensacinis muittas.

3. Surenkamas muitas, kurio taikymas išplėstas šio straipsnio 1 dalimi, mokėtinas už importuojamus iš Kanados siunčiamus produktus, deklaruotus kaip Kanados kilmės arba ne ir užregistruotus pagal Reglamento (ES) Nr. 721/2010 2 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 597/2009 23 straipsnio 4 dalį ir 24 straipsnio 5 dalį, išskyrus 1 dalyje išvardytų bendrovių pagamintus produktus.

4. Taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

1. Galutinio kompensacinio muto, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamiems riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiams gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, dažniausiai vadinamiems biodyzelinu, tiek gryniems, tiek mišiniuose, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, taikymas išplečiamas į Sąjungą importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro 20 % arba mažiau masės, ir kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodas 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodas 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (TARIC kodas 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (TARIC kodas 2710 19 41 30) ir ex 3824 90 97 (TARIC kodas 3824 90 97 04).

Muitai, kurių taikymą reikia išplėsti, – tai Reglamento (EB) Nr. 598/2009 1 straipsnio 2 dalyje nustatyti muitai.

Kompensacinis muitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, masės dalį (biodyzelino dalį) mišinyje.

2. Surenkami muitai, kurių taikymas išplėstas šio straipsnio 1 dalimi, mokėtini už importuojamus Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės produktus, užregistruotus pagal Reglamento (ES) Nr. 721/2010 2 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 597/2009 23 straipsnio 4 dalį bei 24 straipsnio 5 dalį.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 5 d.

3. Taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

3 straipsnis

Baigiamas tyrimas, inicijuotas Reglamentu (ES) Nr. 721/2010 dėl galimo kompensacinių priemonių, nustatytų Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, vengimo importuojant iš Singapūro siunčiamą biodyzeliną, deklaruojant kaip Singapūro kilmės arba ne, ir kuriuo nustatytas reikalavimas registruoti tokį importą.

4 straipsnis

1. Prašymai atleisti nuo muto, kurio taikymas išplėstas 1 straipsnio 1 dalimi ir 2 straipsnio 1 dalimi, pateikiami raštu viena iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų ir turi būti pasirašyti prašymą teikiančio subjekto įgalioto asmens. Prašymas turi būti siunčiamas šiuo adresu:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM (BELGIJA)

Faksas + 32 2295505

2. Pagal Reglamento (EB) Nr. 597/2009 23 straipsnio 6 dalį Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, gali sprendimu leisti iš bendrovių, kurios nevengia Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 nustatytų kompensacinių priemonių, importuojamiems produktams netaikyti muto, kurio taikymas išplėstas 1 straipsnio 1 dalimi ir 2 straipsnio 1 dalimi.

5 straipsnis

Šiuo reglamentu munitinėms nurodoma nutraukti importo registraciją, nustatytą pagal Reglamento (ES) Nr. 721/2010 2 straipsnį.

6 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tarybos vardu
Pirmininkas
MARTONYI J.

PRIEDAS

1 straipsnio 2 dalyje nurodytoje galiojančioje prekybinėje sąskaitoje faktūroje turi būti tokia prekybinę sąskaitą faktūrą išrašancio bendrovės atstovo pasirašyta deklaracija:

1. Prekybinę sąskaitą faktūrą išrašancio bendrovės atstovo vardas, pavardė ir pareigos.
  2. Pateikiama tokia deklaracija: „Patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodytų (nagrinėjamas produktas) (papildomas TARIC kodas), parduotų eksportui į Europos Sąjungą, pagamino (nagrinėjamosios šalies pavadinimas) (bendrovės pavadinimas ir adresas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“
  3. Data ir parašas.
-

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 444/2011

2011 m. gegužės 5 d.

kuriuo galutinio antidempingo maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, taikymas išplečiamas iš Kanados siunčiamam importuojamam biodyzelinui, deklaruotam kaip Kanados kilmės arba ne, galutinio antidempingo maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009, taikymas išplečiamas importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, ir baigiamas tyrimas dėl iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

Sąjungos gamintojų vardu pateikė Europos biodyzelino valdyba (toliau – EBV).

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

(5) Prašyme teigta, kad importuojamam nagrinėjamajam produktui nustatytų antidempingo priemonių buvo vengiama jį siunčiant per Kanadą ir Singapūrą, taip pat eksportuojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės.

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 13 straipsnio 3 dalį,

(6) Prašyme teigta, kad nagrinėjamajam produktui nustačius priemones labai pasikeitė su eksportu iš JAV, Kanados ir Singapūro susijusios prekybos pobūdis ir kad nėra jokios kitos pagrįstos priežasties arba pateisinančios aplinkybės, išskyrus maito nustatymą, kuria būtų galima paaiškinti šį pasikeitimą. Teigta, kad šį prekybos pobūdžio pasikeitimą lėmė nagrinėjamojo produkto siuntimas per Kanadą ir Singapūrą.

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

(7) Be to, prašyme buvo teigiama, kad, nustačius priemones, į Sąjungą pradėti importuoti biodyzelino mišiniai, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, tariamai pasinaudojant nagrinėjamojo produkto aprašyme nurodyta biodyzelino kiekio mišinyje riba.

1. PROCEDŪRA

1.1. Galiojančios priemonės

- (1) Komisija Reglamentu (EB) Nr. 193/2009 ⁽²⁾ importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) kilmės biodyzelinui nustatė laikinąjį antidempingo maitą.
- (2) Taryba Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 ⁽³⁾ (toliau – galutinis reglamentas) importuojamam JAV kilmės biodyzelinui, kaip apibrėžta to reglamento 1 straipsnio 1 dalyje (toliau – nagrinėjamasis produktas), nustatė 0–198 EUR už toną dydžio galutinį antidempingo maitą (toliau – galiojančios priemonės). Tyrimas, po kurio buvo priimtas galutinis reglamentas, toliau vadinamas pirminiu tyrimu.
- (3) Be to, reikia pažymėti, kad Taryba Reglamentu (EB) Nr. 598/2009 ⁽⁴⁾ importuojamam nagrinėjamajam produktui nustatė 211,2–237 EUR už toną dydžio galutinį kompensacinį maitą.

(8) Prašyme taip pat teigta, kad nagrinėjamajam produktui galiojančių antidempingo priemonių taisomasis poveikis buvo mažinamas ir kiekio, ir kainos požiūriu. Teigta, kad vietoj nagrinėjamojo produkto veikiausiai pradėta dideliais kiekiais iš Kanados ir Singapūro importuoti gryną biodyzeliną arba biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės, ir biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės. Be to, pateikta pakankamai įrodymų, kad šie dideli kiekiai buvo importuoti kur kas mažesnėmis kainomis, palyginti su nežalinga kaina, nustatyta atlikus tyrimą, po kurio buvo nustatytos galiojančios priemonės.

(9) Galiausiai teigta, kad nagrinėjamojo produkto kainos, kaip nustatyta anksčiau, buvo toliau subsidijuojamos.

1.2. Prašymas

- (4) 2010 m. birželio 30 d. Komisija pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalį gavo prašymą atlikti tyrimą dėl galimo importuojamam nagrinėjamajam produktui nustatytų antidempingo priemonių vengimo. Prašymą

1.3. Inicijavimas

(10) Pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu ir nustačiusi, kad esama pakankamai *prima facie* įrodymų tyrimui pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnį inicijuoti, Komisija Reglamentu (ES) Nr. 720/2010 ⁽⁵⁾ (toliau – inicijavimo reglamentas) inicijavo tyrimą. Be to, Komisija pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį inicijavimo

⁽¹⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 51.

⁽²⁾ OL L 67, 2009 3 12, p. 22.

⁽³⁾ OL L 179, 2009 7 10, p. 26.

⁽⁴⁾ OL L 179, 2009 7 10, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 211, 2010 8 12, p. 1.

reglamentu pavedė muitinėms registruoti iš Kanados ir Singapūro siunčiamus produktus, taip pat JAV kilmės biodyzelino mišinius, kuriuose riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro 20 % arba mažiau masės.

- (11) Komisija Reglamentu (ES) Nr. 721/2010 ⁽¹⁾ taip pat inicijavo gretutinį tyrimą dėl galimo JAV kilmės importuojamam biodyzelinui nustatytų kompensacinių priemonių vengimo importuojant iš Kanados ir Singapūro siunčiamą biodyzeliną ir biodyzelino mišinius, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės.

1.4. Tyrimas

- (12) Apie tyrimą Komisija oficialiai pranešė JAV, Kanados ir Singapūro valdžios institucijoms. Žinomiems JAV, Kanados ir Singapūro gamintojams/eksportuotojams buvo nusiųsti klausimynai. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė raštu pareikšti savo nuomonę ir prašyti būti išklaustoms per inicijavimo reglamente nustatytą terminą.
- (13) Klausimyno atsakymus pateikė toliau nurodytos bendrovės, kurių patalpose vėliau surengti tikrinamieji vizitai:

Kanados gamintojai/eksportuotojai:

- *BIOX Corporation*,
- *Rothsay Biodiesel*

Singapūro prekiautojai:

- *Trafigura Pte Ltd.*,
- *Wilmar Trading Pte Ltd.*

JAV gamintojai/eksportuotojai:

- *Archer Daniels Midland Company*,
- *BP Products North America Inc.*,
- *Louis Dreyfus Corporation*

Susiję importuotojai:

- *BP Oil International Limited*,
- *Cargill BV*

- (14) Be to, apsilankyta atitinkamose Kanados ir Singapūro Vyriausybių kompetentingose institucijose.

1.5. Tiriamasis laikotarpis

- (15) Atliekant tyrimą buvo nagrinėjamas 2009 m. balandžio 1 d.–2010 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – TL). Siekiant išnagrinėti tariamą prekybos pokyčio pasikeitimą, rinkti laikotarpio nuo 2008 m. iki TL pabaigos duomenys.

2. VENGIMO TYRIMO OBJEKTAS

- (16) Su galimu vengimu susijęs produktas, t. y. per pirminį tyrimą nagrinėtas produktas, – JAV kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, dažniausiai vadinami biodyzelinu, tiek gryni, tiek mišiniuose, kuriuose riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 (toliau – nagrinėjamas produktas).
- (17) Vengimo tyrimo objektas yra dvejetainis. Pirma, dėl tariamo siuntimo per Kanadą ir Singapūrą – tai per pirminį tyrimą nagrinėtam produktui, kaip aprašyta anksčiau dalyje, tapatus produktas. Dėl siuntimo tiesiai iš JAV – tiriamasis produktas yra biodyzelino mišiniai, kuriuose JAV kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro 20 % arba mažiau masės.

3. Į SAJUNGĄ IMPORTUOJAMAS BIODYZELINAS IR JAV EKSPORTAS

- (18) 2009 m. kovo mėn. nustatius laikinąsias antidempingo priemones, nagrinėjamojo produkto praktiškai nebeimportuota. Lentelėje pateikiama apibendrinta padėtis:

Biodyzelino ir tam tikrų biodyzelino mišinių importas į europos sąjungą

nurodant KN kodą 3824 90 91 (tonomis)

	2008 m.	dalis	2009 m.	dalis	TL	dalis
JAV	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapūras	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Šaltinis: Eurostatas

⁽¹⁾ OL L 211, 2010 8 12, p. 6.

- (19) Į šiuos Eurostato duomenis įtraukti visi biodyzelino, kurio sudėtyje yra 96,5 % arba daugiau esterių, duomenys.
- (20) Palyginimui toliau pateikiami JAV biodyzelino eksporto ir biodyzelino mišinių, deklaruotų nurodant STS kodą 3824 90 40 00 (gyvūninių arba augalinių riebalų mišiniai) duomenys:

JAV biodyzelino ir biodyzelino mišinių eksportas

nurodant STS kodą 3824 90 40 00 (tonomis)

	2008 m.	2009 m.	TL
Europos Sąjunga	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapūras	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Šaltinis – JAV prekybos ministerija

- (21) Palyginus abi lenteles galima daryti išvadą, kad į Sąjungą per TL eksportuota 358 291 tona mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 96,5 % ir mažiau masės.

4. KANADA

4.1. Bendrosios aplinkybės

- (22) Kanados gamintojų/eksportuotojų bendradarbiavimo lygis buvo aukštas. Du gamintojai, kurių produkcija sudaro apytikriai 90 % visos Kanados biodyzelino produkcijos, pateikė klausimyno atsakymus ir visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą. Be to, atliekant tyrimą bendradarbiavo Kanados atsinaujinančiosios energijos asociacija ir atitinkamos Kanados Vyriausybės valdžios institucijos.
- (23) Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį turėtų būti nustatoma, ar vengiama priemonių, nagrinėjant, ar pasikeitė JAV, Kanados ir Sąjungos prekybos pobūdis, ar šį pasikeitimą lėmė praktika, procesai ar veikla, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar pateisinančiomis ekonominėmis aplinkybėmis, išskyrus muito nustatymą, ar yra žalos įrodymų arba įrodymų, kad muito taisomasis poveikis sumažėjo panašaus produkto kainos ir (arba) kiekio požiūriu, taip pat ar yra dempingo įrodymų atsižvelgiant į pirmiau nustatytą panašaus produkto normaliąją vertę.

4.2. Prekybos pobūdžio pasikeitimas

4.2.1. Importas į Sąjungą

- (24) Biodyzelino importas iš JAV sumažėjo nuo 1 487 790 tonų 2008 m. iki 381 227 tonų 2009 m., o per TL jo beveik neliko.

- (25) Kita vertus, remiantis Eurostato duomenimis, per 2008 m.–TL smarkiai padidėjo bendras biodyzelino importo iš Kanados į Sąjungą kiekis: nuo 1 725 tonų 2008 m. iki 140 043 tonų 2009 m. ir 197 772 tonų per TL.

4.2.2. JAV biodyzelino eksportas į Kanadą

- (26) Muitai JAV ir Kanados tarpusavio biodyzelino prekyboje netaikomi, nėra ir kitų importo apribojimų.
- (27) Remiantis JAV statistika, biodyzelino eksportas iš JAV į Kanadą padidėjo nuo 967 tonų 2008 m. iki 128 233 tonų 2009 m. ir 161 841 tonos per TL.
- (28) Palyginus JAV valdžios institucijų pateiktą eksporto statistiką su Kanados valdžios institucijų per patikrinimą vietoje pateikta importo statistika, nustatyti žymūs mėnesinių duomenų neatitikimai. Remiantis Kanados statistika, JAV biodyzelino importas padidėjo nuo 11 757 tonų 2008 m. iki 18 673 tonų 2009 m. ir 174 574 tonų per TL.

- (29) Kanados valdžios institucijų teigimu, biodyzelinui deklaruoti joks specialus kodas nenaudojamas. Jos pažymėjo, kad Kanada ir JAV keičiasi importo duomenimis ir naudoja juos kaip savo susijusio eksporto duomenis. Taigi Kanados šešių skaitmenų lygmens importo duomenys turėtų sutapti su JAV eksporto duomenimis, ir iš tikrųjų STS 38 24 90 kodo duomenys iš esmės sutampa. Tačiau išsamesnio nei šešių skaitmenų lygmens duomenys skirstomi naudojantis skirtingomis klasifikavimo sistemomis. Be to, reikėtų pažymėti, kad į Kanados statistiką įtraukiamos tik tos importuojamos prekės, kurių muitinis įforminimas atliekamas Kanadoje, bet ne per ją siunčiamos prekės.

- (30) Taigi, nepaisant dviejų duomenų šaltinių neatitikimo, galima daryti išvadą, kad JAV biodyzelino eksportas į Kanadą per 2008 m.–TL išaugo, ypač po to, kai buvo nustatytos antidempingo priemonės. Kanados biodyzelino rinka šiuo metu nėra pajėgi absorbuoti tokio biodyzelino kiekio. Iš tiesų, tikrieji Kanados biodyzelino gamintojai daugiausia gamina eksportui.

4.2.3. Gamyba Kanadoje ir Kanados kilmės biodyzelino pardavimas Sąjungoje

- (31) Per TL nei vienas iš dviejų bendradarbiavusių Kanados gamintojų nepirko biodyzelino iš JAV ar iš jokių kitų šaltinių.

- (32) Biodyzelino gamyba Kanadoje yra neseniai atsiradusi veiklos rūšis. TL buvo maždaug šeši gamybos objektai, tačiau maždaug 90 % visos produkcijos buvo pagaminta vos dviejuose Rytų Kanadoje esančiuose gamybos objektuose, kurie iš tiesų priklauso dviem šiuos objektus eksploatuojantiems bendradarbiaujantiems gamintojams.

(33) Įvertinus bendradarbiaujančių gamintojų parduotos produkcijos apimtį, nustatyta, koks kiekis parduotas tikrai Šiaurės Amerikoje (t. y. JAV arba Kanadoje) esantiems galutiniams pirkėjams. Kitas kiekis buvo parduotas pirkėjams, kurie prekes pardavė ir (arba) naudojo jas mišiniuose su kitu biodyzelinu. Nei viena iš minėtų dviejų bendrovių nežinojo, ar tie pirkėjai pardavė išsigytus produktus Sąjungoje kaip Kanados kilmės biodyzeliną, ar jie juos maišė arba ar biodyzeliną jie pardavė galutiniams pirkėjams JAV arba Kanadoje.

(34) NET jeigu būtų daroma prielaida, kad visas tikrasis Kanados biodyzelinas atsidūrė Sąjungoje, tai sudarytų tik 20 % viso importo į Sąjungą iš Kanados per TL.

4.3. Išvada dėl prekybos pobūdžio pasikeitimo

(35) Palyginus turimus statistinius duomenis su iš bendradarbiaujančių gamintojų gautais duomenimis, nustatyta, kad Kanados biodyzelino gamintojai negalėjo pagaminti tiek biodyzelino, kiek eksportuota iš Kanados į Sąjungą. Taigi galima daryti išvadą, kad smarkiai išaugęs importas iš Kanados į Sąjungos rinką yra susijęs su iš Kanados siunčiamu JAV kilmės eksportuojamu biodyzelinu.

(36) Todėl bendrą JAV eksporto į Sąjungą sumažėjimą nuo 2008 m. ir tuo pat metu vykusį eksporto iš Kanados į Sąjungą ir eksporto iš JAV į Kanadą didėjimą nustačius pirmines priemones galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu.

4.4. Jokios kitos pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančių ekonominių aplinkybių, išskyrus antidempingo maito nustatymą, nebuvimas

(37) Atlikus tyrimą nenustatyta jokia kita pakankamai pagrįsta priežastis ar pateisinanti ekonominė aplinkybė, kuriomis būtų galima paaiškinti prekybos srautų nukreipimą per kitą šalį, išskyrus vengimą mokėti JAV kilmės biodyzelinui nustatytą antidempingo maitą.

4.5. Antidempingo maito taisomojo poveikio mažinimas

(38) Nustatant, ar kiekio požyriū buvo mažinamas JAV kilmės importuojamam biodyzelinui galiojančių antidempingo priemonių taisomasis poveikis, naudoti Eurostato duomenys. Iš Kanados eksportuotų produktų kiekis ir kainos buvo palyginti su per pirminį tyrimą nustatytu žalos pašalinimo lygiu.

(39) Kaip minėta, importas iš Kanados į Sąjungą padidėjo nuo 1 725 tonų 2008 m. iki 197 772 tonų (tai sudarė 9,2 % importo dalį) per TL. Atsižvelgiant į Sąjungos rinkos dydį, kaip nustatyta per pirminį tyrimą, importo iš

Kanados padidėjimo negalima laikyti nereikšmingu. Įvertinus per pirminį tyrimą nustatytą nežalings kainos lygį, galima teigti, kad iš Kanados importuojami produktai per TL buvo priverstinai parduodami maždaug 50 % mažesnėmis kainomis, todėl maždaug 40 % buvo priverstinai sumažintos Sąjungos gamintojų pardavimo kainos.

(40) Taigi prieita prie išvados, kad priemonių taisomasis poveikis mažinamas ir kiekio, ir kainų požyriū.

4.6. Dempingo įrodymai

(41) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nagrinėta, ar yra įrodymų, kad atsižvelgiant į per pirminį tyrimą nustatytą normaliąją vertę yra vykdomas dempingas.

(42) Per pirminį tyrimą normalioji vertė nustatyta remiantis vidaus rinkos pardavimo kainomis įprastinėmis prekybos sąlygomis ir apskaičiuota remiantis gamybos sąnaudų ir pagrįsto pelno dydžio suma, jei produktas nebuvo parduodamas vidaus rinkoje arba jei produktas nebuvo parduodamas įprastinėmis prekybos sąlygomis.

(43) Kanados eksporto kainos nustatytos remiantis Eurostato nurodyta vidutine biodyzelino importo kaina per TL.

(44) Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, koreguojant pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį buvo deramai atsižvelgta į skirtumus, turinčius poveikio kainoms ir kainų palyginamumui. Kadangi informacijos apie daugelį sąnaudų dedamųjų nebuvo, iš Eurostato CIF kainų atskaitytos tik vežimo ir draudimo sąnaudos, pagrįstos per pirminį tiriamąjį laikotarpį nustatytomis vidutinėmis biodyzelino jūrų frachto sąnaudomis biodyzeliną gabenant iš JAV į Sąjungą, kad būtų galima nustatyti FOB kainas Kanados pasienyje.

(45) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalis dempingas apskaičiuotas palyginus per pirminį tyrimą nustatytą vidutinę svertinę normaliąją vertę ir vidutines svertines eksporto kainas per TL, išreikštas CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą procentais.

(46) Palyginus nustatytas dempingas.

4.7. Išvada

(47) Atlikus tyrimą prieita prie išvados, kad importuojamam JAV kilmės biodyzelinui nustatytų galutinių antidempingo maitų buvo vengiama produktus siunčiant per Kanadą pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnį.

5. SINGAPŪRAS

- (48) Atliekant tyrimą bendradarbiavo du Singapūre išsikūrę prekiautojai. Be to, bendradarbiavo ir atitinkamos Singapūro Vyriausybės valdžios institucijos.
- (49) Kriterijai, kuriais remiantis nustatoma, ar tikrai vengiama galiojančių priemonių, aprašyti 23 konstatuojamojoje dalyje.
- (50) Remiantis Eurostato duomenimis, visas Singapūro biodyzelino eksportas į Sąjungą padidėjo nuo 179 tonų 2008 m. iki 20 486 tonų 2009 m. ir 32 078 tonų per TL. Tuo pačiu laikotarpiu JAV eksportas į Singapūrą taip pat padidėjo.
- (51) Atitinkamų Singapūro Vyriausybės valdžios institucijų teigimu, vietoje pagamintas biodyzelinas daugiausia parduodamas Singapūre vidaus paklausai tenkinti. Vis dėlto Singapūro valdžios institucijos pripažįsta Singapūro biodyzelino pramonės augimą neseniai įrengus naujus gamybos objektus.
- (52) Tradiciškai iš Singapūro eksportuojama nedaug. Biodyzelino importo į Sąjungą duomenys atidžiai išnagrinėti naudojantis pagal 14 straipsnio 6 dalį sukurta duomenų baze ir sutikrinti su atitinkamų nacionalinių muitinių duomenimis. Panašu, kad importuota per kelis kartus. Atlikus analizę nustatyta, kad dauguma importuotų produktų buvo tikrai Singapūro kilmės. Tačiau ne visą importą buvo galima įvertinti.
- (53) Palyginti su per pirminį tyrimą nustatytu suvartojimu Sąjungoje, iš Singapūro į Sąjungą importuotas kiekis, kurio nebuvo galima įvertinti, buvo labai mažas. Be to, atsižvelgiant į EBV nustatytą žymų Sąjungos suvartojimo padidėjimą nuo pirminio tyrimo, šio importuoto kiekio dalis, palyginti su visu Sąjungos suvartojimu, būtų nereikšminga.
- (54) Atsižvelgiant į tai, galima daryti išvadą, kad importuojant siunčiant iš Singapūro taisomasis antidempingo priemonių poveikis kiekio požiūriu nebuvo mažinamas.
- (55) Dėl produktų siuntimo per Singapūrą: gerai žinoma, kad Singapūras yra didžiulis Azijos laivybos mazgas – čia suplaukia viso regiono laivai, iš jų prekės iškraunamos ir kraunamos į kitus laivus, įskaitant plaukiančius į Europą. Atliekant šį tyrimą nustatyta, kad vienas iš bendradarbiaujančių prekiautojų Malaizijos arba Indonezijos kilmės biodyzeliną į galutinę paskirties vietą Sąjungoje siuntė per Singapūrą. Per TL vien tik šis prekiautojas į Sąjungą eksportavo žymų biodyzelino, kuris buvo siunčiamas per Singapūrą, kiekį, o atlikdamas muitinės formalumus Sąjungoje deklaravo šį biodyzeliną kaip Malaizijos arba Indonezijos kilmės. Patikrinus nenustatyta nieko, dėl ko būtų galima suabejoti deklaruota Indonezijos arba Malaizijos kilme.
- (56) Atsižvelgiant į tai, reikėtų baigti tyrimą dėl galimo antidempingo priemonių vengimo importuojant iš Singapūro siunčiamą biodyzeliną.

6. JAV

6.1. Išanginės pastabos

- (57) Atliekant tyrimą bendradarbiavo penki JAV biodyzelino arba biodyzelino mišinių gamintojai, iš kurių trys buvo atrinkti atliekant atranką per pirminį tyrimą. JAV Vyriausybė bendradarbiavo pateikdama eksporto statistinius duomenis ir juos paaiškindama.
- (58) Visi trys per pirminį tyrimą atrinkti gamintojai nustačius galutines priemones biodyzelino nebeeksportavo.
- (59) Tik viena iš penkių bendradarbiaujančių bendrovių, BP North America, kuri nebendradarbiavo per pirminį tyrimą, per TL į Sąjungą eksportavo biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudarė 20 % ir mažiau masės.
- (60) JAV biodyzelino pramonei atstovaujanti Nacionalinė biodyzelino valdyba (toliau – NBV) teigė, kad produktui, kuris, jos manymu, aiškiai nepriklauso produkto, kuriam taikomos galiojančios priemonės, apibrėžtajai sričiai, negali būti pradėtos taikyti antidempingo priemonės neatlikus naujo antidempingo tyrimo. NBV teigė, kad galutiniame reglamente aiškiai nustatyta, kad nagrinėjamas produktas ir panašus produktas yra biodyzelinas arba biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės. Anot NBV, tai nebuvo dirbtinai nustatyta, bet per pirminį tyrimą buvusią padėtį rinkoje atitikusi riba. Pavyzdžiui, buvo nustatyta, kad 20 % riba buvo tinkama siekiant aiškiai atskirti įvairias mišinių, kuriais prekiauta JAV rinkoje, rūšis.
- (61) NBV ir kitų suinteresuotųjų šalių manymu, atlikus priemonių vengimo tyrimą nagrinėjamajam produktui galiojančių antidempingo priemonių taikymą galima išplėsti tik tokiam panašiam produktui, kuris, palyginti su nagrinėjamoju produktu, yra tik šiek tiek pakeistas. Be to, NBV teigė, kad pati Taryba galutiniame reglamente nustatė, kad biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, nėra panašus produktas. Todėl, NBV teigimu, remiantis pagrindinio reglamento nuostatomis nėra jokio kito pasirinkimo tik inicijuoti naują tyrimą ir nustatyti, ar priemonės reikėtų taikyti ir minėtiems mišiniams.
- (62) Atsakant į šiuos argumentus pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 13 straipsnio nuostatų dėl priemonių vengimo tikslas yra užkirsti kelią bet kokiems tariamiems bandymams vengti galiojančių priemonių. Jeigu yra pakankamai *prima facie* įrodymų, kuriais patvirtinamas priemonių vengimas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, Komisija inicijuoja tyrimą siekdama nustatyti, ar vengiama priemonių. Pagal

pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalį nustatant, ar vengiama priemonių, reikėtų, pvz., išnagrinėti, ar pasikeitė JAV ir Sąjungos prekybos pobūdis, ar ši pasikeitimą lėmė praktika, procesas ar veikla, kurių negalima paaiškinti jokia kita pakankamai pagrįsta priežastimi ar pateisinančiomis ekonominėmis aplinkybėmis, išskyrus muito nustatymą, ir ar yra žalos įrodymų arba įrodymų, kad muito taisomasis poveikis mažinamas kainos ir (arba) kiekio požiūriu.

- (63) Be to, reikėtų priminti, kad vengimo tyrimas – ne produkto apibrėžtosios srities peržiūra pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį, todėl juo negali būti keičiama nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto apibrėžtis. Pagrindinio reglamento 13 straipsnio nuostatomis numatomas teisinis tyrimo, kuriuo nustatoma, ar vengiama tam tikram produktui nustatytų priemonių, pagrindas.
- (64) Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalį Komisijai pateiktame prašyme buvo teigiama, kad, nustatčius priemones, į Sąjungą buvo pradėti importuoti biodyzelino mišiniai, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės, tariamai pasinaudojant nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto aprašyme nurodyta biodyzelino kiekio mišinyje riba. Atliekant tyrimą nagrinėta, ar tokia praktika gali būti laikoma vengimu pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio nuostatas. Galiausiai reikėtų pažymėti, kad tariamas priemonių vengimas gali būti nagrinėjamas tik pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnį.

6.2. JAV mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, eksportas į Sąjungą

- (65) Kaip minėta 20 konstatuojamojoje dalyje, JAV priskiriant STS kodą 3824 90 40 00 taip pat klasifikuojami mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 96,5 % ir mažiau masės. Remiantis JAV eksporto statistika, per TL į Sąjungą iš viso eksportuota 358 291 tona šios rūšies mišinių.
- (66) Didelę dalį šio kiekio per TL eksportavo *BP Products North America* (toliau – BPNA).
- (67) BPNA nedalyvavo pirminiame tyrime, nes biodyzelino verslu pradėjo verstis tik 2009 m. pradžioje, tikėdamasi ateityje išaugusiančios biodyzelino rinkos ir reaguodama tiek į JAV, tiek užsienio valdžios institucijų veiksmus. BPNA į Sąjungą pradėjo eksportuoti 2009 m. gruodžio mėn. Primenama, kad galutinės priemonės buvo nustatytos 2009 m. liepos mėn.
- (68) Sąjungoje (JK, Prancūzijoje ir Nyderlanduose) BPNA pardavė JAV kilmės biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 15 % arba mažiau masės. Visais atvejais

produktas buvo toliau maišomas laikantis tam tikrose valstybėse narėse galiojančių teisės aktų, kuriais siekiama skatinti biodegalų vartojimą, nes šiuo metu šios rūšies degalai laikomi aplinką tausojančiais.

- (69) BPNA tvirtino, kad biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro mažiau nei 15 % masės, nėra į nagrinėjamąjį produktą panašus produktas. Labai skiriasi jų savybės ir rinkos sąlygos. Labai skiriasi su biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro nedidelę dalį masės, gamyba ir importu susijusi logistika (įskaitant vežimo apribojimus), palyginti su biodyzelino mišiniais, kuriuose biodyzelinas sudaro didesnę dalį masės. BPNA teigimu, vežant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro mažiau nei 15 % masės, tokie produktai klasifikuojami ne kaip cheminiai produktai, o kaip vežimui skirti naftos produktai, taip mažinant vežimo sąnaudas. Be to, BPNA tvirtino, kad skiriasi dyzeliniuose varikliuose naudojamų biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro mažesnę dalį masės, ir biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro didesnę dalį masės, vartojimo efektyvumas.
- (70) Atliekant vengimo tyrimą siekiama nustatyti, ar naudojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, buvo vengiama galiojančių priemonių. Gali būti, kad biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro mažesnę dalį masės, vežimo sąnaudos yra mažesnės. Tačiau reikėtų pažymėti, kad mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės, gamybos požiūriu mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, faktiškai yra tik skirtingos sudėties mišiniai. Tai paprastas mišinio sudėties keitimo procesas. Mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, gamyba laikoma tik nedideliu nagrinėjamojo produkto pakeitimu, nes vienintelis skirtumas yra biodyzelino dalis mišinyje. Taip pat reikėtų pažymėti, kad ir nagrinėjamas produktas, ir mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, Sąjungoje galiausiai naudojami tais pačiais tikslais. Be to, mišiniuose, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, esančio biodyzelino ir biodyzelino, esančio mišiniuose, kuriuose biodyzelinas sudaro daugiau kaip 20 % masės, pagrindinės savybės yra tokios pačios.

6.3. Prekybos pobūdžio pasikeitimas

- (71) Nagrinėjamojo produkto importas iš JAV sumažėjo nuo 1 487 790 tonų 2008 m. iki 381 227 tonų 2009 m., o per TL jo beveik neliko.
- (72) Todėl reikėtų pažymėti, kad nors atliekant pirminį tyrimą Sąjungoje buvo nustatytas reikalavimas naudoti mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro, pvz., 5 % masės, mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ar mažiau masės, pradėta eksportuoti tik po to, kai buvo nustatytos galutinės priemonės. Remiantis iš atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų gautais duomenimis,

per pirminį tyrimą į Sąjungą daugiausia eksportuoti mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 99,9 % masės. Taip buvo dėl to, kad tokiu būdu už eksportuojamą produktą buvo galima gauti didesnes subsidijas (1 JAV doleris mokesčio kredito už biodyzelino galoną).

- (73) Taigi sunku išvelgti kitų ekonominių aplinkybių, kuriomis būtų galima paaiškinti, kodėl pradėta eksportuoti mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, išskyrus galiojančių antidempingo priemonių vengimą.
- (74) Mišiniuose esantis biodyzelinas vis dar subsidijuojamas, o importuotojas išvengia prievolės sumokėti antidempingo muitą. Reikėtų pažymėti, kad antidempingo muitas mišiniam taikomas atsižvelgiant į biodyzelino dalį mišinyje, t. y. importuojant mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 15 % masės, būtų nesumokėtas maždaug 26 EUR už toną antidempingo muitas.

6.4. Jokios kitos pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančių ekonominių aplinkybių, išskyrus antidempingo mūito nustatymą, nebuvimas

- (75) BPNA teigimu, biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro mažiau nei 15 % masės, nebuvo sukurti specialiai tam, kad būtų išvengta muitų. Bendrovė tvirtino nedalyvavusi pirminiame tyrime, nes biodyzelino verslu pradėjo verstis 2009 m. pradžioje, tikėdamasi ateityje aktyvios biodyzelino rinkos ir reaguodama tiek į JAV, tiek užsienio valdžios institucijų veiksmus. Loginis komercinis sprendimas JAV gaminti mišinius ir eksportuoti juos į Sąjungą priimtas dėl specifinės bendrovės struktūros, jos veiklos kaip naftos bendrovės pobūdžio ir logistikos veiklos JAV. Visą laiką eksportuoti tik biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 15 % ar mažiau masės, nes jiems taikomos ne tokios griežtos saugos priemonės: pagal jūrų laivininkystės teisės aktus biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro ne daugiau kaip 15 % masės, nelaikomi cheminiais produktais.
- (76) Pažymima, kad ši bendrovė su eksportu į Sąjungą susijusią veiklą pradėjo tik po to, kai buvo nustatytos priemonės. Manoma, kad nėra jokios kitos pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančios ekonominės aplinkybės, išskyrus vengimą mokėti JAV kilmės biodyzelinui nustatytą antidempingo muitą.

6.5. Antidempingo mūito taisomojo poveikio mažinimas

- (77) Įvertinus per pirminį tyrimą nustatytą nežalingos kainos lygį, galima teigti, kad dėl iš JAV į Sąjungą per TL importuotų mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, buvo priverstinai mažinamos kainos ir priverstinai parduodama mažesnėmis kainomis. Mišiniai,

kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, pradėti importuoti tik nustačius galutines priemones, o susiję kiekiai nėra nereikšmingi.

- (78) Taigi prieita prie išvados, kad priemonių taisomasis poveikis mažinamas ir kiekio, ir kainų požiūriu.

6.6. Dempingo įrodymai

- (79) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nagrinėta, ar yra įrodymų, kad atsižvelgiant į per pirminį tyrimą nustatytą normaliąją vertę yra vykdomas dempingas. Palyginus vidutinę svertinę normaliąją vertę ir vidutinę svertinę eksporto kainą nustatyta, kad vykdytas dempingas.

6.7. Išvada

- (80) Atlikus tyrimą prieita prie išvados, kad galutinių antidempingo muitų, nustatytų importuojamam JAV kilmės biodyzelinui, buvo vengiama į Sąjungą importuojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % arba mažiau masės.
- (81) Padaryta išvada, kad vienintelė ekonominė aplinkybė, kuria galima paaiškinti, kodėl pradėti eksportuoti mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, yra, viena vertus, JAV taikomos subsidijos ir, kita vertus, vengimas mokėti į Sąjungą importuojamiems produktams nustatytus antidempingo multus.
- (82) BPNA prašė atleisti ją nuo galimų išplėstųjų priemonių. Vis dėlto, tyrimu aiškiai nustatyta, kad biodyzelino mišiniai, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, buvo importuojami tik siekiant išvengti galiojančių priemonių, todėl minėtas prašymas negali būti patenkintas. Remiantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalies nuostatomis, atleisti nuo priemonių galima tik tuos nagrinėjamojo produkto gamintojus, kurie gali įrodyti, kad nėra susiję su jokių gamintoju, kuriam taikomos priemonės, ir kurie, kaip nustatyta, nevengia priemonių. Atlikus minėtus tyrimus nustatyta, kad BPNA vengė priemonių, nes po to, kai buvo nustatytos antidempingo ir kompensacinės priemonės, pradėjo eksportuoti mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės, ir tam nebuvo jokios pakankamai pagrįstos priežasties ar pateisinančių ekonominių aplinkybių, išskyrus priemonių nustatymą. Be to, esama įrodymų, kad priemonių poveikis mažinamas kainos ir kiekio požiūriu ir kad atsižvelgiant į pirmiau nustatytas normaliąsias vertes vykdomas dempingas.

- (83) Kai kurie per pirminį tyrimą bendradarbiavę biodyzelino gamintojai paprašė atleisti juos nuo išplėstųjų priemonių, nustatytų dėl priemonių vengimo. Nustatyta, kad šie JAV gamintojai nei gamino, nei pardavė biodyzelino mišinių, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės. Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį

atliekant vengimo tyrimą galima nagrinėti tik gamintojų prašymus atleisti nuo priemonių. Tačiau reikėtų pažymėti, kad pagrindinio reglamento 13 straipsnyje pateiktos nuostatos dėl naujųjų eksportuotojų.

7. PRIEMONĖS

7.1. Kanada

- (84) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prieita prie išvados, kad importuojamam JAV kilmės biodyzelinui nustatyto galutinio antidempingo maito buvo vengiama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnį siunčiant produktus per Kanadą.
- (85) Remiantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies pirmuoju sakiniu, priemonių, galiojančių importuojamam JAV kilmės nagrinėjamam produktui, taikymas turėtų būti išplėstas tam pačiam iš Kanados siunčiamam importuojamam produktui, deklaruojamam kaip Kanados kilmės arba ne.
- (86) Siekiant užkirsti kelią maito vengimui pateikiant nepatikrinamų tvirtinimų, kad per Kanadą siunčiamą produktą pagamino bendrovė, kuriai taikomas galutiniame reglamente nustatytas individualus maitas, priemonė, kurios taikymą reikia išplėsti, turėtų būti Reglamento (EB) Nr. 599/2009 1 straipsnio 2 dalyje „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytas 172,2 EUR už toną dydžio galutinis antidempingo maitas.
- (87) Antidempingo maitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, kiekį pagal svorį (biodyzelino dalį) mišinyje.
- (88) Remiantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalimi ir 14 straipsnio 5 dalimi, kuriose numatyta, kad bet kokia išplėstoji priemonė turėtų būti taikoma importuojamiems produktams, kurie į Sąjungą buvo įvežti laikantis inicijavimo reglamentu nustatyto registravimo reikalavimo, turėtų būti surinkti maitai, mokėtini už iš Kanados siunčiamą užregistruotą biodyzeliną.

7.2. JAV

- (89) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prieita prie išvados, kad galutinio antidempingo maito, nustatyto importuojamam JAV kilmės biodyzelinui, buvo vengiama pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnį į Sąjungą importuojant biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės.
- (90) Todėl, remiantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies pirmuoju sakiniu, priemonių, galiojančių importuojamam JAV kilmės nagrinėjamam produktui, taikymą reikėtų išplėsti biodyzelinui, importuojamam mišiniuose, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės.
- (91) Priemonės, kurių taikymą reikia išplėsti, – tai Reglamento (EB) Nr. 599/2009 1 straipsnio 2 dalyje nustatytos priemonės.

(92) Išplėstasis antidempingo maitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, masės dalį (biodyzelino dalį) mišinyje.

(93) Remiantis pagrindinio reglamento 13 straipsnio 3 dalimi ir 14 straipsnio 5 dalimi, kuriose numatyta, kad išplėstoji priemonė turėtų būti taikoma importuojamiems produktams, kurie į Sąjungą buvo įvežti laikantis inicijavimo reglamentu nustatyto registravimo reikalavimo, turėtų būti surinkti maitai, mokėtini už importuojant užregistruotą biodyzeliną mišiniuose, kuriuose JAV kilmės biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės.

8. TYRIMO DĖL SINGAPŪRO BAIGIMAS

(94) Atsižvelgiant į išvadas dėl Singapūro, reikėtų baigti tyrimą dėl galimo antidempingo priemonių vengimo importuojant iš Singapūro siunčiamą biodyzeliną ir nutraukti inicijavimo reglamentu nustatytą iš Singapūro siunčiamo importuojamo biodyzelino registravimą.

9. PRAŠYMAS ATLEISTI NUO PRIEMONIŲ

- (95) Abi klausimyno atsakymus pateikusių bendradarbiaujančios Kanados bendrovės paprašė atleisti jas nuo galimų išplėstųjų priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį.
- (96) Nustatyta, kad abu bendradarbiaujantys Kanados gamintojai nevengė su šiuo tyrimu susijusių priemonių. Be to, šie gamintojai įrodė, kad nėra susiję su JAV biodyzelino gamintojais/eksportuotojais. Todėl jų prašymus atleisti jas nuo išplėstųjų priemonių galima patenkinti.
- (97) Manoma, kad šiuo atveju būtina nustatyti specialias priemones, kuriomis būtų užtikrintas tinkamas tokio atleidimo taikymas. Šios specialios priemonės apima reikalavimą pateikti valstybių narių muitinėms galiojančią prekybinę sąskaitą faktūrą, kuri turi atitikti šio reglamento priede nurodytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamoms prekėms turi būti taikomas išplėstasis antidempingo maitas.
- (98) Viena klausimyno atsakymus pateikusi bendradarbiaujanti JAV šalis paprašė atleisti ją nuo galimų išplėstųjų priemonių pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 4 dalį.
- (99) Kaip paaiškinta 82 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą aiškiai nustatyta, kad ši šalis vengė priemonių importuodama biodyzelino mišinius, kuriuose biodyzelinas sudaro 20 % ir mažiau masės. Taigi prašymo atleisti nuo priemonių patenkinti negalima.
- (100) Vis dėlto reikėtų pabrėžti, kad jeigu kuris (-ie) nors susijęs (-ę) eksportuojantis (-ys) gamintojas (-ai) nebevykdytų dempingo, tokia (-ios) šalis (-ys) gali prašyti atlikti peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį.

10. FAKTŲ ATSKLEIDIMAS

(101) Visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis prieita prie pirmiau išdėstytų išvadų, ir jos buvo paragintos pateikti savo pastabas. Šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos buvo apsvarstytos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Galutinio antidempingo maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamiems Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiais gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, dažniausiai vadinamiems biodyzelinu, tiek gryniems, tiek mišiniuose, kuriuose riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, taikymas išplečiamas į Sąjungą importuojamiems iš Kanados siunčiamiems, deklaruojamiems kaip Kanados kilmės arba ne riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiais gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, dažniausiai vadinamiems biodyzelinu, tiek gryniems, tiek mišiniuose, kuriuose riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodas 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (TARIC kodas 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (TARIC kodas 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (TARIC kodas 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (TARIC kodas 3824 90 91 10) ir ex 3824 90 97 (TARIC kodas 3824 90 97 01), išskyrus tuos, kuriuos pagamino šios bendrovės:

Šalis	Bendrovė	Papildomas TARIC kodas
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Muitas, kurio taikymą reikia išplėsti, – Reglamento (EB) Nr. 599/2009 1 straipsnio 2 dalyje „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytas, t. y. 172,2 EUR už neto toną dydžio galutinis antidempingo maitas.

Antidempingo maitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininį gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, masės dalį (biodyzelino dalį) mišinyje.

2. Bendrovės, paminėtos 1 dalyje, arba bendrovės, kurioms Komisija suteikė leidimą pagal 4 straipsnio 2 dalį, nuo priemonių atleidžiamos tik tuo atveju, jei valstybių narių muitinėms pateikia priede išdėstytus reikalavimus atitinkančią galiojančią prekybinę sąskaitą faktūrą. Nepateikus tokios sąskaitos faktūros taikomas 1 dalyje nustatytas antidempingo maitas.

3. Surenkamas maitas, kurio taikymas išplėstas šio straipsnio 1 dalimi, mokėtinas už importuojamus iš Kanados siunčiamus produktus, deklaruotus kaip Kanados kilmės arba ne ir užregistruotus pagal Reglamento (ES) Nr. 720/2010 2 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 13 straipsnio 3 dalį ir 14 straipsnio 5 dalį, išskyrus 1 dalyje išvardytų bendrovių pagamintus produktus.

4. Taikomos galiojančios maitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

1. Galutinio antidempingo maito, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamiems riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiais gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, dažniausiai vadinamiems biodyzelinu, tiek gryniems, tiek mišiniuose, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro daugiau kaip 20 % masės, taikymas išplečiamas į Sąjungą importuojamiems biodyzelino mišiniams, kuriuose Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, sudaro 20 % arba mažiau masės, ir kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodas 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodas 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (TARIC kodas 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (TARIC kodas 2710 19 41 30) ir ex 3824 90 97 (TARIC kodas 3824 90 97 04).

Muitai, kurių taikymą reikia išplėsti, – Reglamento (EB) Nr. 599/2009 1 straipsnio 2 dalyje nustatyti maitai.

Antidempingo maitas mišiniams taikomas atsižvelgiant į bendrą riebalų rūgščių monoalkilesterių ir parafininį gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, masės dalį (biodyzelino dalį) mišinyje.

2. Surenkami maitai, kurių taikymas išplėstas šio straipsnio 1 dalimi, mokėtini už importuojamus Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės produktus, užregistruotus pagal Reglamento (ES) Nr. 720/2010 2 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 13 straipsnio 3 dalį bei 14 straipsnio 5 dalį.

3. Taikomos galiojančios maitus reglamentuojančios nuostatos.

3 straipsnis

Baigiamas tyrimas, inicijuotas Reglamentu (ES) Nr. 720/2010 dėl galimo antidempingo priemonių, nustatytų Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės biodyzelinui, vengimo importuojant iš Singapūro siunčiamą biodyzeliną, deklaruojant kaip Singapūro kilmės arba ne, ir kuriuo nustatytas reikalavimas registruoti tokį importą.

4 straipsnis

1. Prašymai atleisti nuo maito, kurio taikymas išplėstas 1 straipsnio 1 dalimi ir 2 straipsnio 1 dalimi, pateikiami raštu viena iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų ir turi būti pasirašyti prašymą teikiančio subjekto įgalioto asmens. Prašymas turi būti siunčiamas šiuo adresu:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM (BELGIJA)
Faksas + 322 2956505

2. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 13 straipsnio 4 dalį Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, gali sprendimu leisti iš bendrovių, kurios nevengia Reglamentu (EB) Nr. 599/2009 nustatytų antidempingo priemonių, importuojamiems produktams netaikyti maito, kurio taikymas išplėstas 1 straipsnio 1 dalimi ir 2 straipsnio 1 dalimi.

5 straipsnis

Šiuo reglamentu muitinėms nurodoma nutraukti importo registraciją, nustatytą pagal Reglamento (ES) Nr. 720/2010 2 straipsnį.

6 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 5 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
MARTONYI J.

PRIEDAS

1 straipsnio 2 dalyje nurodytoje galiojančioje prekybinėje sąskaitoje faktūroje turi būti tokia prekybinę sąskaitą faktūrą išrašancio bendrovės atstovo pasirašyta deklaracija:

1. Prekybinę sąskaitą faktūrą išrašancio bendrovės atstovo vardas, pavardė ir pareigos.
  2. Pateikiama tokia deklaracija: „Patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodytų (nagrinėjamas) produktas (papildomas TARIC kodas), parduotų eksportui į Europos Sąjungą, pagamino (nagrinėjamosios šalies pavadinimas) (bendrovės pavadinimas ir adresas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“
  3. Data ir parašas.
-

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 445/2011

2011 m. gegužės 10 d.

dėl subjektų, atsakingų už prekinį vagonų priežiūrą, sertifikavimo sistemos, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 653/2007

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeliose ir iš dalies pakeičiančią Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo bei Direktyvą 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo ⁽¹⁾, ypač į jos 14a straipsnį,

atsižvelgdama į 2010 m. liepos 8 d. Europos geležinkelio agentūros rekomendaciją dėl subjektų, atsakingų už priežiūrą, sertifikavimo sistemos,

kadangi:

- (1) Direktyva 2004/49/EB siekiama pagerinti geležinkelių transporto paslaugų patekimą į rinką nustatant bendrus geležinkelių saugos valdymo, reglamentavimo ir priežiūros principus. Be to, Direktyvoje 2004/49/EB numatoma sukurti sistemą, pagal kurią, visoje Europos Sąjungoje taikant tuos pačius sertifikavimo reikalavimus, visiems už prekinį vagonų priežiūrą atsakingiems subjektams būtų užtikrintos vienodos sąlygos.
- (2) Sertifikavimo sistema siekiama suvienodinti reikalavimus ir metodus, pagal kuriuos visoje Europos Sąjungoje būtų vertinami už priežiūrą atsakingų subjektų gebėjimai.
- (3) Nepanaikinant geležinkelio įmonių ir geležinkelių infrastruktūros valdytojų atsakomybės užtikrinti saugų traukinių eksploatavimą, už priežiūrą atsakingas subjektas, taikydamas techninės priežiūros sistemą, turėtų užtikrinti saugų prekinį vagonų, už kurių priežiūrą jis yra atsakingas, naudojimą. Atsižvelgiant į didelę konstravimo ir techninės priežiūros metodų įvairovę, ši techninės priežiūros sistema turėtų būti procesu grindžiama sistema.
- (4) Geležinkelių infrastruktūros valdytojams prekiniai vagonai reikalingi statybinėms medžiagoms gabenti arba infrastruktūros priežiūros veiklai vykdyti. Geležinkelių infrastruktūros valdytojai prekinį vagonus šiuo tikslu eksploatuoja kaip geležinkelio įmonė. Geležinkelių infrastruktūros valdytojo gebėjimas šiuo tikslu eksploatuoti

prekinį vagonus turėtų būti vertinamas atliekant įgaliotųjų saugos srityje vertinimą pagal Direktyvos 2004/49/EB 11 straipsnį.

- (5) Traukinio patikras ir stebėseną prieš jam išvykstant arba kelyje paprastai vykdo geležinkelio įmonių vykdomasis personalas arba geležinkelių infrastruktūros valdytojai, vadovaudamiesi savo saugos valdymo sistemoje pagal Direktyvos 2004/49/EB 4 straipsnio 3 dalį nustatyta tvarka.
- (6) Geležinkelio įmonės arba geležinkelio infrastruktūros valdytojai, taikydami savo saugos valdymo sistemą, turėtų užtikrinti, kad būtų kontroliuojami visi su jų veikla, įskaitant naudojimąsi rangovų paslaugomis, susiję pavojaus atvejai. Todėl geležinkelio įmonė dėl visų jos eksploatuojamų vagonų turėtų sudaryti sutartis su subjektais, atsakingais už priežiūrą. Tai galėtų būti geležinkelio įmonės ir už priežiūrą atsakingo subjekto sutartis arba sutarčių grandinė, kuri apimtų ir kitas šalis, pvz., geležinkelių transporto priemonių valdytoją. Šios sutartys turėtų būti sudaromos laikantis geležinkelio įmonės arba geležinkelių infrastruktūros valdytojo saugos valdymo sistemoje nustatytos tvarkos, be kita ko, taikomos informacijos mainams.
- (7) Pagal Direktyvą 2004/49/EB už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatas galioja visoje Europos Sąjungoje. Trečiųjų valstybių įstaigų, paskirtų pagal kriterijus, kurie yra lygiaverčiai šiame reglamente nustatytiems kriterijams, ir atitinkančių reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai šiame reglamente nustatytiems reikalavimams, išduoti sertifikatai paprastai turėtų būti pripažįstami lygiaverčiais Europos Sąjungoje išduotiems už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatams.
- (8) Sertifikavimo įstaiga, vertindama paraišką gauti už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatą, vertina pareiškėjo gebėjimą valdyti techninės priežiūros veiklą ir jo paties gebėjimą vykdyti techninės priežiūros funkcijas arba užtikrinti, kad pagal sutartis jas vykdytų kiti subjektai (pvz., techninės priežiūros dirbtuvės), kuriems pavesta vykdyti šias funkcijas ar jų dalį.
- (9) Akreditavimo sistema turėtų būti naudojama kaip pavojaus valdymo priemonė, padedanti užtikrinti, kad akredituotos įstaigos būtų kompetentingos vykdyti savo veiklą. Be to, akreditacija laikoma priemone, skirta užtikrinti už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatų, kuriuos išduoda akredituotos įstaigos, pripažinimą nacionaliniu ir tarptautiniu lygmeniu.

⁽¹⁾ OL L 164, 2004 4 30, p. 44.

- (10) Norint turėti sistemą, pagal kurią sertifikavimo įstaigos visoje Europos Sąjungoje galėtų tikrinti už priežiūrą atsakingus patvirtintus subjektus, svarbu, kad visos įstaigos, galinčios išduoti sertifikatus už priežiūrą atsakingiems subjektams, („sertifikavimo įstaigos“) bendradarbiautų tarpusavyje siekdamos suvienodinti sertifikavimo metodus. Vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾ nuostatomis turėtų būti parengti ir patvirtinti specialūs akreditavimo reikalavimai
- (11) Siekiant įvertinti šiame reglamente nustatytą sertifikavimo procesą svarbu, kad Europos geležinkelio agentūra (toliau – Agentūra) prižiūrėtų sertifikavimo sistemos vystymą. Kad galėtų vykdyti šią funkciją, Agentūra turi surinkti informaciją apie šioje srityje veikiančių sertifikavimo įstaigų pobūdį ir už priežiūrą atsakingiems subjektams išduotų sertifikatų skaičių. Be to, svarbu, kad Agentūra padėtų koordinuoti sertifikavimo įstaigų veiklą.
- (12) 2007 m. birželio 13 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 653/2007 dėl Europos bendros saugos sertifikatų ir paraiškų dokumentų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB 10 straipsnį formos naudojimo ir dėl saugos sertifikatų, išduodamų pagal Direktyvą 2001/14/EB ⁽²⁾, galiojimo nustatyta standartinė saugos sertifikatų forma. Ši forma turi būti atnaujinta siekiant į ją įtraukti daugiau informacijos apie už priežiūrą atsakingus subjektus. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 653/2007 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (13) Kol bus pradėta visapusiškai taikyti šiame reglamente numatyta už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikavimo sistema, siekiant užtikrinti nepertraukiamą vežimo geležinkeliais paslaugų teikimą, visų pirma tarptautiniu lygmeniu, pereinamuoju laikotarpiu turėtų būti pripažinta galiojančia šiuo metu taikoma už priežiūrą atsakingų subjektų ir techninės priežiūros dirbtuvių sertifikavimo praktika. Šiuo laikotarpiu nacionalinės saugos institucijos ypatingą dėmesį turėtų skirti sertifikavimo praktikos lygiavertiškumui ir nuoseklumui.
- (14) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Direktyvos 2004/49/EB 27 straipsniu įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

1 straipsnis

Tikslas

1. Šiuo reglamentu nustatoma už prekinų vagonų priežiūrą atsakingų subjektų sertifikavimo sistema, kaip nurodyta Direktyvos 2004/49/EB 14a straipsnyje.

⁽¹⁾ OL L 218, 2008 8 13, p. 30.

⁽²⁾ OL L 153, 2007 6 14, p. 9.

2. Sertifikavimo sistema siekiama pateikti įrodymų, kad už priežiūrą atsakingas subjektas sukūrė savo techninės priežiūros sistemą ir gali laikytis šiame reglamente nustatytų reikalavimų užtikrinti saugią prekinų vagonų, už kurių techninę priežiūrą jis yra atsakingas, eksploatacinę būklę.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Sertifikavimo sistema taikoma visiems už prekinų vagonų, kurie turi būti naudojami Europos Sąjungos geležinkelių tinkle, priežiūrą atsakingiems subjektams.

2. Techninės priežiūros dirbtuvės ar bet kuri organizacija, kuri imasi vykdyti dalį 4 straipsnyje nurodytų funkcijų, gali savanoriškai taikyti sertifikavimo sistemą, remdamasi 8 straipsnyje ir I priede nurodytais principais.

3. 5, 7 ir 12 straipsniuose nuorodos į geležinkelių infrastruktūros valdytoją suprantamos kaip nuorodos, susijusios su jo prekinų vagonų eksploatavimo veikla statybinėms medžiagoms gabenti ir infrastruktūros priežiūrai vykdyti. Laikoma, kad geležinkelių infrastruktūros valdytojas prekinius vagonus šiuo tikslu eksploatuoja kaip geležinkelio įmonė.

3 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente taikomos Direktyvos 2004/49/EB 3 straipsnyje nustatytos apibrėžtys.

2. Be to, taikomos šios apibrėžtys:

- a) akreditavimas – akreditavimas, apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 10 dalyje;
- b) Už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatas – už priežiūrą atsakingam subjektui Direktyvos 2004/49/EB 14a straipsnio 4 dalyje numatytais tikslais išduotas sertifikatas;
- c) sertifikavimo įstaiga – pagal 10 straipsnį paskirta įstaiga, atsakinga už subjektų, atsakingų už priežiūrą, sertifikavimą remiantis II priede nustatytais kriterijais;
- d) prekinis vagonas – nesavaeigė transporto priemonė, skirta prekėms ar kitoms medžiagoms, naudotinoms, pavyzdžiui, statybų ar infrastruktūros priežiūros veikloje, gabenti;
- e) techninės priežiūros dirbtuvė – kilnojamas ar nekilnojamas subjektas, turintis personalą, taip pat ir už valdymą atsakingą personalą, priemones ir infrastruktūrą, parengtus ir pritaikytus vykdyti transporto priemonių, jų dalių, komponentų ar mazgų priežiūros veiklą;

- f) techninės priežiūros patvirtinimas – geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdytojui pateiktas techninę priežiūrą vykdančio subjekto užtikrinimas, kad techninė priežiūra atlikta pagal techninės priežiūros paslaugų užsakymą;
- g) grąžinimas eksploatuoti – techninės priežiūros patvirtinimu, kurį už priežiūrą atsakingas subjektas pateikia eksploatuotojui, pvz., geležinkelio įmonei arba geležinkelių transporto priemonių valdytojui, grindžiamas užtikrinimas, kad visi atitinkami techninės priežiūros darbai baigti ir vagonas, kurio eksploatavimas anksčiau buvo nutrauktas, gali būti saugiai eksploatuojamas, galbūt su laikiniais eksploatavimo apribojimais.

4 straipsnis

Techninės priežiūros sistema

1. Techninės priežiūros sistema apima tokias funkcijas:
  - a) valdymo funkciją, kurią vykdančias subjektas atlieka subjektų, kurie vykdo b ir d punktuose nurodytas techninės priežiūros funkcijas, priežiūrą ir koordinavimą, taip pat užtikrina geležinkelių sistemoje naudojamų prekinį vagonų saugą;
  - b) techninės priežiūros vystymo funkciją, kurią vykdančias subjektas atsako už techninės priežiūros dokumentų tvarkymą, įskaitant dokumentų sandaros tvarkymą, remdamasis konstrukcijos ir eksploatavimo duomenimis, taip pat veiklos rezultatais ir sukaupta patirtimi;
  - c) geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo funkciją, kurią vykdančias subjektas tvarko prekinio vagono eksploatavimo nutraukimą techninei priežiūrai atlikti ir jo grąžinimą eksploatuoti po techninės priežiūros darbų; ir
  - d) techninės priežiūros vykdymo funkciją, kurią vykdančias subjektas atlieka reikalingą prekinio vagono arba jo dalių techninę priežiūrą, įskaitant techninės priežiūros patvirtinimo dokumentų rengimą.
2. Už priežiūrą atsakingas subjektas užtikrina, kad 1 dalyje nurodytas funkcijas vykdančias subjektai atitiktų III priede nustatytus reikalavimus ir vertinimo kriterijus.
3. Už priežiūrą atsakingas subjektas valdymo funkciją vykdo pats, tačiau 1 dalies b–d punktuose nurodytas techninės priežiūros funkcijas arba jų dalį gali pavesti vykdyti kitoms susitariančiosioms šalims, atsižvelgdamas į 8 straipsnio nuostatas. Naudodamasis rangovo paslaugomis, už priežiūrą atsakingas subjektas užtikrina, kad būtų taikomi I priede nustatyti principai.
4. Nepriklausomai nuo sudarytų rangos sutarčių, už priežiūrą atsakingas subjektas atsako už jo valdomos techninės priežiūros veiklos rezultatus ir nustato tos veiklos stebėsenos sistemą.

5 straipsnis

Techninės priežiūros procese dalyvaujančių šalių ryšiai

1. Kiekviena geležinkelio įmonė arba geležinkelių infrastruktūros valdytojas, prieš išleisdami savo eksploatuojamus prekinis vagonus, užtikrina, kad būtų paskirtas už jų priežiūrą atsakingas patvirtintas subjektas ir kad kiekvienas vagonas būtų eksploatuojamas pagal sertifikate nurodytą taikymo sritį.
2. Visos techninės priežiūros procese dalyvaujančios šalys keičiasi svarbia su technine priežiūra susijusia informacija pagal III priedo I.7 ir I.8 skirsniuose išvardytus kriterijus.
3. Geležinkelio įmonė, remdamasi susitarimais, eksploatavimo tikslais gali paprašyti pateikti informaciją apie prekinio vagono techninę priežiūrą. Už prekinio vagono priežiūrą atsakingas subjektas į minėtus prašymus atsako tiesiogiai arba per kitas susitariančiąsias šalis.
4. Už priežiūrą atsakingas subjektas, remdamasis susitarimais, gali paprašyti pateikti informaciją apie prekinio vagono eksploataciją. Į tokius prašymus geležinkelio įmonė arba geležinkelių infrastruktūros valdytojas atsako tiesiogiai arba per kitas susitariančiąsias šalis.
5. Visos susitariančiosios šalys keičiasi informacija apie sutrikimus, avarijas, riktus, vos neįvykusias avarijas ir kitus pavojingus įvykius, susijusius su sauga, taip pat visus galimus prekinį vagonų naudojimo apribojimus.
6. Už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatai pripažįstami kaip įrodymas, kad geležinkelio įmonė arba geležinkelių infrastruktūros valdytojas gali atitikti su technine priežiūra ir rangovų bei tiekėjų kontrole susijusius reikalavimus, nurodytus 2010 m. gruodžio 9 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 1158/2010 dėl bendrojo saugos būdo, skirto įvertinti, kaip laikomasi reikalavimų geležinkelių saugos sertifikatui gauti ⁽¹⁾, ir 2010 m. gruodžio 10 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 1169/2010 dėl bendrojo saugos būdo, skirto įvertinti, kaip laikomasi reikalavimų įgaliojimams geležinkelių saugos srityje gauti ⁽²⁾, II priedo B.1, B.2, B.3 ir C.1 punktuose, nebent nacionalinė saugos institucija gali įrodyti, kad kyla didelis saugos pavojus.
7. Jei susitariančioji šalis, visų pirma geležinkelio įmonė, turi pagrįstą priežastį manyti, kad tam tikras už priežiūrą atsakingas subjektas neatitinka Direktyvos 2004/49/EB 14a straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų arba šiame reglamente nustatytų sertifikavimo reikalavimų, ji nedelsdama apie tai informuoja sertifikavimo įstaigą. Sertifikavimo įstaiga imasi atitinkamų veiksmų, kad įvertintų, ar pranešimas apie neatitikimą yra pagrįstas, ir apie savo tyrimo rezultatus informuoja susijusias šalis (įskaitant, jei taikoma, kompetentingą nacionalinę saugos instituciją).

⁽¹⁾ OL L 326, 2010 12 10, p. 11.

⁽²⁾ OL L 327, 2010 12 11, p. 13.

8. Jei už priežiūrą atsakingas subjektas pasikeičia, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/57/EB ⁽¹⁾ 33 straipsnio 3 dalyje nurodytas registracijos turėtojas apie tai tinkamu laiku informuoja Komisijos sprendimo 2007/756/EB ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą registravimo įstaigą, kad pastaroji galėtų atnaujinti nacionalinį transporto priemonių registrą.

Buvęs už priežiūrą atsakingas subjektas techninės priežiūros dokumentus pateikia registracijos turėtojui arba naujam už priežiūrą atsakingam subjektui.

Kai buvęs už priežiūrą atsakingas subjektas išbraukiamas iš nacionalinio transporto priemonių registro, jis atleidžiamas nuo atsakomybės. Jei buvusio už priežiūrą atsakingo subjekto išregistravimo dieną joks naujas subjektas nėra patvirtinęs, kad sutinka būti už priežiūrą atsakingu subjektu, transporto priemonės registracija laikinai sustabdoma.

6 straipsnis

Sertifikavimo įstaigos

1. Už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatus išduoda bet kuri kompetentinga sertifikavimo įstaiga, kurią pasirenka paraišką gauti sertifikatą teikiantis už priežiūrą atsakingas subjektas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad sertifikavimo įstaigos atitiktų II priede išdėstytus bendruosius kriterijus ir principus, taip pat sektoriuje vėliau taikomų akreditavimo sistemų reikalavimus.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, skirtų užtikrinti, kad sertifikavimo įstaigų priimtiems sprendimams būtų taikoma teisminė kontrolė.

4. Siekdamas suvienodinti paraiškų vertinimo metodus, sertifikavimo įstaigos bendradarbiauja tarpusavyje tiek valstybių narių, tiek Europos Sąjungos lygmeniu.

5. Agentūra organizuoja ir palengvina sertifikavimo įstaigų bendradarbiavimą.

7 straipsnis

Už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikavimo sistema

1. Sertifikavimas grindžiamas už priežiūrą atsakingo subjekto gebėjimų laikytis taikomų III priede nustatytų reikalavimų ir juos sistemingai taikyti vertinimu. Jis apima priežiūros sistemą, skirtą užtikrinti, kad taikomų reikalavimų būtų nuolat laikomasi ir po to, kai išduodamas už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatas.

2. Už priežiūrą atsakingi subjektai paraišką sertifikatui gauti teikia naudodami atitinkamą IV priede pateiktą formą ir pateikia III priede nurodytų procedūrų patvirtinamuosius dokumentus. Jie nedelsdami pateikia visą sertifikavimo įstaigos prašomą papildomą informaciją. Vertindamos paraišką, sertifikavimo įstaigos taiko III priede nustatytus reikalavimus ir vertinimo kriterijus.

3. Sertifikavimo įstaiga priima sprendimą ne vėliau kaip per keturis mėnesius po to, kai už priežiūrą atsakingas subjektas,

teikiantis paraišką gauti sertifikatą, jai pateikia visą būtiną ir visą prašomą pateikti papildomą informaciją. Sertifikavimo įstaiga, prieš išduodama sertifikatą, atlieka būtiną vertinimą už priežiūrą atsakingo subjekto veiklos vietoje ar vietose. Sprendimas dėl sertifikato išdavimo už priežiūrą atsakingam subjektui pranešamas naudojant atitinkamą V priede nustatytą formą.

4. Už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus. Sertifikato turėtojas nedelsdamas informuoja sertifikavimo įstaigą apie visus reikšmingus aplinkybių, į kurias buvo atsižvelgta išduodant pirmąjį sertifikatą, pasikeitimus, kad sertifikavimo įstaiga galėtų nuspręsti, ar sertifikatas turi būti iš dalies pakeistas, atnaujintas ar atšauktas.

5. Sertifikavimo įstaiga išsamiai išdėsto priežastis, kuriomis grindžiamas kiekvienas jos sprendimas. Sertifikavimo įstaiga apie savo sprendimą informuoja už priežiūrą atsakingą subjektą ir jam išdėsto savo sprendimo priežastis, kartu nurodydama apeliacinio proceso tvarką, terminus ir apeliacinės institucijos kontaktinius duomenis.

6. Siekdama patikrinti, ar už priežiūrą atsakingi subjektai vis dar atitinka III priede nustatytus kriterijus, sertifikavimo įstaiga bent kartą per metus vykdo pasirinktų vietų, kuriose vykdoma visų rūšių veikla, geografiniu atžvilgiu ir pagal veiklos pobūdį būdinga jos patvirtintiems už priežiūrą atsakingiems subjektams, patikrinimą.

7. Jei sertifikavimo įstaiga nustato, kad už priežiūrą atsakingas subjektas nebetenkina reikalavimų, kuriais remiantis buvo išduotas už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatas, ji, atsižvelgdama į neatitikties lygį, su atsakingu už priežiūrą subjektu suderina veiklos gerinimo planą arba apriboja sertifikato taikymo sritį, arba sustabdo jo galiojimą.

Jei sertifikavimo reikalavimų arba veiklos gerinimo planų nesilaikoma nuolat, sertifikavimo įstaiga apriboja už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikato taikymo sritį arba sertifikatą paskelbia negaliojančiu, nurodydama savo sprendimo priežastis, taip pat apeliacinio proceso tvarką, terminus ir apeliacinės institucijos kontaktinius duomenis.

8. Geležinkelio įmonei arba geležinkelių infrastruktūros valdytojui teikiant paraišką gauti saugos sertifikatą arba įgaliojimus saugos srityje, taikomi šie su jo eksploatuojamais prekiniais vagonais susiję reikalavimai:

a) jei prekinį vagonų priežiūrą atlieka pareiškėjas, pastarasis kartu su paraiška, jei turi, pateikia galiojančią už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatą arba jo kaip už priežiūrą atsakingo subjekto gebėjimai vertinami vykdant paraiškos gauti saugos sertifikatą arba įgaliojimus saugos srityje procedūrą;

b) jei prekinį vagonų priežiūrą vykdo ne pareiškėjas, o kitos šalys, jis, taikydamas savo saugos valdymo sistemą, užtikrina bet kokio su jo veikla, įskaitant tokių vagonų eksploatavimą, susijusio pavojaus kontrolę – tuo atveju visų pirma taikomos šio reglamento 5 straipsnio nuostatos.

⁽¹⁾ OL L 191, 2008 7 18, p. 1.

⁽²⁾ OL L 305, 2007 11 23, p. 30.

Sertifikavimo įstaigos ir nacionalinės saugos institucijos visada aktyviai keičiasi nuomonėmis, kad būtų išvengta bet kokio vertinimo dubliavimo.

8 straipsnis

Techninės priežiūros funkcijas pagal rangos sutartį vykdančio subjekto sertifikavimo sistema

1. Jei už priežiūrą atsakingas subjektas nusprendžia sudaryti rangos sutartį dėl vienos ar daugiau 4 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytų funkcijų arba jų dalies, atlikus savanorišką rangovo sertifikavimą pagal šiuo reglamentu nustatytą sertifikavimo sistemą, daroma prielaida, kad už priežiūrą atsakingas subjektas atitinka taikomus III priede nustatytus reikalavimus, nes šie reikalavimai taikomi atliekant savanorišką rangovo sertifikavimą. Jei toks sertifikavimas neatliekamas, už priežiūrą atsakingas subjektas pateikia sertifikavimo įstaigai įrodymus, kad jis atitinka visus III priede nustatytus reikalavimus, susijusius su funkcijomis, kurias jis nusprendžia perduoti vykdyti pagal rangos sutartį.

2. Sertifikatus techninės priežiūros funkcijoms arba jų daliai pagal rangos sutartį vykdyti išduoda sertifikavimo įstaigos, vadovaudamosi ta pačia 6 ir 7 straipsniuose ir 10 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka, pritaikydamos ją prie konkretaus pareiškėjo atvejo. Sertifikatai galioja visoje Europos Sąjungoje.

Vertindamos paraiškas gauti sertifikatus techninės priežiūros funkcijoms arba jų daliai pagal rangos sutartį vykdyti, sertifikavimo įstaigos vadovaujasi I priede nustatytais principais.

9 straipsnis

Priežiūros režimo reikšmė

Jei nacionalinė saugos institucija pagrįstai mano, kad konkretus už priežiūrą atsakingas subjektas neatitinka Direktyvos 2004/49/EB 14a straipsnio 3 dalies reikalavimų arba šiame reglamente nustatytų sertifikavimo reikalavimų, ji nedelsdama priima būtiną sprendimą ir apie tai informuoja Komisiją, Agentūrą, kitas kompetentingas institucijas, sertifikavimo įstaigą ir kitas suinteresuotąsias šalis.

10 straipsnis

Informacijos Komisijai ir Agentūrai teikimas

1. Ne vėliau kaip 2011 m. lapkričio 30 d. valstybės narės Komisijai praneša, ar sertifikavimo įstaigos yra akredituotos ar pripažintos įstaigos, ar nacionalinės saugos institucijos. Be to, apie visus pasikeitimus jos Komisijai praneša per vieną mėnesį nuo tokio pasikeitimo dienos.

2. Ne vėliau kaip 2012 m. gegužės 31 d. valstybės narės Agentūrai praneša apie pripažintas sertifikavimo įstaigas. Reglamente (EB) Nr. 765/2008 apibrėžtos akreditacijos įstaigos infor-

muoja Agentūrą apie akredituotas sertifikavimo įstaigas. Be to, apie visus pasikeitimus Agentūrai turi būti pranešta per vieną mėnesį nuo pasikeitimo dienos.

3. Sertifikavimo įstaigos per savaitę nuo sprendimo priėmimo dienos Agentūrai praneša apie visus išduotus, iš dalies pakeistus, atnaujintus arba atšauktus už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatus arba specialioms funkcijoms pagal 4 straipsnio 1 dalį vykdyti išduotus sertifikatus, naudodamos V priede nustatytas formas.

4. Agentūra registruoja visą pagal 2 ir 3 dalis pateiktą informaciją ir apie tai informuoja visuomenę.

11 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 653/2007 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 653/2007 I priedas pakeičiamas šio reglamento VI priedo tekstu.

12 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nepažeidžiant 9 straipsnio taikomos toliau išdėstytos pereinamojo laikotarpio nuostatos.

2. Nuo 2012 m. gegužės 31 d. visi už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatai už prekinį vagonų priežiūrą atsakingiems subjektams išduodami pagal šį reglamentą, nepažeidžiant Direktyvos 2004/49/EB 14a straipsnio 8 dalies.

3. Sertifikatai, kuriuos sertifikavimo įstaiga išdavė ne vėliau kaip 2012 m. gegužės 31 d. remdamasi principais ir kriterijais, kurie yra tolygūs 2009 m. gegužės 14 d. valstybių narių pasirašytame Susitarimo memorandumė, kuriuo nustatomi pagrindiniai už prekinį vagonų priežiūrą atsakingų subjektų bendros sertifikavimo sistemos principai, nustatytiems principams ir kriterijams, jų pradinį galiojimo laikotarpį ne ilgiau kaip iki 2015 m. gegužės 31 d. pripažįstami lygiaverčiais pagal šį reglamentą išduotiems už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatams.

4. Sertifikatai, kuriuos sertifikavimo įstaiga už priežiūrą atsakingiems subjektams išdavė ne vėliau kaip 2012 m. gegužės 31 d. remdamasi prieš įsigaliojant šiam reglamentui galiojusiais nacionaliniais teisės aktais, kurie yra tolygūs šiam reglamentui, visų pirma, kurie atitinka 6 ir 7 straipsnius ir I ir III priedus, jų pradinį galiojimo laikotarpį ne ilgiau kaip iki 2015 m. gegužės 31 d. pripažįstami lygiaverčiais pagal šį reglamentą išduotiems už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatams.

5. Sertifikatai, išduoti techninės priežiūros dirbtuvėms ne vėliau kaip 2014 m. gegužės 31 d. remiantis prieš įsigaliojant

šiam reglamentui galiojusiai nacionaliniais teisės aktais, kurie yra tolygūs šiam reglamentui, jų pradinių galiojimo laikotarpį ne ilgiau kaip iki 2017 m. gegužės 31 d. pripažįstami lygiaverčiais pagal šį reglamentą išduodamiems techninės priežiūros dirbtuvių, kurios perima techninės priežiūros vykdymo funkciją, sertifikatams.

6. Nepažeidžiant 3–5 dalių, ne vėliau kaip 2012 m. gegužės 31 d. nacionaliniame geležinkelių riedmenų registre užregistruoti už prekinį vagonų priežiūrą atsakingi subjektai pagal šį reglamentą patvirtinami ne vėliau kaip 2013 m. gegužės 31 d. Šiuo laikotarpiu pačių už priežiūrą atsakingų subjektų pateikti pareiškimai dėl atitikties šio reglamento arba 2009 m. gegužės 14 d. valstybių narių pasirašyto Susitarimo memorandumo, kuriuo nustatomi pagrindiniai už prekinį vagonų priežiūrą atsakingų subjektų bendros sertifikavimo sistemos principai,

atitinkamiems reikalavimams pripažįstami lygiaverčiais pagal šį reglamentą išduodamiems už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatams.

7. Geležinkelio įmonėms ir geležinkelių infrastruktūros valdytojams, kurie pagal Direktyvos 2004/49/EB 10 ir 11 straipsnius patvirtinti ne vėliau kaip 2012 m. gegužės 31 d., pradiniu jų sertifikato galiojimo laikotarpiu nereikia teikti paraiškos gauti už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatą vagonų, už kuriuos jie atsako kaip už priežiūrą atsakingi subjektai, techninei priežiūrai vykdyti.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtąją dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 10 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

Principai, kurie turi būti taikomi organizacijoms, teikiančioms paraiškas gauti sertifikatą techninės priežiūros funkcijoms vykdyti pagal rangos susitarimą su atsakingu už priežiūrą subjektu

1. Įstaigos arba organizacijos, kuri iš subjekto, atsakingo už priežiūrą, perima vykdyti vieną ar daugiau techninės priežiūros funkcijų (techninės priežiūros vystymo, geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo, techninės priežiūros vykdymo funkcijas) arba jų dalį, sertifikavimui taikomi šie III priede nustatyti reikalavimai ir vertinimo kriterijai:
    - a) III priedo I dalyje nustatyti reikalavimai ir vertinimo kriterijai, pritaikyti prie organizacijos tipo ir paslaugų masto;
    - b) reikalavimai ir vertinimo kriterijai, taikomi konkrečią (-as) techninės priežiūros funkciją (-as) vykdančiam subjektui.
  2. Techninės priežiūros dirbtuvių, kurios perima techninės priežiūros vykdymo funkciją, sertifikavimui taikomi šie III priede nustatyti reikalavimai ir vertinimo kriterijai:
    - a) III priedo I skyriuje nustatyti reikalavimai ir vertinimo kriterijai, kurie turi būti pritaikyti prie konkrečios techninės priežiūros dirbtuvių, kurios atlieka techninės priežiūros vykdymo funkciją, veiklos;
    - b) techninės priežiūros vykdymo funkciją atliekančiam subjektui taikoma tvarka.
-

II PRIEDAS

Sertifikavimo įstaigų, vertinančių už priežiūrą atsakingus subjektus ir išduodančių už priežiūrą atsakingų subjektų sertifikatus, akreditavimo arba pripažinimo kriterijai

1. ORGANIZACIJA

Sertifikavimo įstaiga turi pateikti dokumentus, kuriais pagrįstų savo organizacinę struktūrą, nurodydama administracijos ir kitų sertifikavimą vykdančio personalo, taip pat visų komitetų pareigas, atsakomybę ir įgaliojimus. Jei sertifikavimo įstaiga yra apibrėžta juridinio asmens dalis, informacijoje apie struktūrą turi būti nurodyti hierarchijos ryšiai ir ryšiai su kitomis to paties juridinio asmens dalimis.

2. NEPRIKLAUSOMUMAS

Sertifikavimo įstaiga, priimdama sprendimus, organizaciniu ir funkcinu požiūriu turi būti nepriklausoma nuo geležinkelio įmonių, geležinkelių infrastruktūros valdytojų, geležinkelių transporto priemonių valdytojų, gamintojų ir už priežiūrą atsakingų subjektų ir neteikia panašių paslaugų.

Turi būti užtikrintas už patikrinimus, susijusius su sertifikavimu, atsakingų darbuotojų nepriklausomumas. Jokiems pareigūnams neturi būti atlyginama remiantis atliktų patikrinimų skaičiumi ar tų patikrinimų rezultatais.

3. KOMPETENCIJA

Sertifikavimo įstaiga ir paskirtas personalas turi turėti reikalingą profesinę kompetenciją, visų pirma susijusią su prekinį vagonų priežiūros organizavimu ir atitinkama priežiūros sistema.

Sertifikavimo įstaiga turi įrodyti, kad:

- a) turi didelę valdymo sistemų vertinimo patirtį;
- b) žino taikomus teisės aktų reikalavimus.

Už priežiūrą atsakingų subjektų priežiūrai vykdyti suburta grupė turi turėti patirties atitinkamose srityse ir, visų pirma, įrodyti, kad turi:

- a) tinkamų žinių apie taikomus Europos teisės aktus ir tuos teisės aktus išmano;
- b) susijusių techninių sugebėjimų;
- c) ne mažiau kaip trejų metų bendrą patirtį, susijusią su technine priežiūra;
- d) pakankamai patirties prekinį vagonų techninės priežiūros srityje arba bent techninės priežiūros lygiaverčiuose pramonės sektoriuose patirties.

4. NEŠALIŠKUMAS

Sertifikavimo įstaigos sprendimai turi būti grindžiami objektyviais sertifikavimo įstaigos gautais atitikties arba neatitikties įrodymais ir jos sprendimams neturi daryti įtakos kiti interesai arba kitos šalys.

5. ATSAKOMYBĖ

Sertifikavimo įstaiga neatsako už nuolatinės atitikties sertifikavimo reikalavimams užtikrinimą.

Sertifikavimo įstaiga atsakinga už pakankamų ir objektyvių įrodymų, kuriais būtų grindžiamas sprendimas dėl sertifikavimo, vertinimą.

6. ATVIRUMAS

Sertifikavimo įstaiga turi sudaryti sąlygas laiku viešai susipažinti su atitinkama informacija apie jos vykdomo audito ir sertifikavimo tvarką arba tokią informaciją atskleisti. Be to, siekdama stiprinti pasitikėjimą sertifikavimo principingumu ir patikimumu, ji turi teikti informaciją apie visų organizacijų sertifikavimo statusą (įskaitant sertifikato suteikimą, jo galiojimo laiko pratęsimą, sertifikato patvirtinimą ar atnaujinimą, jo galiojimo sustabdymą, taikymo srities apribojimą arba sertifikato panaikinimą). Atvirumo principas reiškia, kad sudaroma galimybė susipažinti su atitinkama informacija arba kad tokia informacija atskleidžiama.

7. KONFIDENCIALUMAS

Kad sertifikavimo įstaiga įgytų išskirtinę teisę susipažinti su informacija, reikalinga atitikčiai sertifikavimo reikalavimams tinkamai įvertinti, ji turi išsaugoti visos komercinės informacijos apie klientą konfidencialumą.

8. REAGAVIMAS Į SKUNDUS

Sertifikavimo įstaiga turi nustatyti tvarką, pagal kurią reaguotų į skundus dėl sprendimų ir kitos su sertifikavimu susijusios veiklos.

9. ATSAKOMYBĖ IR FINANSAVIMAS

Sertifikavimo įstaiga turi sugebėti įrodyti, kad įvertino vykdant sertifikavimo veiklą kylančius pavojus ir turi tinkamas priemones (įskaitant draudimą arba išteklius) įpareigojimams, atsirandantiems kiekvienoje jos veiklos srityje ir su ta veikla susijusioje geografinėje srityje, vykdyti.

III PRIEDAS

Organizacijoms, teikiančioms paraiškas gauti už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatą arba sertifikatą techninės priežiūros funkcijoms vykdyti pagal rangos susitarimą su atsakingu už priežiūrą subjektu, taikomi reikalavimai ir vertinimo kriterijai**I. Valdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomi reikalavimai ir vertinimo kriterijai**1. Vadovavimas – *įsipareigojimas vystyti ir taikyti organizacijos techninės priežiūros sistemą ir nuolat gerinti jos veiksmingumą*

Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią:

- a) būtų nustatyta ir organizacijos generalinio (-ės) direktoriaus (-ės) arba jo ar jos atstovo patvirtinta techninės priežiūros politika, kuri atitiktų organizacijos tipą ir paslaugų mastą;
- b) būtų užtikrinta, kad atsižvelgiant į teisinę sistemą būtų nustatyti saugos tikslai, kurie atitiktų organizacijos tipą, veiklos mastą ir susijusius pavojus;
- c) atsižvelgiant į bendrus organizacijos saugos tikslus, sauga būtų įvertinta pagal bendruosius saugos rodiklius;
- d) būtų rengiami planai ir procedūros organizacijos saugos tikslams pasiekti;
- e) būtų užtikrinti ištekliai, reikalingi visiems procesams, kuriais užtikrinama atitiktis šiame priede išdėstytiems reikalavimams, vykdyti;
- f) būtų nustatytas ir valdomas kitos valdymo veiklos poveikis techninės priežiūros sistemai;
- g) būtų užtikrinta, kad aukščiausioji vadovybė būtų susipažinusi su veiklos stebėsenos ir audito rezultatais ir priimtų bendrą atsakomybę už techninės priežiūros sistemos pakeitimų įgyvendinimą;
- h) būtų užtikrinta, kad darbuotojams ir darbuotojų atstovams būtų tinkamai atstovaujama ir su jais būtų konsultuojamasi nustatant, vystant, stebint ir peržiūrint visų susijusių procesų, kuriuose gali dalyvauti personalas, saugos aspektus.

2. Pavojaus vertinimas – *taikant struktūrinį metodą siekiama įvertinti su prekinėjų vagonų priežiūra susijusius pavojus, įskaitant tiesiogiai su eksploatavimo procesais susijusius ir dėl kitų organizacijų arba asmenų veiklos kylančius pavojus, ir nustatyti tinkamas pavojaus kontrolės priemones*

2.1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią:

- a) nagrinėjami tiesiogiai su organizacijos vykdoma veikla susiję pavojai, įskaitant dėl defektų ir konstrukcijos neatitikties ar gedimų per eksploatavimo laiką kylančius pavojus;
- b) vertinami a punkte nurodyti pavojai;
- c) kuriamos ir diegiamos pavojaus kontrolės priemonės.

2.2. Organizacija turi pasirūpinti tvarka ir priemonėmis, siekdama pripažinti poreikį ir įsipareigojimą bendradarbiauti su geležinkelių transporto priemonių valdytojais, geležinkelio įmonėmis, geležinkelių infrastruktūros valdytojais arba kitomis suinteresuotomis šalimis.

2.3. Organizacija turi nustatyti pavojaus vertinimo tvarką, pagal kurią būtų tvarkomi įrangos, procedūrų, organizavimo, personalo parinkimo ar sąsajų pakeitimai ir taikomas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 352/2009 ⁽¹⁾.2.4. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią vertinant pavojų būtų atsižvelgta į poreikį nustatyti, sudaryti ir palaikyti tinkamą darbo aplinką, atitinkančią Europos Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų, visų pirma Tarybos direktyvos 89/391/EEB, reikalavimus ⁽²⁾.3. Stebėseną – *taikant struktūrinį metodą siekiama užtikrinti, kad būtų nustatytos ir tinkamai veiktų pavojaus kontrolės priemonės, kurios padėtų siekti organizacijos tikslų*

3.1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų reguliariai renkami, stebimi ir analizuojami atitinkami saugos duomenys, įskaitant:

- a) duomenis apie atitinkamų procesų veikimą;
- b) procesų rezultatus (įskaitant visas pagal sutartis teikiamas paslaugas ir produktus);

⁽¹⁾ OL L 108, 2009 4 29, p. 4.

⁽²⁾ OL L 183, 1989 6 29, p. 1.

- c) duomenis apie pavojaus kontrolės priemonių veiksmingumą;
  - d) informaciją apie patirtį, gedimus, defektus ir taisymą, susijusius su kasdieniniu įrenginių eksploatavimu ir priežiūra.
- 3.2. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad apie avarijas, riktus, vos neįvykusias avarijas ir kitus pavojingus įvykius būtų pranešama, jie būtų registruojami, tiriami ir analizuojami.
- 3.3. Kad galėtų periodiškai peržiūrėti visus procesus, organizacija turi nustatyti nepriklausomą, nešališką ir skaidriai veikiančią vidaus audito sistemą. Ši sistema turi būti grindžiama tvarka, pagal kurią būtų:
- a) rengiamas vidaus audito planas, kurį būtų galima persvarstyti, atsižvelgiant į ankstesnio audito rezultatus ir veiklos stebėjimą;
  - b) analizuojami ir vertinami audito rezultatai;
  - c) siūlomos ir įgyvendinamos specialios taisomosios priemonės ir (arba) veiksmai;
  - d) tikrinamas ankstesnių priemonių ir (arba) veiksmų veiksmingumas.
4. Nuolatinis gerinimas – taikant struktūrinį metodą siekiama analizuoti informaciją, surinktą vykdant reguliarią stebėseną ir auditą arba iš kitų atitinkamų šaltinių, ir pasinaudojant rezultatais kaupiti žinias ir taikyti prevencinius arba korekcinius veiksmus ir taip išlaikyti arba pagerinti saugą
- Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad:
- a) būtų ištaisyti nustatyti trūkumai;
  - b) būtų įgyvendinti nauji pasiekimai saugos srityje;
  - c) vidaus audito rezultatai būtų naudojami sistemai tobulinti;
  - d) prireikus būtų įgyvendinami prevenciniai arba korekciniai veiksmai siekiant užtikrinti, kad per visą įrangos eksploatavimo ir veiklos vykdymo laiką geležinkelių sistema atitiktų standartus ir kitus reikalavimus;
  - e) atitinkama su avarijų, riktų, vos neįvykusių avarijų ir kitų pavojingų įvykių tyrimu ir priežastimis susijusi informacija būtų panaudota žinioms kaupiti ir prireikus priimti saugai pagerinti skirtas priemones;
  - f) rekomendacijos, kurias pateikia nacionalinė saugos institucija, nacionalinė tyrimo institucija, taip pat atlikus pramonės sektoriaus arba vidaus tyrimus pateiktos svarbios rekomendacijos būtų įvertintos ir, jei reikia, įgyvendintos;
  - g) geležinkelio įmonių ir (arba) geležinkelių infrastruktūros valdytojų ir geležinkelių transporto priemonių valdytojų pateiktos arba iš kitų susijusių šaltinių gautos atitinkamos ataskaitos ir (arba) informacija būtų įvertintos ir į jas būtų atsižvelgta.
5. Struktūra ir atsakomybė – taikant struktūrinį metodą siekiama nustatyti atskirų asmenų ir asmenų grupių atsakomybę, kad būtų užtikrintas organizacijos saugos tikslų įgyvendinimas
- 5.1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią visoje organizacijoje būtų paskirstyta atsakomybė už visus susijusius procesus.
- 5.2. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų aiškiai apibrėžtos su sauga susijusios atsakomybės sritys, atsakomybė aiškiai paskirstyta konkrečioms su jomis susijusioms funkcijoms ir nustatytos šių atsakomybės sričių sąsajos. Ši tvarka apima anksčiau nurodytą organizacijos ir geležinkelių transporto priemonių valdytojų, taip pat, jei taikoma, geležinkelio įmonių ir geležinkelių infrastruktūros valdytojų santykiams taikomą tvarką.
- 5.3. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad deleguotą atsakomybę turintis organizacijos personalas turėtų įgaliojimus, kompetenciją ir reikiamus išteklius savo pareigoms vykdyti. Atsakomybė ir kompetencija turėtų būti tarpusavyje susijusios ir suderintos su paskirtu vaidmeniu, o įgaliojimas turi būti raštiškas.
- 5.4. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų veiklos, susijusios su atitinkamais organizacijoje vykstančiais procesais, koordinavimą.
- 5.5. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią saugos valdymo pareigas einantys asmenys būtų atskaitingi už savo veiklos rezultatus.
6. Kompetencijos valdymas – taikant struktūrinį metodą siekiama užtikrinti, kad darbuotojai turėtų reikiamų sugebėjimų, būtinų siekiant, kad organizacijos tikslai bet kokiomis aplinkybėmis būtų įgyvendinami saugiai, efektyviai ir veiksmingai
- 6.1. Organizacija turi nustatyti kompetencijos valdymo sistemą, pagal kurią būtų numatyta:
- a) nustatyti pareigas, kurias vykdančias personalas būtų atsakingas už visų sistemos procesų, būtinų siekiant laikytis šiame priede nustatytų reikalavimų, vykdymą;
  - b) nustatyti pareigas, susijusias su saugos užduotimis;

- c) atitinkamas užduotis skirti reikiamą kompetenciją turinčiam personalui.
- 6.2. Organizacijos kompetencijos valdymo sistemoje turi būti nustatyta personalo kompetencijos valdymo tvarka, kuri būtų taikoma bent:
- nustatant žinias, įgūdžius ir patirtį, atitinkančius pareigas ir būtinus vykdant su sauga susijusias užduotis;
  - atrankos principams, įskaitant pagrindinį išsilavinimo lygį, psichologinį tinkamumą ir gerą fizinę būklę;
  - pradiniam parengimui ir kvalifikacijos suteikimui arba įgytos kompetencijos bei įgūdžių patvirtinimui;
  - užtikrinant, kad visi darbuotojai suprastų, kokia aktuali ir svarbi yra jų veikla ir kaip jie prisideda siekiant saugos tikslų;
  - tęstiniam mokymui ir periodiškam turimų žinių bei įgūdžių atnaujinimui;
  - atitinkamais atvejais periodiškai tikrinant kompetenciją, psichologinį tinkamumą ir fizinę būklę;
  - kai reikia, specialioms priemonėms avarijų ir (arba) riktų atvejais arba ilgai nesant darbe.
7. Informavimas – taikant struktūrinį metodą siekiama užtikrinti, kad visais organizacijos lygmenimis nuomones teikiantys ir sprendimus priimančios asmenys galėtų susipažinti su svarbia informacija
- 7.1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų nustatyti pranešimų teikimo kanalai ir taip būtų užtikrinta, kad pačiame subjekte ir jam palaikant ryšius su kitais veikėjais, įskaitant geležinkelių infrastruktūros valdytojus, geležinkelio įmones ir geležinkelių transporto priemonių valdytojus, būtų tinkamai ir neatidėliotinai keičiamasi aiškiai pateikiama informacija apie visus susijusius procesus ir ši informacija tiek savo organizacijoje, tiek kitose organizacijose būtų perduodama tinkamas pareigas einančiam asmeniui.
- 7.2. Siekdama užtikrinti tinkamą keitimąsi informacija, organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią:
- būtų gaunama ir apdorojama konkreti informacija;
  - konkrety informacija būtų nustatoma, rengiama ir skleidžiama;
  - būtų sudarytos sąlygos gauti patikimą ir naujausią informaciją.
- 7.3. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad pagrindinė veiklos informacija būtų:
- aktuali ir pagrįsta;
  - tiksli;
  - išsami;
  - tinkamai atnaujinta;
  - kontroliuojama;
  - nuosekli ir lengvai suprantama (įskaitant vartojamą kalbą);
  - pateikiama personalui prieš ją pradėdant taikyti;
  - lengvai prieinama personalui ir prireikus darbuotojams būtų pateikiamos dokumentų kopijos.
- 7.4. Reikalavimai, išdėstyti 7.1, 7.2 ir 7.3 punktuose, visų pirma taikomi šiai veiklos informacijai:
- informacijai, susijusiai su nacionaliniuose geležinkelių riedmenų registruose esančios prekinų vagonų, kurių techninę priežiūrą atlieka organizacija, identifikavimo (įskaitant priemones) ir registracijos informacijos tikslumo ir išsamumo tikrinimu;
  - techninės priežiūros dokumentams;
  - informacijai apie paramą, teikiamą geležinkelių transporto priemonių valdytojams ir atitinkamais atvejais kitoms šalims, įskaitant geležinkelio įmones ir (arba) geležinkelių infrastruktūros valdytojus;
  - informacijai apie personalo kvalifikaciją ir vėliau vykdant techninės priežiūros vystymo veiklą atliekamą kontrolę;
  - informacijai apie veiklą (įskaitant ridą, veiklos rūšis ir mastą, riktus ir (arba) avarijas) ir geležinkelio įmonių, geležinkelių transporto priemonių valdytojų ir geležinkelių infrastruktūros valdytojų prašymus;
  - įrašams apie atliktą techninę priežiūrą, įskaitant informaciją apie vykdant patikras nustatytus trūkumus ir tokius geležinkelio įmonių arba geležinkelių infrastruktūros valdytojų taisomuosius veiksmus kaip traukinio patikros ir stebėseną prieš jam išvykstant arba esant kelyje;
  - techninės priežiūros patvirtinimo ir grąžinimo eksploatuoti dokumentams;
  - techninės priežiūros paslaugų užsakymams;

- i) techninei informacijai, kuri kaip techninės priežiūros nurodymai turi būti teikiama geležinkelio įmonėms ir (arba) infrastruktūros valdytojams ir geležinkelių transporto priemonių valdytojams;
  - j) informacijai, teikiamai avariniais atvejais, kai pablogėja eksploatacinė sauga, kuri gali apimti:
    - i) informaciją apie nustatytus eksploataavimo apribojimus arba specialias eksploataavimo sąlygas, taikomus prekiniam vagonams, kurių priežiūrą vykdo organizacija, arba kitoms tos pačios serijos transporto priemonėms, net jei jų techninę priežiūrą vykdo kiti už priežiūrą atsakingi subjektai; ši informacija taip pat turėtų būti perduota visoms susijusioms šalims.
    - ii) skubią informaciją tokiais su sauga susijusiais klausimais, kaip vykdant techninę priežiūrą nustatytas bendro kelių rūšių ar serijų transporto priemonėms komponento defektas;
  - k) visai susijusiai informacijai ir (arba) duomenims, kurie reikalingi siekiant sertifikavimo įstaigai ir atitinkamiems užsakovams (įskaitant geležinkelių transporto priemonių valdytojus) pateikti metinę techninės priežiūros ataskaitą; kai prašoma, ataskaita taip pat turi būti pateikiama nacionalinėms saugos institucijoms.
8. Dokumentavimas – taikant struktūrinę metodą siekiama užtikrinti visos susijusios informacijos atsekamumą
- 8.1. Organizacija turi nustatyti tinkamą tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad visi susiję procesai būtų tinkamai dokumentuojami.
- 8.2. Organizacija turi nustatyti tinkamą tvarką, pagal kurią būtų:
- a) reguliariai stebimi ir atnaujinami visi susiję dokumentai;
  - b) formuojami, rengiami ir platinami visi susiję dokumentai ir valdomi jų pakeitimai;
  - c) priimami, renkami ir archyvuojami visi susiję dokumentai.
9. Pavedimas vykdyti veiklą pagal sutartis – taikant struktūrinę metodą siekiama užtikrinti, kad pagal subrangos sutartis vykdoma veikla būtų valdoma tinkamai, kad būtų įgyvendinti organizacijos tikslai.
- 9.1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad būtų nustatyti su sauga susiję produktai ir paslaugos.
- 9.2. Organizacija, kuriai rangovai ir (arba) tiekėjai tiekia su sauga susijusius produktus ir teikia tokias paslaugas, turi nustatyti tvarką, pagal kurią vykdydama atranką patikrintų:
- a) rangovų, subrangovų ir tiekėjų kompetenciją;
  - b) ar rangovų, subrangovų ir tiekėjų techninės priežiūros ir valdymo sistema yra tinkama ir patvirtinta dokumentais.
- 9.3. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų apibrėžti tokiems rangovams ir tiekėjams taikomi reikalavimai.
- 9.4. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų kontroliuojamos tiekėjų ir (arba) rangovų žinios apie pavojus, kuriuos jie gali sukelti organizacijos veiklai.
- 9.5. Jei rangovo arba tiekėjo techninės priežiūros ir (arba) valdymo sistema yra patvirtinta, 3 punkte nurodytas stebėsenos procesas gali būti taikomas tik 3.1 punkto b papunktyje nurodytiems pagal sutartis vykdomos veiklos procesų rezultatams.
- 9.6. Turi būti aiškiai apibrėžti, žinomi ir pagal susitariančiųjų šalių susitarimą paskirti bent pagrindiniai toliau nurodytiems procesams taikomi principai:
- a) su geležinkelio saugos klausimais susijusi atsakomybė ir užduotys;
  - b) įsipareigojimai, susiję su aktualios informacijos perdavimu tarp abiejų šalių;
  - c) su sauga susijusių dokumentų atsekamumas.
- II. Techninės priežiūros vystymo funkciją vykdančiam subjektui taikomi reikalavimai ir vertinimo kriterijai**
1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią nustatytų ir valdytų visą techninės priežiūros veiklą, turinčią įtakos saugai ir saugai svarbiems komponentams.
2. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad būtų laikomasi esminių sąveikos reikalavimų, įskaitant atnaujinimus per visą eksploataavimo laiką, imantis šių veiksmų:
- a) užtikrinant atitiktį specifikacijoms, susijusioms su atitinkamoje techninėse sąveikos specifikacijose (TSS) nurodytais pagrindiniais sąveikos parametrais;
  - b) bet kokiomis aplinkybėmis tikrinant techninės priežiūros bylos atitiktį leidimui pradėti eksploatuoti (įskaitant visus nacionalinės saugos institucijos reikalavimus), atitikties TSS deklaracijoms, patikros deklaracijoms ir techninei bylai;

- c) valdant visus vykdančią techninę priežiūrą atliekamus pakeitimus, laikantis Direktyvos 2008/57/EB ir atitinkamų TSS reikalavimų;
  - d) nustatant poreikį atlikti pavojaus vertinimą, susijusį su galimu minėtų pakeitimų poveikiu geležinkelio sistemos saugai;
  - e) valdant visų techninių pakeitimų, turinčių poveikį transporto priemonės sistemų vientisumui, konfigūraciją.
3. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią planuotų specialiai techninės priežiūros veiklai vykdyti skirtos ir reikalingos įrangos, įrenginių ir įrankių įsigijimą ir prisidėtų prie aprūpinimo jais. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią tikrintų, kad ši įranga, įrenginiai ir įrankiai būtų naudojami, laikomi ir prižiūrimi pagal jų techninės priežiūros grafiką ir laikantis jų techninės priežiūros reikalavimų.
4. Pradėdama eksploatuoti prekinis vagonus, organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų:
- a) gauti pradiniai dokumentai ir surinkta pakankamai informacijos apie planuojamą veiklą;
  - b) analizuojami pradiniai dokumentai ir parengiama pirmoji techninės priežiūros byla, taip pat atsižvelgiant į visuose susijusiuose garantiniuose dokumentuose nustatytus įsipareigojimus;
  - c) užtikrinta, kad pirmoji techninė priežiūra būtų atlikta taip, kaip nurodyta pirmosios techninės priežiūros byloje.
5. Siekdama, kad techninės priežiūros byla būtų atnaujinama per visą prekinio vagono eksploatavimo laiką, organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų:
- a) renkama bent informacija, susijusi su:
    - i) vykdomos veiklos rūšimi ir mastu, įskaitant eksploatavimo riktus, kurie galėtų turėti įtakos prekinėms vagonų saugos vientisumui, bet jais neapsiribojant;
    - ii) planuojamos veiklos rūšimi ir mastu;
    - iii) faktiškai vykdoma technine priežiūra;
  - b) nustatytas atnaujinimo poreikis, atsižvelgiant į sąveikos ribines vertes;
  - c) teikiami ir tvirtinami pasiūlymai dėl pakeitimų ir šie pasiūlymai įgyvendinami, siekiant priimti aiškiais kriterijais pagrįstą sprendimą, atsižvelgiant į pavojaus vertinimo rezultatus;
  - d) užtikrinamas tinkamas pakeitimų įgyvendinimas.
6. Kai techninės priežiūros vystymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas kompetencijos valdymo procesas, turi būti atsižvelgta bent į šiuos poveikį saugai turinčius veiksniai:
- a) techninės priežiūros bylos pakeitimų ir vykdančią techninę priežiūrą pasiūlytų pakeitimų svarbos vertinimą;
  - b) kompetenciją inžinerijos srityje, reikalingą techninės priežiūros bylos sudarymui ir pakeitimams, taip pat pakeitimų vykdančią techninę priežiūrą parengimui, vertinimui, tikrinimui ir tvirtinimui valdyti;
  - c) sujungimo technologijas (įskaitant suvirinimą ir sujungimą), stabdžių sistemas, aširačius ir traukos įrangą, neardomųjų bandymų metodus ir techninės priežiūros veiklą, taikomus specialioms prekinėms vagonų komponentams, naudojamiems pavojingiesiems kroviniams gabenti, pvz., cisternoms ir čiaupams.
7. Kai techninės priežiūros vystymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas dokumentavimo procesas, turi būti užtikrintas bent šių elementų atsekamumas:
- a) dokumentų, susijusių su pakeitimų vykdančią techninę priežiūrą parengimu, vertinimu, tikrinimu ir tvirtinimu;
  - b) transporto priemonių konfigūracijos, įskaitant su sauga susijusius komponentus, bet jais neapsiribojant;
  - c) įrašų apie atliktus techninės priežiūros darbus;
  - d) tyrimų, susijusių su sukaupta patirtimi, rezultatų;
  - e) visų vėlesnių techninės priežiūros bylos, įskaitant pavojaus vertinimą, versijų;
  - f) techninės priežiūros vykdymo ir geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo kompetencijos ir šiose srityse vykdomos veiklos kontrolės ataskaitų;
  - g) techninės pagalbinės informacijos, kuri turi būti teikiama geležinkelių transporto priemonių valdytojams, geležinkelio įmonėms ir infrastruktūros valdytojams.

III. Geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomi reikalavimai ir vertinimo kriterijai

1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią prieš pateikdama techninės priežiūros paslaugų užsakymus galėtų patikrinti už priežiūrą atsakingo subjekto kompetenciją, galimybes ir gebėjimus. Todėl techninės priežiūros dirbtuvės turi turėti reikiamą kvalifikaciją, kad galėtų priimti sprendimus dėl techninės priežiūros vykdymo funkciją atliekančiam subjektui taikomų techninės kompetencijos reikalavimų.
  2. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią sudarytų darbų paketą ir parengtų bei teiktų techninės priežiūros paslaugų užsakymus.
  3. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią prekiniai vagonai būtų tinkamu laiku atiduodami techninei priežiūrai atlikti.
  4. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų nutraukiamas prekinio vagono eksploatavimas techninei priežiūrai atlikti arba nustačius defektus.
  5. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų nustatomos būtinos kontrolės priemonės, taikomos atliekamai techninei prekinio vagonų priežiūrai ir jų techninės priežiūros patvirtinimui.
  6. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų rengiamas pranešimas dėl grąžinimo eksploatuoti, atsižvelgiant į techninės priežiūros patvirtinimo dokumentus.
  7. Kai geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas kompetencijos valdymo procesas, turi būti atsižvelgiama bent į grąžinimą eksploatuoti.
  8. Kai traukinių parko techninės priežiūros valdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas informavimo procesas, techninės priežiūros vykdymo funkciją vykdančiam subjektui turi būti pateikiama bent ši informacija:
    - a) taikomos taisyklės ir techninės specifikacijos;
    - b) kiekvieno prekinio vagono techninės priežiūros planas;
    - c) atsarginių dalių sąrašas, įskaitant pakankamai išsamų kiekvienos atsarginės dalies aprašymą, kad jas būtų galima pakeisti lygiavertėmis dalimis, turinčiomis tokias pačias garantijas;
    - d) medžiagų sąrašas, įskaitant pakankamai išsamų jų naudojimo aprašymą ir būtiną informaciją apie sveikatos apsaugą ir saugą;
    - e) dokumentų rinkinys, kuriame būtų nustatytos poveikį saugai turinčios veiklos specifikacijos ir komponentams taikomi įsikišimo ir jų naudojimo apribojimai;
    - f) komponentų arba sistemų, kuriems taikomi teisiniai reikalavimai, sąrašas (įskaitant stabdžių rezervuarus ir cisternas pavojingiesiems kroviniams gabenti) ir tų reikalavimų sąrašas;
    - g) visa svarbi papildoma su sauga susijusi informacija, atsižvelgiant į organizacijos atliktą pavojaus vertinimą.
  9. Kai geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas informavimo procesas, suinteresuotąsias šalis reikia informuoti bent apie grąžinimą eksploatuoti ir, be kita ko, pateikti naudotojams (geležinkelio įmonėms ir geležinkelių infrastruktūros valdytojams) svarbią informaciją apie naudojimo apribojimus.
  10. Kai geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas dokumentavimo procesas, turi būti registruojama bent ši informacija:
    - a) techninės priežiūros paslaugų užsakymai;
    - b) informacija apie grąžinimą eksploatuoti, įskaitant geležinkelio įmonėms ir geležinkelių infrastruktūros valdytojams svarbią informaciją apie naudojimo apribojimus.
- IV. Techninės priežiūros vykdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomi reikalavimai ir vertinimo kriterijai**
1. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią būtų:
    - a) tikrinamas geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo funkciją vykdančio subjekto pateiktos informacijos, susijusios su užsakytomis paslaugomis, išsamumas ir tinkamumas;
    - b) tikrinama, kaip naudojami atitinkami būtini techninės priežiūros dokumentai ir kiti standartai, kurie taikomi pagal techninės priežiūros paslaugų užsakymus teikiamoms techninės priežiūros paslaugoms;
    - c) užtikrinama, kad visas susijęs personalas galėtų susipažinti su visomis techninės priežiūros paslaugų užsakymuose pateiktomis techninės priežiūros specifikacijomis (pvz., jos būtų įtrauktos į vidaus darbo instrukcijas);
    - d) užtikrinama, kad visas susijęs personalas galėtų susipažinti su visomis techninės priežiūros paslaugų užsakymuose pateiktomis techninės priežiūros specifikacijomis, apibrėžtomis taikomuose nuostatuose ir specialiuose standartuose (pvz., jos būtų įtrauktos į vidaus darbo instrukcijas).
  2. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad:
    - a) komponentai (įskaitant atsargines dalis) ir medžiagos būtų naudojami kaip nurodyta techninės priežiūros paslaugų užsakymuose ir tiekėjo dokumentuose;

- b) komponentai ir medžiagos būtų laikomi, tvarkomi ir gabenami taip, kad jie nesidėvėtų ir nebūtų gadinami, ir vadovaujantis techninės priežiūros paslaugų užsakymuose ir tiekėjo dokumentuose pateiktais nurodymais;
  - c) visi komponentai ir medžiagos, įskaitant tuos, kuriuos pateikė užsakovas, atitiktų taikomose nacionalinėse ir tarptautinėse taisyklėse ir atitinkamuose techninės priežiūros paslaugų užsakymuose nustatytus reikalavimus.
3. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią nustatytų, identifikuotų, parūpintų, registruotų ir užtikrintų galimybę naudoti tinkamą įrangą, įrenginius ir priemones, kad pagal techninės priežiūros paslaugų užsakymus ir kitas taikomas specifikacijas galėtų teikti techninės priežiūros paslaugas ir užtikrinti:
- a) saugų techninės priežiūros vykdymą, įskaitant techninę priežiūrą atliekančio personalo sveikatos apsaugą ir saugą;
  - b) ergonomines sąlygas ir sveikatos apsaugą, įskaitant, be kita ko, sąsajas tarp naudotojų ir informacinių technologijų sistemų arba diagnostinės įrangos.
4. Kai būtina užtikrinti pagrįstus rezultatus, organizacija turi nustatyti procedūras, pagal kurias užtikrintų, kad jos matavimo įranga būtų:
- a) kalibruojama arba tikrinama tiksliai nustatytais intervalais arba prieš ją naudojant, vadovaujantis tarptautiniais, nacionaliniais arba pramoniniais matavimo standartais; jei tokių standartų nėra, būtina registruoti, kuo remiantis atliekamas kalibravimas arba tikrinimas;
  - b) suderinta arba, jei būtina, pakartotinai suderinta;
  - c) identifikuota, kad būtų galima nustatyti kalibravimo statusą;
  - d) apsaugota nuo derinimo, dėl kurio matavimo rezultatas taptų negaliojančiu;
  - e) saugoma nuo sugadinimo ir nusidėvėjimo ją tvarkant, prižiūrint ir laikant.
5. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią užtikrintų, kad visa įranga, įrenginiai ir priemonės būtų tinkamai naudojami, kalibruojami, saugomi ir prižiūrimi pagal dokumentuose nustatytas procedūras.
6. Organizacija turi nustatyti tvarką, pagal kurią tikrintų, ar techninės priežiūros darbai vykdomi pagal techninės priežiūros paslaugų užsakymus ir rengtų pranešimus dėl techninės priežiūros patvirtinimo, nurodydama galimus eksploataavimo apribojimus.
7. Kai techninės priežiūros vykdymo funkciją atliekančiam subjektui taikomas pavojaus vertinimo procesas (visų pirma, I skyriaus 2.4 punktas), darbo aplinka apima ne tik dirbtuves, kuriose vykdomi techninės priežiūros darbai, bet ir prie dirbtuvių pastatų esančius geležinkelio kelius bei visas vietas, kuriose vykdoma techninės priežiūros veikla.
8. Kai techninės priežiūros vykdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas kompetencijos valdymo procesas, turi būti atsižvelgta bent į šiuos poveikį saugai turinčius veiksnius:
- a) sujungimo technologijas (įskaitant suvirinimą ir sujungimą);
  - b) neardomuosius bandymus;
  - c) galutinį transporto priemonės bandymą ir techninės priežiūros patvirtinimą;
  - d) stabdžių sistemos, aširačių ir traukos įrangos techninę priežiūrą ir prekinių vagonų specialių komponentų, naudojamų gabenant pavojinguosius krovinius, pvz., cisternų, čiaupų ir t. t., techninę priežiūrą;
  - e) kitas nustatytas specialias sritis, turinčias įtakos saugai.
9. Kai techninės priežiūros vykdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas informavimo procesas, geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymo funkciją ir techninės priežiūros vystymo funkciją vykdančiams subjektams turi būti pateikiama bent informacija apie:
- a) darbus, atliktus pagal techninės priežiūros paslaugų užsakymus;
  - b) visus su sauga susijusius galimus trūkumus arba defektus, kuriuos nustatytų organizacija;
  - c) techninės priežiūros patvirtinimą.
10. Kai techninės priežiūros vykdymo funkciją vykdančiam subjektui taikomas dokumentavimo procesas, turi būti registruojama bent ši informacija:
- a) aiškiai identifikuojama visa įranga, įrenginiai ir priemonės, susiję su poveikį saugai turinčia veikla;
  - b) visi atlikti techninės priežiūros darbai, be kita ko, nurodant personalą, naudotas priemones, įrenginius, atsargines dalis ir medžiagas ir atsižvelgiant į:

- i) atitinkamas šalies, kurioje įsteigta organizacija, taisyklės;
  - ii) techninės priežiūros paslaugų užsakymuose nustatytus reikalavimus, kurie apima su įrašais susijusius reikalavimus;
  - iii) galutinio bandymo rezultatus ir sprendimą dėl techninės priežiūros patvirtinimo;
  - c) kontrolės priemonės, kurių reikalaujama techninės priežiūros paslaugų užsakymų ir techninės priežiūros patvirtinimo dokumentuose;
  - d) kalibravimo ir tikrinimo rezultatai; jei programinė įranga naudojama stebėsenai ir matavimams pagal specialius poreikius atlikti, prieš pirmąjį jos naudojimą turi būti pateikiamas patvirtinimas ir, jei reikia, pakartotinai patvirtinama, kad naudojantis ta programine įranga gali būti atliekamos pageidaujamos užduotys.
  - e) ankstesnių matavimo rezultatų pagrįstumas, kai nustatoma, kad matavimo prietaisas neatitinka reikalavimų.
-

IV PRIEDAS

UŽ PRIEŽIŪRĄ ATSAKINGO SUBJEKTO SERTIFIKATO PARAIŠKA

Sertifikato, kuriuo patvirtinama, kad pagal Direktyvą 2004/49/EB ir Reglamentą (ES) Nr. 445/2011 pripažįstama už priežiūrą atsakingo subjekto techninės priežiūros sistema, paraiška

Sertifikavimo įstaigos kontaktinė informacija

- 1.1 Organizacija, kuriai teikiama paraiška _____
- 1.2 Sertifikavimo įstaigos kodas _____
- 1.3 Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis) _____

Pareiškėjo Informacija

- 2.1 Juridinio asmens pavadinimas _____
- 2.2 Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis) _____
- 2.3 Telefono numeris _____ 2.4 Fakso numeris _____
- 2.5 E. pašto adresas _____ 2.6 Interneto svetainė _____
- 2.7 Įmonės kodas _____ 2.8 PVM mokėtojo kodas _____
- 2.9 Kita informacija _____

Asmuo ryšiams

- 3.1 Pavardė, vardas _____
- 3.2 Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis) _____
- 3.3 Telefono numeris _____ 3.4 Fakso numeris _____
- 3.5 E. pašto adresas _____

Paraiškos duomenys

- 4.1 Paraiškos numeris (kurį suteikė pareiškėjas)

Šia paraiška prašoma

- 4.1.1 išduoti naują sertifikatą 4.1.2 sertifikatą papildyti nauja informacija ir (arba) iš dalies pakeisti
- 4.1.3 atnaujinti sertifikatą

Veiklos duomenys

- Įmonės tipas
- 5.1 Geležinkelio įmonė ir (arba) geležinkelių infrastruktūros valdytojas
- 5.2 Geležinkelių transporto priemonių valdytojas
- 5.3 kiti nurodyti _____

Už priežiūrą atsakingo subjekto veiklos sritis

- 5.4 Apima cisterninius vagonus pavojingiesiems kroviniams gabenti TAIP/NE
Apima kitus vagonus, specialiai skirtus pavojingiesiems kroviniams gabenti TAIP/NE

Už priežiūrą atsakingo subjekto veiklos funkcijos

	vykdo pats	vykdo dalį funkcijų	vykdo visas funkcijas
5.5 Techninės priežiūros vystymas	5.4.1 ☐	5.4.2 ☐	5.4.3 ☐
5.6 Geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymas	5.5.1 ☐	5.5.2 ☐	5.5.3 ☐
5.7 Techninės priežiūros vykdymas	5.6.1 ☐	5.6.2 ☐	5.6.3 ☐

Pateikiami dokumentai6.1 Su techninės priežiūros sistema susiję dokumentai 6.2 Kiti nurodyti _____**Parašai****Pareiškėjas** _____

(vardas, pavardė)

Data _____

Parašas _____

Sertifikavimo įstaiga

_____

Vidaus registracijos numeris

_____

Paraiškos gavimo data _____

Data _____

Parašas _____

<p>TARNYBOS IR (ARBA) INSTITUCIJOS, Į KURIA KREIPIAMASI, ĮRAŠAMS SKIRTA VIETA</p>

TECHNINĖS PRIEŽIŪROS FUNKCIJŲ VYKDYMO SERTIFIKATO PARAIŠKA

Sertifikato, kuriuo patvirtinama, kad pagal Direktyvą 2004/49/EB ir Reglamentą (ES) Nr. 445/2011 Europos Sąjungoje pripažįstama techninės priežiūros sistema, paraiška

Sertifikavimo įstaigos kontaktinė informacija

- 1.1 Organizacija, kuriai teikiama paraiška _____
- 1.2 Sertifikavimo įstaigos kodas _____
- 1.3 Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis) _____

Pareiškėjo informacija

- 2.1 Juridinio asmens pavadinimas _____
- 2.2 Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis) _____
- 2.3 Telefono numeris _____ 2.4 Fakso numeris _____
- 2.5 E. pašto adresas _____ 2.6 Interneto svetainė _____
- 2.7 Įmonės kodas _____ 2.8 PVM mokėtojo kodas _____
- 2.9 Kita informacija _____

Asmuo ryšiams

- 3.1 Pavardė, vardas _____
- 3.2 Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis) _____
- 3.3 Telefono numeris _____ 3.4 Fakso numeris _____
- 3.5 E. pašto adresas _____

Paraiškos duomenys

- 4.1 Paraiškos numeris (kurį suteikė pareiškėjas)

Šia paraiška prašoma

- 4.1.1 išduoti naują sertifikatą 4.1.2 sertifikatą papildyti nauja informacija ir (arba) iš dalies pakeisti
- 4.1.3 atnaujinti sertifikatą

Veiklos duomenys

- Įmonės tipas
- 5.1 Geležinkelio įmonė ir (arba) geležinkelių infrastruktūros valdytojas
- 5.2 Geležinkelių transporto priemonių valdytojas
- 5.3 kiti nurodyti _____

Veiklos sritis

- 5.4 Apima cisterninius vagonus pavojingiesiems kroviniams gabenti TAIP/NE
Apima kitus vagonus, specialiai skirtus pavojingiesiems kroviniams gabenti TAIP/NE

Techninės priežiūros funkcijos

5.5	Techninės priežiūros vystymas	TAIP ☐	NE ☐	Vykdoma iš dalies ☐
5.6	Geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymas	TAIP ☐	NE ☐	Vykdoma iš dalies ☐
5.7	Techninės priežiūros vykdymas	TAIP ☐	NE ☐	Vykdoma iš dalies ☐

Jei tam tikros techninės priežiūros funkcijos vykdomos iš dalies, prašome nurodyti, dėl kokių smulkesnių funkcijų dalių teikiama ši paraiška (Plg. Reglamento (ES) Nr. 445/2011 III priede pateiktą sąrašą):

Pateikiami dokumentai

- 6.1 Su techninės priežiūros sistema susiję dokumentai
- 6.2 Kiti nurodyti _____

Parašai

Pareiškėjas _____
(vardas, pavardė)

Data _____

Parašas _____

Sertifikavimo įstaiga

_____

Vidaus registracijos numeris

_____

Paraiškos gavimo data _____

Data _____

Parašas _____

TARNYBOS IR (ARBA) INSTITUCIJOS, Į KURIĄ
KREIPIAMASI, ĮRAŠAMS SKIRTA VIETA

_____

V PRIEDAS

UŽ PRIEŽIŪRĄ ATSAKINGO SUBJEKTO SERTIFIKATAS

kuriuo patvirtinama, kad pagal Direktyvą 2004/49/EB ir Reglamentą (ES) Nr. 445/2011 Europos Sąjungoje pripažįstama už priežiūrą atsakingo subjekto techninės priežiūros sistema

1. PATVIRTINTAS UŽ PRIEŽIŪRĄ ATSAKINGAS SUBJEKTAS

Juridinio asmens pavadinimas	
Komerčinis pavadinimas arba santrumpa (neprivaloma)	
Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis)	
Įmonės kodas	PVM mokėtojo kodas

2. SERTIFIKAVIMO ĮSTAIGA

Juridinio asmens pavadinimas
Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis)
Sertifikavimo įstaigos kodas

3. INFORMACIJA APIE SERTIFIKATĄ

Tai yra	— naujas sertifikatas	☐	Ankstesniame sertifikate nurodytas už priežiūrą atsakingo subjekto identifikavimo numeris
	— atnaujintas sertifikatas	☐	
	— papildytas nauja informacija ir (arba) iš dalies pakeistas sertifikatas	☐	
Galioja nuo	iki		
Įmonės tipas (geležinkelio įmonė, geležinkelių transporto priemonių valdytojas, techninės priežiūros paslaugų teikėjas ir pan.)			

4. UŽ PRIEŽIŪRĄ ATSAKINGO SUBJEKTO VEIKLOS SRITIS

Apima cisterninius vagonus pavojingiesiems kroviniams gabenti	TAIP/NE
Apima kitus vagonus, specialiai skirtus pavojingiesiems kroviniams gabenti	TAIP/NE

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

--

Išdavimo data ir galiojimo laikas

--

Parašas

--

Vidaus registracijos numeris

--

Sertifikavimo įstaigos antspaudas

--

TECHNINĖS PRIEŽIŪROS FUNKCIJŲ VYKDYMO SERTIFIKATAS

kuriuo patvirtinama, kad pagal Direktyvą 2004/49/EB ir Reglamentą (ES) Nr. 445/2011 Europos Sąjungoje pripažįstama techninės priežiūros sistema

1. PATVIRTINTA ORGANIZACIJA

Juridinio asmens pavadinimas	
Komerčinis pavadinimas arba santrumpa (neprivaloma)	
Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis)	
Įmonės kodas	PVM mokėtojo kodas

2. SERTIFIKAVIMO ĮSTAIGA

Juridinio asmens pavadinimas
Visas pašto adresas (gatvė, pašto kodas, miestas, šalis)
Sertifikavimo įstaigos kodas

3. INFORMACIJA APIE SERTIFIKATĄ

Tai yra	— naujas sertifikatas	☐	Ankstesnio sertifikato identifikavimo numeris
	— atnaujintas sertifikatas	☐	
	— papildytas nauja informacija ir (arba) iš dalies pakeistas sertifikatas	☐	
Galioja nuo	iki		
Įmonės tipas (geležinkelio įmonė, geležinkelių transporto priemonių valdytojas, techninės priežiūros paslaugų teikėjas ir pan.)			

4. TECHNINĖS PRIEŽIŪROS VEIKLOS SRITIS

Apima cisterninius vagonus pavojingiesiems kroviniams gabenti	TAIP/NE
Apima kitus vagonus, specialiai skirtus pavojingiesiems kroviniams gabenti	TAIP/NE

5. TECHNINĖS PRIEŽIŪROS FUNKCIJOS

Techninės priežiūros vystymas	TAIP	☐	NE	☐
Geležinkelių riedmenų parko techninės priežiūros valdymas	TAIP	☐	NE	☐
Techninės priežiūros vykdymas	TAIP	☐	NE	☐

Jei tam tikros techninės priežiūros funkcijos vykdomos iš dalies, prašome nurodyti, kokioms smulkesnėms funkcijų dalims taikomas šis sertifikatas (Plg. Reglamento Nr. 445/2011 III priede pateiktą sąrašą):

---

6. PAPILDOMA INFORMACIJA

--

Išdavimo data ir galiojimo laikas

--

Parašas

--

Vidaus registracijos numeris

--

Sertifikavimo įstaigos
antspaudas

--

VI PRIEDAS

„I PRIEDAS

SAUGOS SERTIFIKATAS. A DALIS

Saugos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad yra įdiegta Europos Sąjungoje galiojanti saugos valdymo sistema pagal Direktyvą 2004/49/EB ir taikomus nacionalinius teisės aktus

ES IDENTIFIKAVIMO NUMERIS

1. PATVIRTINTA GELEŽINKELIO ĮMONĖ

Juridinio asmens pavadinimas	
Geležinkelio įmonės pavadinimas	Santrumpa
Nacionalinės registracijos numeris	PVM mokėtojo kodas

2. SERTIFIKATĄ IŠDAVUSI ORGANIZACIJA

Organizacija
Šalis

3. INFORMACIJA APIE SERTIFIKATĄ

Tai yra	— naujas sertifikatas ☐	Už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikatas Taip/Ne
	— atnaujintas sertifikatas ☐	Už priežiūrą atsakingo subjekto sertifikato numeris
	— papildytas nauja informacija ir (arba) iš dalies pakeistas sertifikatas ☐	Ankstesnio sertifikato A dalies ES identifikavimo numeris
Galioja nuo	iki	
Paslaugos (-ų) tipas (-ai)		
Gabenimo apimtis		
Geležinkelio įmonės dydis		
Už priežiūrą atsakingo subjekto veiklos sritis		
Apima cisterninius vagonus pavojingiesiems kroviniams gabenti TAIP/NE		
Apima kitus vagonus, specialiai skirtus pavojingiesiems kroviniams gabenti TAIP/NE		

4. TAIKOMI NACIONALINĖS TEISĖS AKTAI

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

Išdavimo data

Parašas _____

Vidaus registracijos numeris

Valdžios institucijos antspaudas

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 446/2011

2011 m. gegužės 10 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiams ir jų mišiniams nustatomas laikinasis antidempingo muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 7 straipsnį,

pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

atstovams. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė raštu pareikšti savo nuomonę ir prašyti jas išklaudyti iki pranešime apie inicijavimą nustatyto termino.

(4) Visos suinteresuotosios šalys, pateikusios prašymą jas išklaudyti ir jame nurodžiusios konkrečias priežastis, dėl kurių reikėtų jas išklaudyti, buvo išklaudytos.

(5) Atsižvelgiant į tai, kad skunde nurodytas didelis importuotojų skaičius, pranešime apie inicijavimą buvo numatyta vadovaujantis pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalimi atlikti importuotojų atranką. Keturi importuotojai per pranešime apie inicijavimą nurodytą laikotarpį pateikė prašomą informaciją ir sutiko būti atrinkti. Atsižvelgiant į tai, kad apie save pranešė nedidelis importuotojų skaičius, nuspręsta atrankos netaikyti.

1. PROCEDŪRA**1.1. Inicijavimas**

- (1) 2010 m. rugpjūčio 13 d. Europos Komisija (toliau – Komisija) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾ paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų į Sąjungą importuojamų Indijos, Indonezijos ir Malaizijos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės riebalų alkoholių ir jų mišinių (toliau – tiriamasis produktas) inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą).
- (2) Antidempingo tyrimas inicijuotas 2010 m. birželio 30 d. gavus dvejų Sąjungos gamintojų *Cognis GmbH* ir *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* (toliau – skundo pateikėjai) pateiktą skundą. Abi šios bendrovės įsteigtos pagal Vokietijos teisę; jų gamyklos yra Vokietijoje, Prancūzijoje ir Italijoje. Šios dvi bendrovės pagamina didžiąją dalį, šiuo atveju – daugiau nei 25 % viso Sąjungoje pagaminamo tiriamojo produkto. Skunde buvo pateikta nurodyto nagrinėjamųjų šalių kilmės produkto dempingo ir dėl to patirtos materialinės žalos *prima facie* įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

1.2. Su tyrimu susijusios šalys

- (3) Komisija apie tyrimo inicijavimą oficialiai pranešė skundo pateikėjams, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, importuotojams ir (arba) prekyautojams ir žinomiems susijusiems naudotojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams ir eksportuojančių nagrinėjamųjų šalių

(6) Komisija nusiuntė klausimynus eksportuojantiems gamintojams, Sąjungos gamintojams, importuotojams ir visiems žinomiems susijusiems naudotojams ir tiekėjams, taip pat visoms kitoms šalims, kurios to pareikalavo per pranešime apie inicijavimą nurodytą terminą.

(7) Klausimyno atsakymus pateikė penkti Sąjungos gamintojai, du importuotojai, dvidešimt vienas Sąjungos naudotojas, du eksportuojantys Indijos gamintojai, du eksportuojantys Indonezijos gamintojai ir su jais susiję prekyautojai ir trys eksportuojantys Malaizijos gamintojai ir su jais susiję prekyautojai.

(8) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo reikalinga norint padaryti preliminarias išvadas dėl dempingo, jo daromos žalos ir Sąjungos interesų. Tikrinamieji vizitai surengti toliau išvardytų bendrovių patalpose:

a) Sąjungos gamintojai:

— *Cognis GmbH*, Vokietija,— *Cognis France S.A.S.*, Prancūzija,— *Sasol Olefins & Surfactants GmbH*, Vokietija;⁽¹⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 51.⁽²⁾ OL C 219, 2010 8 13, p. 12.

b) Sąjungos importuotojai:

— *Oleo solutions Ltd*, Jungtinė Karalystė;

c) Sąjungos naudotojai:

— *Henkel AG & Co.*, Vokietija,

— *PCC Rokita SA*, Lenkija,

— *Procter & Gamble International Operations SA*, Šveicarija,

— *Unilever*, Nyderlandai,

— *Zshimmer & Schwarz italiana SpA*, Italija;

d) Indijos eksportuojantys gamintojai:

— *Godrej Industries Limited*, Bombėjus ir *Taluka Valia*,

— *VVF Limited*, Bombėjus;

e) Indonezijos eksportuojantys gamintojai:

— *P.T. Ecogreen Oleochemicals* ir su šiuo gamintoju susijusios bendrovės, *Batam*, Singapūras, *Desau*,

— *P.T. Musim Mas* ir su šiuo gamintoju susijusios bendrovės, *Medan*, Singapūras, *Hamburgas*;

f) Malaizijos eksportuojantys gamintojai:

— *Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.* ir su šiuo gamintoju susijusios bendrovės, *Prai*, *Emerichas*,

— *KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.* ir su šiuo gamintoju susijusi bendrovė, *Petaling Jaya*, *Hamburgas*,

— *Emery Oleochemicals Sdn. Bhd.*, *Telok Panglima Garang*.

1.3. Tiriamasis laikotarpis

- (9) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2009 m. liepos 1 d. – 2010 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2007 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Nagrinėjamas produktas

- (10) Nagrinėjamas produktas – Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiai, kurių grandinę sudaro C8, C10, C12, C14, C16 ar C18 anglies atomų (neįskaitant šakotųjų izomerų) deriniai, įskaitant atskirus sočiuosius riebalų alkoholius (dar vadinamus atskirosiomis frakcijomis (angl. *single cuts*)) ir mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C8-C10 anglies atomų deriniai), mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C12-C14 anglies atomų deriniai), ir mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C16-C18 anglies atomų deriniai (toliau – nagrinėjamas produktas), kurių KN kodai šiuo metu yra ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ir ex 3823 70 00.

- (11) Tiriamasis produktas yra tarpinis produktas, gaminamas iš gamtinių (riebalų perdirbimas) ar sintetinių (naftos chemija) šaltinių, kaip antai gamtiniai riebalai ir aliejai, nafta, gamtinės dujos, suskystintos gamtinės dujos ir anglys. Jis daugiausia naudojamas kaip žaliava riebalų alkoholio sulfatams, riebalų alkoholio etoksilatams ir riebalų alkoholio eterio sulfatams (vadinamosioms aktyviosioms paviršiaus medžiagoms) gaminti. Aktyviosios paviršiaus medžiagos naudojamos plovikliams, buitiniams, valymo ir asmens priežiūros produktams gaminti.

2.2. Panašus produktas

- (12) Nustatyta, kad iš Indijos, Indonezijos ir Malaizijos į Sąjungą eksportuojamas produktas ir šių šalių vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas produktas, taip pat Sąjungos gamintojų Sąjungoje gaminamas ir parduodamas produktas pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir techninėmis savybėmis bei naudojimo paskirtimi. Todėl preliminariai šie produktai laikomi panašiais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

- (13) Atliekant tyrimą tam tikros šalys teigė, kad vienas skundo pateikėjas vienoje iš savo gamyklų gamino šakotųjų izomerų molekulių turintį produktą, nepatenkantį į produkto apibrėžtosios srities apibrėžtį, todėl tokia produkcija neturėtų būti priskirta panašiam produktui. Daroma preliminari išvada, kad šis teiginys yra pagrįstas, todėl atliekant žalos tyrimą su šiuo gamintoju susiję duomenys nebuvo naudojami. Būtina pažymėti, kad dvi kitos bendrovės, kurių viena bendradarbiavo atliekant tyrimą, dėl tos pačios priežasties nebuvo priskirtos Sąjungos pramonės apibrėžčiai.

3. DEMPINGAS

3.1. Indija

3.1.1. Normalioji vertė

- (14) Siekiant nustatyti normaliąją vertę, pirmiausia nustatyta, ar visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška, palyginti su jų visa į Sąjungą eksportui parduodamų produktų apimtimi. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pardavimas vidaus rinkoje laikomas tipišku, jeigu visa pardavimo vidaus rinkoje apimtis yra ne mažesnė nei 5 % visos nagrinėjamojo produkto pardavimo Sąjungoje apimties. Nustatyta, kad bendras kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.
- (15) Nustatyta, ar kiekvienos rūšies produkto, kurį eksportuojantis gamintojas pardavė savo vidaus rinkoje ir kurį, kaip nustatyta, galima tiesiogiai palyginti su tos rūšies produktu, kuris parduodamas eksportui į Sąjungą, pardavimas vidaus rinkoje buvo pakankamai tipiškas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje. Konkrečios rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje laikytas pakankamai tipišku, jeigu tos rūšies produkto, per TL susijusio eksportuojančio gamintojo parduoto vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams, visas kiekis sudarė ne mažiau nei 5 % viso į Sąjungą eksportuoti parduoto panašios rūšies produkto kiekio.
- (16) Taip pat nagrinėta, ar galima laikyti, kad kiekvienos rūšies produktas vidaus rinkoje buvo parduodamas įprastomis prekybos sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Tai atlikta nustatant, kokia per TL kiekvienos rūšies eksportuoto nagrinėjamojo produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams dalis buvo pelninga.
- (17) Tų rūšių produktui, kurio kiekis, parduotas tos rūšies produkto vidaus rinkoje didesnėmis už vieneto sąnaudas kainomis, buvo didesnis nei 80 % viso parduoto kiekio, o vidutinė svartinė tos rūšies produkto pardavimo kaina buvo lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė, kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė apskaičiuota pagal viso nagrinėjamosios rūšies produkto pardavimo faktinę vidutinę svartinę kainą vidaus rinkoje, neatsižvelgiant į tai, ar pardavimas buvo pelningas ar nepelningas.
- (18) Jeigu tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudarė ne daugiau kaip 80 % visos tos rūšies produkto pardavimo apimties arba jeigu tos rūšies produkto vidutinė svartinė kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo nustatoma pagal faktinę kainą vidaus rinkoje, kuri buvo apskaičiuota pagal tos rūšies produkto tik pelningo pardavimo vidaus rinkoje per TL vidutinę svartinę kainą.

3.1.2. Eksporto kaina

- (19) Abu Indijos eksportuojantys gamintojai nagrinėjamąjį produktą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kainos nustatytos remiantis tų nepriklausomų pirkėjų faktiškai sumokėtomis arba mokėtinomis nagrinėjamojo produkto kainomis.

3.1.3. Palyginimas

- (20) Eksportuojančių gamintojų normalioji vertė ir eksporto kaina palygintos remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (21) Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koreguojant deramai atsižvelgta į skirtumus, turinčius poveikio kainoms ir kainų palyginamumui. Tuo remiantis, prireikus ir pateisinamais atvejais koreguojant atsižvelgta į netiesioginių mokesčių, vežimo, draudimo, tvarkymo, krovimo ir papildomų sąnaudų, pakavimo, kreditų sąnaudų ir komisinių skirtumus.
- (22) Abu eksportuojantys gamintojai teigė, kad apskaičiuojant dempingo skirtumą į jų pardavimus vienam iš skundo pateikėjų Sąjungoje per TL neturėtų būti atsižvelgiama, nes pardavimo apimtis buvo labai didelė, o dėl kainų buvo ilgai deramasi. Tačiau nėra teisinės priežasties, kodėl apskaičiuojant dempingo skirtumą neturėtų būti atsižvelgiama į tokį nagrinėjamojo produkto eksportą. Todėl abiejų eksportuojančių gamintojų teiginiai atmėti.
- (23) Abu eksportuojantys gamintojai prašė taikyti koregavimą atsižvelgiant į valiutos konvertavimą ir teigė, kad nuo 2009 m. lapkričio mėn. Indijos rupija (INR) buvo vertinama palankiau nei euras (EUR), todėl dempingo skaičiavimas gali būti iškreiptas. Prašymas susijęs su nuo 2010 m. sausio vykdytu pardavimu už eurus ir, siekiant šių pardavimų vertę išreikšti INR, pardavimo mėnesį galiojusį valiutos kursą prašyta pakeisti du mėnesius anksčiau galiojusiu valiutos kursu. Iš tiesų 2 straipsnio 10 dalies j punkte numatytas koregavimas atsižvelgiant į valiutos konvertavimą esant tam tikroms aplinkybėms. Tačiau pažymima, kad INR palankiau vertinta tik antroje TL pusėje. Be to, pažymima, kad tuo laikotarpiu abi Indijos bendrovės pakankamai reguliariai pagrindiniams Sąjungos pirkėjams dažnai didino kainą, o skundo pateikėjų kainos Sąjungoje antroje TL pusėje taip pat nuolat didėjo. Todėl nėra akivaizdžių įrodymų, kad eksportuojantys Indijos gamintojai nustatydami kainas pirkėjams ES tuo metu nepasinaudojo palankiu INR vertinimu, ar kad šis vertinimas neigiamai ir nepalankiai paveikė dempingo skaičiavimą. Todėl šių bendrovių teiginiai buvo atmėti.

3.1.4. *Dempingo skirtumas*

- (24) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalis dempingo skirtumai bendradarbiaujantiems Indijos eksportuojantiems gamintojams nustatytas remiantis vidutinės svertinės normaliosios vertės ir vidutinės svertinės eksporto kainos palyginimu.
- (25) Remiantis skunde ir bendradarbiaujančių Indijos eksportuojančių gamintojų pateikta informacija ir atsižvelgiant į turimą statistinę informaciją Indijoje nėra kitų nagrinėjamo produkto gamintojų. Todėl Indijai nustatytinas dempingo skirtumas visos šalies mastu turėtų būti lygus bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui nustatytam didžiausiam dempingo skirtumui.
- (26) Remiantis tuo, kas išdėstyta, procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą laikinieji dempingo skirtumai yra šie:

Bendrovė	Laikinis dempingo skirtumas
Bendrovei <i>Godrej Industries Limited</i>	9,3 %
Bendrovei <i>VVF Limited</i>	4,8 %
Visoms kitoms bendrovėms	9,3 %

3.2. **Indonezija**3.2.1. *Normalioji vertė*

- (27) Siekiant nustatyti normaliąją vertę, pirmiausia nustatyta, ar visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška, palyginti su jų visa į Sąjungą eksportui parduodamų produktų apimtimi. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pardavimas vidaus rinkoje laikomas tipišku, jeigu visa pardavimo vidaus rinkoje apimtis yra ne mažesnė nei 5 % visos nagrinėjamo produkto pardavimo Sąjungoje apimties. Nustatyta, kad kiekvieno eksportuojančio gamintojo bendras panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.
- (28) Nustatyta, ar kiekvienos rūšies produkto, kurį eksportuojantis gamintojas pardavė savo vidaus rinkoje ir kurį, kaip nustatyta, galima tiesiogiai palyginti su tos rūšies produktu, kuris parduodamas eksportui į Sąjungą, pardavimas vidaus rinkoje buvo pakankamai tipiškas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje. Konkrečios rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje laikytas pakankamai tipišku, jeigu visas tos rūšies produkto, per TL susijusio eksportuojančio gamintojo parduoto vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams, kiekis sudarė ne mažiau nei 5 % viso į Sąjungą eksportuoti parduoto panašios rūšies produkto kiekio.

(29) Taip pat nagrinėta, ar galima laikyti, kad kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkoje buvo parduodamas įprastomis prekybos sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Tai atlikta nustatant, kokia per TL kiekvienos rūšies eksportuoto nagrinėjamo produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams dalis buvo pelninga.

(30) Tų rūšių produktui, kurio kiekis, parduotas tos rūšies produkto vidaus rinkoje didesnis už vieneto sąnaudas kainomis, buvo didesnis nei 80 % viso parduoto kiekio, o vidutinė svertinė tos rūšies produkto pardavimo kaina buvo lygi vidutinei tos rūšies produkto pardavimo kainai arba už ją didesnė, kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė apskaičiuota pagal viso nagrinėjamosios rūšies produkto pardavimo faktinę vidutinę svertinę kainą vidaus rinkoje, neatsižvelgiant į tai, ar pardavimas buvo pelningas ar nepelningas.

(31) Jeigu tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudarė ne daugiau kaip 80 % visos tos rūšies produkto pardavimo apimties arba jeigu tos rūšies produkto vidutinė svertinė kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo nustatoma pagal faktinę vidaus rinkos kainą, kuri buvo apskaičiuota pagal tos rūšies produkto tik pelningo pardavimo vidaus rinkoje per TL vidutinę svertinę kainą.

(32) Jeigu eksportuojantis gamintojas konkrečios rūšies produkto vidaus rinkoje nepardavė, normalioji vertė apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.

(33) Apskaičiuojant normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų ir pelno sumos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies išanginį sakinį buvo pagrįstos faktiniais eksportuojančio gamintojo panašaus produkto gamybos ir pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis duomenimis.

3.2.2. *Eksporto kaina*

(34) Eksportuojantys gamintojai eksportui į Sąjungą produktą pardavė tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias Singapūre ir Sąjungoje įsikūrusias prekybos bendroves.

(35) Kai produktas eksportui į Sąjungą buvo parduodamas tiesiogiai nepriklausomiems Sąjungos pirkėjams arba per susijusias Singapūre įsikūrusias prekybos bendroves, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina nustatyta remiantis faktiškai sumokėtomis arba mokėtinomis nagrinėjamo produkto kainomis.

(36) Kai produktas eksportui į Sąjungą buvo parduodamas per susijusias Sąjungoje įsikūrusias prekybos bendroves, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį eksporto kaina nustatyta remiantis pirmojo šių susijusių prekyautojų perpardavimo nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje kaina.

3.2.3. Palyginimas

(37) Eksportuojančių gamintojų normalioji vertė ir eksporto kaina buvo lyginamos remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(38) Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koreguojant deramai atsižvelgta į skirtumus, turinčius poveikio kainoms ir kainų palyginamumui. Tuo remiantis, prireikus ir pateisinamais atvejais koreguojant atsižvelgta į netiesioginių mokesčių, vežimo, draudimo, tvarkymo, krovimo ir papildomų sąnaudų, pakavimo, kreditų sąnaudų ir komisinių skirtumus.

(39) Viena bendrovė prašė taikyti koregavimą atsižvelgiant į fizinių savybių skirtumą remdamasi tuo, kad į ES ji eksportuoja ir skysto, ir kieto pavidalo tiriamąjį produktą, tačiau vidaus rinkoje ji parduoda tik kieto pavidalo tiriamąjį produktą, o skysto pavidalo tiriamojo produkto kaina yra mažesnė nei kieto pavidalo produkto kaina. Tačiau bendrovė tokio koregavimo kiekybiškai neįvertino. Tam, kad būtų koreguojama atsižvelgiant į fizinių savybių skirtumą, negalima remtis paprastu kieto ir skysto pavidalo tiriamojo produkto eksporto kainų palyginimu. Be to, bendrovės apskaitos sistemoje neįmanoma tinkamai atskirti kieto ir skysto pavidalo produkto sąnaudų skirtumų. Todėl nebuvo patikimo būdo galimam koregavimui apskaiciuoti, ir teiginys turėjo būti atmetas.

(40) Skundo pateikėjai teigė, kad energijos sąnaudos Indonezijoje yra iškraipytos, nes energijos kaina yra labai maža ir subsidijuojama. Tačiau jie nepateikė pagrįstos informacijos, iš kurios būtų matyti, kaip vidaus rinkai ir eksportui skirtai gamybai naudotos energijos kainos iškraipymai paveikė dempingo skaičiavimą. Todėl šis teiginys buvo atmetas.

3.2.4. Dempingo skirtumas

(41) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalis dempingo skirtumai bendradarbiaujantiems Indonezijos eksportuojantiems gamintojams nustatytas remiantis vidutinės svertinės normaliosios vertės ir vidutinės svertinės eksporto kainos palyginimu.

(42) Remiantis skunde ir bendradarbiaujančių Indonezijos eksportuojančių gamintojų pateikta informacija ir atsižvelgiant į turimą statistinę informaciją Indonezijoje

nera kitų nagrinėjamojo produkto gamintojų. Todėl Indonezijai nustatytinas dempingo skirtumas visos šalies mastu turėtų būti lygus bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui nustatytam didžiausiam dempingo skirtumui.

(43) Remiantis tuo, kas išdėstyta, procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą laikinieji dempingo skirtumai yra šie:

Bendrovė	Laikinis dempingo skirtumas
Bendrovei P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
Bendrovei P.T. Musim Mas	7,6 %
Visoms kitoms bendrovėms	7,6 %

3.3. Malaizija

3.3.1. Normalioji vertė

(44) Siekiant nustatyti normaliąją vertę, pirmiausia nustatyta, ar visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška, palyginti su jų visa į Sąjungą eksportui parduodamų produktų apimtimi. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pardavimas vidaus rinkoje laikomas tipišku, jeigu visa pardavimo vidaus rinkoje apimtis yra ne mažesnė nei 5 % visos nagrinėjamojo produkto pardavimo Sąjungoje apimties. Dėl dviejų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų nustatyta, kad bendras eksportuojančių gamintojų panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas. Likusio bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo atveju nustatyta, kad per TL jis nevykdė nepriklausomo pardavimo vidaus rinkoje.

(45) Nustatyta, ar kiekvienos rūšies produkto, kurį eksportuojantis gamintojas pardavė savo vidaus rinkoje ir kurį, kaip nustatyta, galima tiesiogiai palyginti su tos rūšies produktu, kuris parduodamas eksportui į Sąjungą, pardavimas vidaus rinkoje buvo pakankamai tipiškas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje. Konkrečios rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje laikytas pakankamai tipišku, jeigu visas tos rūšies produkto, per TL susijusio eksportuojančio gamintojo parduoto vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams, kiekis sudarė ne mažiau nei 5 % viso į Sąjungą eksportuoti parduoto panašios rūšies produkto kiekio.

- (46) Taip pat nagrinėta, ar galima laikyti, kad kiekvienos rūšies produktas vidaus rinkoje buvo parduodamas įprastomis prekybos sąlygomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Tai atlikta nustatant, kokia per TL kiekvienos rūšies eksportuoto nagrinėjamojo produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams dalis buvo pelninga.
- (47) Tų rūšių produktui, kurio kiekis, parduotas tos rūšies produkto vidaus rinkoje didesnėmis už vieneto sąnaudas kainomis, buvo didesnis nei 80 % viso parduoto kiekio, o vidutinė svartinė tos rūšies produkto pardavimo kaina buvo lygi vidutinei tos rūšies produkto pardavimo kainai arba už ją didesnė, kiekvienos rūšies produkto normalioji vertė apskaičiuota pagal viso nagrinėjamosios rūšies produkto pardavimo faktinę vidutinę svartinę kainą vidaus rinkoje, neatsižvelgiant į tai, ar pardavimas buvo pelningas ar nepelningas.
- (48) Jeigu tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudarė ne daugiau kaip 80 % visos tos rūšies produkto pardavimo apimties arba jeigu tos rūšies produkto vidutinė svartinė kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo nustatoma pagal faktinę vidaus rinkos kainą, kuri buvo apskaičiuota pagal tos rūšies produkto tik pelningo pardavimo vidaus rinkoje per TL vidutinę svartinę kainą.
- (49) Jeigu eksportuojantis gamintojas konkrečios rūšies produkto vidaus rinkoje nepardavė, normalioji vertė apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.
- (50) Apskaičiuojant normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų ir pelno sumos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies įžanginį sakinį buvo pagrįstos faktiniais eksportuojančio gamintojo panašaus produkto gamybos ir pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis duomenimis.
- (51) Eksportuojančiam gamintojui, kuris per TL nevykdė pardavimo vidaus rinkoje, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies a punktą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų ir pelno sumos buvo pagrįstos vidutinėmis svartinėmis faktinėmis sumomis, nustatytomis kitiems dviems eksportuojantiems gamintojams, kuriems atliekamas tyrimas dėl panašaus produkto Malaizijos rinkoje gamybos ir pardavimo.

3.3.2. Eksporto kaina

- (52) Eksportuojantys gamintojai eksportui į Sąjungą produktą pardavė tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias Sąjungoje įsikūrusias bendroves.
- (53) Kai produktas buvo eksportuojamas parduoti į Sąjungą tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, pagal

pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo nustatoma remiantis faktiškai sumokėta arba mokėtina nagrinėjamojo produkto kaina.

- (54) Kai produktas buvo eksportuojamas parduoti į Sąjungą per susijusias Sąjungoje įsikūrusias bendroves, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį eksporto kaina nustatyta remiantis pirmojo šių susijusių bendrovių perpardavimo nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje kainomis.

3.3.3. Palyginimas

- (55) Eksportuojančių gamintojų normalioji vertė ir eksporto kaina buvo lyginamos remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (56) Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koreguojant deramai atsižvelgta į skirtumus, turinčius poveikio kainoms ir kainų palyginamumui. Tuo remiantis, prireikus ir pateisinamais atvejais koreguojant atsižvelgta į vežimo, draudimo, tvarkymo, krovimo ir papildomas sąnaudas, pakavimo ir kreditų sąnaudas.
- (57) Vienas Malaizijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad su juo susijusi Sąjungos bendrovė iš esmės yra gamintojo eksporto skyrius. Tuo remdamasi bendrovė teigė, kad jeigu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį būtų koreguojamos visos pardavimo, bendrosios ir administracinės išlaidos ir visas pelnas, būtų per daug atskaitoma nustatant gamintojo kainą EXW sąlygomis. Atsižvelgiant į tai nustatyta, kad sąskaitas faktūras susijusi bendrovė išduodavo Sąjungos pirkėjams ir mokėjimus susijusi bendrovė gaudavo iš Sąjungos pirkėjų. Be to, būtina pažymėti, kad susijusi bendrovė produktus parduodavo pritaikius antkainį. Iš šio prekiautojo finansinės apskaitos taip pat matyti, kad jo nuo importo iki perpardavimo patirtos pardavimo, bendrosios ir administracinės išlaidos buvo įprastinės. Todėl atrodytų, kad iš tiesų susijusi bendrovė yra tipiškas importuotojas. Tuo remiantis bendrovės teiginys buvo atmestas.
- (58) Malaizijos atveju skundo pateikėjai dėl energijos sąnaudų teigė tą patį, kas Indonezijos atveju buvo paminėta 40 konstatuojamojoje dalyje. Dėl tokių pačių priežasčių šis teiginys taip pat buvo atmestas.

3.3.4. Dėmpingo skirtumas

- (59) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalis dėmpingo skirtumai bendradarbiaujantiems Malaizijos eksportuojantiems gamintojams nustatyti remiantis vidutinės svartinės normaliosios vertės ir vidutinės svartinės eksporto kainos palyginimu.

(60) Remiantis skunde ir bendradarbiaujančių Malaizijos eksportuojančių gamintojų pateikta informacija ir atsižvelgiant į turimą statistinę informaciją Malaizijoje nėra kitų nagrinėjamojo produkto gamintojų. Todėl Malaizijai nustatytinas dempingo skirtumas visos šalies mastu turėtų būti lygus bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui nustatytam didžiausiam dempingo skirtumui.

(61) Remiantis tuo, kas išdėstyta, procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą laikinieji dempingo skirtumai yra šie:

Bendrovė	Laikinis dempingo skirtumas
Bendrovei <i>Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd</i>	13,8 %
Bendrovei <i>KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.</i>	5,0 %
Bendrovei <i>Emery Oleochemicals Sdn. Bhd</i>	5,3 %
Visoms kitoms bendrovėms	13,8 %

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės ir Sąjungos gamybos apibrėžtis

(62) Per TL Sąjungoje panašų produktą gamino du žinomi gamintojai ir keli kiti labai nedideli gamintojai. Kad būtų nustatytas visas Sąjungoje pagaminto produkto kiekis, naudotasi visa turima informacija apie Sąjungos gamintojus, įskaitant skunde pateiktą informaciją ir Sąjungos gamintojų prieš inicijuojant tyrimą ir jį inicijavus pateiktus duomenis. Tuo remiantis nustatyta, kad per TL iš viso Sąjungoje pagaminta 400 000–500 000 tonų produkto. Visą Sąjungos produkciją pagaminantys Sąjungos gamintojai yra Sąjungos pramonė, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje.

(63) Kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad turėtų būti laikoma, kad vienas skundo pateikėjas nepriklauso Sąjungos pramonei, nes ši bendrovė nagrinėjamąjį produktą importavo per TL. Tačiau patikrinta, kad šios bendrovės iš nagrinėjamųjų šalių per TL importuojamo produkto procentinė dalis buvo gana nedidelė, todėl, palyginti su panašiu bendrovės gaminamu produktu, nežymi. Be to, daugiausia importuota nepastoviai. Todėl galima patvirtinti, kad pagrindinė šios bendrovės veikla – tiriamojo produkto gamyba ir pardavimas ES, o svarbiausi jos interesai atitinka Sąjungos gamintojo interesus. Todėl daroma preliminari išvada, kad šis teiginys yra nepagrįstas.

4.2. Sąjungos suvartojimas

(64) Suvartojimas apskaičiuotas remiantis visu Sąjungos pramonės Sąjungos rinkoje parduotu kiekiu, uždaruoju

naudojimu ir visu importuotu kiekiu (nustatyta pagal Eurostato duomenis). Taip pat, Eurostato duomenys apima nagrinėjamąjį produktą ir kitus produktus, todėl atlikti atitinkami koregavimai. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, informacija pateikiama indeksuotais skaičiais (2007 m. = 100).

Sąjungos suvartojimas	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
tonomis	100	102	97	102
Metinis Δ %		2,2 %	-4,8 %	4,6 %

Šaltinis: Eurostato duomenys, skunde pateikti duomenys ir klausimyno atsakymai.

(65) Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos suvartojimas padidėjo nedaug – 2 % Pirmiausia, 2007–2008 m. suvartojimas padidėjo 2,2 %, o 2008–2009 m. sumažėjo 4,8 % Nuo 2009 m. iki TL pabaigos suvartojimas vėl didėjo 4,6 %.

(66) Suvartojimas sumažėjo ir dėl ekonomikos nuosmukio poveikio nuo 2008 m., nes šiuo laikotarpiu mažėjo nagrinėjamojo produkto naudotojų produktų paklausa. TL pradžioje rinkos padėtis truputį pagerėjo ir, palyginti su pirma 2009 m. puse, nagrinėjamojo produkto paklausa padidėjo.

4.3. Importas į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių

4.3.1. Kumuliacija

(67) Komisija svarstė, ar importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių poveikį reikėtų vertinti bendrai, remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytais kriterijais. Šiame straipsnyje nustatyta, kad importo iš dviejų ar daugiau šalių, dėl kurio tuo pat metu atliekami antidempingo tyrimai, poveikis turi būti vertinamas bendrai tik tuomet, jei nustatoma, kad a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos šalies yra didesnis nei pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos šalies apimtis nėra nereikšminga; ir b) kad atsižvelgiant į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Bendrijos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslingai vertinti bendrai.

(68) Nustatyta, kad importo iš kiekvienos nagrinėjamiosios šalies dempingo skirtumai yra didesni nei pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, t. y. 2 % eksporto kainų, o importo apimtis iš kiekvienos nagrinėjamiosios šalies yra didesnė nei pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje nustatyta 1 % rinkos dalies riba.

- (69) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad produktų, importuotų dempingo kaina, konkurencijos sąlygos ir produktų, importuotų dempingo kaina, ir panašaus produkto konkurencijos sąlygos buvo panašios. Nustatyta, kad iš visų nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų vidutinės kainos nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo ir atitiko tokias pačias tendencijas. Be to, iš nagrinėjamųjų šalių importuojami tiriamieji produktai visais atžvilgiais buvo panašūs, juos buvo galima vienus kitais pakeisti, be to, jie buvo parduodami Sąjungoje tais pačiais prekybos kanalais ir panašiomis prekybos sąlygomis, todėl šie produktai konkuruavo tarpusavyje, taip pat su Sąjungoje gaminamu tiriamuoju produktu.
- (70) Tuo remiantis daroma preliminari išvada, kad visos kumuliacijos sąlygos yra įvykdytos ir, atitinkamai, siekiant atlikti žalos tyrimą, nagrinėjamųjų šalių kilmės produkto importo dempingo kaina poveikis turėtų būti vertinamas bendrai.

4.3.2. Importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina apimtis, kaina ir rinkos dalis

Importas iš nagrinėjamųjų šalių	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
tonomis	112 523	177 286	165 386	176 279
Indeksas 2007 m. =100	100	158	147	157
Metinis Δ %		57,6 %	- 6,7 %	6,6 %
Rinkos dalis	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. =100	100	154	151	154
Metinis Δ %		54,2 %	- 2,0 %	1,9 %
Vidutinė kaina (EUR už toną)	942	1 017	837	882
Indeksas 2007 m. =100	100	108	89	94
Metinis Δ %		8 %	- 18 %	5 %

Šaltinis: Eurostatas ir klausimyno atsakymai.

- (71) Per nagrinėjamąjį laikotarpį importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis labai padidėjo – net 57 % Daugiausia apimtis padidėjo 2007–2008 m. – t. y. 58 % Vėliau, 2009 m. importo apimtis nedaug sumažėjo, o per TL vėl padidėjo iki 2008 m. lygio.
- (72) Per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinės iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų kainos labai kito ir bendrai sumažėjo 6 %. Per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinės iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų kainos

visuomet buvo mažesnės už kitų šalių ir Sąjungos pramonės nustatytas kainas, todėl nagrinėjamųjų šalių užimama rinkos dalis padidėjo.

- (73) Per nagrinėjamąjį laikotarpį nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis labai padidėjo – net 54 % Daugiausia rinkos dalis padidėjo 2007–2008 m. Per ekonomikos krizę importo apimtis šiek tiek sumažėjo, todėl 2008–2009 m. nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis sumažėjo 2 %, tačiau šios šalys vėl pasiekė buvusią rinkos dalį nagrinėjamojo laikotarpio pabaigoje.

4.3.2.1. Priverstinis kainų mažinimas

- (74) Siekiant nagrinėti priverstinį kainų mažinimą, pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis pakoreguotos vidutinės svertinės Sąjungos pramonės kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems Sąjungos rinkos pirkėjams kainos palygintos su atitinkamomis vidutinėmis svertinėmis iš nagrinėjamųjų šalių importuojamo produkto pirmam nepriklausomam Sąjungos rinkos pirkėjui kainomis, nustatytomis remiantis CIF ir tinkamai pakoreguotomis atsižvelgiant į galiojančius muitus ir išlaidas po importo. Buvo lyginamos tu paties prekybos lygio sandorių kainos, kurios, prireikus, buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atskaičius lengvatas ir nuolaidas. Iš Sąjungos pramonės pardavimo kainos per tiriamąjį laikotarpį procentine dalimi išreikštų lyginimo rezultatų buvo matomi dideli priverstinio kainų mažinimo skirtumai (iki 16 %). Iš šių priverstinio kainų mažinimo skirtumų matyti, kad dėl iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų kainų Sąjungos rinkai buvo daromas spaudimas.

- (75) Nagrinėjamųjų šalių priverstinio kainų mažinimo skirtumai yra šie:

Šalis	Priverstinio kainų mažinimo skirtumas
Indija	- 0,5 – 16 %
Indonezija	- 12,1 – 3,2 %
Malaizija	- 10,4 – 15,1 %

4.4. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis ⁽¹⁾

4.4.1. Preliminarios pastabos

- (76) Siekiant įvertinti Sąjungos pramonės padėtį nuo 2007 m. iki TL pabaigos, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo vertinami visi ekonominiai rodikliai.

⁽¹⁾ Informacija pagrįsta patikrintais duomenimis, kuriuos klausimyno atsakymuose pateikė Sąjungos pramonė; informacija pateikiama indeksuotais skaičiais (2007 m. = 100) arba nurodant intervalus tais atvejais, kai tai yra būtina konfidencialumui užtikrinti.

4.4.2. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

Sąjungos pramonės gamyba	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	90	77	83
Sąjungos pramonės pajėgumai	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	109	103	98
Pajėgumų naudojimas	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	83	75	85

Šaltinis – klausimyno atsakymai.

(77) 2007–2009 m. Sąjungos gamyba sumažėjo net 23 %; nuo 2009 m. iki TL pabaigos šiek tiek pagerėjo, o nagrinėjamoju laikotarpiu iš viso sumažėjo 17 %. Reikėtų pažymėti, kad nors Sąjungos suvartojimas 2008–2009 m. sumažėjo apytiksliai 5 %, tačiau Sąjungos pramonės gamyba sumažėjo daug daugiau – 15 %, be to, Sąjungos pramonė nesugebėjo pasinaudoti per TL padidėjusiu Sąjungos suvartojimu.

(78) Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės gamybos pajėgumai sumažėjo apytiksliai 2 %. 2008 m. pajėgumai padidėjo apytiksliai 9 %, tačiau kitais metais sumažėjo ir nagrinėjamoju laikotarpiu iš viso sumažėjo 2 %.

(79) Tačiau turimų pajėgumų naudojimas, kaip ir mažėjanti gamybos apimtis, nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 15 %. Daugiausia pajėgumų naudojimas sumažėjo 2009 m. per bendrą ekonomikos krizę ir per TL šiek tiek pagerėjo.

4.4.3. Pardavimas ir rinkos dalis

(80) Toliau lentelėje nurodomi su pardavimo apimtimi ir verte pirmam nesusijusiam Sąjungos rinkos pirkėjui susiję pardavimo duomenys.

Pardavimo nesusijusiems pirkėjams ES apimtis	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	85	79	82
Metinis Δ %		-15,4 %	-6,5 %	4,3 %

Pardavimo nesusijusiems pirkėjams ES vertė (eurais)	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	102	85	88
Metinis Δ %		1,6 %	-16,6 %	3,9 %
Sąjungos pramonės rinkos dalis	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	88	87	88

Šaltinis – Eurostatas ir klausimyno atsakymai.

(81) 2007 m. – TL pardavimo apimtis ir rinkos dalis sumažėjo atitinkamai 18 % ir 12 %. Nagrinėjamoju laikotarpiu pradžioje (2007–2008 m.) nepaisant to, kad Sąjungos suvartojimas padidėjo, Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo 15 %, ir buvo prarasta 12 % rinkos dalies. 2009 m. Sąjungos suvartojimas sumažėjo, todėl Sąjungos pramonė dar prarado 6,5 % pardavimo apimties. Per TL Sąjungos pardavimas, kaip ir padidėjęs Sąjungos suvartojimas, šiek tiek padidėjo. Tačiau rinkos dalis nuo 2008 m. iki TL pabaigos išliko pastovi.

4.4.4. Vidutinės Sąjungos pramonės vieneto kainos

Pardavimo nesusijusiems pirkėjams ES vieneto kaina	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	120	107	107
Metinis Δ %		20,1 %	-10,8 %	-0,4 %

Šaltinis – klausimyno atsakymai.

(82) 2007–2008 m. kainos labai padidėjo – 20 %. Būtina pažymėti, kad eksportuojantys gamintojai šiuo laikotarpiu taip pat padidino kainas, tačiau daug mažiau nei Sąjungos pramonė.

(83) 2009 m. Sąjungos pramonė turėjo mažinti kainas, kad būtų atsižvelgta į didėjančiu importu iš nagrinėjamųjų šalių daromą spaudimą. 2008 m. importas iš šių šalių padidėjo 57 %, o šių šalių importo kainos buvo daug mažesnės nei Sąjungos pramonės kainos. Tačiau Sąjungos pramonė negalėjo tiek mažinti kainų, kiek eksportuojantys gamintojai.

(84) Per TL Sąjungos pramonė išlaikė 2009 m. vyravusių kainų lygį, todėl bendrai nagrinėjamoju laikotarpiu kainos padidėjo 7 %.

4.4.5. Atsargos

- (85) Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės atsargų lygis sumažėjo 33 %. Ypač 2008 m. – TL atsargų lygis labai sumažėjo – net 51 %.

Sąjungos pramonės laikotarpio pabaigos atsargos	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	128	86	67
Metinis Δ %		27,7 %	- 33,0 %	- 21,1 %
Su gamyba susijusios atsargos	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Šaltinis – klausimyno atsakymai.

4.4.6. Užimtumas, darbo užmokestis ir našumas

Sąjungos pramonės užimtumas	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Visas su narinėjamoju produktu susijusių darbuotojų skaičius (įskaitant neatsiliepusius gamintojus) Indeksas 2007 m. = 100	100	97	91	87
Vidutinis darbo užmokestis vienam darbuotojui (eurais) Indeksas 2007 m. = 100	100	102	101	106
Našumas (vienetai vienam darbuotojui) Indeksas 2007 m. = 100	100	93	85	96

Šaltinis – klausimyno atsakymai.

- (86) Dėl sumažėjusios Sąjungos pramonės veiklos atitinkamai nagrinėjamoju laikotarpiu darbuotojų skaičius buvo sumažintas 13 %. Darbo sąnaudos vienam darbuotojui nagrinėjamoju laikotarpiu šiek tiek padidėjo 6 %. Tai laikoma įprastu padidėjimu; jis yra mažesnis už nagrinėjamojo laikotarpio infliacijos lygį.

4.4.7. Pelningumas, grynujų pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir gebėjimas padidinti kapitalą

ES pardavimo nesusijusiems pirkėjams pelningumas	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Grynųjų nuostoliai atsižvelgiant į apyvartą (procentais) Indeksas 2007 m. = 100	100	76	408	236

ES pardavimo nesusijusiems pirkėjams pelningumas	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Neigiamas Sąjungos pramonės grynujų pinigų srautas Indeksas 2007 m. = 100	100	- 249	1 178	439
ES pardavimo nesusijusiems pirkėjams grynujų pinigų srautas procentais	- 1,3 %	3,7 %	- 24,5 %	- 7,9 %
Indeksas 2007 m. = 100	100	- 285	1 899	609
Sąjungos pramonės investicijos (eurais) Indeksas 2007 m. = 100	100	56	68	65
Metinis Δ %		- 43,8 %	20,6 %	- 4,2 %
Neigiama Sąjungos pramonės investicijų grąža. Indeksas 2007 m. = 100	100	136	510	320

Šaltinis – klausimyno atsakymai.

- (87) Sąjungos pramonės pelningumas nustatytas ikimokestinį grynąjį panašaus produkto pardavimo pelną (šiuo atveju – nuostolius) išreiškus tokio pardavimo procentine apyvartos dalimi. Nustatyta, kad Sąjungos pramonės pelningumas nuo nagrinėjamojo laikotarpio pradžios 2007 m. buvo neigiamas, o nagrinėjamoju laikotarpiu nuostoliai labai padidėjo. 2008 m. nuostoliai buvo sumažinti, tačiau 2009 m. per bendrą ekonomikos krizę jie vėl labai padidėjo. Kadangi per TL buvo juntama, kad ekonomika atsigauna, Sąjungos pramonė galėjo sumažinti su apyvarta susijusius nuostolius, tačiau Sąjungos pramonė dar labai atsiliko nuo teigiamo pelno lygio.

- (88) Iš su grynujų pinigų srautu (t. y. pramonės gebėjimu pačiai finansuoti savo veiklą) susijusios tendencijos galima gerai matyti pelningumo kryptį. 2007 m. grynujų pinigų srautas buvo neigiamas, ir galima matyti, kad nagrinėjamoju laikotarpiu jis labai sumažėjo. Tą patį galima pasakyti ir apie investicijų grąžą, kurios raidos tendencija nagrinėjamoju laikotarpiu taip pat buvo neigiama, kaip ir Sąjungos pramonės veiklos rezultatai.

- (89) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Sąjungos pramonės gebėjimas investuoti tapo ribotas, nes nagrinėjamoju laikotarpiu grynujų pinigų srautas labai sumažėjo. Todėl nagrinėjamoju laikotarpiu investicijos sumažėjo apytiksliai 35 %.

4.4.8. Augimas

- (90) Sąjungos suvartojimas nagrinėjamoju laikotarpiu išliko gana pastovus. Tačiau Sąjungos pramonės pardavimo apimtis ir rinkos dalis šiuo laikotarpiu sumažėjo atitinkamai 18 % ir 12 %.

4.4.9. Faktinio dempingo skirtumo dydis

- (91) Atsižvelgiant į importo dempingo kainą iš nagrinėjamųjų šalių apimtį, rinkos dalį ir kainas, faktinių dempingo skirtumų poveikio Sąjungos pramonei negalima laikyti nereikšmingu.

4.5. Išvada dėl žalos

- (92) Atlikus tyrimą matyti, kad nagrinėjamoju laikotarpiu pablogėjo daugelis žalos rodiklių, kaip antai gamyba (– 17 %), pajėgumų naudojimas (– 13 %), pardavimo apimtis (– 18 %), rinkos dalis (– 12 %) ir užimtumas (– 14 %). Be to, padarytas didelis poveikis su Sąjungos pramonės finansine veikla susijusiems žalos rodikliams, kaip antai grynųjų pinigų srautui ir pelningumui. Tai reiškia, kad Sąjungos pramonės gebėjimas didinti kapitalą, ypač per TL, sumažėjo.

- (93) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, padaryta išvada, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. PRIEŽASTINIS RYŠYS

5.1. Įvadas

- (94) Remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalimis nagrinėta, ar nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamojo produkto importas dempingo kaina padarė Sąjungos pramonei tokią žalą, kad ją būtų galima laikyti materialine. Taip pat nagrinėti kiti, su importu dempingo kaina nesusiję žinomi veiksniai, galėję tuo pačiu metu daryti žalą Sąjungos pramonei, nes siekta užtikrinti, kad žala, kurią galėjo padaryti tie kiti veiksniai, nebūtų priskirta importui dempingo kaina.

5.2. Importo dempingo kaina poveikis

- (95) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad Sąjungos suvartojimas nagrinėjamoju laikotarpiu išliko gana pastovus, tuo tarpu importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių apimtis labai padidėjo – t. y. 57 %.

- (96) Importu dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonei buvo daromas didelis spaudimas, ypač 2008 m., kai šis importas padidėjo 58 %. Tais metais nagrinėjamųjų šalių kainos (nustatytos pagal Eurostato duomenis) buvo daug mažesnės nei Sąjungos pramonės kainos. Dėl šios priežasties Sąjungos pramonė prarado apytiksliai 12 % rinkos dalies, o nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis padidėjo 54 %.

- (97) Dėl šio spaudimo 2009 m. Sąjungos pramonė sumažino kainas. Nors dėl ekonomikos nuosmukio ir sumažėjusios ES rinkos didelio importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis sumažėjo (– 6,7 %), importo kaina sumažėjo daugiau nei Sąjungos pramonės kaina, todėl Sąjungos pramonė negalėjo atgauti prarastos rinkos dalies.

- (98) Per TL Sąjungos pramonė turėjo dar sumažinti kainas, o priverstinis kainų mažinimas iš nagrinėjamųjų šalių (nustatytas remiantis patikrintais eksporto duomenimis) vis dar buvo 3 % Sąjungos pramonės pardavimo apimtis (+ 4,3 %) ir vertė (+ 3,9 %) šiek tiek pagerėjo, tačiau, nors su nagrinėjamųjų šalių importo kaina susijęs kainų skirtumas sumažėjo, Sąjungos pramonė nesugebėjo pasinaudoti atsigavusiu suvartojimu, todėl jos rinkos dalis liko nepakitusi. Tuo tarpu per TL importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis toliau didėjo – atitinkamai 6,6 % ir 2 %.

5.3. Kitų veiksnių poveikis

- (99) Kiti veiksniai, kurie nagrinėti analizuojant priežastinį ryšį – importas iš kitų šalių, Sąjungos pramonės eksporto veikla ir ekonomikos krizės poveikis.

5.3.1. Importas iš kitų šalių

Importo iš kitų šalių apimtis (Eurostato duomenys)	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
tonomis	32 874	31 446	38 295	30 495
Indeksas 2007 m. = 100	100	96	116	93
Metinis Δ %		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Kitų šalių rinkos dalis	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	94	120	91
Metinis Δ %		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
Vidutinė kitų šalių kaina (eurais už toną) (Eurostato duomenys)	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	112	93	92
Metinis Δ %		12 %	– 17 %	– 1 %

Šaltinis – Eurostatas.

- (100) Remiantis Eurostato duomenimis šiame tyrime nenagrinėjamų trečiųjų šalių kilmės tiriamojo produkto importo į Sąjungą apimtis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 7 %. Atitinkama šių šalių rinkos dalis taip pat sumažėjo 9 %.

- (101) Vidutinės šio importo kainos buvo didesnės už eksportuojančių nagrinėjamųjų šalių gamintojų ir Sąjungos pramonės kainas.
- (102) Remiantis tuo, kas išdėstyta, padaryta preliminari išvada, kad importas iš šių trečiųjų šalių nebuvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta materialine žala.

5.3.2. Sąjungos pramonės eksporto veikla

Pardavimo nesusijusiems eksportuotojams apimtis	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	38	52	45
Metinis Δ %		-62,4 %	38,0 %	-14,0 %
Pardavimo nesusijusiems eksportuotojams vertė	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	78	74	76
Metinis Δ %		-21,6 %	-5,9 %	3,5 %
Pardavimo eksportui nesusijusiems pirkėjams vieneto kaina	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Indeksas 2007 m. = 100	100	208	142	171
Metinis Δ %		108,4 %	-31,9 %	20,3 %

- (103) Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pardavimo eksportui apimtis sumažėjo 55 %. Tačiau šio sumažėjimo poveikį iš dalies kompensavo tai, kad vidutinė vieneto pardavimo kaina tuo pat laikotarpiu padidėjo 71 %, todėl pardavimo eksportui vertė sumažėjo tik 24 %. Dėl šios priežasties ir dėl to, kad pardavimas eksportui sudarė tik 5 % viso pardavimo per TL, daroma preliminari išvada, kad eksporto veikla yra nepakankamas veiksnys Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo iš nagrinėjamųjų šalių priežastiniam ryšiui nutraukti.

5.3.3. Ekonomikos krizės poveikis

- (104) Dėl ekonomikos krizės sumažėjo Sąjungos suvartojimas ir buvo daromas spaudimas kainoms. Dėl sumažėjusio tiriamojo produkto paklausos lygio Sąjungos pramonės gamyba sumažėjo ir tai iš dalies turėjo įtakos pardavimo kainų smukdymui.
- (105) Įprastomis ekonomikos sąlygomis ir jeigu nėra daromas didelis spaudimas kainoms ir importo lygis dėl importo

dempingo kaina nėra padidėjęs, Sąjungos pramonė galėjo turėti tam tikrų sunkumų įveikti sumažėjusį suvartojimą ir padidėjusias pastovias vieneto sąnaudas dėl sumažėjusio pajėgumų naudojimo 2007 m. – TL. Tačiau importas dempingo kaina sustiprino ekonomikos nuosmukio poveikį ir todėl buvo neįmanoma produkto parduoti už sąnaudas aukštesne kaina.

- (106) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatyta, kad su ekonomikos krize susijęs ES paklausos sumažėjimas buvo susijęs su Sąjungos pramonei daroma žala. Tačiau laikoma, kad dėl to nenutrūksta su importu maža dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių susijęs nustatytas priežastinis ryšys.

5.4. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (107) Išnagrinėjus nustatyta, kad nagrinėjamoju laikotarpiu labai padidėjo nagrinėjamųjų šalių kilmės importo maža dempingo kaina apimtis ir rinkos dalis. Be to, nustatyta, kad importuota tokiais dempingo kainomis, kurios buvo mažesnės už Sąjungos pramonės Sąjungos rinkoje už panašių rūšių produktus nustatytas kainas.
- (108) Šis importo iš nagrinėjamųjų šalių maža dempingo kaina apimties ir rinkos dalies padidėjimas sutapo ne tik su bendru ir nuolatiniu Sąjungos suvartojimo sumažėjimu nagrinėjamoju laikotarpiu, bet ir su neigiamą Sąjungos pramonės rinkos dalies raida tuo pačiu laikotarpiu. Be to, nuo 2008 m., bendrai sulėtėjus ekonomikai ir sumažėjus Sąjungos suvartojimui, nagrinėjamųjų šalių eksportuotojai, mažindami kainas, kuriomis Sąjungos kainos vis tiek buvo priverstinai mažinamos, sugebėjo išlaikyti savo rinkos dalį. Tuo pačiu metu nustatyta tolesnė neigiamą Sąjungos pramonės rinkos dalies ir pagrindinių ekonominių padėties rodiklių tendencija. Iš tiesų, dėl nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjusio importo maža dempingo kaina iš Indijos, Indonezijos ir Malaizijos, dėl kurio Sąjungos pramonės kainos buvo nuolatos priverstinai mažinamos, Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo, todėl per TL buvo patirta didelių nuostolių.
- (109) Išnagrinėjus kitus žinomus veiksnius, kurie galėjo padaryti žalą Sąjungos pramonei, paaiškėjo, kad tie veiksniai negalėjo nutraukti nustatyto importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinio ryšio.
- (110) Remiantis minėtu nagrinėjimu, kurį atlikus visų žinomų veiksmų poveikis Sąjungos pramonės padėčiai buvo tinkamai nustatytas ir atskirtas nuo žalingo importo dempingo kaina poveikio, padaryta preliminari išvada, kad importas dempingo kaina iš Indijos, Indonezijos ir Malaizijos padarė Sąjungos pramonei materialinę žalą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje.

6. SAJUNGOS INTERESAI

6.1. Preliminari pastaba

- (111) Remiantis pagrindinio reglamento 21 straipsniu nagrinėta, ar, nepaisant preliminarios išvados dėl žalingo dempingo buvo įtikinamų priežasčių, leidžiančių daryti išvadą, kad šiuo konkrečiu atveju laikinųjų antidempingo priemonių nustatymas prieštarautų Sąjungos interesams. Sąjungos interesai buvo nagrinėjami remiantis įvairių visų susijusių dalyvių, įskaitant Sąjungos pramonės, nagrinėjamojo produkto importuotojų ir naudotojų, interesus, vertinimu.

6.2. Sąjungos pramonė

- (112) Sąjungos pramonei dėl importo dempingo kaina iš Indijos, Indonezijos ir Malaizijos padaryta materialinė žala. Primenama, kad daugumos žalos rodiklių raida nagrinėjamoju laikotarpiu buvo neigiama. Visų pirma padarytas didelis poveikis su Sąjungos pramonės finansine veikla susijusiems žalos rodikliams, kaip antai grynujų pinigų srautui, investicijų grąžai ir pelningumui. Panašu, kad nustačius priemonių Sąjungos pramonės ekonominė padėtis toliau blogėtų.
- (113) Tikimasi, kad nustačius laikinuosius antidempingo muitus Sąjungos rinkoje bus atkurtos veiksmingos prekybos sąlygos ir Sąjungos pramonė galės pakoreguoti tiriamojo produkto kainą, kad būtų atsižvelgta į įvairių sudedamųjų dalių sąnaudas ir rinkos sąlygas. Galima tikėtis, kad nustačius laikinąsias priemones Sąjungos pramonė galėtų atgauti bent dalį per nagrinėjamąjį laikotarpį prarastos rinkos dalies, o tai vėliau turėtų teigiamo poveikio jos finansinei padėčiai ir pelningumui.
- (114) Todėl padaryta išvada, kad importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės tiriamajam produktui nustačius laikinąsias antidempingo priemones nebūtų prieštaraujama Sąjungos pramonės interesams.

6.3. Importuotojai

- (115) Dvidešimt vienam Sąjungos importuotojui buvo išsiųsti klausimynai. Atliekant tyrimą bendradarbiavo tik du Jungtinėje Karalystėje įsisteigę importuotojai, kurių bendras importas per TL sudarė 0,3 % viso iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų kiekio. Apsilankyta tik didesniojo importuotojo patalpose. Tačiau per patikrinimą vietoje šis importuotojas atsisakė pateikti savo apskaitos duomenis, todėl atitinkamos informacijos nebuvo galima patikrinti. Nepaisant to buvo aišku, kad, nors nustačius antidempingo priemones ši bendrovė patirtų didesnių sąnaudų, tačiau tai šios bendrovės veiklai nesukeltų rimtų sunkumų nei parduodant tiems patiems pirkėjams, nei, jei prireiktų, keičiant veiklos sritį.

- (116) Remiantis turima informacija padaryta išvada, kad, nors nustačius laikinąsias antidempingo priemones minėtam importuotojui būtų padarytas neigiamas poveikis, šis importuotojas galėtų bent dalį padidėjusių sąnaudų perkelti savo pirkėjams ir (arba) rinktis kitus tiekimo šaltinius. Todėl laikinųjų priemonių nustatymas importuotojams neturėtų padaryti didelio neigiamo poveikio.

6.4. Naudotojai

- (117) Tiriamojo produkto naudotojai pareiškė didelį susidomėjimą šiuo tyrimu. Iš devyniasdešimt septynių naudotojų, su kuriais buvo susisiekiama, dvidešimt vienas bendradarbiavo atliekant tyrimą. Šie bendradarbiaujantys naudotojai sunaudojo apytiksliai 25 % viso į Sąjungą importuojamo nagrinėjamojo produkto kiekio per TL. Šios bendrovės yra įsisteigusios visoje Sąjungos teritorijoje ir veikia asmens priežiūros gaminių, buityje naudojamų ir pramoninių ploviklių sektoriuose.
- (118) Aplankytos penkios bendrovės (iš dvidešimt vienos), kurios tiriamuoju laikotarpiu naudojo 18 % visos tiriamojo produkto iš nagrinėjamųjų šalių ES importo apimties. Remiantis patikrinta informacija nustatyta, kad šių bendrovių gamybos sąnaudų sistemoje tiriamojo produkto dalis yra reikšminga ir, priklausomai nuo galutinio produkto, sudaro 10–20 % sąnaudų.
- (119) Trijose iš penkių aplankytų bendrovių apytiksliai 15 % visų darbuotojų dirba sektoriuose, kuriuose naudojamas nagrinėjamasis produktas; vienoje bendrovėje ši dalis sudaro apytiksliai 70 %, o kitoje tokių duomenų surinkti nepavyko, nes bendrovės struktūra sudėtinga ir gaminama daug įvairių produktų.
- (120) Tiriamuoju laikotarpiu vidutinė verslo dalis, kuriai naudojamas tiriamasis produktas, aplankytose bendrovėse sudarė 22 % viso verslo, o vidutinis šio verslo pelno dydis apytiksliai sudarė 6 %. Tuo remiantis ir atsižvelgiant į gana mažą siūlomų priemonių lygį buvo nustatyta, kad laikinieji antidempingo muitai importui iš nagrinėjamųjų šalių bendrai turėtų gana mažai poveikio. Keli naudotojai teigė, kad nustačius antidempingo priemones kiltų su galimybėmis gauti tiriamąjį produktą Sąjungoje susijusių sunkumų, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungoje yra tik du dideli gamintojai, o tiriamojo produkto paklausa vis didėja. Tačiau būtina pažymėti, kad gana mažas siūlomų priemonių lygis neturėtų trukdyti importuoti tiriamąjį produktą iš nagrinėjamųjų šalių. Be to, minėti du Sąjungos gamintojai nagrinėjamoju laikotarpiu nevykdė gamybos visu pajėgumu. Taip pat, visada yra galimybė importuoti iš trečiųjų šalių, kurioms nėra nustatytos priemonės. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(121) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nors ir tikėtina, kad dėl importui iš nagrinėjamųjų šalių taikomų priemonių daugumai naudotojų bus padarytas neigiamas poveikis, bendrai poveikis turėtų būti nedidelis. Todėl padaryta preliminari išvada kad, remiantis turima informacija, iš nagrinėjamųjų šalių importuojamam tiriamajam produktui taikomos antidempingo priemonės neturės didelio neigiamo poveikio nagrinėjamojo produkto naudotojams.

6.5. Išvada dėl Sąjungos interesų

(122) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, padaryta preliminari išvada, kad apskritai, remiantis turima informacija apie Sąjungos interesus, nėra įtikinamų priežasčių, dėl kurių nereikėtų nustatyti laikinųjų priemonių iš nagrinėjamųjų šalių importuojamam tiriamajam produktui.

7. LAIKINOSIOS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

(123) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos laikinosios antidempingo priemonės, kad būtų apsaugota nuo tolesnės importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

7.1. Žalos pašalinimo lygis

(124) Šių priemonių dydžiui nustatyti buvo atsižvelgta į nustatytus dempingo skirtumus ir maito dydį, kurio reikia Sąjungos pramonės patiriamai žalai pašalinti.

(125) Apskaičiuojant maito dydį, kurio reikia žalingo dempingo poveikiui pašalinti, laikyta, kad taikant bet kurias priemones Sąjungos pramonė turėtų galėti padengti gamybos sąnaudas ir gauti tokį ikimokestinį pelną, kurį tokios rūšies pramonė pagrįstai galėtų uždirbti tokiam sektoriuje įprastomis konkurencijos sąlygomis, t. y. kai nėra importo dempingo kaina, parduodama panašų produktą Sąjungoje.

(126) Todėl žalos pašalinimo lygis apskaičiuotas remiantis vidutinės importo dempingo kainos ir nuorodinės Sąjungos pramonės kainos palyginimu. Nuorodinė kaina nustatyta apskaičiuojant Sąjungos pramonės pardavimo kainą, kai pasiektas pelno ir nuostolių balansas (nes per TL patirtas nuostolis), ir prie šios pardavimo kainos pridėdant tikslinį pelno dydį. Sąjungos pramonė teigė, kad 15 % tikslinis pelno dydis būtų tinkamas, tačiau negalėjo šio teiginio pagrįsti. Todėl preliminariai nustatytas 7,7 % tikslinis pelno dydis, atitinkantis paskutinį pelno dydį, kurį paskutiniais pelningais metais iki nagrinėjamojo laikotarpio pasiekė vienas iš skundo pateikėjų.

(127) Indijai nustatytas 24,2 % vidutinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas, Indonezijai – 9,1 % ir Malaizijai – 25,7 %.

7.2. Laikinosios priemonės

(128) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir vadovaujantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi laikoma, kad importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės nagrinėjamajam produktui turėtų būti nustatytas tokio dydžio laikinasis antidempingo maitas, kuris prilygtų mažesniai iš nustatytų dempingo ir žalos pašalinimo dydžių, vadovaujantis mažesnio maito taisykle. Visais atvejais, išskyrus vieną, laikinojo antidempingo maito norma nustatoma remiantis dempingo skirtumu.

(129) Remiantis tuo, kad išdėstyta, siūlomos laikinosios antidempingo maito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą, yra šios:

Šalis	Bendrovė	Laikinis antidempingo maitas procentais
Indija	VVF Limited	4,8
	Visoms kitoms bendrovėms	9,3
Indonezija	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Visoms kitoms bendrovėms	7,6
Malaizija	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Visoms kitoms bendrovėms	13,8

(130) Šiame reglamente nurodytos atskiroms bendrovėms nustatytos antidempingo maitų normos buvo nustatytos remiantis atliekant šį tyrimą nustatytais faktais. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant tyrimą. Todėl šios maitų normos (kitokios, nei visai šaliai galiojančios maitų normos, taikomos „visoms kitoms bendrovėms“) išimtinai taikomos importuojamiems nagrinėjamųjų šalių kilmės produktams, kuriuos pagamino minėtos bendrovės, t. y. konkretūs juridiniai asmenys. Importuojamiems produktams, pagamintiems bet kurios kitos bendrovės, kurios pavadinimas ir adresas konkrečiai nepaminėti šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, negali būti taikomos šios normos – jiems taikoma „visoms kitoms bendrovėms“ nustatyta maito norma.

(131) Bet koks prašymas taikyti šias atskiroms bendrovėms nustatytas antidempingo muitų normas (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įkūrus naują gamybos arba prekybos subjektą) turi būti nedelsiant siunčiamas Komisijai ⁽¹⁾, pateikiant jame visą susijusią informaciją, ypač apie bendrovės veiklos pasikeitimus (kaip, pvz., gamyba, prekyba vidaus rinkoje ir pardavimas eksportui), susijusius su šiuo pavadinimo arba gamybos ir prekybos subjektų pasikeitimu. Prireikus, reglamentas bus atitinkamai iš dalies pakeistas, ir bendrovių, kurioms taikomos individualios muto normos, sąrašas bus atnaujintas.

(132) Siekiant užtikrinti tinkamą antidempingo muto taikymą, kitoms bendrovėms nustatyto dydžio maitas turėtų būti taikomas ne tik nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie per TL į Sąjungą neeksportavo.

(133) Siekiant gero administravimo reikėtų nustatyti laikotarpį, per kurį suinteresuotosios šalys, pranešusios apie save per pranešime apie inicijavimą nustatytą laikotarpį, galėtų raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti prašymą išklaudyti. Be to, reikėtų nurodyti, kad šiame reglamente išvados dėl muitų nustatymo yra preliminarios ir gali reikėti jas persvarstyti, jeigu būtų nuspręsta nustatyti galutines priemones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiams, kurių grandinę sudaro C8, C10, C12, C14, C16 ar C18 anglies atomų (neįskaitant šakotųjų izomerų) deriniai, įskaitant atskirus sočiuosius riebalų alkoholius (dar vadinamus atskirosiomis frakcijomis (angl. *single cuts*)), ir mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C8-C10 anglies atomų deriniai), mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C12-C14 anglies atomų deriniai), ir mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C16-C18 anglies atomų deriniai, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ir ex 3823 70 00 (TARIC kodai 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ir 3823 70 00 91), nustatomas laikinasis antidempingo maitas.

2. Laikinojo antidempingo muto norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą, yra tokia:

Šalis	Bendrovė	Laikinis antidempingo maitas procentais	Papildomas TARIC kodas
Indija	VVF Limited, Sion (East), Bombėjus	4,8	B110
	Visoms kitoms bendrovėms	9,3	B999
Indonezija	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Visoms kitoms bendrovėms	7,6	B999
Malaizija	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Visoms kitoms bendrovėms	13,8	B999

3. 1 dalyje nurodytas produktas į laisvą apyvartą Sąjungoje išleidžiamas tik tuo atveju, jeigu pateikiama laikinojo muto dydžio garantija.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios maitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Nepažeisdamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 20 straipsnio, suinteresuotosios šalys per mėnesį nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos gali prašyti atskleisti esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo priimtas šis reglamentas, raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti Komisijai prašymą jas išklaudyti.

Remdamosi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 21 straipsnio 4 dalimi, susijusios šalys per mėnesį nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos gali pateikti pastabas dėl jo taikymo.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šio reglamento 1 straipsnis taikomas šešis mėnesius.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv-105, B-1049 Brussels.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 10 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 447/2011**2011 m. gegužės 6 d.****dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnio 1 dalies a punktą,

kadangi:

- (1) Siekiant užtikrinti, kad Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 priede pateikta Kombinuotoji nomenklatūra būtų taikoma vienodai, būtina patvirtinti priemones, susijusias su šio reglamento priede nurodytų prekių klasifikavimu.
- (2) Reglamente (EEB) Nr. 2658/87 nustatytos bendrosios Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės. Šios taisyklės taip pat taikomos bet kuriai kitai specialiomis Sąjungos teisės aktų nuostatomis įteisintai nomenklatūrai, kuri visiškai ar iš dalies parengta pagal Kombinuotąją nomenklatūrą arba pagal kurią ji papildomai detalizuojama atsižvelgiant į tarifų ir kitų su prekyba susijusių priemonių taikymo poreikius.
- (3) Laikantis minėtų bendrųjų taisyklių, šio reglamento priede pateiktos lentelės 1 skiltyje aprašytos prekės turėtų būti klasifikuojamos priskiriant KN kodus, nurodytus 2 skiltyje, remiantis 3 skiltyje išdėstytais motyvais.

- (4) Reikėtų numatyti, kad valstybių narių muitinių pateikta šio reglamento nuostatų neatitinkančia privalomąja tarifine informacija dėl prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje, vadovaujantis 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą ⁽²⁾, 12 straipsnio 6 dalimi, jos turėtojas galėtų remtis dar tris mėnesius.

- (5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Muitinės kodekso komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priede pateiktos lentelės 1 skiltyje aprašytos prekės Kombinuotojoje nomenklatūroje klasifikuojamos priskiriant minėtos lentelės 2 skiltyje nurodytą KN kodą.

2 straipsnis

Valstybių narių muitinių išduota privalomąja tarifine informacija, neatitinkančia šio reglamento nuostatų, dar galima remtis tris mėnesius, vadovaujantis Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 12 straipsnio 6 dalimi.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 6 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu
Algirdas ŠEMETA
Komisijos narys*

⁽¹⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

⁽²⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

PRIEDAS

Prekių aprašymas	Klasifikavimas (KN kodas)	Motyvai
(1)	(2)	(3)
<p>Vartojimui paruošti konservuoti įdaryti vynmedžio lapai. Produktą sudaro įvyniotas į vynmedžio lapus ryžių, svogūnų, sojų aliejaus, druskos, citrinų rūgšties, juodųjų pipirų, mėtų ir krapų mišinys.</p> <p>Sudėtis (masės procentais):</p> <ul style="list-style-type: none"> — ryžiai: apie 50, — vynmedžio lapai: apie 15, — svogūnai: apie 9, — kitos sudedamosios dalys: aliejus, druska, prieskoniai ir vanduo. 	1904 90 10	<p>Klasifikuojama vadovaujantis Kombinuotosios nomenklatūros 1, 3 (b punktu) ir 6 bendrosiomis aiškinimo taisyklėmis bei 1904, 1904 90 ir 1904 90 10 KN kodus atitinkančiais prekių aprašymais.</p> <p>Esminių požymių šiam produktui suteikia ryžiai.</p> <p>Atsižvelgiant į produkto savybes, jis klasifikuotinas vadovaujantis 3 bendrosios aiškinimo taisyklės b punktu ir priskirtinas 1904 pozicijai.</p>

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 448/2011

2011 m. gegužės 6 d.

kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas (Σταφίδα Ηλείας (*Stafida Ilias*) (SGN))

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą,

kadangi:

(1) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 510/2006 6 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, Graikijos paraiška įregistruoti pavadinimą Σταφίδα Ηλείας-*Stafida Ilias* paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾.

(2) Prieštaravimo pareiškimų pagal Reglamento (EB) Nr. 510/2006 7 straipsnį Komisija negavo, todėl šis pavadinimas turi būti įregistruotas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priede nurodytas pavadinimas įregistruojamas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 6 d.

Komisijos vardu,
Pirmininko vardu
Dacian CIOLOȘ
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

⁽²⁾ OL C 233, 2010 8 28, p. 20.

PRIEDAS

Sutarties I priede išvardyti žmonėms vartoti skirti žemės ūkio produktai:

1.6 klasė. Švieži ar perdirbti vaisiai, daržovės ir grūdai

GRAIKIJA

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (SGN)

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 449/2011

2011 m. gegužės 6 d.

kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiami tam tikri pavadinimai (陕西苹果 (*Shaanxi ping guo*) (SKVN), 龙井茶 (*Longjing Cha*) (SKVN), 琯溪蜜柚 (*Guanxi Mi You*) (SKVN), 蠡县麻山药 (*Lixian Ma Shan Yao*) (SGN))

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą,

kadangi:

- (1) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 510/2006 6 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, Kinijos Liaudies Respublikos paraiškos įregistruoti pavadinimus 陕西苹果 (*Shaanxi ping guo*), 龙井茶 (*Longjing Cha*), 琯溪蜜柚 (*Guanxi Mi You*) ir 蠡县麻山药 (*Lixian Ma Shan Yao*) paskelbtos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje⁽²⁾.

- (2) Prieštaravimo pareiškimų pagal Reglamento (EB) Nr. 510/2006 7 straipsnį Komisija negavo, todėl šie pavadinimai turi būti įregistruoti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priede nurodyti pavadinimai įregistruojami.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 6 d.

Komisijos vardu,
Pirmininko vardu
Dacian CIOLOȘ
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

⁽²⁾ OL C 252, 2010 9 18, p. 16; OL C 254, 2010 9 22, p. 6; OL C 257, 2010 9 24, p. 3; OL C 257, 2010 9 24, p. 7.

PRIEDAS

Sutarties I priede išvardyti žmonėms vartoti skirti žemės ūkio produktai:

1.6 klasė. Švieži ar perdirbti vaisiai, daržovės ir grūdai

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA

琯溪蜜柚 (*Guanxi Mi You*) (SKVN)

蠡县麻山药 (*Lixian Ma Shan Yao*) (SGN)

陕西苹果 (*Shaanxi ping guo*) (SKVN)

1.8 klasė. Kiti Sutarties I priede išvardyti produktai (prieskoniai ir kt.)

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA

龙井茶 (*Longjing Cha*) (SKVN)

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 450/2011**2011 m. gegužės 10 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamas standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2011 m. gegužės 11 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 10 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

DIREKTYVOS

KOMISIJOS DIREKTYVA 2011/58/ES

2011 m. gegužės 10 d.

kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB, kad būtų pratęstas veikliosios medžiagos karbendazimo įrašo galiojimas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Karbendazimo įrašas Direktyvos 91/414/EEB I priede nustos galioti 2011 m. birželio 13 d.
- (2) Paprašius, medžiagai skirto įrašo galiojimas gali būti pratęsiamas ne ilgesniam kaip dešimties metų laikotarpiui. 2007 m. rugpjūčio 6 d. Komisija gavo pareiškėjo prašymą pratęsti šiai medžiagai skirto įrašo galiojimo laiką.
- (3) 2008 m. sausio 10 d. pareiškėjas pateikė ataskaitą rengiančiai valstybei narei (Vokietijai) duomenis, pagrindžiančius jo prašymą pratęsti karbendazimo įrašo galiojimą.
- (4) Ataskaitą rengianti valstybė narė parengė pakartotinio vertinimo ataskaitos projektą, dėl kurios pareiškėjas pateikė pastabas 2009 m. gegužės 13 d., o galutinė ataskaita pateikta pareiškėjui ir Komisijai 2009 m. liepos 24 d. Toje ataskaitoje pateikiamas ne tik medžiagos vertinimas, bet ir tyrimų, kuriais ataskaitą rengianti valstybė narė rėmėsi atlikdama minėtą vertinimą, sąrašas.
- (5) 2009 m. liepos 28 d. Komisija pakartotinio vertinimo ataskaitos projektą pateikė Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba) ir valstybėms narėms, prašydama pateikti pastabas.
- (6) Komisijos prašymu valstybės narės ir Tarnyba peržiūrėjo pakartotinio vertinimo ataskaitos projektą, o pareiškėjas 2009 m. gruodžio 14 d. pateikė pastabas. 2010 m.

balandžio 30 d. Tarnyba Komisijai pateikė karbendazimo rizikos vertinimo tarpusavio peržiūros išvadą⁽²⁾. Pareiškėjui suteikus galimybę pateikti pastabas ir atsižvelgiant į 2010 m. gegužės 31 d. pateiktas jo pastabas, pakartotinio vertinimo ataskaitos projektą ir Tarnybos išvadą valstybės narės ir Komisija peržiūrėjo Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete; galutinis ataskaitos variantas – 2010 m. lapkričio 23 d. Komisijos peržiūros ataskaita dėl karbendazimo.

- (7) Įvairiais tyrimais nustatyta, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra karbendazimo, gali būti ir toliau laikomi atitinkančiais Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų reikalavimus tiems naudojimui atvejams, kurie buvo išnagrinėti ir išsamiai aprašyti Komisijos peržiūros ataskaitoje. Todėl, siekiant užtikrinti, kad augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra šios veikliosios medžiagos, ir toliau būtų leidžiama registruoti, jei jie atitinka direktyvos nuostatas, tikslinga pratęsti karbendazimo įrašo Direktyvos 91/414/EEB I priede galiojimą. Be naudojimo atvejų, nurodytų įtraukiant medžiagą pirmąjį kartą, pareiškėjas dokumentų rinkinyje dėl įrašo pratęsimo taip pat pritaria medžiagos naudojimui paprastiesiems runkeliams. Atsižvelgiant į pareiškėjo pateiktus papildomus duomenis, naudojimas paprastiesiems runkeliams turėtų būti įtrauktas į leistinų naudojimo atvejų sąrašą.
- (8) Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad įtraukiant medžiagą į I priedą gali būti taikomi tam tikri ribojimai. Norint tinkamai atsižvelgti į Sąjungos siekiamą aukštą žmonių ir gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, karbendazimo vartojimą reikia riboti, leidžiant tik tais atvejais, kurie buvo įvertinti ir laikomi atitinkančiais Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies sąlygas. Tai reiškia, kad minėtos direktyvos I priede pateiktame sąrašė nenurodyti naudojimo atvejai negali būti pripažįstami iki kol jie nėra įtraukti į šį sąrašą. Reikėtų nustatyti didžiausias leistinas dviejų susijusių priemaišų (2-amino-3-hidroksifenazino (AHP) ir 2,3-diaminofenazino (DAP)) ribas komerciškai gaminamame karbendazime.

⁽¹⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.

⁽²⁾ Europos maisto saugos tarnyba, Veikliosios medžiagos pesticido karbendazimo keliamos rizikos vertinimo tarpusavio peržiūros išvada, EMST leidinys 2010 m. 8(5):1598.

- (9) Nepažeidžiant 8 konstatuojamojoje dalyje nurodytos išvados, reikėtų gauti daugiau informacijos apie tam tikrus konkrečius klausimus. Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad medžiagos įtraukimas į I priedą gali priklausyti nuo tam tikrų sąlygų. Todėl pagrįstai reikalaujama, kad pareiškėjas pateiktų išsamesnės informacijos, susijusios su aerobiniu suirimu dirvožemyje, ilgalaikiu pavojumi paukščiams ir trečiaja priemaiša, kuri dėl konfidencialumo vadinama AEF037197. Be to, turėtų būti reikalaujama, kad pareiškėjas išnagrinėtų 2009 m. liepos 16 d. pakartotinio vertinimo ataskaitos projekto (1 tomas, 4 lygis „Išsamesnė informacija“, p. 155–157) sąraše nurodytus tyrimus.
- (10) Kelios valstybės narės išreiškė susirūpinimą dėl šios medžiagos keliamo pavojaus pobūdžio. Panašios pastabos buvo pateiktos ir dėl pradinio įrašo. Dokumentų rinkinys atnaujinamas atsižvelgiant į toksiškumo duomenis, kurie naudoti vertinant dokumentus, pateiktus dėl pradinio šios medžiagos įtraukimo. Pradinis įrašo galiojimo laikotarpis buvo treji metai ⁽¹⁾. Taip pat reikėtų atsižvelgti į didėjančių poreikio užtikrinti aukštą žmonių ir gyvūnų apsaugos lygį ir darnią aplinką svarbos pripažinimą. Todėl reikėtų nustatyti trejų su puse metų trukmės įrašo galiojimo pratęsimo laikotarpį.
- (11) Kaip ir kitų medžiagų, įtrauktų į Direktyvos 91/414/EEB I priedą atveju, karbendazimo statusas gali būti peržiūrėtas pagal tos direktyvos 5 straipsnio 5 dalį, atsižvelgiant į naujus gaunamus duomenis, kaip antai šiuo metu atliekamas vertinimas pagal 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką ⁽²⁾ ir susijusios mokslinės literatūros apžvalga.
- (12) Prieš pratęsiant veikliosios medžiagos įrašo Direktyvos 91/414/EB I priede galiojimą, turėtų būti nustatytas tinkamas laikotarpis, kad valstybės narės ir suinteresuotosios šalys galėtų pasirengti įvykdyti naujus reikalavimus, atsiradusius dėl įrašo galiojimo pratęsimo.
- (13) Nepažeidžiant Direktyvoje 91/414/EEB apibrėžtų prievolių, pratęsus veikliosios medžiagos įrašo I priede galiojimą, valstybėms narėms turėtų būti suteiktas šešių mėnesių laikotarpis nuo tos medžiagos įrašo galiojimo pratęsimo, per kurį jos persvarstytų galiojančią augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra karbendazimo, registraciją, siekdamos įsitikinti, kad laikomasi Direktyvoje 91/414/EEB, ypač jos 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir I priede išdėstytų atitinkamų sąlygų. Atitinkamai valstybės narės turėtų, prireikus su pakeitimais,
- atnaujinti arba atsisakyti atnaujinti registraciją. Nukrypstant nuo pirmiau minėto galutinio termino, reikėtų nustatyti ilgesnį laikotarpį, per kurį, laikantis Direktyvoje 91/414/EEB nustatytų vienodų principų, kiekvienu numatytu naudojimo atveju būtų pateikti ir įvertinti III priede nurodyti atnaujinti visi kiekvieno augalų apsaugos produkto dokumentų rinkiniai.
- (14) Todėl Direktyvą 91/414/EEB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (15) Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas nepateikė nuomonės per Komiteto pirmininko (-ės) nustatytą terminą, todėl Komisija Tarybai pateikė su šiomis priemonėmis susijusį pasiūlymą. Kadangi pasiūlymas Direktyvos 91/414/EEB 19 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytam laikotarpiui Taryba nepriėmė pasiūlytų priemonių ir nenurodė prieštaraujanti joms, šias priemones turi priimti Komisija,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 91/414/EEB I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2011 m. lapkričio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais įgyvendinama ši direktyva. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų įstatymų ir kitų teisės aktų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2011 m. gruodžio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3 straipsnis

1. Vadovaudamosi Direktyva 91/414/EEB, valstybės narės, jei būtina, iki 2011 m. gruodžio 1 d. iš dalies keičia arba panaikina galiojančią augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos karbendazimo, registraciją.

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 11 d. Komisijos direktyva 2006/135/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 91/414/EEB, įtraukiant veikliąją medžiagą karbendazimą (OL L 349, 2006 12 12, p. 37).

⁽²⁾ OL L 123, 1998 4 24, p. 1.

Iki tos dienos jos pirmiausia tikrina, ar laikomasi tos direktyvos I priede nurodytų reikalavimų, susijusių su karbendazimu, išskyrus su šia veikliąja medžiaga susijusius reikalavimus, apibrėžtus įrašo B dalyje, ir ar registracijos turėtojas turi visą dokumentų rinkinį, atitinkantį tos direktyvos II priedo reikalavimus, arba gali juo naudotis pagal tos direktyvos 13 straipsnyje išdėstytas sąlygas.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies nuostatų, kiekvieną registruotą augalų apsaugos produktą, kurio sudėtyje karbendazimas yra vienintelė veiklioji medžiaga arba viena iš keleto veikliųjų medžiagų, kurios visos įtrauktos į Direktyvos 91/414/EEB I priedą ne vėliau kaip iki 2011 m. birželio 1 d., valstybės narės, kad atsižvelgtų į mokslo ir technikos žinių raidą, jei reikia, iš naujo įvertina pagal vienodus principus, nustatytus Direktyvos 91/414/EEB VI priede, vadovaudamosi dokumentų rinkiniu, atitinkančiu tos direktyvos III priedo reikalavimus, ir atsižvelgdamos į tos direktyvos I priedo įrašo B dalį, susijusią su karbendazimu. Remdamosi tuo vertinimu, valstybės narės nustato, ar produktas vis dar atitinka Direktyvos 91/414/EEB

4 straipsnio 1 dalies b, c, d ir e punktuose išdėstytas sąlygas. Tai nustačiusios, valstybės narės, jei būtina, iki 2013 m. gruodžio 1 d. iš dalies pakeičia arba panaikina produkto registraciją.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja 2011 m. birželio 1 d.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 10 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Direktyvos 91/414/EEB I priedo 149 eilutė pakeičiama taip:

Nr.	Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas (¹)	Įsigalioja	Įrašymo termino pabaiga	Konkrečios nuostatos
„149	Karbendazimas CAS Nr. 10605–21–7 CIPAC Nr. 263	Metil benzimidazol-2-ilkarbamatas	≥ 980 g/kg Susijusios priemonės 2-amino-3-hidroksifenazinas (AHP): ne daugiau kaip 0,0005 g/kg 2,3-diaminofenazinas (DAP): ne daugiau kaip 0,003 g/kg	2011 m. birželio 1 d.	2014 m. lapkričio 30 d.	A DALIS Galima naudoti tik kaip fungicidą šioms kultūroms: — javams, — rapsų sėkloms — cukriniams ir paprastiesiems runkeliams — kukurūzams neviršijant: — 0,25 kg veikliosios medžiagos vienam javais ir rapsų sėklomis apšodintam hektarui, — 0,075 kg veikliosios medžiagos vienam cukriniais ir paprastaisiais runkeliais apšodintam hektarui, — 0,1 kg veikliosios medžiagos vienam kukurūzais apšodintam hektarui. Šiais atvejais negalima naudoti: — purškiant iš lėktuvo, — tiek mėgėjams, tiek profesionaliems naudotojams naudojant ant nugaros nešiojamą arba rankinį purškiklį, — privačiuose soduose. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos visos tinkamos pavojų mažinančios priemonės. Reikia skirti ypatingą dėmesį: — vandens organizmų apsaugai. Siekiant sumažinti poveikį paviršinio vandens telkiniams reikia taikyti tinkamas nutekėjimo mažinimo priemones. Jos turėtų apimti atstumo nuo apdorotų teritorijų iki paviršinio vandens telkinių laikymąsi ir (arba) nutekėjimo mažinimo technikos arba prietaisų naudojimą,

Nr.	Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Išgalioja	Įrašymo termino pabaiga	Konkrečios nuostatos
						<p>— sliekams ir kitiems dirvos makroorganizmams. Registracijos sąlygose numatytos pavojų mažinančios priemonės, pavyzdžiui, tinkamiausio naudojimo kartų ir naudojimo laiko santykio, ir, jeigu būtina, veikliosios medžiagos koncentracijos lygio parinkimas,</p> <p>— paukščiams (ilgalaikis pavojus). Priklausomai nuo konkrečių naudojimo atvejų rizikos vertinimo rezultatų, gali prireikti imtis konkrečių poveikio mažinimo priemonių,</p> <p>— naudotojams, kurie privalo dėvėti tinkamus apsauginius rūbus, visų pirma pirštines, kombinezoną, guminius batus, veido apsaugos priemonę ar apsauginius akinius paruošiant preparatą, jį įpilant į prietaisą, naudojant prietaisą ir jį plaunant, jeigu prietaiso dizainas ir konstrukcija tinkamai neapsaugo nuo preparato poveikio arba jeigu ant tokio prietaiso nepritvirtinta specialių apsauginių dalių.</p> <p>B DALIS</p> <p>Igyvendinant VI priede numatytus vienodus principus, atsižvelgiama į karbendazimo peržiūros ataskaitos išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius.</p> <p>Susijusios valstybės narės reikalauja, kad pareiškėjas pateiktų Komisijai:</p> <p>— ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 1 d. informaciją, susijusią su priemonės AEF037197 toksikologinėmis ir ekotoksikologinėmis savybėmis,</p> <p>— ne vėliau kaip iki 2012 m. birželio 1 d. išnagrinėtus 2009 m. liepos 16 d. pakartotinio vertinimo ataskaitos projekto (1 tomas, 4 lygis „Išsamesnė informacija“, p. 155–157) sąraše nurodytus tyrimus,</p> <p>— ne vėliau kaip iki 2013 m. birželio 1 d. informaciją apie išlikimą ir elgesį (dirvožemio aerobinio irimo būdus) ir ilgalaikį pavojų paukščiams.“</p>

⁽¹⁾ Išsamesnė informacija apie veikliosios medžiagos tapatumą ir specifikaciją pateikta peržiūros ataskaitoje.

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. gegužės 26 d.

dėl valstybės pagalbos sudarant susitarimą dėl mokesčių, kurių Belgija suteikė bendrovei „Umicore S.A.“ (buvusiai „Union Minière S.A.“) (Valstybės pagalba C 76/03 (ex NN 69/03))

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 2538)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų ir olandų kalbomis)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/276/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas ⁽¹⁾ pagal minėtus straipsnius ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

(5) 2003 m. spalio 31 d. raštu Belgijos valdžios institucijos pranešė Komisijai, kad „Umicore“ mokesčių apskaitos duomenys ir visi su nagrinėjamu susitarimu susiję dokumentai buvo konfiskuoti Briuselio apklausiančiojo teisėjo pono Lugentz, atliekančio baudžiamąjį tyrimą byloje prieš X dėl ISI ir „Umicore“ susitarimo sudarymo aplinkybių.

(6) 2003 m. gruodžio 10 d. raštu Komisija pranešė Belgijai apie savo sprendimą dėl šios pagalbos pradėti Sutarties 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą.

I. PROCEDŪRA

(1) 2002 m. vasario 11 d. raštu Komisija Belgijos valdžios institucijoms perdavė turimą informaciją apie susitarimą dėl pridėtinės vertės mokesčio (PVM) skolos sumažinimo, sudarytą Belgijos mokesčių administracijos Specialiosios mokesčių inspekcijos (ISI) ir bendrovės „Umicore S.A.“ (toliau – „Umicore“), buvusios „Union Minière S.A.“ Tuo raštu Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų jai pateikti reikalingą informaciją, kad būtų galima įvertinti šį susitarimą pagal Sutarties 107 ir 108 straipsnius (*).

(2) Belgijos Vyriausybė Komisijai atsakė 2002 m. gegužės 7 d. raštu.

(3) 2002 m. rugpjūčio 9 d. raštu Komisija paprašė išsamesnės informacijos, kad galėtų užbaigti šios priemonės vertinimą. Belgijos Vyriausybė šią informaciją perdavė 2002 m. rugsėjo 18 d. raštu.

(4) 2003 m. spalio 21 d. raštu Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų pateikti papildomų dokumentų, iš kurių paaiškėtų Belgijos mokesčių administracijos pozicija susitarimo su „Umicore“ klausimu.

(7) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas 2004 m. rugsėjo 7 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl šios pagalbos.

(8) Dėl 2004 m. rugsėjo 7 d. paskelbtame tekste įsivėlusios klaidos sprendimas dar kartą paskelbtas 2004 m. lapkričio 17 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾.

(9) „Umicore“ savo pastabas šiuo klausimu pateikė 2004 m. spalio 7 d. ir gruodžio 13 d. raštais, o 2004 m. spalio 4 d. raštu viena trečioji šalis savo pastabas pateikė anonimiškai.

⁽¹⁾ OL C 280, 2004 11 17, p. 10.

^(*) Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai atitinkamai tapo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsniais. Naujųjų straipsnių nuostatos iš esmės atitinka senųjų straipsnių nuostatas. Šiame sprendime daromos nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius pririnkus turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius. SESV taip pat padaryta keletas terminologinių pakeitimų, pavyzdžiui, „Bendrija“ tampa „Sąjunga“, o „bendroji rinka“ – „vidaus rinka“.

(10) Iš naujo paskelbus sprendimą pradėti procedūrą, Belgija savo pastabas perdavė 2004 m. gruodžio 15 d. raštu.

⁽²⁾ OL C 223, 2004 9 7, p. 2.

⁽³⁾ Žr. 1 išnašą.

- (11) 2005 m. gegužės 13 d. Komisija perdavė Belgijai trečiųjų šalių pastabas. Belgija savo komentarus Komisijai pateikė 2005 m. birželio 13 d.
- (12) 2005 m. gruodžio 12 d. Komisija pranešė Belgijai apie savo sprendimą sustabdyti priemonės nagrinėjimą, kol teismo institucijos priims sprendimą nagrinėjamoje byloje.
- (13) 2006 m. sausio 19 d. atsakyme Belgija nurodė, kad administracinėse patalpose iš tiesų buvo atlikta krata ir konfiskuoti visi mokesčių apskaitos duomenys, ir pažadėjo pranešti Komisijai apie sprendimą, kurį teismo institucijos perduos susijusiai administracijai.
- (14) 2008 m. kovo 31 d. raštu Komisija paprašė informacijos apie teismo proceso eigą ir apie tai, ar konfiskuoti dokumentai buvo grąžinti.
- (15) Belgija Komisijai atsakė 2008 m. birželio 16 d. raštu nurodydama, kad teismo procesas buvo užbaigtas 2007 m. lapkričio 13 d.
- (16) 2008 m. liepos 28 d. įvyko ISI ir Komisijos atstovų susitikimas, po kurio Belgijos valdžios institucijoms elektroniniu paštu išsiųstas Komisijos atstovams per susitikimą kilusių klausimų sąrašas. Belgijos valdžios institucijos atsakė 2008 m. rugsėjo 9 d. raštu.
- (17) 2008 m. spalio 17 d. raštu Komisija priminė Belgijai, kad ši privalo imtis visų reikiamų priemonių (tarp kurių – atsiimti konfiskuotus dokumentus), kad atsakytų į Komisijos pateiktus klausimus. Šiame rašte Komisija taip pat nurodė galimybę įsakyti Belgijai pateikti prašomą informaciją, atsižvelgiant į tai, kad informacija Komisijai jau turėjo būti pateikta po ankstesnių jos prašymų.
- (18) 2009 m. sausio 21 d. elektroniniu paštu Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų pranešti apie veiksmus, kurių buvo imtasi po jos 2008 m. spalio 17 d. rašto. Belgijos valdžios institucijos 2009 m. sausio 29 d. raštu atsakė, kad ISI ėmėsi veiksmų, kad būtų atsakyta į Komisijos pateiktus klausimus.
- (19) 2009 m. gegužės 7 d. raštu Belgija informavo Komisiją, kad konfiskuoti dokumentai galiausiai buvo grąžinti ISI ir šiuo metu nagrinėjami siekiant atsakyti į Komisijos klausimus.
- (20) 2009 m. rugpjūčio 6 d. raštu Belgija pateikė Komisijai atsakymą į jos 2008 m. spalio 17 d. rašte pateiktus klausimus.
- (21) Komisijos prašymu 2009 m. rugsėjo 22 d. elektroniniu paštu Belgija pateikė papildomos informacijos apie tam tikrų administracinių nuostatų taikymą.

II. IŠSAMUS PAGALBOS APRAŠYMAS

II.1. Bendros 2000 m. gruodžio 21 d. ISI ir „Umicore“ sudaryto susitarimo aplinkybės

- (22) Keleto valstybių narių mokesčių institucijoms atliekant tyrimus, susijusius su prekyba tauriaisiais metalais, ISI Briuselio regioninė direkcija pradėjo „UMICORE S.A.“ 1995–1999 m. patikrinimą. Atlikusi patikrinimą 1998 m. lapkričio 30 d. ir 1999 m. balandžio 30 d. ISI perdavė „Umicore“ du pranešimus apie PVM perskaičiavimą, kuriuose nurodyta, kad parduodant sidabro granules Italijoje, Šveicarijoje ir Ispanijoje išikūrusiems bendrovėms buvo neteisėtai taikytas atleidimas nuo PVM.
- (23) Abiejuose pranešimuose apie perskaičiavimą buvo nustatyta preliminari PVM suma, kurią „Umicore“ turi sumokėti dėl neteisėtai taikyto atleidimo nuo PVM, bauda už PVM nemokėjimą ir delspinigiai, automatiškai skaičiuojami nuo datos, kai atsirado PVM skola. Pranešimuose apmokestinamoji bendrovė buvo paraginta raštu atsakyti ISI, ar sutinka su nustatytomis sumomis, arba per 20 dienų pateikti tinkamai pagrįstus savo prieštaravimus.
- (24) Naudodamasi pastarąja galimybe 1999 m. birželio mėn. „Umicore“ nusiuntė ISI du raštus su prieštaravimais ISI išvadoms ir nurodė, kad atleidimas nuo PVM taikytas teisėtai. 1999 m. gruodžio 23 d., atsakydama į du „Umicore“ raštus, ISI pateikė savo pastabas dar kartą patvirtindama savo išvadą, pateiktą abiejuose pranešimuose apie PVM perskaičiavimą, galiojimą. Taigi ISI paprašė „Umicore“ pateikti arba savo sutikimą su nustatytais mokesčiais, arba naujos informacijos, kuria remiantis būtų galima šiuos mokesčius sumažinti arba nuo jų atleisti, ir, jei reikia, pranešti, kad atsisako pasinaudoti jau praėjusiu senaties termino laikotarpiu, kad būtų galima nutraukti mokesčio, delspinigių ir baudų išieškojimo senaties terminą. 2000 m. kovo 30 d. „Umicore“ pateikė papildomų argumentų, dar kartą atmesdama ISI išvadą.
- (25) 2000 m. gruodžio 21 d. ISI pritarė „Umicore“ pateiktam susitarimo pasiūlymui (toliau – susitarimas), susijusiam su abiem pranešimais apie PVM perskaičiavimą, dėl PVM taikymo visam ISI tikrinimo laikotarpiui. Šiame susitarime numatyta, kad „Umicore“ sumokės daug mažesnę nei pirmiau minėtuose pranešimuose apie PVM perskaičiavimą nustatytą sumą.

II.2. Tiekiant prekes Bendrijoje ir eksportuojant prekes taikytina mokesčių sistema

- (26) PVM taikymo taisyklės tiekiant prekes Bendrijoje ir eksportuojant prekes, nurodytas 1995–1998 m. apimančiame susitarime, nustatytos į Belgijos PVM kodeksą

perkeliant Tarybos direktyvą 91/680/EEB⁽⁴⁾. Šioje direktyvoje nustatyta pereinamojo laikotarpio PVM sistema siekiant panaikinti mokesčių sienas Europos Sąjungoje; ja iš dalies pakeista šeštoji PVM direktyva⁽⁵⁾.

1) Prekių tiekimo apmokestinimas

(27) PVM kodekso (PVMK) 2 straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta, kad „mokesčiu apmokestinamos Belgijoje tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos, kai jas už atlygį tiekia ir teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

(28) Be to, PVMK 10 straipsnyje nustatyta:

„Prekių tiekimas – tai teisės kaip savininkui disponuoti turtu perdavimas. Ši sąvoka apima prekės perdavimą pirkėjui arba gavėjui pagal nuosavybės teisės perdavimo arba nustatymo sutartį.“

(29) PVMK 15 straipsnyje numatyta, kad:

„1. Prekės tiekiamos Belgijoje, kai remiantis 2–4 dalimis laikoma, kad tiekimo vieta yra Belgija.

2. Prekių tiekimo vieta laikoma vieta, kur prekė perduodama disponuoti pirkėjui arba gavėjui.

Tačiau prekių tiekimo vieta laikoma:

1) vieta, kurioje pradedamas prekės siuntimas arba pervežimas pirkėjui, kai prekė siunčiama arba pervežama tiekėjo, pirkėjo ar trečiojo asmens;

(...)

⁽⁴⁾ OL L 376, 1991 12 31, p. 1.

⁽⁵⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyva 77/388/EEB (šeštoji PVM direktyva) dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977 6 13, p. 1).

7. Jei neirodyta kitaip, laikoma, kad kilnojamas turtas tiekiamas Belgijoje, kai pristatymo metu viena iš sandorio šalių įkūrė Belgijoje savo ekonominės veiklos būstinę arba nuolatinį padalinį, arba, jei neturi tokios būstinės ar nuolatinio padalinio, ten yra įprastinė jos gyvenamoji vieta.“

(30) Taigi prekių tiekimas (kurių pervežimas prasideda Belgijoje) yra apmokestinamas Belgijoje. Kai viena iš sandorio šalių yra įsteigusi savo būstinę Belgijoje, įstatymu nustatoma teisinė prezumpcija, kuria remiantis laikoma, kad prekė tiekama Belgijoje.

2) PVM mokėjimas

(31) Remiantis PVMK 51 straipsnio 1 dalimi, mokesčių privalo sumokėti apmokestinamasis asmuo, Belgijoje tiekiantis prekes arba teikiantis paslaugas, kurioms taikomas mokeskis.

3) Eksportas

(32) PVMK 39 straipsnio 1 dalyje nustatyta atleidimo nuo PVM sistema, taikoma prekių eksportui. Nustatyta, kad: „Nuo mokesčio atleidžiami: 1) prekių tiekimas, kai prekes pardavėjas siunčia ar perveža į paskirties vietą už Bendrijos ribų arba tai atliekama jo vardu; 2) prekių tiekimas, kai Belgijoje neįsisteigęs pardavėjas prekes siunčia ar perveža į paskirties vietą už Bendrijos ribų arba tai atliekama jo vardu (...)“.

(33) Remiantis PVMK 39 straipsnio 3 dalimi, Belgijos teisėje 1992 m. gruodžio 29 d. Karaliaus dekretu Nr. 18 (KD Nr. 18) nustatytos atleidimo nuo PVM sąlygos, taikomos iš Belgijos į už Bendrijos ribų eksportuojamoms prekėms⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ KD Nr. 18 5 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „Belgijoje neįsisteigęs pirkėjas, kuris prekes Belgijoje perima pats, jas perimdamas Belgijoje įsisteigusiam savo pardavėjui turi išduoti prekių gavimo patvirtinimą. Pardavėjui išduodamame prekių gavimo patvirtinime turi būti nurodyta prekių perdavimo data, prekių aprašas ir šalis, į kurią jos bus vežamos. Tokį pat dokumentą pardavėjui reikia išduoti, kai prekes Belgijoje perima trečiasis asmuo, veikiantis Belgijoje neįsisteigusio pirkėjo vardu. Tokiu atveju dokumentą išduoda minėtas trečiasis asmuo, kuris dokumente nurodo veikias įgaliojimus suteikęs asmens vardu.“ KD Nr. 18 6 straipsnyje nurodyta, kad „Eksporto įrodymą pateikia pardavėjas (...) nepriklausomai nuo 5 straipsnio 2 dalyje nustatyto dokumento“. KD Nr. 18 3 straipsnyje nustatyta, kad „Pardavėjas turi visada turėti visus dokumentus, kuriais būtų įrodyta, kad prekės buvo tikrai eksportuotos, ir šiuos dokumentus pateikti kiekvieną kartą, kai prašo patikrinimą atliekantys pareigūnai. Šie dokumentai – tai pirmiausia užsakymo formos, važtaraščiai, apmokėjimo dokumentai, taip pat 2 straipsnyje nurodyta eksporto deklaracija“. 2 straipsnyje nurodoma, kad „Pardavimo sąskaitos kopija arba, jei pardavimo sąskaitos nėra, pranešimas apie prekių išsiuntimą, kuriame būtų nurodyta visa pardavimo sąskaitoje nurodytina informacija, turi būti pateikti muitinei, kur, remiantis muitų teisės aktais eksporto srityje, reikia pateikti eksporto deklaraciją“.

4) Tiekimas Bendrijoje

- (34) PVMK 39a straipsnyje nustatyta, kad nuo 1993 sausio 1 d. „Mokestis netaikomas: 1) už Belgijos ribų, tačiau Bendrijos teritorijoje pardavėjo (...), pirkėjo arba jų vardu išsiųstoms arba pervežamoms prekėms, tiekiamoms kitam mokesčių mokėtojui arba mokesčių mokėti neprivalančiam juridiniam asmeniui, kurie kaip tokie veikia kitoje valstybėje narėje ir ten turi sumokėti Bendrijoje įgytų prekių PVM (...).“

- (35) Belgijos mokesčių teisėje nustatyta keletas sąlygų, susijusių su įrodymu, kurį reikia pateikti siekiant tinkamai taikyti PVMK 39a numatytą atleidimą nuo PVM. 1992 m. gruodžio 29 d. Karaliaus dekreto Nr. 52 (KD Nr. 52) 1 straipsnyje nustatyta, kad „PVM kodekso 39a straipsnyje numatytas atleidimas nuo mokesčio priklauso nuo įrodymo, kad prekės buvo išsiųstos arba pervežtos iš Belgijos, tačiau Bendrijoje“. Be to, KD Nr. 52 2 straipsnyje patikslinta, kad šis atleidimas „taip pat priklauso nuo įrodymo, kad prekės tiekios mokesčių mokėtojui... kuris moka pridėtinės vertės mokestį kitoje valstybėje narėje“. KD Nr. 52 3 straipsnio pirmojoje pastraipoje taip pat nustatyta, kad „pardavėjas turi visada turėti visus dokumentus, kuriais būtų įrodyta, kad prekės buvo tikrai išsiųstos arba pervežtos...“ Šiuo klausimu 1993 m. vasario 20 d. laikraštyje *Moniteur belge* (Nr. 36) paskelbtame spaudos pranešime mokesčių mokėtojų dėmesys atkreipiamas į tai, kad „pervežimą turi atlikti pardavėjas, pirkėjas arba jis turi būti atliktas jų vardu. Jei pervežimas atliekamas vėlesnio kliento arba jo vardu (pvz., kai esama pardavimo grandinės ir pervežimą atlieka galutinis klientas), atleidimo nuo mokesčio negalima taikyti ankstesniam prekių tiekimui nei šiam paskutiniam klientui tiekiamos prekės“.

- (36) Norint pasinaudoti atleidimu nuo PVM tiekiant prekes Bendrijoje, apmokestinamasis asmuo turi, be kita ko, įrodyti, kad prekes pervežė pardavėjas, pirkėjas ar tai buvo padaryta jų vardu (7).

- (37) Jei nesilaikoma PVMK 39 ir 39a straipsniuose nustatytų atleidimo nuo PVM taikymo sąlygų, prekių tiekimas tampa apmokestinamas Belgijoje ir atlikus tokią operaciją

iškart sukuriamas mokestinis išiskolinimas (8). Apmokestinamojo asmens atžvilgiu taikydama *fair play* principą, Belgijos mokesčių administracija sutinka taikyti atleidimą nuo mokesčio remiantis šiais straipsniais, kai apmokestinamasis asmuo negali pateikti visų įrodymų, kad buvo laikytasi atleidimo nuo mokesčio sąlygų, tačiau kai tokius įrodymus turi gavusi pati administracija, pvz., teikdama abipusę pagalbą kitoms valstybėms narėms arba trečiojioms šalims.

5) Patvirtintais faktais paremtas apmokestinimas

- (38) Pagal nusistovėjusią Belgijos kasacinio teismo praktiką, mokestis (įskaitant ir PVM) turi būti nustatytas remiantis patvirtintais faktais (9). Taikydama šį principą administracija turi pagrįsti mokestį ne mokesčių mokėtojo pateiktu menamu dokumentu, o tikru dokumentu (kuriame nurodyti tikri šalių ketinimai).

6) Procedūra

- (39) Jei administracija prieštarauja nagrinėjamų prekių tiekimui pritaikytam atleidimui nuo PVM, paprastai apmokestinamajam asmeniui ji pateikia pranešimą apie perskaičiavimą (10), dažniausiai kartu nustatydama ir baudą.

7) Susitarimas su apmokestinamuoju asmeniu

- (40) PVMK 84 straipsnio antroje pastraipoje, kad finansų ministras sudaro susitarimus su mokesčių mokėtojais, jei šiais susitarimais neatleidžiama nuo mokesčio arba jis nesumažinamas. Taigi tokie susitarimai gali būti susiję tik su faktiniais, o ne teisiniais klausimais. Tokius susitarimus paprastai ketinama sudaryti tuomet, kai abi šalys

(7) 1996 m. sausio 23 d. Belgijos finansų ministro atsakyme į Parlamento klausimą Nr. 248 (1995–1996 m. atstovų rūmų sesijos 1996 m. kovo 18 d. klausimų ir atsakymų biuletenis Nr. 26) nurodyta, kad „prekių tiekimas Bendrijoje, kuris pradedamas Belgijoje, iš esmės yra operacija, su kuria susijęs PVM mokėtinas Belgijoje, kai šią operaciją atlieka apmokestinamasis asmuo veikdamas kaip toks. Tiekėjas, kuris nori pasinaudoti šiuo atleidimu, žinoma, turi įrodyti, kad turi tokią teisę. Todėl jis pats privalo įrodyti, kad laikomasi atleidimo nuo mokesčio sąlygų“.

(8) 16 straipsnyje nurodyta, kad pristatymas įvyksta tada, kai prekė perduodama pirkėjui, o 17 straipsnyje – kad apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai prekės pristatomos.

(9) Žr. 1982 m. gegužės 21 d. Kasacinio teismo sprendimą, Pas. I, 1982, p. 1106.

(10) Nors tokia procedūra nėra konkrečiai nustatyta PVM kodekse, paprastai administracija taip elgiasi siekdama laikytis pagrindinių principų, tokių kaip teisė į gynybą ir tinkamo administravimo principas.

padaro nuolaidų⁽¹¹⁾ (susijusių ne su mokesčio suma, kuri gali būti nustatyta remiantis faktais, tačiau su faktiniais klausimais, baudos nustatymu ir pan.).

- (41) Finansų ministras savo įgaliojimus perduoda PVM ir ISI administracijos regioninėms direkcijoms.

8) Administracinių baudų taikymas

- (42) Dėl baudų, kai nepateikti įrodymai dėl teisės į atleidimą nuo mokesčio, PVMK 70 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad už bet kokią pažeidimą, siekiant išvengti prievolės mokėti PVM, skiriama proporcinga bauda, du kartus didesnė už sumą, kurios mokėjimo išvengta. Tačiau 1987 m. sausio 30 d. Karaliaus dekretu Nr. 41 (KD Nr. 41) nustatyta proporcingų baudų, skiriamų už mokesčių nemokėjimą, mažinimo skalė. KD Nr. 41 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad ši bauda sumažinama iki 10 % mokėtino mokesčio sumos (priedo G lentelė), kai pažeidimas padarytas taikant PVMK 39a straipsnį (neteisėtai taikytas atleidimas arba nepateikti teisės į atleidimą nuo mokesčio įrodymai). Tokia pat proporcinga bauda taikoma už panašaus pobūdžio pažeidimus taikant PVMK 39 straipsnį.

- (43) PVMK 70 straipsnio 2 dalyje numatytas baudos, du kartus didesnės už nuo sandorio mokėtino mokesčio sumą, taikymas už sąskaitos neišrašymą arba joje nurodytą neteisingą informaciją apie sandorio šalių tapatybę, pavadinimus ar adresus. Tačiau pagal PVMK 70 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą ši bauda netaikoma, kai pažeidimas gali būti laikomas visiškai atsitiktiniu⁽¹²⁾ arba kai tiekėjas neturėjo pagrindo abejoti kitos sandorio šalies kaip neapmokestinamojo asmens statusu⁽¹³⁾.

- (44) KD Nr. 41⁽¹⁴⁾ baudos suma padidinama iki 100 % nuo sandorių mokėtino mokesčio tais atvejais, kai pateikiama klaidinga sąskaitose nurodytina informacija. To paties Karaliaus dekretu 3 straipsnyje numatyta, kad nuo baudos visiškai atleidžiama, jei mokesčio mokėtojas savanoriškai ištaiso savo padėtį prieš įsikišant mokesčių administracijai.

⁽¹¹⁾ PVM kodekso administracinis komentaras Nr. 84/91.

⁽¹²⁾ Ypač atsižvelgiant į dokumentuose neužfiksuotų sandorių skaičių ir svarbą, lyginant juos su dokumentuose užfiksuotų sandorių skaičiumi ir svarba.

⁽¹³⁾ Administraciniame komentare Nr. 70/67 numatyta, kad ši nuostata taikoma, kai apmokestinamasis asmuo prekę neišrašydamas sąskaitos parduoda klientui, kuris prisistato esąs fizinis asmuo, o apmokestinamasis asmuo neturi rimto pagrindo abejoti, kad sandorio šalis nėra PVM mokėtojas.

⁽¹⁴⁾ Žr. C lentelę.

9) Baudų proporcingumas

- (45) 1999 m. vasario 24 d. sprendime⁽¹⁵⁾ Belgijos arbitražo teismas⁽¹⁶⁾ nurodė, kad teisėjui turi būti suteikta galimybė patikrinti, ar „baudžiamojo pobūdžio sprendimas yra pagrįstas faktiškai ir teisiškai ir ar jame laikomasi visų įstatymo nuostatų bei bendrųjų administracijos taikytinų principų, tarp kurių – proporcingumo principo.“ Kartu Arbitražinis teismas laikėsi nuomonės, kad administracinės baudos PVM srityje yra baudžiamojo pobūdžio.

- (46) Beje, naujausiuose Belgijos kasacinio teismo sprendimuose⁽¹⁷⁾ patvirtinta, kad ir kompetentinga mokesčių administracija, ir teismas administracinėms baudoms turi taikyti proporcingumo principą, net ir tada, jei taip nesilaikoma nustatytų baudų dydžių.

10) Administracijai suteikta galimybė sumažinti baudą arba nuo jos atleisti

- (47) 1999 m. kovo 15 d. įsigaliojus įstatymui dėl ginčų mokesčių srityje, buvo panaikintos PVMK nuostatos⁽¹⁸⁾, kuriomis remdamasis finansų ministras galėdavo sumažinti baudą. Tačiau remiantis 1831 m. kovo 18 d. Regento dekretu⁽¹⁹⁾ 9 straipsniu finansų ministras arba jo šioje srityje įgaliotas pareigūnas gali ir toliau naudotis įgaliojimais sumažinti baudą arba nuo jos atleisti. Ministras šiuos įgaliojimus perdavė generaliniam ir regioniniams⁽²⁰⁾ PVM administracijos⁽²¹⁾ direktoriams.

- (48) Ši nuostata iš esmės sudaro sąlygas PVM baudą taikančiai administracijai netaikyti PVMK 70 straipsnio 2 dalyje ir KD Nr. 41 nustatytų teisėtų baudų dydžių, ypač tuomet, kai griežtai taikant šiuos dydžius būtų pažeidžiamas proporcingumo principas.

- (49) Taigi kai yra galimybė baudą sumažinti, normalu, kad mokesčių administracijai ir mokesčių mokėtojui sudarius taikų susitarimą, šis susitarimas apima ir baudą, ir kad šiuo klausimu galima derėtis.

⁽¹⁵⁾ 1999 m. vasario 24 d. Arbitražo teismo sprendimas byloje Nr. 22/99.

⁽¹⁶⁾ Dabar – Konstitucinis teismas.

⁽¹⁷⁾ 2009 m. vasario 12 d. kasacinis skundas RG C.07.0507.N, neskelbtas; 2009 m. vasario 13 d. kasacinis skundas RG F.06.0107.N, neskelbtas ir 2009 m. vasario 12 d. kasacinis skundas RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Žr. ankstesnį PVMK 84 straipsnį.

⁽¹⁹⁾ Regento dekretu 9 straipsnyje numatyta, kad finansų ministras priima sprendimus dėl ginčų, susijusių su baudų sumažinimu ir mokesčių padidinimu dėl kitų nei teismo paskirtų baudų.

⁽²⁰⁾ ISI regioniniai direktoriai pagal 1999 m. kovo 15 d. įstatymo 95 straipsnį, kuriuo pakeistas 1980 m. rugpjūčio 8 d. įstatymo 87 straipsnis, naudojami tokiomis pat galiomis.

⁽²¹⁾ Žr. PVM komentarą Nr. 84/59.

11) Delspinigiai

(50) PVMK 91 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad delspinigiai skaičiuojami taikant 0,8 % mokėtino mokesčio normą kiekvienam vėlavimo mėnesiui. PVMK 84a straipsnyje nurodyta, kad ypatingais atvejais kompetentingas regioninis direktorius savo paties nustatytais sąlygomis gali atleisti nuo visų ar dalies delspinigių, numatytų PVMK 91 straipsnyje.

(51) Tačiau iš PVM srities administracinių komentarų⁽²²⁾ matyti, kad nuo dalies ar visų delspinigių apmokestinamasis asmuo gali būti atleistas tik tais atvejais, jei dėl nuo jo paties nepriklausančių aplinkybių atsiradžia sudėtingoje finansinėje padėtyje. Toks požiūris patvirtintas Belgijos 2005 m. birželio 13 d. raštu, kuriuo atsakyta į trečiųjų šalių pastabas ir kuriame nurodoma, kad „ISI generaliniai direktoriai niekada ir nė vienoje byloje visiškai ar iš dalies neatleido nuo delspinigių mokėjimo. Be to, šis atleidimas suteikiamas tik mokesčių mokėtojams, atsidūrusiems sunkioje finansinėje padėtyje (...)“.

12) Gražinimas

(52) PVMK 77 straipsnio 1 dalies 7 punkte numatyta, kad mokesčiai, taikytas prekės tiekimo (ar paslaugos teikimo) atveju, gražinamas visas tuo atveju, jei iš dalies ar visiškai dingsta pardavimo kainos mokėjimo reikalavimas.

(53) Aplinkraštyje Nr. 78 dėl PVM gražinimo⁽²³⁾ nurodoma, kad mokesčio gražinimas numatytas ne tik tais atvejais, kai dėl bankroto arba dėl susitarimo su kreditoriais dingsta pardavimo kainos mokėjimo reikalavimas, bet ir visais atvejais, kai tiekėjas konstatuoja, kad visa sąskaita ar jos dalis nebuvo apmokėta, o jis nebegali imtis jokių teisės gynimo priemonių. Kada galima būti tikram, kad lėšos tikrai nebus atgautos, priklauso nuo konkrečių kiekvieno atvejo aplinkybių⁽²⁴⁾.

(54) Kai buvo apmokėta tik dalis sąskaitos, nes, pvz., sąskaitos suma be PVM buvo apmokėta pirkėjo, o PVM dydžio suma nebuvo sumokėta, tik PVM dalis, proporcingai atitinkanti nesumokėtos sumos dalį⁽²⁵⁾, gali būti gražinta⁽²⁶⁾.

⁽²²⁾ Žr. PVM komentarą Nr. 84a/4 ir tolesnius.

⁽²³⁾ 1970 m. gruodžio 15 d. aplinkraštis dėl PVM Nr. 78, 9 punktas.

⁽²⁴⁾ Žr. PVM administracijos išleisto PVM vadovėlio p. 1116, 530 punktą.

⁽²⁵⁾ Jei mokesčių mokėtojas iš pradžių sąskaitoje nurodo kainą 100, plius 21 (PVM), taigi, bendra suma lygi 121, o pirkėjas sumoka tik 100, galima gražinti ne 21, bet $21 \times (21/121) = 3,64$.

⁽²⁶⁾ Nėra tikslių nurodymų, kaip skaičiuoti gražinimą, jei dingsta dalis pardavimo kainos mokėjimo reikalavimo. Tačiau niekas netrukdo gražinti tuo atveju, jei mokesčių mokėtojas PVM sąskaitą išrašo vėliau (net ir praėjus keletui metų po apmokestinimo momento).

13) PVM išskaičiavimas iš pelno mokesčio

(55) Pajamų mokesčio kodekso (PMK92) 53 straipsnyje nustatyta, kad kai kurių mokesčių negalima išskaičiuoti nustatant apmokestinamąją vertę, nuo kurios mokamas pajamų mokestis (įskaitant ir pelno mokestį). Tačiau PVM tarp šių mokesčių nenurodytas.

(56) Be to, administracijos nurodymuose dėl pajamų mokesčio⁽²⁷⁾ teigiama, kad mokesčių mokėtojo valstybės išdui sumokėtas ar mokėtinas PVM, kurio nepadengia klientas, laikoma profesinėmis išlaidomis.

14) PVM baudų išskaičiavimas iš pelno mokesčio

(57) Remiantis Kasacinio teismo praktika, patvirtinta administracinių komentarų⁽²⁸⁾, proporcingos baudos PVM srityje yra išskaičiuojamos iš pelno mokesčio.

15) ISI įgaliojimai

(58) Pagal 1980 m. rugpjūčio 8 d. įstatymo 87 straipsnį, ISI ir jos regioniniams direktoriams suteikiami tokie pat įgaliojimai, kaip ir PVM administracijai.

II.3. Pagalbos gavėjas

(59) Bendrovė „Umicore S.A.“ yra Belgijos uždara akcinė bendrovė, kuri gamina ir parduoda specialias medžiagas ir tauriuosius metalus Europos Sąjungoje ir tarptautinėje rinkoje. Be kitų gaminių, ji gamina ir parduoda sidabro granules. Laikoma, kad „Umicore“ yra viena iš didžiausių sidabro perdirbėjų pasaulyje.

(60) „Umicore“ gaminamas sidabras išgaunamas iš kitų medžiagų, daugiausia iš pramoninių atliekų, kurios bendrovei tiekiamos pagal darbo sutartis, kuriose numatytas tauriųjų ar kitų metalų (sidabro, aukso, platinos, paladžio, rodžio, iridžio, kobalto, vario, švino ir kt.) regeneravimas. Visų pirma „Umicore“ gamina sidabro granules, kurios daugiausia parduodamos juvelyrinių dirbinių sektoriaus didmeninės prekybos įmonėms arba pramonei.

⁽²⁷⁾ Žr. pajamų mokesčio komentarą Nr. 53/88.

⁽²⁸⁾ Žr. pajamų mokesčio komentarus Nr. 53/97 ir 53/97.1.

- (61) Parduodamas sidabro granules „Umicore“, be kita ko, jas tiekia į kitas valstybes nares. Iš informacijos, kurią „Umicore“ pateikė Belgijos mokesčių administracijai, matyti, kad pasaulinis sidabro suvartojimas čia aptariamų faktų metu siekė 26 000 tonų per metus ir kad Italija buvo didžiausia Europos rinka bei viena iš didžiausių geografinių rinkų (maždaug 2 000 tonų per metus).
- II.4. ISI atlikti patikrinimai ir pranešimai apie perskaičiavimą**
- (62) Po ISI atliktų patikrinimų, susijusių su „Umicore“ prekyba tauriaisiais metalais 1995–1999 m., ISI Briuselio regioninė direkcija 1998 m. lapkričio 30 d. ir 1999 m. balandžio 30 d. perdavė „Umicore“ du pranešimus apie PVM perskaičiavimą. Pranešimuose nurodyta, kad tiekiant sidabro granules italų, ispanų ir šveicarų klientams Italijoje buvo neteisėtai taikytas atleidimas nuo PVM remiantis PVMK 39a straipsniu (ir kai kuriais atvejais remiantis kodekso 39 straipsniu, kuriame numatytas atleidimas nuo mokesčio, kai prekės eksportuojamos už Europos Sąjungos ribų). Iš susijusių valstybių narių kompetentingų tarnybų atliktų tyrimų pavyko nustatyti, kad kai kurie „Umicore“ užsienio klientai buvo fiktyvūs ir susiję su karuseliniiais sukčiavimo mechanizmais, taikytais siekiant išvengti PVM mokėjimo.
- (63) ISI nustatė PVMK 39 ir 39a straipsnių pažeidimus, taip pat KD Nr. 52 1–3 straipsnių pažeidimus, susijusius su atleidimu nuo mokesčio, „Umicore“ taikytu kai kuriais prekių tiekimo Bendrijoje ir eksporto atvejais. Mokesčių administracija laikėsi nuomonės, kad apmokestinamasis asmuo negali įrodyti, kad tiekiant šias prekes buvo įgyvendintos PVMK 39 ir 39a straipsniuose nustatytos atleidimo nuo mokesčio sąlygos. Taigi ISI preliminariai nustatė, kad „Umicore“ kai kuriais tiekimo Bendrijoje ir eksporto atvejais neteisėtai taikė atleidimą nuo PVM.
- (64) Kalbant konkrečiau apie kai kuriuos pardavimus įvairiems italų ir ispanų apmokestinamiesiems asmenims (1995–1996 m. laikotarpiu), ISI (preliminariai) nustatė, kad prekes pervežė ne „Umicore“ ar sąskaitoje nurodytas pirkėjas, nei kas nors kitas jų vardu, o vėlesnis prekybos grandinės Italijoje klientas. ISI nuomone, šie tiekimai neatitinka PVMK 39a straipsnyje nustatytų prekių tiekimo Bendrijoje atleidimo nuo mokesčio sąlygų.
- (65) Kalbant apie kai kuriuos pardavimus Šveicarijoje įsisteigusioms bendrovėms, ISI taip pat laikėsi nuomonės, kad negalima taikyti PVMK 39 straipsnyje nustatyto atleidimo nuo mokesčio eksporto už Europos Sąjungos ribų atveju, kadangi prekės buvo pristatytos Italijoje, vadinasi, nebuvo išvežtos iš Europos Sąjungos teritorijos.
- (66) Todėl 1998 m. lapkričio 30 d. pranešime apie PVM perskaičiavimą ISI padarė preliminarią išvadą, kad „Umicore“ už 1995 ir 1996 m. skolinga Belgijos valstybei tokias sumas:
- už PVM – 708 211 924 Belgijos frankus, arba apie 17 556 115 EUR,
  - už sumažintą baudą už mokesčio nemokėjimą (KD Nr. 41 priedo G lentelė) – 70 820 000 Belgijos frankų, arba apie 1 755 582 EUR,
  - už delspinigius – 0,8 % už kiekvieną vėlavimo mėnesį pradedant 1997 m. sausio 21 d., skaičiuojamus nuo mokėtinos PVM sumos.
- (67) Be to, 1999 m. balandžio 30 d. pranešime apie PVM perskaičiavimą ISI padarė preliminarią išvadą, kad „Umicore“ už 1997 ir 1998 m. skolinga Belgijos valstybei tokias sumas:
- už PVM – 274 966 597 Belgijos frankus, arba apie 6 816 243 EUR,
  - už sumažintą baudą už mokesčio nemokėjimą (KD Nr. 41 priedo G lentelė) – 27 496 000 Belgijos frankų, arba apie 681 608 EUR,
  - už delspinigius – 0,8 % už kiekvieną vėlavimo mėnesį pradedant 1999 m. sausio 21 d., skaičiuojamas nuo mokėtinos PVM sumos.
- (68) Iš viso PVM suma, kurią „Umicore“ turėjo sumokėti pagal pranešimus apie perskaičiavimą, sudarė 24 372 358 EUR, o bauda už mokesčio nemokėjimą – 2 437 235 EUR.
- (69) 1999 m. birželio 11 bei 18 d. ir 2000 m. kovo 31 d. raštais „Umicore“ pareiškė nesutinkanti su abiem pranešimais apie perskaičiavimą. Pirma, „Umicore“ teigė nesusijusi su nustatytais klientų pažeidimais ir teisinosi, kad būdama didmenininkė sidabro granulių rinkoje ji neprivalo žinoti savo pirkėjų klientų tapatybės, turint omenyje, kad sidabras buvo parduodamas iš gamyklos sandėlio, siekiant išvengti transporto problemų. Be to, „Umicore“ nurodė, kad sudarytų sandorių laikotarpiu visi bendrovės klientai buvo įregistruoti PVM mokėtojai kitose valstybėse narėse, kad prekių tiekimo Bendrijoje ketvirčio išrašuose visuomet būdavo nurodomos visos tiekimo operacijos, kaip numatyta Belgijos PVM kodekse, kad „Umicore“ sąskaitos būdavo išrašomos įregistruotiems PVM mokėtojams, kaip susitarta priimant užsakymus, kad prekes veždavo specializuotos transporto bendrovės ir kad prekės iš tiesų buvo išvežtos už Belgijos ribų bei pristatytos į Italiją. Taigi „Umicore“ laikėsi nuomonės, kad ji teisingai šioms operacijoms taikė atleidimą nuo PVM, nustatytą PVMK 39a straipsnyje.

(70) „Umicore“ taip pat pabrėžė, kad kai kurios valstybės narės reikalauja tik įrodymo, kad prekės buvo pervežtos į kitą valstybę narę nei ta, kurioje prasidėjo pervežimo maršrutas, tuo tarpu Belgija reikalauja įrodymo, kad šias prekes pervežė jų pardavėjas arba pirkėjas arba kitas asmuo jų vardu, o tai prieštarauja Europos Sąjungos teisei, labai iškraipo konkurenciją ir daro žalą „Umicore“ bei kitoms Belgijos įmonėms, tiekiančioms prekes Bendrijoje. Taigi „Umicore“ teigė, kad elgėsi sąžiningai, neatsikaičiuodama PVM nuo ginčijamų sandorių.

II.5. 2000 m. gruodžio 21 d. susitarimo pagrindas

(71) 2000 m. gruodžio 21 d. ISI sutiko su „Umicore“ pateiktu susitarimo dėl 1995–1998 m. PVM padėties pasiūlymu. Susitarimo pasiūlyme nurodyta, kad „Umicore“ ginčija ISI pateiktų pranešimų apie perskaičiavimą pagrįstumą, tačiau siekdama sutarimo sutinka su siūlomu atsiskaitymu.

(72) Šiame susitarime numatyta, kad „Umicore“ sumoka 423 000 000 Belgijos frankų, t. y. apie 10 485 896 EUR, ir kad šis mokėjimas yra „visiškas ir galutinis atsiskaitymas, susijęs su „Umicore“ kaip PVM mokėtojo padėtimi 1995–1999 m.“ Be to, susitarime nurodyta, kad ši suma nebus išskaičiuojama iš bendrovės pelno mokesčio.

(73) Preliminarus tyrimo, atlikto prieš pradėdant procedūrą, metu Belgija nurodė, kad mokesčių administracija laikosi nuomonės, kad susitarime nustatyta suma atitinka pagal PVMK 70 straipsnio 2 dalį nustatytą baudą, sumažintą remiantis PVMK 84 straipsniu. 70 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad apmokestinamajam asmeniui išdavus sąskaitą su neteisinga informacija – „identifikacijos numeriu, sandorio šalių pavadinimais arba adresais, tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų pobūdžiu ar kiekiu, kaina arba priedais“ – taikoma bauda, kurią sudaro suma, du kartus didesnė už vykdant sandorį mokėtiną mokestį. Tačiau remiantis KD Nr. 41 1 straipsnio 3 dalimi (KD Nr. 41 priedo C lentelė) bauda sumažinta iki 100 % mokėtino mokesčio.

(74) Be to, Belgija tvirtina, kad „Umicore“ ir ISI susitarime nustatyta suma Belgijos teisės požiūriu yra visiškai teisėta ir pagrįsta. Suma, esą, apskaičiuota tokiu būdu:

— nuo nagrinėjamų sandorių mokėtinas mokestis (teorinis apskaičiavimas) – 708 mln. Belgijos frankų,

— bauda – 708 mln. Belgijos frankų × 200 % = 1 416 mln. Belgijos frankų (PVMK 70 straipsnio 2 dalies taikymas),

— sumažinimas 100 %, remiantis KD Nr. 41 (C lentelė), kuriame nustatytas baudų dydis PVM srityje, kai

pažeidimas padarytas nesiekiant išvengti ar padėti išvengti mokesčio – 708 mln. Belgijos frankų,

— atsižvelgiant į tai, kad baudos negalima išskaičiuoti kaip profesinių išlaidų (708–40,17 % nuo 708) – 432 mln. Belgijos frankų, t. y. apie 10 485 896 EUR.

(75) Belgijos nuomone, toks susitarimas pateisinamas, nes minėti pranešimai apie perskaičiavimą yra tik pirmasis sudėtingo administracinio proceso, kurio metu siekiama nustatyti PVM turinčios sumokėti bendrovės mokestinį įsiskolinimą, etapas. Atidžiai išnagrinėjusi „Umicore“ – kuri neigia sukčiavusi – pateiktą informaciją ir argumentus, ISI, esą, įsitikino, kad šiuo atveju nereikia reikalauti sumokėti jokių mokesčių. ISI laikosi nuomonės, kad iš visos informacijos, ypač „Umicore“ ir Italijos administracijos pateiktų dokumentų, galima padaryti išvadą, kad, priešingai nei nurodyta pranešimuose apie perskaičiavimą, buvo laikytasi atleidimo nuo PVM sąlygų. Kadangi nebuvo nustatytas mokesčio dydis, nebuvo suteikta jokia PVM skolos nuolaida.

III. PRIEŽASTYS, DĖL KURIŲ PRADĖTA PROCEDŪRA

(76) Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija laikėsi nuomonės, kad kyla abejonių dėl atleidimo nuo PVM, taikyto tiekiant prekes, nurodytas ISI pateiktuose pranešimuose apie PVM perskaičiavimą. Komisijos nuomone, neteisėtai taikant atleidimą nuo PVM gali padidėti tiekėjo iš nagrinėjamų pardavimų gaunamo pelno norma.

(77) Komisija priminė, kad tiekiant prekes Bendrijoje, kai su tuo susijęs mokestis turėtų būti mokamas Belgijoje, atleidimą nuo mokesčio galima taikyti tuomet, kai įgyvendinamos šios dvi sąlygos:

— prekės siunčiamos ar pervežamos į paskirties vietą už išsiunčiančios valstybės narės teritorijos, bet Europos Sąjungoje pardavėjo arba pirkėjo arba jų vardu, ir

— prekės tiekiamos kitam apmokestinamajam asmeniui, veikiančiam kaip toks kitoje valstybėje narėje nei ta, iš kurios prekės išsiunčiamos arba išvežamos.

(78) Pagal Komisijos turimą informaciją ISI atlikto patikrinimo metu „Umicore“ negalėjo įrodyti, kad buvo laikytasi atleidimo nuo PVM sąlygų. Taigi, remiantis PVM taikymo Belgijoje tiekiamoms prekėms taisyklėmis, dėl šių apmokestinamų sandorių atsirado mokestinis įsiskolinimas.

(79) Todėl, Komisijos nuomone, atrodo, kad nagrinėjamas susitarimas buvo skirtas „Umicore“ mokesčių, kuriuos ji privalėjo sumokėti, naštai palengvinti.

(80) Komisija taip pat pastebėjo, kad būtų nelogiška ir neteisėta taikyti proporcingą baudą už nesumokėtą PVM, kartu nereikalaujant sumokėti paties PVM.

- (81) Komisijos nuomone, tuo, kad „Umicore“ tariamai neketino sukčiauti, nepateisinamas proporcingas baudos taikymas vietoje paties mokesčio mokėjimo.
- (82) Be to, Komisija nustatė, kad PVM suma, į kurią atsižvelgta skaičiuojant proporcingą baudą (708 mln. Belgijos frankų), sudaro tik dalį ISI pranešimuose apie perskaičiavimą preliminariai nustatytos skolos (983 mln. Belgijos frankų). Atrodo, kad Belgijos perduotoje informacijoje apie sumos, susijusios su sudarytu sandoriu, apskaičiavimą, neatsižvelgta į „Umicore“ 1997–1998 m. PVM skolą, nustatytą 1999 m. balandžio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą.
- (83) Komisija taip pat išreiškė abejonių, ar teisėtai vėliau ši suma buvo sumažinta remiantis baudos kaip profesinių išlaidų neišskaičiavimu iš pelno mokesčio.
- (84) Be to, Komisija išreiškė savo abejones dėl taisyklių, kuriomis remiantis sudarytas susitarimas. Ypač abejonių kyla dėl to, kad šiame susitarime nenurodytas jo teisinis pagrindas, o oficialus jo pagrindimas teisiniu požiūriu yra nukrypimas nuo įprastų PVM skolos nustatymo ir apmokėjimo procedūrų, paprastai taikomų Belgijoje. Paprastai, kai administracija ginčija apmokestinamojo asmens teisę pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio, ji jam perduoda pranešimą apie perskaičiavimą, dažniausiai kartu paskirdama ir baudą. Tuo atveju, kai suinteresuotasis asmuo prieštarauja administracijos nurodytam apmokestinimui, tačiau jo prieštaravimai neįtikina atitinkamos tarnybos, administracija paprastai jam siūnia reikalavimą sumokėti, kartu padidindama baudą 50 %.
- (85) Kalbant apie atrankinį priemonės pobūdį, Komisija priminė, kad dėl mokesčių administracijų savo nuožiūra įgyvendinamų priemonių gali būti suteiktas pranašumas pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį ⁽²⁹⁾.
- (86) Taigi Komisija laikėsi nuomonės, kad tokiu taikiu šalių susitarimu dėl PVM skolos, baudų ir delspinigių sumos sumažinimo, koks sudarytas su „Umicore“, iš esmės galėtų pasinaudoti ne visi mokesčių mokėtojai, net ir tuo atveju, jei jie ginčytų jiems inkriminuojamų pažeidimų pagrįstumą, ir todėl šiuo atveju įvykdytas atrankinio priemonės pobūdžio kriterijus.
- (87) Komisijos nuomone, neatrodo, kad aptariamai pagalbai būtų buvę galima taikyti kurią nors iš Sutarties 107 straipsnyje nustatytų nukrypti leidžiančių nuostatų.

IV. BELGIJOS PASTABOS

Dėl taikytos procedūros

- (88) Belgija pažymi, kad PVM kodekse nenustatyta oficiali ir tiksli procedūra, kaip atlikti perskaičiavimus, susijusius su PVM apmokestinamų asmenų mokėtinomis sumomis. Tačiau tokiomis aplinkybėmis įprasta pirmiausia išpėti mokesčių mokėti privalantį asmenį apie tai, kad administracija rengiasi pateikti perskaičiavimą, ir paprašyti pateikti argumentus, jei jis tokiam perskaičiavimui prieštarauja. Tokia praktika taikoma remiantis tinkamo administravimo ir teisės į gynybą principais. Tokiomis sąlygomis pranešimas apie perskaičiavimą laikytinas tik administracijos pasiūlymu, kuriuo pradedamas dialogas su apmokestinamuoju asmeniu ir dėl kurio nekyla teisiųjų pasekmių apmokestinamajam asmeniui ir neatsiranda skola valstybei. Taigi pranešant apie perskaičiavimą iš esmės mokesčių mokėti privalančiam asmeniui sudaromos sąlygos paprieštarauti preliminariai administracijos pozicijai ir pateikti informaciją savo pozicijai pagrįsti.
- (89) Belgijos nuomone, gali atsitikti, kad, išnagrinėjus po pranešimo apie perskaičiavimą mokesčių mokėti privalančio asmens pateiktus argumentus, numatomą perskaičiavimą reikia pakoreguoti arba net visiškai atsisakyti apmokestinimo.
- (90) Belgija taip pat patikslino, kad dėl pranešimo apie perskaičiavimą skola neatsiranda. Tik vykdytinu paskelbtas reikalavimas sumokėti tampa oficialiu dokumentu, kuriuo valstybė nustato PVM skolą ⁽³⁰⁾. Belgijos nuomone, kadangi šioje byloje „Umicore“ nebuvo pateiktas joks reikalavimas sumokėti skolą, išsireiškimas „PVM skolos sumažinimas“ yra netikslus.
- (91) Siekdama įrodyti, kad „Umicore“ bylos nagrinėjimo procedūra yra panaši į bylą, susijusią su kitais mokesčių mokėti privalančiais asmenimis, nagrinėjimą, Belgija perduoda su vienu apmokestinamuoju asmeniu 2000 m. sudaryto susitarimo dėl 6 mln. Belgijos frankų sumos kopiją; 1995 m. tam pačiam asmeniui perduotame protokole, susijusiame su tais pačiais sandoriais, buvo nurodyta, kad jis turės sumokėti 14 mln. Belgijos frankų.
- (92) Dėl procedūros su apmokestinamuoju asmeniu eigos Belgija pridūrė, kad mokesčių susitarimai yra pagrindinės PVM srities priemonės, plačiai įteisintos teorijoje ir teismų praktikoje, be to, numatytos PVMK 84 straipsnyje. Taigi susitarimas yra esminė pačios procedūros dalis; visi be išimties mokesčių mokėtojai turi galimybę sudaryti susitarimus.
- (93) Kalbant apie tai, kad susitarime nenurodytas jo teisinis pagrindas, Belgija nurodo, kad PVMK 84 straipsnyje nenustatyta PVM srityje sudaromų mokesčių susitarimų privaloma forma ar turinys. Taigi susitarime nebuvo privaloma nurodyti kokį nors teisinį pagrindą arba oficialų pagrindimą.

⁽²⁹⁾ Žr. 1996 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Prancūzija prieš Komisiją*, C-241/94, Rink. p. I-4551; 2002 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą sujungtose bylose T-127/99, *Diputación Foral de Álava*, T-129/99, *Comunidad Autónoma del País Vasco* ir *Gasteizko Industria Lurra* ir T-148/99, *Daewoo Electronics Manufacturing España*, Rink. p. II-1275, 151–154 punktai.

⁽³⁰⁾ PVMK 85 straipsnis.

Dėl įrodymo schemos

- (94) Belgija primena, kad Komisija 1999 m. kreipėsi į Belgijos valstybę dėl to, kad Belgijos administracija per griežtai įvertino mokesčių mokėtojų pateiktus įrodymus, susijusius su jų prekių tiekimu Bendrijoje. Čia kalbama apie Komisijos ir Belgijos finansų ministro pasikeitimą raštais dėl įrodymų, reikalaujamų siekiant atleidimo nuo PVM, kai prekės tiekiamos Bendrijoje ⁽³¹⁾.
- (95) Belgija taip pat primena, kad Europos Sąjungos teisės aktuose ar Belgijos teisėje oficialiai nenustatytas joks tikslus būdas, kaip mokesčių mokėtojai galėtų ir turėtų bet kokiais aplinkybėmis įrodyti, kad gali būti atleisti nuo PVM. Atvirkščiai – pirmiausia administracija, o vėliau, jei reikia, teisėjas kiekvienu atveju atskirai įvertina, ar informacija, pateikta siekiant įgyvendinti atleidimo nuo PVM sąlygas, yra pakankama ar ne. Kalbant apie tai, Belgija taip pat perduoda keletą teismo sprendimų, kuriuose šiuo klausimu priimti priešingi sprendimai, kopijų.

Pasikeitęs administracijos vertinimas

- (96) Dėl pirmojo pranešimo apie perskaičiavimą, susijusio su 1995 ir 1996 m., Belgija nurodo, kad iš pradžių numatyto apmokestinimo buvo atsisakyta atsižvelgiant į šią informaciją:

- „Umicore“ nebuvo sukčiavimo schemos bendrininkė,
- už prekes buvo sumokama anksčiau nei jas perimdavo pirkėjų įgaliotos profesionalių vežėjų bendrovės,
- prekių pervežimo į Italiją įrodymas buvo pateiktas, nors jį pateikė ne „Umicore“, o pačios Italijos institucijos ⁽³²⁾.

- (97) Tačiau Belgija nurodo, kad konstatavusi „Umicore“ pažeidimus, susijusius su tikrųjų klientų nustatymu, ISI nusprendė, jog apmokestinamajam asmeniui reikia paskirti didelę baudą. Šiomis aplinkybėmis administracija nusileido tik dėl baudos dydžio, ką įrodo mokesčių mokėtojo mokėjimas kaip proporcinga bauda valstybės apskaitoje.

⁽³¹⁾ 1999 m. gegužės 10 d. rašte (SG(99) 3364) Komisija nurodė, kad, nors Belgijos nuostatos atrodo pagrįstos ir proporcingos, Komisijai buvo pateikta keletas skundų, iš kurių matyti, kad dažnai, kai pirkėjas pats perveža įgytas prekes, administracija reikalauja dokumentų, kurių pardavėjas negali išduoti, pavyzdžiui, važtaraščių.

⁽³²⁾ Šiuo klausimu Belgija primena Belgijos teismų praktiką, kuria remiantis mokesčiai turi būti pagrįstas realiais faktais ir tinkamo administravimo principu. Remdamasi šiais principais administracija mano, kad siekdama suteikti atleidimą nuo PVM, kai prekės tiekiamos Bendrijoje, ji turi atsižvelgti į kitos šalies institucijų pateiktus įrodymus.

- (98) Kalbant apie antrą pranešimą dėl perskaičiavimo, susijusį su 1997 ir 1998 m., Belgija praneša, kad numatyto apmokestinimo atsisakyta pagrįstai, nes paaiškėjo, kad atleidimo nuo PVM sąlygos buvo įvykdytos. Iš tiesų prekės buvo išsiųstos į kitą valstybę narę (Italija), o tiekimą atliko apmokestinamasis asmuo, įregistruotas PVM mokėtojas kitoje valstybėje narėje (Jungtinė Karalystė) ⁽³³⁾.

- (99) Belgija taip pat nurodo, kad vertinimas pasikeitė dėl to, kad 1998 ir 1999 m. dar nebuvo išduoti visi reikalingi dokumentai. Tačiau, kai tik jie buvo gauti, administracija, remdamasi visa turima informacija, turėjo įvertinti, ar gali atleisti nuo mokesčio ir ar savo atsisakymą gali sėkmingai pagrįsti teismo institucijose. Belgija priduria, kad įvertinusi riziką, panašią į bet kurio privataus skolininko keliamą riziką, ISI suteikė pirmenybę greitam, patvirtintam ir neginčijamam rezultatui, o ne ilgam ir brangiam ginčui su labai neaiškia rezultato tikimybe.

Baudos taikymas

- (100) Belgija nurodo, kad rengdami pranešimus apie perskaičiavimą mokesčių pareigūnai automatiškai pritaikė teisės nuostatas, susijusias su nagrinėjamu apmokestinimu. Jei atleidimas nuo mokesčio nustatomas arba taikomas neteisingai, bet be ketinimo sukčiauti, PVMK 70 straipsnio 1 dalyje ir KD Nr. 41 G lentelėje (VII.2.A punktas) numatyta, kad taikoma 10 % mokėtino mokesčio dydžio bauda. Šiuo atveju Belgija pabrėžia, kad mokesčių administracijos pareigūnai taip elgėsi, nes buvo nustatę, kad „Umicore“ veiksmuose neįmanoma įžvelgti jokių ketinimų sukčiauti.

- (101) Belgijos nuomone, baudos, kuriai pritarė 2000 m. gruodžio 21 d. susitarime, pagrindas visiškai skiriasi nuo to, kuriuo remtasi nustatant baudą pranešimuose apie perskaičiavimą. Teisiškai įrodyta, kad prekės buvo tiekiamos Bendrijoje, todėl Belgija pabrėžia, kad būtų buvę visiškai nelogiška skirti baudą pagal PVMK 70 straipsnio 1 dalį dėl to, kad buvo neteisėtai remiamasi PVMK 39a straipsnyje numatyto atleidimu nuo mokesčio.

- (102) Toliau Belgija pažymi, kad, nors ir nustatyta, kad prekės tiekios Bendrijoje, tai nepaneigia fakto, kad „Umicore“ pateiktos sąskaitos tvarkytos aplaidžiai, nes nenustatyti tikrieji italų klientai, kuriems buvo pristatytas sidabras. Rimtos šio aplaidumo pasekmės įvertintos atsižvelgiant į tai, kad „Umicore“ yra stambus ūkinės veiklos vykdytojas, daugiausia ir nuolat veikiantis tarptautinėje

⁽³³⁾ Šiuo atveju prekes išsigijusi Šveicarijos bendrovė turėjo oficialų atstovą Jungtinėje Karalystėje, kuris buvo įregistruotas PVM mokėtojas, vykdamas šioje šalyje savo mokesčius išpareigojimus.

ir Europos rinkoje. Daryta prielaida, kad bendrovės atsakingi asmenys negalėjo nežinoti, kad jų sąskaitose trūko informacijos apie klientų tapatybę, taigi, kad jos neatitiko Belgijos teisės aktų reikalavimų. Tačiau nesant kitos informacijos, šios prielaidos neužteko, kad būtų nustatytas „Umicore“ ketinimas sukčiauti.

- (103) Belgija primena, kokiu būdu susitarime buvo nustatyta baudos suma, ir nurodo, kad proporcingos baudos taikymas, kai nereikalaujama jokio PVM, neprieštarauja galiojantiems teisės aktams. Sandoris paprastai apmokestinamas⁽³⁴⁾, o pagal kodeksą vėliau – ir tik vėliau – kai kurie sandoriai, pvz., prekių tiekimas Bendrijoje, Belgijoje neapmokestinami. Tai reiškia, kad proporcinga bauda gali būti taikoma visai už susijusius sandorius mokėtino mokesčio sumai, net jei šiems sandoriams vėliau pritaikomas atleidimas nuo mokesčio⁽³⁵⁾.
- (104) Belgija daro išvadą, kad PVMK 70 straipsnio 2 dalyje nustatyta bauda skiriama už neteisingą sąskaitose pateiktą informaciją, nepriklausomai nuo to, kokia PVM schema taikoma nagrinėjamiems sandoriams. Tokios baudos negalima taikyti tik tuo atveju, kai sandoriui netaikomas PVM pagal PVMK 2 straipsnį. Be to, PVMK 70 straipsnio 2 dalyje nustatyta bauda skiriama ne už nesumokėtą mokesčių (už tai skiriama bauda pagal PVMK 70 straipsnio 1 dalį), bet už tai, kad sudarytos sąlygos išvengti mokesčio mokėjimo vėlesniais prekių pardavimo etapais. Nuslėpus tikrąją prekių gavėjų tapatybę valstybė prarastų jų pėdsakus ir negalėtų apmokestinti nei PVM, nei tiesioginiais mokesčiais, kurie būtų privalomi atliekant vėlesnius sandorius, susijusius su tiekiamomis prekėmis. Šis klausimas aiškiai išnagrinėtas PVM kodekso administraciniame komentare⁽³⁶⁾.
- (105) Kalbant apie proporcingos baudos nustatymą, Belgija nurodo, kad baudos sumažinimas (nuo PVMK 70 straipsnio 2 dalyje nustatytų 200 % iki 100 %) yra visiškai teisėtas, nes toks sumažinimas atitinka KD Nr. 41 C lentelėje nurodytas baudas, taikomas tais atvejais, kai nenustatytas ketinimas sukčiauti.
- (106) Galiausiai Belgija pabrėžia, kad, remiantis nusistovėjusia Kasacinio teismo praktika, proporcingos baudos PVM srityje yra išskaičiuojamos iš apmokestinamosios pelno mokesčio vertės⁽³⁷⁾. Atsižvelgdama į tai, kad bendrovė „Umicore“ norėjo tarsi iš anksto pritaikyti šį išskaičiavimą

⁽³⁴⁾ PVMK 2 straipsnyje nustatyta, kad prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygį apmokestinamas, kai prekės tiekiamos ir paslaugos teikiamos Belgijoje. Tačiau PVMK 53 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas išduoti sąskaitą visais prekių tiekimo ir paslaugų teikimo atvejais, nesvarbu, ar jie apmokestinami Belgijoje, ar ne.

⁽³⁵⁾ Be to, PVMK 70 straipsnio 2 dalis taikoma tuomet, kai sąskaitos, kurių išdavimui pagal PVMK 53, 53h ir 54 straipsnius taikomas senaties terminas, nebuvo išrašytos arba išrašytos netinkamai.

⁽³⁶⁾ Žr. PVM komentarus Nr. 70/60 ir 70/62.

⁽³⁷⁾ Žr. pajamų mokesčio komentarus Nr. 53/97 ir 53/97.1.

siekdama užbaigti ginčo su ISI nagrinėjimą iki 2000 finansinės apskaitos metų pabaigos, administracija sutiko atsižvelgti į šį išskaičiavimą 2000 m. gruodžio 21 d. susitarime. Toliau Belgija teigia, kad šio prašymo nagrinėjimas visiškai priklauso ministerijos kompetencijai sumažinti baudos dydį arba nuo jos atleisti. Ji taip pat pabrėžia, kad „Umicore“, kaip ir buvo įsipareigojusi, iki 2000 m. gruodžio 31 d. sumokėjo 423 mln. Belgijos frankų.

Dėl valstybės pagalbos buvimo

- (107) Belgija ginčija kada nors suteikusi pagalbą „Umicore“. Ji taip pat pabrėžia, kad nagrinėjamas susitarimas nebuvo niekuo ypatingas ir nesuteikė jokio pranašumo „Umicore“ ir kad juo nebuvo sustiprinta įmonės padėtis kitų konkurentų atžvilgiu vykstant prekybai tarp valstybių narių. Ji laikosi nuomonės, kad „Umicore“ nebuvo sudarytos kažkokios ypatingos sąlygos, tačiau ypatingu atveju buvo pritaikyta konkreti pagrindinė priemonė, kuri, be kita ko, yra plačiai naudojama.
- (108) Belgijos nuomone, tokie susitarimai dėl akivaizdžių priedarbių (siekiant išvengti ilgų ir daug kainuojančių ginčų, kurių rezultatai neužtikrinti) yra plačiai paplitę ne tik Belgijoje, bet ir daugelio valstybių narių administracijose. Šiuo klausimu Belgija pažymi, kad Komisija pati sudarė susitarimą su „Philip Morris International“ dėl prarastų muitų ir PVM, kuriuos būtų tekę sumokėti teisėto importo atveju⁽³⁸⁾.
- (109) Belgija priduria, kad esą, jei ginčijamų sandorių atveju būtų buvęs taikytas PVM, mokesčių administracija šį PVM būtų turėjusi grąžinti „Umicore“ klientams, nes jie kaip PVM apmokestinamasis asmuo gali naudotis savo teise į PVM išskaičiavimą. Tokiu atveju Belgijos valstybės išdui nebūtų padarytas joks finansinis poveikis ir nepervestos jokios valstybės lėšos.

- (110) Kalbėdama apie specifiškumo kriterijų Belgija pažymi, kad, priešingai nei Komisija teigia savo sprendime pradėti procedūrą, vien dėl fakto, kad susitarimas sudarytas su „Umicore“, negalima teikti, kad buvo taikytas atrankumo kriterijus⁽³⁹⁾. Siekiant nustatyti, ar suteiktas tam tikras pranašumas, priemonę reikėtų įvertinti lyginant su įmonių, kurių faktinė ir teisinė padėtis panaši į bendrovės, kuriai tariamai suteiktas pranašumas⁽⁴⁰⁾, padėties vertinimu.

⁽³⁸⁾ Žr. 2004 m. liepos 9 d. spaudos pranešimą IP/04/882.

⁽³⁹⁾ Žr. sprendimo pradėti procedūrą 55 konstatuojamąją dalį.

⁽⁴⁰⁾ Žr. Generalinio advokato išvadų byloje C-353/95, 1997 m. Rink. p. I-7007, 30 punktą.

- (111) Belgijos nuomone, jei, kaip šiuo atveju, bet kuriam PVM apmokestinamajam asmeniui suteikiama galimybė ginčyti pranešimą apie perskaičiavimą, pateikti savo argumentus valdžios institucijoms ir su administracija konkrečiu atveju sudaryti susitarimą, ir jei šiuo susitarimu nepažeidžiami įstatymai, o tik, remiantis pateiktais įrodymais, pritariama apmokestinamojo asmens pateiktam nustatytų faktų pagrindimui, tokia priemonė yra bendro pobūdžio ir nėra pagalba pagal Sutarties 107 straipsnį. Anot Belgijos, „Umicore“ taikyta procedūra gali pasinaudoti ir kitos įmonės, ir ji panašiai taikoma visais ginčytiniais atvejais.
- (112) Šiuo klausimu Belgija pabrėžia, kad taikydama su PVM susijusį mokesčių įstatymą administracija neturėjo jokios veiksmų laisvės ir ja nepasinaudojo, be to, neveikė sava-vališkai.
- (113) Belgijos nuomone, nagrinėjama priemonė yra pagrįsta Belgijos mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendrąja sistema. Iš tiesų bet kokios administracinės procedūros tikslas yra kuo greičiau pasiekti tinkamą rezultatą, nepažeidžiant teisinio saugumo ir griežtai taikant kuo ekonomišką procedūrą, kartu užtikrinant, kad mokestis būtų išieškotas veiksmingai. Galiausiai, sudarant susitarimus su mokesčių mokėtojais, tokiais kaip „Umicore“, išvengiama ilgalaikių teisinių ginčų, kurių rezultatas nebūtų užtikrintas, rizikos.
- (114) Belgija nurodo, kad, jos žiniomis, „Umicore“ Europos konkurentai tiekė gryną sidabrą tiems patiems italų klientams ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip ir „Umicore“, ir kad šiems gamintojams jų nacionalinės valdžios institucijos nepateikė jokio pranešimo apie PVM perskaičiavimą, remdamosi tuo, kad sukčiauta Italijoje, o ne gamintojų šalyje. Sutikusi mokėti didelę baudą, kai jos konkurentai nemokėjo nei PVM, nei administracinės baudos, „Umicore“ ne tik negavo pagalbos, bet buvo susilpninta jos konkurencinė pozicija nagrinėjamoje rinkoje, o jei buvo paveikta valstybių narių tarpusavio prekyba, tai tik „Umicore“ nenaudai.
- (115) Todėl Belgija laikosi nuomonės, kad priemonė neatitinka nė vieno kriterijaus, kuriuo remiantis būtų galima teigti egzistuojant valstybės pagalbą pagal Sutartį. Iš tiesų šioje byloje nebuvo nei skirta lėšų, nei suteiktas pranašumas, nei taikytas atrankumas, nebuvo pažeista konkurencija nei paveikta valstybių narių tarpusavio prekyba.

Bendra pastaba apie Sutarties 107 straipsnio taikymą mokesčiniams susitarimams

- (116) Galiausiai Belgija daro išvadą, kad, jei nuo šiol Komisija rengiasi daryti įtaką plačiai paplitusiam susitarimų dėl mokesčių mechanizmui, kuris būtinas, kad tinkamai

funkcionuotų bet kokios mokesčių administracijos atliekamas mokesčio surinkimas, Komisija turės, siekdama įvertinti realų teisės taikymą, kiekvienu atveju pati pakeisti nacionalinį teismą, veikdama kaip nacionalinės administracijos sprendimų „apeliacinis teismas“.

V. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

V.1. „Umicore“

Bendrosios aplinkybės

- (117) Pirmiausia „Umicore“ primena, kad, remiantis įprasta tarptautinės prekybos tauriaisiais metalais praktika, prekės tiekiamos iš gamyklos (*ex works*), t. y. prekių pervežimu rūpinasi pirkėjas. Toks pardavimo būdas yra labai rizikingas taikant naująją prekių tiekimo Bendrijoje PVM sistemą. Iš tiesų pardavėjas turi įrodyti, kad prekės buvo pervežtos, tačiau šiuo atveju dokumentą, kuriuo įrodomas prekių pervežimas, turi pirkėjas (kadangi nuo 1993 m. prekių tiekimo Bendrijoje atvejais nebeegzistuoja geriausias pervežimo įrodymas – muitinės antspaudas ant eksporto dokumentų).
- (118) Kalbant konkrečiau apie prekių pervežimo įrodymą, „Umicore“ pabrėžia perdavusi ISI išsamius dokumentus su šio pervežimo įrodymais.
- (119) Be to, „Umicore“ nurodo, kad sudarydama ginčijamus sandorius nesiekė veikti nesąžiningai, tai įrodo ir pranešimuose apie perskaičiavimą nustatyta 10 % bauda, kuri skiriama sąžiningai besielgiančiam apmokestinamajam asmeniui. „Umicore“ taip pat pabrėžia, kad ji savo iniciatyva bendradarbiavo su Italijos teisingumo institucijomis, kurios, įsitikinusios „Umicore“ sąžiningumu, jos netraukė baudžiamojon atsakomybėn.
- (120) „Umicore“ taip pat pažymi, kad, jos nuomone, atsakomybė tenka Italijai, nes ji neatėmė PVM numerio iš neegzistuojančių Italijos bendrovių iškart po to, kai mokesčių institucijos nustatė rimtus pažeidimus.
- (121) Ji taip pat teigia, kad kiti konkurentai sidabro gamintojai, įsisteigę kitose valstybėse narėse, tiekė prekes tiems patiems Šveicarijos ir Italijos tarpininkams tokiomis pačiomis aplinkybėmis ir sąlygomis, kaip ir „Umicore“, tačiau dėl šių prekių tiekimo tų šalių mokesčių administracijoms jokių klausimų nekilo. Todėl būtų nepriimtina, kad „Umicore“, sumokėjusi 423 mln. Belgijos frankų (10 485 896 eurus), būtų laikoma valstybės pagalbos gavėja, o kitos konkuruojančios įmonės visiškai išvengtų baudžiamąjį persekiojimą.
- (122) Galiausiai „Umicore“ pritaria Belgijos teiginiam, kad pranešimu apie perskaičiavimą – priešingai nei reikalamu sumokėti skolą – pagal Belgijos teisę nesukuriamas skolinis PVM išpareigojimas.

ISI taikyta procedūra

(123) Dėl PVM srityje administracijos ir apmokestinamųjų asmenų sudaromų susitarimų teisėtumo ir galiojimo „Umicore“ pateikia panašius į Belgijos argumentus. Suinteresuotoji bendrovė primena, kad tokie susitarimai sudaromi remiantis tik faktiniais klausimais, pvz., pervežimo įrodymu tiekiant prekes Bendrijoje (ir apmokestinamąją vertę, kuri taikytina remiantis tuo dokumentu). „Umicore“ pabrėžia, kad tokių susitarimų sudarymas yra plačiai paplitęs reiškinys, net ir ISI tarnybų lygmeniu⁽⁴¹⁾.

(124) Be to, suinteresuotoji šalis pažymi, kad administracinių baudų sumažinimo tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas sutinka, galiojimas ir teisėtumas patvirtintas teismų praktikos⁽⁴²⁾.

(125) Galiausiai dėl mokėtinos sumos išskaičiavimo iš mokesčių „Umicore“ pabrėžia, kad:

— ISI kompetencija apima ne tik PVM, bet ir pajamų mokesčio sritį,

— vietoj to, kad reikalautų iš „Umicore“ sumokėti bendrą sumą neatskaičiavus pajamų mokesčio, kuri būtų išskaičiuojama iš apmokestinamosios vertės, ISI sutiko, kad būtų mokama grynoji suma atskaičiavus mokesčius, žinoma, su sąlyga, kaip nurodyta susitarime, kad ši grynoji suma pati nebūtų išskaičiuojama iš apmokestinamosios vertės. Savo ruožtu „Umicore“ sutiko sumokėti grynąją sumą per labai trumpą laiką (vieną savaitę), o tai nepažeidžia jokių šioje srityje taikomų teisinių nuostatų.

(126) „Umicore“ laikosi nuomonės, kad 423 mln. Belgijos frankų suma – tai už 1995–1996 m. mokėtina PVM suma ir kad ISI atleido „Umicore“ nuo delspinigių mokėjimo pagal PVMK 84a straipsnį ir nuo proporcingos baudos (10 %) mokėjimo – pagal Regento dekretu 9 straipsnį.

(127) Kalbėdama apie mokėtino PVM nuolaidą (nuo 708 mln. iki 423 mln. Belgijos frankų) „Umicore“ pabrėžia, kad šią nuolaidą galima pateisinti tuo, kad PVM skola, atsiradusi

dėl „Umicore“ taikyto PVM sąskaitų faktūrų išrašymo italų ir šveicarų pirkėjams, lieka nesumokėta ir todėl ją galima išskaičiuoti iš apmokestinamosios vertės.

(128) Dėl 1997–1998 m. „Umicore“ nurodo, kad 1999 m. balandžio 30 d. pranešimas apie perskaičiavimą nebuvo taikytas, nes apmokestinamasis asmuo tinkamai įrodė, kad nagrinėjamiems pardavimams PVM galėjo būti netaikomas remiantis PVMK 39a straipsniu.

Dėl pranašumo buvimo

(129) „Umicore“ laikosi nuomonės, kad toks kaip čia nagrinėjamas susitarimas dėl mokesčių nesuteikia pranašumo, kaip apibrėžta SESV, ir todėl jam netaikytina valstybės pagalbos sąvoka. Labiausiai „Umicore“ ginčija Komisijos teiginį, kad dėl nagrinėjamo susitarimo dėl mokesčių ji atsidūrė palankesnėje finansinėje padėtyje nei kiti mokesčių mokėtojai.

(130) Pirma, „Umicore“ pažymi, kad iš tiesų būtent ISI nustatė, kad valstybės išdui yra naudingiau sudaryti susitarimą dėl mokesčių nei tęsti procedūrą, kurios galutinis rezultatas galėtų būti ne toks palankus.

(131) Antra, galimybė sudaryti susitarimą dėl mokesčių ir suteikti nuolaidą pati savaime nėra tam tikras „Umicore“ suteiktas pranašumas, nes tokius susitarimus paprastai gali sudaryti bet kuris apmokestinamasis asmuo ir tai yra paplitusi bei įprasta praktika PVM srityje.

(132) Trečia, susitarimas dėl savo pobūdžio nesuteikia jokio pranašumo, kuriuo remiantis galėtų kilti buginavimų dėl valstybės pagalbos taisyklių. Priimdama bet kokią sprendimą derėtis kiekviena šalis – kaip akivaizdu iš sąvokos apibrėžties – įvertina riziką: rinktis užtikrintą ir skubų mokėjimą, ar, iš kitos pusės, tikėtiną arba galimą rezultatą išsprendus ginčą.

(133) Todėl, anot „Umicore“, būtų neteisinga susitarimo sąlygas laikyti „pranašumu“, išskyrus išimtinus atvejus, kai viena šalis sudarydama susitarimą pasiektų rezultatą, akivaizdžiai pranokstantį viską, ką ji būtų galėjusi tikėtis gauti išsprendus ginčą.

(134) „Umicore“ nuomone, Komisija daro išankstinę prielaidą, kad jei ginčas dėl mokesčių būtų buvęs perduotas Belgijos teismams kaip administracinio sprendimo apeliacinis skundas, teismas tikrai būtų nurodęs „Umicore“ sumokėti didesnę nei ISI ir „Umicore“ susitarime nustatytą sumą.

⁽⁴¹⁾ „Umicore“ nurodo ISI statistinius duomenis, kuriais remiantis 22 % PVM padidinimų, atsiradusių dėl 2000–2002 m. laikotarpiu padidėjusios apyvartos, nustatyti sudarius susitarimą su mokesčių mokėtoju.

⁽⁴²⁾ 1991 m. sausio 10 d. Namiūro teismas sprendime FJ.F, 91/204 nustatė, kad „mokesčių administracija ir mokesčių mokėtojas gali tinkamai susitarti dėl PVM apmokestinamosios vertės. Taikytinose įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatose numatyta, kad, sutikdamas su susitarimu dėl apmokestinamosios vertės, mokesčių mokėtojas kartu prašo ir baudos sumažinimo. Tokia operacija dėl savo pobūdžio atitinka susitarimo, kurio pagrindinė savybė – abiejų šalių daromos nuolaidos, sąvoką. Šiuo atveju mokesčių mokėtojo daroma nuolaida – pritarimas apmokestinamajai vertei, nustatytai po patikrinimo pateiktame pranešime apie perskaičiavimą. Mokesčių administracijos nuolaida – teisėtos baudos, susijusios su apmokestinamosios vertės nustatymo susitarimu, sumažinimas“.

Tačiau, kad būtų padaryta tokia išvada, Komisija turėtų pakeisti nacionalinės administracijos ar, jei reikia, nacionalinio teismo vertinimą savo vertinimu.

(135) Ketvirta, „Umicore“ daro nuorodą į „Déménagements-Manutention Transport SA“ bylą⁽⁴³⁾ (DMT), kurioje Teisingumo Teismas nusprendė, kad suteikdama mokėjimo lengvatas šiai įmonei ONSS⁽⁴⁴⁾ elgėsi kaip valstybinis kreditorius, kuris, kaip privatus kreditorius, siekia išgauti iš skolininko mokėtinas sumas net ir žinodamas jo finansinius sunkumus. Teismas nusprendė, kad nacionalinis teismas turėjo nustatyti, ar šios mokėjimo lengvatos buvo aiškiai didesnės už tas, kurias šiai įmonei būtų suteikę privatus kreditorius.

(136) Remdamasi šiuo Teisingumo Teismo aiškinimu „Umicore“ laikosi nuomonės, kad šioje byloje ISI (valstybinis kreditorius) elgėsi kaip privatus kreditorius, siekiantis išgauti mokėtinas sumas, ir vietoj bendrosios sumos pasirinko skubų gryniosios sumos mokėjimą, o tai jai sudarė sąlygas užtikrintai ir greitai išieškoti skolą. Toks elgesys yra ekonomiškai pagrįstas ir apdairus, panašus į tai, kaip būtų elgėsis tokioje pačioje situacijoje atsidūręs hipotetinis privatus kreditorius.

Dėl atrankumo

(137) „Umicore“ laikosi nuomonės, kad akivaizdu, jog šioje byloje nesama atrankumo kriterijaus, kadangi sudarant nagrinėjamą susitarimą konkrečiam apmokestinamajam asmeniui tik taikoma bendroji sistema, kuria gali naudotais visi tokioje pačioje padėtyje atsidūrę mokesčių mokėtojai, o darydama nuolaidą ISI nesinaudoja veiksmų laisve.

(138) NET darant prielaidą, kad nagrinėjama priemonė laikoma atrankine, tai būtų pateisinama sistemos pobūdžiu ir bendrąja sistema. Iš tiesų, „Umicore“ nuomone, net ir atrankinė mokesčių priemonė turi būti laikoma nesuteikiančia pranašumo, kai įrodoma, kad ja prisidedama prie

⁽⁴³⁾ 1999 m. birželio 29 d. sprendimas *DM Transport*, C-256/97, 1999 m. Rink. p. I-3913. „DM Transport“ Belgijos socialinio draudimo nacionaliniam biurui (ONSS) buvo skolinga 18,1 mln. Belgijos frankų už išskaičiuojamus iš atlyginimo ir darbdavio įmokas. Remiantis Belgijos teise, darbdavys, kuris laiku nemoka įmokų, be kita ko, gali būti nubaustas padidinant įmokas ir taikant baudžiamąsias sankcijas. Tačiau pripažįstama, kad ONSS gali suteikti lengvatų nemoki įmonė galėjo dirbtinai tęsti savo veiklą. Briuselio komercinis teismas pateikė Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą, siekdamas nustatyti, ar tokios mokėjimo lengvatos negalėtų būti laikomos valstybės pagalba.

⁽⁴⁴⁾ Belgijos socialinio draudimo nacionalinis biuras (pranc. *Office national de Sécurité sociale en Belgique*).

veiksmingo mokesčio išieškojimo⁽⁴⁵⁾. Anot „Umicore“, šioje byloje priemonė pateisinama sistemos pobūdžiu ir bendrąja sistema, kadangi sudarant susitarimą prisidėta prie veiksmingo mokesčio išieškojimo⁽⁴⁶⁾.

Įgaliojimų viršijimas

(139) „Umicore“ teigia, kad Komisija, aiškindama valstybės pagalbos sąvoką ir į ją įtraukdama tokį susitarimą dėl mokesčių, koks sudarytas su ISI, neišvengiamai viršytų savo įgaliojimus prisiskirdama kompetenciją netiesioginių mokesčių išieškojimo srityje; tokia kompetencija jai nepriklauso, todėl ji pažeistų nacionalinių teismų, kurie vieninteliai gali spręsti mokesčius ginčus, prerogatyvas.

Nedaromas poveikis konkurencijai ir prekybai

(140) „Umicore“ nurodo, kad ji sumokėjo nemažą sumą ISI, o kiti konkurentai sidabro gamintojai, įsisteigę kitose valstybėse narėse, tiekė prekes tokiais pačiais aplinkybėmis ir sąlygomis, tačiau nemokėjo nei PVM, nei baudos, nei delspinigių.

(141) Esant tokioms aplinkybėms „Umicore“ mano, kad akivaizdu, jog nagrinėjama priemonė negalėjo būti sustiprinta jos konkurencinė padėtis aptariamoje sidabro granuliu rinkoje. Taigi „Umicore“ daro išvadą, kad sudarius susitarimą su ISI nebuvo padaryta įtaka nei konkurencijai, nei valstybių narių tarpusavio prekybai, todėl šioje byloje negali būti taikoma Sutarties 107 straipsnio 1 dalis.

V.2. Anonimiškai pateiktos trečiosios šalies pastabos

(142) Tapatybės neatskleidusi trečioji šalis perdavė Komisijai 2002 m. vasario 15 d. Belgijos finansų ministrui nusiųsto rašto, kuriame išdėstyta su „Umicore“ sudaryto susitarimo ir susijusių sandorių teisinė analizė, kopiją.

(143) Šiame rašte tapatybės neatskleidusi trečioji šalis teigia, kad: a) ISI ir „Umicore“ sudarytame susitarime mokėtinas PVM tapo bauda, pažeidžiant Belgijos Konstitucijos 10 ir 172 straipsnius bei PVMK 84 straipsnį; b) nustatant mokėtino PVM arba baudos dydį, neteisėta atsižvelgti į pelno mokesčio poveikį; c) nelogiška taikyti proporcingą (PVM sumai) baudą neprašant sumokėti paties PVM.

⁽⁴⁵⁾ 2002 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Diputación Foral de Álava e.a.*, T-127/99, 2002 m. Rink. p. I-1275, 164–166 punktai.

⁽⁴⁶⁾ Šiuo klausimu „Umicore“ remiasi Komisijos komunikato dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, 1998 12 10, p. 3) 26 punktu, kuriame nurodyta, kad mokesčių sistemos tikslas yra „surinkti pajamas valstybės išlaidoms finansuoti“.

VI. BELGIJOS REAKCIJA Į SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABAS

- (144) Belgija laikosi nuomonės, kad „Umicore“ pozicija iš esmės atitinka Belgijos poziciją dėl nagrinėjamos procedūros, ypač kalbant apie tai, kad nesama oficialios PVM perskaičiavimo procedūros, kad pranešimas apie perskaičiavimą, jei apmokestinamasis asmuo nepasirašo sutinkantis su juo, neturi teisinės galios, kad susitarimai dėl mokesčių yra teisėti ir jais gali pasinaudoti visi mokesčių mokėtojai, ir apskritai nesama valstybės pagalbos sudėties požymių.
- (145) Dėl 2004 m. spalio 1 d. anoniminio rašto Belgija mano, kad jame nepateikta jokių konkrečių pastabų dėl valstybės pagalbos procedūros, taigi šis raštas nėra svarbus.

VII. BELGIJOS PATEIKTA PAPILDOMA INFORMACIJA

- (146) Atgavusi teismo institucijų konfiskuotus dokumentus Belgija perdavė Komisijai papildomos informacijos ir keletą dokumentų, susijusių su sandoriais, dėl kurių pradėta ši procedūra.
- (147) Dėl pardavimo klientams, įsisteigusiems Italijoje, Belgija perdavė dokumentus, kuriais remiantis buvo nuspręsta taikyti PVMK 39a straipsnyje nustatytą atleidimą nuo PVM. Šie dokumentai – tai daugiausia „Umicore“ išrašytos sąskaitos, pervežimo sąskaitos ir įvairūs su pervežimu susiję dokumentai.
- (148) Dėl prekių tiekimo Šveicarijoje įsisteigusiems klientams Belgija taip pat perdavė keletą dokumentų, kuriais norėta įrodyti, kad prekės tiesiogiai pervežtos į Italiją. Anot Belgijos, Šveicarijos bendrovių veikla apsiribojo finansiniu įnašu perkant prekes ir jas pervežant.
- (149) Dėl 1997–1998 m. tiktų prekių Belgija pabrėžė, kad iš pradžių 1995–1996 m. numatytas perskaičiavimas vėliau buvo perkeltas ir kitiems metams. Ji pridūrė, kad ISI inspektoriai patys labai greitai atsisakė taikyti perskaičiavimą šiam laikotarpiui. Pagrįsdama šį teiginį Belgija taip pat perdavė vidinio susirašinėjimo, iš kurio matyti, kad inspektoriai iš tiesų atsisakė minties apie numatomą apmokestinimą, kopiją.

VIII. PAGALBOS VERTINIMAS

- (150) Taikant Sutarties 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (151) Priemonę pripažįstant valstybės pagalba turi būti kartu įgyvendintos visos toliau nurodytos sąlygos: 1) nagrinėjama priemonė, skiriama iš valstybinių išteklių, suteikia

pranašumą; 2) šis pranašumas yra atrankinis; 3) nagrinėjama priemonė iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją ir turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.

- (152) Taip pat reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika, pagalba sąvoka platesnė nei subsidijos, nes pagalba apima ne tik tokias teigiamas išmokas, bet ir priemones, kai įvairiais būdais sumažinama paprastai įmonės biudžetui tenkanti mokesčių našta, pvz., atleidimą nuo mokesčių arba mokesčių nuolaidas⁽⁴⁷⁾.

VIII.1. Preliminarios pastabos

- (153) Pirmiausia reikia pabrėžti, kad susitarimai su apmokestinamaisiais asmenimis yra įprasta Belgijos mokesčių administracijos praktika, o susitarimai PVM srityje aiškiai numatyti PVMK 84 straipsnyje. Beje, šiame sprendime neabejojama, kad tokie susitarimai naudingi siekiant išvengti dažnų ginčų.
- (154) Reikia priminti, kad Belgijos administracinėse nuorodose šioje srityje numatyta, kad susitarimo sudarymas su apmokestinamuoju asmeniu dažniausiai reiškia, kad abi šalys padarė nuolaidų. Tačiau, remiantis PVMK 84 straipsniu, tokie susitarimai įmanomi tik tada, kai jais nenumatyta atleisti nuo mokesčio ar jo sumažinti. Taigi taikant šį principą susitarimas negali būti susijęs su mokesčio, nustatyto ištyrus faktus, suma, tačiau tik su faktiniais klausimais.
- (155) Esant tokioms aplinkybėms Komisija laikosi nuomonės, kad apmokestinamojo asmens ir Belgijos mokesčių administracijos susitarimas ekonominį pranašumą gali suteikti tik tokiomis sąlygomis:
- jei, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, administracijos padarytos nuolaidos yra akivaizdžiai neproporcingos apmokestinamojo asmens padarytoms nuolaidoms ir jei paaiškėja, kad administracija ne taip palankiai sprendžia kitų mokesčių mokėtojų, atsidūrusių panašioje padėtyje, bylas,
  - kai abejojama dėl susitarimo teisėtumo, pvz., jei mokėtino mokesčio suma buvo sumažinta nesilaikant PVMK 84 straipsnio (atleidimas nuo mokesčio arba jo sumažinimas, susijęs su teisiniais klausimais).

- (156) Todėl reikia išnagrinėti, ar ISI ir „Umicore“ sudarytas susitarimas atitinka pirmiau išvardytas sąlygas.

⁽⁴⁷⁾ Žr., pvz., 1994 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Banco Exterior de España*, C-387/92, 1994 m. Rink. p. I-877, 13 punktą; 2001 m. lapkričio 8 d. sprendimo *Adria Wien Pipeline GmbH*, C-143/99, 2001 m. Rink. P. I-8365, 38 punktą; 2001 m. lapkričio 22 d. sprendimo *Ferring*, C-53/00, 2001 m. Rink. p. I-9067, 15 punktą; 2005 m. kovo 3 d. sprendimo *Heiser*, C-172/03, 2005 m. Rink. p. I-1627, 36 punktą; 2006 m. birželio 22 d. sprendimo sujungtose bylose *Forum 187 ASBL*, C-182/03 ir C-217/03, 2003 m. Rink. p. I-6887, 86 punktą.

VIII.2. Dėl pranašumo buvimo

- (157) Pirmiausia reikia patikrinti, ar šia priemone jos gavėjui suteikiamas pranašumas sumažinant paprastai įmonės biudžetui tenkančią mokesčių našta⁽⁴⁸⁾. Šiuo atveju tai reikėtų nustatyti, ar ginčijamas susitarimas buvo sudarytas neteisėtai arba remiantis neproporcingomis mokesčių administracijos nuolaidomis.

VIII.2.1. Ar buvo laikytasi procedūros taisyklių

- (158) Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija laikėsi nuomonės, kad mokesčių institucijų taikyta procedūra galėjo būti nusižengta įprastai PVM skolos nustatymo ir sumokėjimo procedūros eigai, kadangi susitarime nenurodytas jo teisinis pagrindas ir dėl to, kad apmokestinamajam asmeniui nesutikus su pranešimu apie perskaičiavimą administracija turėjo jam pateikti reikalavimą sumokėti sumą, kartu padidindama baudą 50 %.
- (159) Kaip jau minėta 39 konstatuojamoje dalyje, Belgijos mokesčių institucijų siunčiamas pranešimas apie perskaičiavimą yra įprasta praktika PVM srityje siekiant užtikrinti, kad laikomasi pagrindinių principų, tokių kaip teisė į gynybą. Todėl du pranešimai apie perskaičiavimą, kuriuos ISI nusiuntė „Umicore“, iš tiesų turi būti laikomi preliminaria mokesčių institucijų nuomone, o ne prievolės apskaičiuoti PVM atsiradimo momentu.
- (160) Be to, galimybė sudaryti susitarimus su apmokestinamaisiais asmenimis yra aiškiai numatyta Belgijos PVMK ir turi būti laikoma įprasta Belgijos mokesčių institucijų praktika. Žinoma, mokesčių institucijos turi laikytis principo, kad taikant šiuos susitarimus negalima nei atleisti nuo mokėtino mokesčio, nei jo sumažinti. Taigi iš esmės šie susitarimai sudaromi tuomet, kai mokesčių institucijos nori išvengti ginčo su apmokestinamuoju asmeniu dėl faktų, kurie nebuvo akivaizdžiai nustatyti.
- (161) Taip pat reikia pastebėti, kad mokesčių institucijos nepriėjo siūsti reikalavimo sumokėti skolą tais atvejais, kai apmokestinamasis asmuo nesutiko su administracijos pranešime apie perskaičiavimą pasiūlytu apmokestinimu.

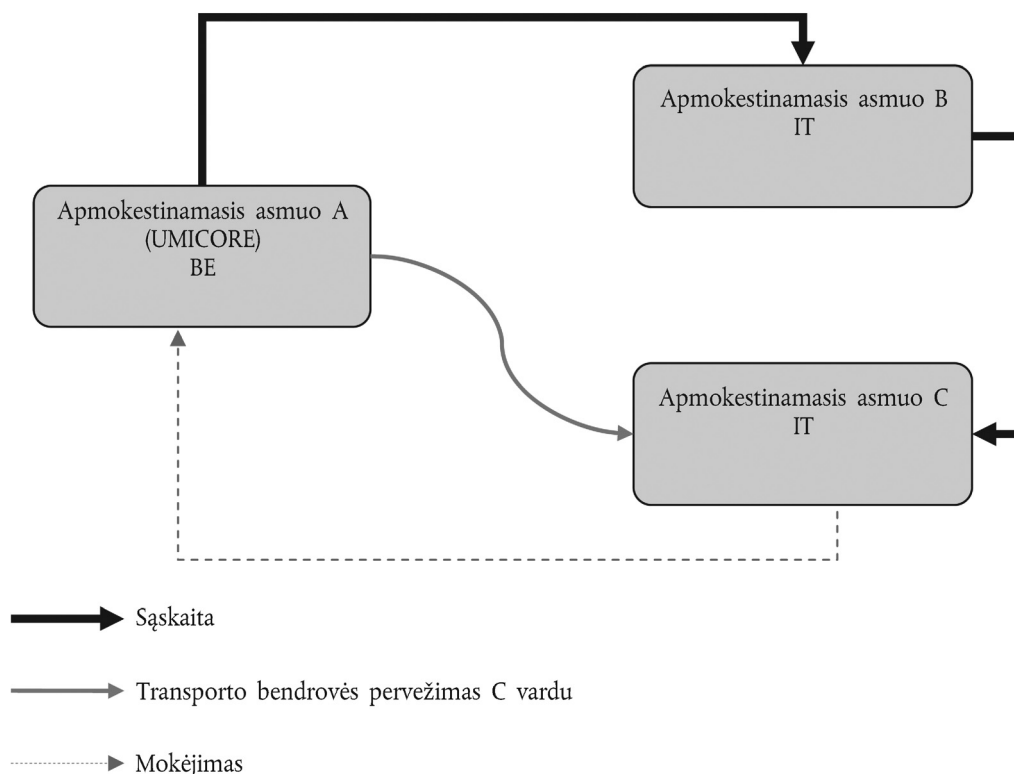
Priešingai – jei lieka abejonių dėl nagrinėjamų faktų, kompetentingos valdžios institucijos visuomet gali bandyti sudaryti susitarimą su apmokestinamuoju asmeniu.

- (162) Galiausiai iš teisinių tekstų analizės matyti, kad niekur nenumatyta Belgijos mokesčių institucijų prievolė nurodyti konkretų tokių susitarimų teisinį pagrindą.
- (163) Taigi remdamasi šiame sprendime aprašytais teisinėmis aplinkybėmis Komisija daro išvadą, kad procedūra, kurią mokesčių institucijos taikė bendrovei „Umicore“, vyko pagal galiojančias taisykles ir praktiką ir kad nebuvo nukrypta nuo įprastos procedūros eigos.
- (164) Toliau šiuos sandorius reikia išnagrinėti remiantis preliminariomis pastabomis, siekiant nustatyti, ar buvo suteiktas pranašumas. Toliau pateikti argumentai paremti atskira dviejų laikotarpių analize. Pirmasis laikotarpis – 1995–1996 m., su kuriuo susijęs mokesčių institucijų atliktas perskaičiavimas, o antrasis – 1997–1998 m., kurio apmokestinimo buvo visiškai atsisakyta.

VIII.2.2. 1995–1996 m.

- (165) Kalbant apie 1995–1996 m. laikotarpį, siekiant nustatyti, ar buvo suteiktas pranašumas, reikia išnagrinėti trijų skirtingų tipų sandorius, nurodytus 1998 m. lapkričio 30 d. „Umicore“ pateiktame mokesčių patikslinimo projekte. Čia siekiama nustatyti minimalias PVM, baudų ir delspinigių sumas, susijusias su kiekvieno tipo sandoriu, kurias Belgijos mokesčių institucijos turėjo paskirti remdamosi tinkamu faktų aiškinimu, nedarydamos per didelių nuolaidų ir teisingai taikydamos PVM taisykles.
- 1) Prekių tiekimas Italijoje įsisteigusiems klientams
- (166) Pirmuoju atveju sandoriai susiję su 1995 m. vasario mėn. – 1996 m. vasario mėn. iš gamyklos tiektu grynuoju sidabru. Tiekimo schema:

⁽⁴⁸⁾ Žr. 46 išnašoje nurodyto 1998 m. komunikato 9 punktą.

- (167) Sąskaitas už prekes „Umicore“ išrašė bendrovei B⁽⁴⁹⁾, kuri įsisteigusi Italijoje ir šioje valstybėje narėje yra registruota PVM mokėtoja. Ši bendrovė išrašė naują sąskaitą už šias prekes klientui C, taip pat Italijoje įsisteigusiam PVM mokėtojui. Apmokestinamojo asmens C nurodymu prekės buvo pervežtos tiesiai iš gamybos vietos Belgijoje į Italiją. Didžioji dalis sąskaitų, kurias „Umicore“ pateikė savo klientui B, buvo apmokėtos apmokestinamojo asmens C.
- (168) Sąskaitos, kurias „Umicore“ pateikė savo klientui B, buvo išrašytos taikant PVMK 39a straipsnyje numatytą atleidimą nuo mokesčio. Išnagrinėjus *pro forma* sąskaitas, gautas vykdant administracinį bendradarbiavimą su Italijos mokesčių institucijomis, matyti, kad prekės buvo skirtos apmokestinamajam asmeniui C.
- (169) 1998 m. lapkričio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą ISI preliminariai nustatė, kad nesilaikyta su transportu susijusio atleidimo nuo PVM kriterijaus tiekimo Bendrijoje atveju, nes prekės pervežtos tolimesnio kliento vardu (o ne pirkėjo arba pardavėjo vardu, kaip nustatyta PVMK 39a straipsnyje). Taigi tuo remdamasi administracija padarė išvadą, kad „Umicore“ ir klientui B sudarytame sandoryje prekių tiekimas transporto neapima, todėl negalima taikyti PVMK 39a straipsnyje nustatyto atleidimo nuo mokesčio.
- (170) Tačiau iš Belgijos ir „Umicore“ Komisijai pateiktos informacijos atrodo, kad Belgijos mokesčių institucijos galėjo pagrįstai suabejoti „Umicore“ ir bendrovės B sudaryto sandorio esme. Matyti, kad:
- Italijos mokesčių institucijų perduota informacija bandyta įrodyti, kad bendrovė B gali būti laikoma neveikliu ūkinės veiklos vykdytoju (arba „dingusiu prekiautoju“), kurio veikla apsiriboja tik sąskaitų su taikytinu PVM išrašymu ir kuris vėliau dingsta neįvykdęs savo mokesčių prievolių, tarp kurių – PVM mokėjimas Italijos mokesčių institucijai,
  - iš tų pačių Italijos mokesčių institucijų perduotos informacijos taip pat matyti, kad vienintelis bendrovės B administratorius į policijos registrus įtrauktas nebuvo,
  - iš dviejų informacijos prašymų, kuriuos Belgijos finansų institucijos pateikė italų kolegoms 1998 m. rugpjūčio 26 d. ir 1999 m. balandžio 1 d., taip pat matyti, kad Belgijos mokesčių administracijai dar prieš sudarant susitarimą kilo abejonių dėl bendrovės B egzistavimo,
  - prekės į Italiją pervežtos apmokestinamojo asmens C vardu,

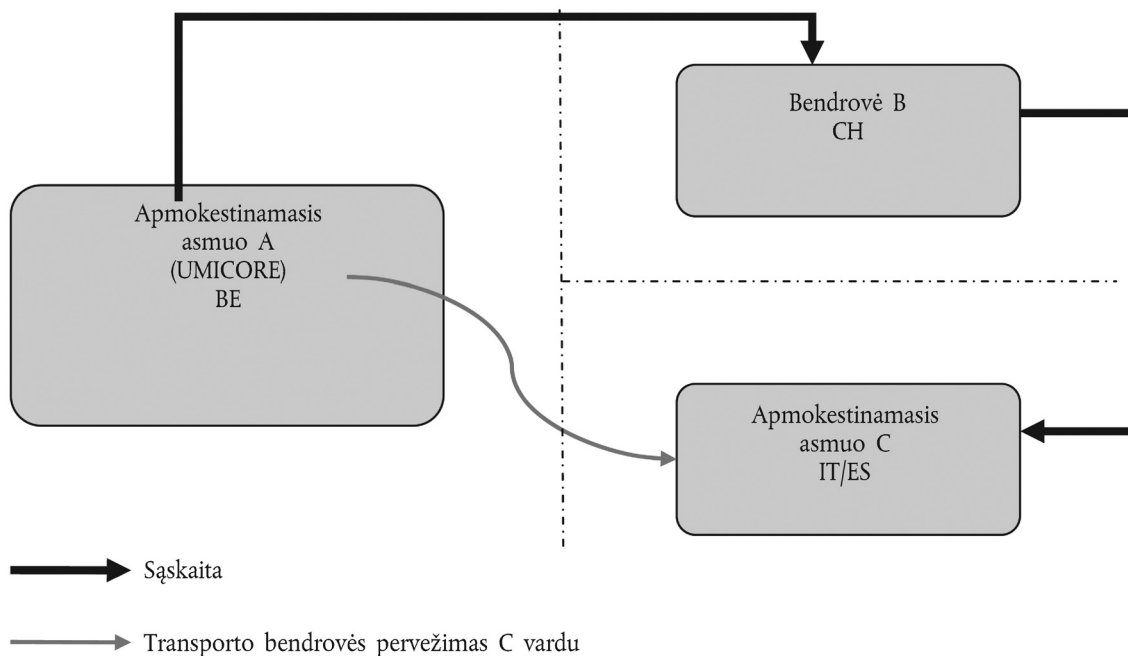
⁽⁴⁹⁾ Iš tiesų B yra dvi skirtingos Italijos bendrovės.

- prekės pervežtos iš gamyklos Belgijoje tiesiai į sandėlą Italijoje, kur jos perduotos C,
- didžioji dalis sąskaitų, kurias „Umicore“ išrašė bendrovei B, buvo apmokėtos bendrovės C,
- remiantis „Umicore“ atsakingų asmenų pareiškimais, įtrauktais į susitikimo protokolą, kurio ištrauka perrašyta pranešime apie perskaičiavimą, akivaizdu, kad „Umicore“ ir bendrovė B nebuvo sudariusios jokios bendrosios sutarties,
- tačiau matyti, kad Italijos mokesčių institucijos nė kiek neabejojo realiu bendrovės C egzistavimu, nes atlikdamos patikrinimą jos gavo visišką prieigą prie šios bendrovės apskaitos dokumentų.
- (171) Atskirai nagrinėdami bet kurį iš šių teiginių negalėtume įrodyti, kad „Umicore“ pardavimas bendrovei B buvo fiktyvus. Tačiau visus šiuos teiginius apžvelgus kartu tikrai gali kilti abejonė dėl „Umicore“ pardavimo bendrovei B tikrumo. Taigi prieš sudarydamos 2000 m. gruodžio 21 d. susitarimą su „Umicore“ Belgijos mokesčių institucijos buvo informuotos apie abejonę dėl realaus ūkinės veiklos vykdytojo B egzistavimo ir turėjo plačias vertinimo galimybes spręsti apie sandorių tikrumą ir galimą mokesčio perskaičiavimą.
- (172) Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia Belgijos kasacinio teismo praktika, mokestis turi būti pagrįstas patvirtintais faktais⁽⁵⁰⁾. Taigi iš esmės Belgijos mokesčių administracija apmokestinimą turi nustatyti remdamasi ne tariamais sandoriais, apie kuriuos apmokestinamasis asmuo pateikia informaciją galimam atleidimui nuo mokesčio pateisinti, o realiais sandoriais, kurie matomi iš realių šalių ketinimų.
- (173) Jei iš Belgijos mokesčių institucijų turimos informacijos paaiškėja, kad tarp A ir B atliktas pardavimas yra fiktyvus, o realus pardavimas (kurio metu perduodama teisė disponuoti turtu) iš tikrųjų įvyko tarp A ir C, institucijos turėjo prekės tiekimą tarp A ir B perkvalifikuoti į tiekimą tarp A ir C ir PVM taisykles taikyti šiam perkvalifikuotam sandoriui.
- (174) Dėl to, kad Italijoje buvo sukčiauta ir tame sukčiavime dalyvavo neveiklus ūkinės veiklos vykdytojas, negalima abejoti „Umicore“ taikytina teise į atleidimą nuo mokesčio, nes Belgijos administracijai nekilo abejonė dėl „Umicore“ sąžiningumo.
- (175) Taigi iš to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad Belgijos mokesčių institucijos nagrinėjamus sandorius galėjo teisėtai perkvalifikuoti į tiekimą Bendrijoje tarp „Umicore“ ir bendrovės C ir kad toks perkvalifikavimas nebūtų buvęs neproporcinga administracijos nuolaida arba neteisėtas PVM taikymas. Be to, jos galėjo pritaikyti atleidimą nuo PVM perkvalifikuotiems sandoriams, nes buvo laikytasi visų atleidimo nuo mokesčio sąlygų (tarp kurių – pirkėjo arba jo vardu atliekamas pervežimas).
- (176) Todėl reikia išnagrinėti: i) ar Belgijos finansų institucijos teisiškai galėjo taikyti baudą pagal PVMK 70 straipsnio 2 dalį dėl netikslios sąskaitose nurodytos informacijos, o jei taip, ii) kokio dydžio bauda turėjo būti nustatyta, ir iii) ar „Umicore“ buvo padaryta neproporcinga nuolaida arba mokesčių administracija netinkamai taikė įstatymą.
- (177) Pirmiausia reikia priminti, kad KD Nr. 41 nustatyta, kad už neteisengą informaciją, nurodytą prekių tiekimo Bendrijoje sąskaitose, skiriama bauda, kurios dydis – 100 % nuo nagrinėjamų sandorių mokėtinų mokesčių sumos. Tačiau, kaip paaiškinta pirmiau (45 ir 46 konstatuojamosiose dalyse), skiriant administracines baudas taikomas proporcingumo principas ir administracija, remdamasi 1831 m. kovo 18 d. Regento dekretu 9 straipsniu, gali netaikyti KD Nr. 41 nustatytos baudų skalės.
- (178) Šiuo atveju negalima atmesti galimybės, kad 100 % bauda būtų buvusi neproporcinga, atsižvelgiant į tai, kad administracija nesuabejojo apmokestinamojo asmens sąžiningumu. Taip pat nereikia atmesti galimybės, kad ginče su „Umicore“ Belgijos mokesčių administracija bandė kuo labiau padidinti savo įplaukas, kaip kreditorius bando kuo optimaliau išieškoti savo skolą. Čia reikia priminti, kad tokiai praktikai negalima taikyti Sutarties 107 straipsnio, nes administracija nedaro neproporcingų ar neteisėtų nuolaidų.
- (179) Atsižvelgiant į plačias vertinimo galimybes, kurias šiomis aplinkybėmis turi administracija, galima logiškai galvoti, kad sudarant susitarimą administracijos nustatytas baudos dydis turėtų būti tarp 10 % ir 50 %. Viena vertus, 10 % dydis gali būti laikomas priimtiniu remiantis KD Nr. 41 priedo G lentelėje numatytu 10 % dydžiu už PVMK 70 straipsnio 1 dalyje numatytus pažeidimus ir remiantis 1998 m. lapkričio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą nustatyta 10 % bauda. Kita vertus, 50 % dydis galėtų būti laikomas didžiausiu taikytinu dydžiu atsižvelgiant į proporcingumo principą ir susitarimo aplinkybes. Beje,

⁽⁵⁰⁾ Žr. II.2 skirsnį.

atrodo, kad 50 % dydis patvirtintas naujausiuose Belgijos kasacinio teismo sprendimuose⁽⁵¹⁾. Atsižvelgiant į tai, kad pastarasis sprendimas priimtas baudžiamojoje byloje, galima laikytis nuomonės, kad tuo atveju, jei nustatoma, kad „Umicore“ neketino sukčiauti, 50 % dydis būtų maksimalus.

- (180) Taigi galima daryti išvadą, kad atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, pagrįstai nustatytos baudos suma galėjo būti tarp 33 238 698 Belgijos frankų (10 % × 332 386 976) ir 166 193 488 Belgijos frankų (50 % × 332 386 976).

- (183) 1996 m. vasario mėn. – 1996 m. spalio mėn. sąskaitas už prekes „Umicore“ išrašė bendrovei B⁽⁵³⁾, kuri įsisteigusi Šveicarijoje ir nėra registruota PVM mokėtoja nė vienoje valstybėje narėje. Šveicarų bendrovė išrašydavo naujas sąskaitas už šias prekes klientui C, Italijoje įsisteigusiam PVM mokėtojui. Prekės buvo pervežamos iš gamybos vietos Belgijoje tiesiai į Italiją. Remiantis Belgijos pateiktais dokumentais atrodo, kad transportą užsakė bendrovė C. Be to, atrodo, kad kai kuriais atvejais už prekes su „Umicore“ atsiskaitydavo tiesiogiai C, o kitais atvejais – bendrovė B. Taip pat reikia pažymėti, kad C iš tikrųjų yra bendrovės, kurias Italijos ir Ispanijos mokesčių institucijos laikė fiktyviomis⁽⁵⁴⁾.

⁽⁵¹⁾ Pirmiau minėti 2009 m. rugsėjo 12 d. Kasacinio teismo sprendimai. Teismas patvirtino, kad 200 % dydžio bauda buvo neproporcinga atsižvelgiant į bylos aplinkybes ir kad Apeliacinis teismas teisėtai sumažino baudos dydį iki 50 %.

⁽⁵³⁾ Iš tiesų B yra dvi Šveicarijos bendrovės.

⁽⁵⁴⁾ Iš tiesų C yra tos pačios bendrovės, kaip ir trečiuoju atveju kitame punkte aprašytosios B.

- (181) Kadangi atrankinis pranašumas galėjo atsirasti tik dėl neproporcingų mokesčių administracijos nuolaidų, nustatant galimą pranašumą reikia atsižvelgti tik į mažiausią sumą, t. y. 33 238 698 Belgijos frankus. Tokia suma teoriškai yra išskaičiuojama iš pelno mokesčio apmokestinamosios vertės⁽⁵²⁾.

2) Prekių tiekimas Šveicarijoje įsisteigusiems klientams

- (182) Antruoju atveju ginčytinų sandorių su Šveicarijos klientais seka paprastai būdavo tokia:

- (184) Sąskaitas, kurias „Umicore“ pateikė Šveicarijos bendrovei B 1996 m. vasario mėn. – 1996 m. spalio mėn., buvo susijusios su grynojo sidabro pardavimu „iš Hoboken gamyklų“; jose buvo pateikiama tokia nuoroda: „Eksportas – PVM netaikomas remiantis Kodekso 39 straipsniu“.

- (185) Nors šiuo atveju tiekėjas buvo „UMICORE“, kuris pritaikė atleidimą nuo PVM pagal PVMK 39 straipsnį, iš informacijos, kurią ISI gavo iš apmokestinamojo asmens ir Belgijos muitinės ir akcizų administracijos, matyti, kad prekių pervežimas į Italiją atliktas jų neeksportuojant.

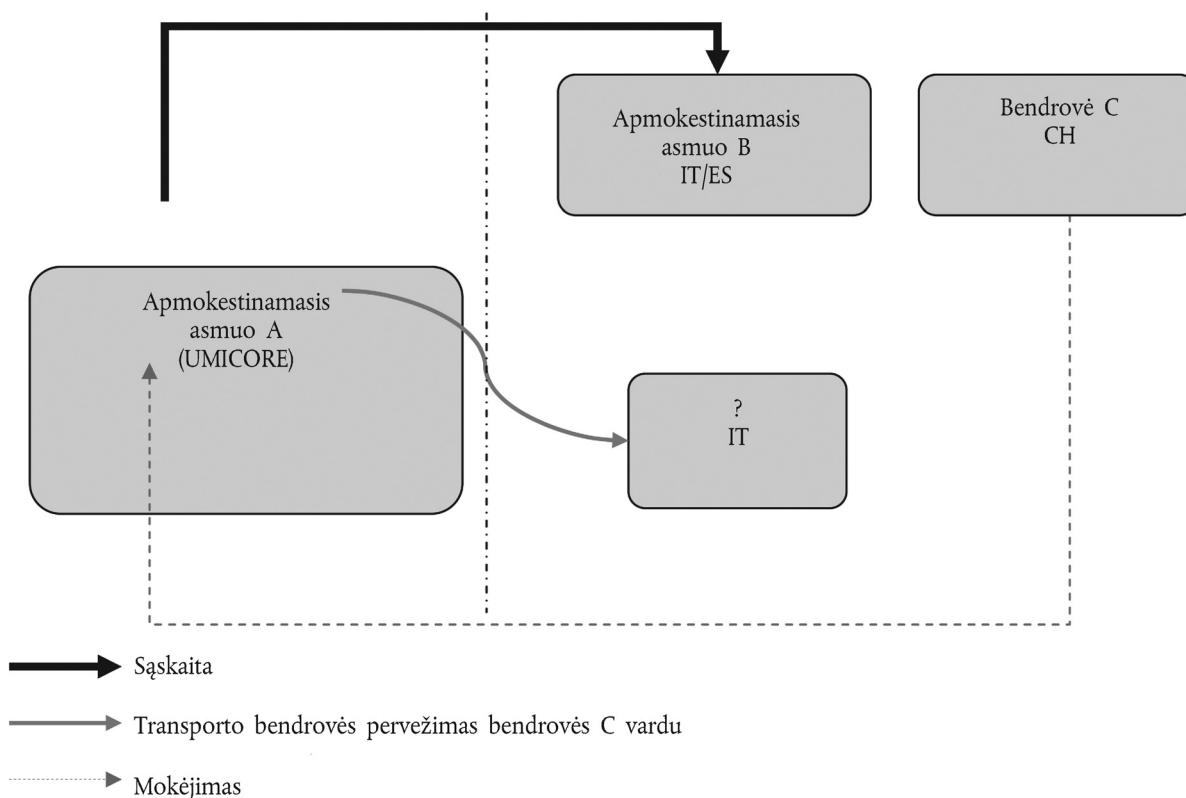
⁽⁵²⁾ Žr. II.2 skirsnį.

- (186) Kadangi nebuvo eksportuota ir todėl negalima taikyti teisės į atleidimą nuo mokesčio pagal PVMK 39 straipsnį, vėl kyla klausimas, ar Belgijos mokesčių institucijos būtų galėjusios padaryti išvadą, kad „Umicore“ ir Šveicarijos bendrovės sandoriai buvo fiktyvūs, kad tikrieji sandoriai buvo sudaryti tarp „Umicore“ ir C ir kad šiems sandoriams galėjo būti taikomas PVMK 39a straipsnyje nustatytas atleidimas nuo mokesčio.
- (187) 1998 m. lapkričio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą ISI laikėsi nuomonės, kad nesilaikyta atleidimo nuo mokesčio pagal PVMK 39 straipsnį (eksportas) sąlygų, nes nepateiktas joks eksporto įrodymo dokumentas, pvz., jokia eksporto deklaracija.
- (188) Tuo remdamasi administracija padarė išvadą, kad „Umicore“ ir Šveicarijos bendrovių sudarytiems sandoriams negalėjo būti netaikomas PVM remiantis PVMK 39 straipsniu, kad sandoriai sudaryti Belgijoje pagal PVMK 15 straipsnio 7 dalį, todėl PVM turėjo būti sumokėtas Belgijoje pagal PVMK 2 straipsnį. Taigi administracija darė išvadą, kad „Umicore“ skolinga 312 608 393 Belgijos frankus⁽⁵⁵⁾ (7 749 359 eurus) už PVM ir 10 % šios sumos dydžio baudą.
- (189) 2000 m. kovo 30 d. pateiktame papildomame atsakyme į pranešimus apie perskaičiavimą „Umicore“ tvirtina, kad „jau nustatyta, kad taikyta sistema buvo fiktyvi, tačiau „Umicore“ komercinis skyrius apie tai negalėjo žinoti. Į Šveicariją prekės niekada nebuvo importuotos, taigi būtina pažymėti, kad šiose bylose, kaip ir kitose, nekyla abejonių, kad prekės tiekios į Italiją.“
- (190) Be to, paaiškėjo, kad *pro forma* sąskaitose, kurias „Umicore“ išrašė savo klientams Šveicarijoje, aiškiai nurodytas italų apmokestinamasis asmuo, kuriam prekės skirtos, ir kad šio kliento tapatybė patvirtinta vežėjų bendrovės išduotuose važtaraščiuose.
- (191) Dėl toliau išdėstytų priežasčių „Umicore“ ir bendrovės C sandorių negalima perkvalifikuoti į tiekimą Bendrijoje:
- sudarydama susitarimą Belgijos mokesčių administracija jau buvo informuota apie tai, kad iš tikrųjų C italų ir ispanų mokesčių institucijų buvo laikoma fiktyviomis bendrovėmis,
  - nei Belgijos ar Italijos mokesčių institucijos, nei „Umicore“ niekada nesuabejojo Šveicarijos bendrovių egzistavimu,
  - bendrovė „Umicore“ privalėjo žinoti, kad neeksportuodama prekių ji neturi teisės taikyti PVMK 39 straipsnyje nustatyto atleidimo nuo PVM (atleidimas nuo PVM eksporto atveju).
- (192) Taigi nagrinėjamiems sandoriams negalėjo būti taikomas nei atleidimas nuo PVM pagal PVMK 39 straipsnį (nes prekės nebuvo eksportuotos), nei atleidimas nuo PVM pagal PVMK 39a straipsnį. Šie sandoriai turėjo būti nagrinėjami kaip prekių tiekimas be pervežimo, kuriam negalima taikyti atleidimo nuo PVM. Todėl taikant PVMK 15 straipsnio 2 ir 7 dalis ir PVMK 2 straipsnį „Umicore“ turėjo sumokėti 312 608 393 Belgijos frankus (7 749 359 eurus) PVM. Be to, taikant PVMK 70 straipsnio 1 dalį ir KD Nr. 41 1 straipsnio 1 dalį turėjo būti nustatyta bauda, lygi 10 % šios sumos, t. y. 31 260 839 Belgijos frankams. Iš jokio bylos dokumento Komisija negali daryti išvados, kad dėl šio 10 % dydžio galėtų kilti proporcingumo principo taikymo problema⁽⁵⁶⁾.
- (193) Remiantis taikytinomis mokesčių taisyklėmis, papildoma PVM suma, kurią apmokestinamasis asmuo turi sumokėti ir kuri nebuvo įtraukta į klientams išrašytas sąskaitas, nustatant pelno mokesčio apmokestinamąją vertę turi būti laikoma išskaičiuojamomis išlaidomis. Administracinės baudos suma taip pat išskaičiuojama iš pelno mokesčio.
- 3) Prekių tiekimas Italijoje ir Ispanijoje įsisteigusiems klientams
- (194) 1996 m. spalio–gruodžio mėn. ginčijamų sandorių su šiais klientais seka buvo tokia:

⁽⁵⁵⁾ $1\,488\,611\,396 \times 21\% \text{ Belgijos frankų} = 312\,608\,393 \text{ Belgijos frankai.}$

⁽⁵⁶⁾ Taikant 70 straipsnio 1 dalį mažiausias mokesčių institucijų nustatomas dydis yra 10 %.

(195) Sąskaitas už prekes „Umicore“ išrašydavo bendrovėms B, įsisteigusioms Italijoje ir Ispanijoje, kurios šiose valstybėse narėse yra registruotos PVM mokėtojos. Šios sąskaitos susijusios su grynojo sidabro pardavimu iš gamyklos; jose nurodytas atleidimas nuo PVM remiantis PVMK 39 straipsniu (eksportas) arba 39a straipsniu (tiekinas Bendrijoje). Prekės buvo pervežamos iš gamybos vietos Belgijoje tiesiai į Italiją. Sąskaitas dažniausiai apmokėdavo Šveicarijos bendrovė C⁽⁵⁷⁾, kuri, kaip matyti, buvo ir pagrindinė transporto užsakytoja⁽⁵⁸⁾.

savo pranešime Belgijos mokesčių administracija nurodė, kad PVMK 39 straipsnis netaikytinas ir aptariamasis pardavimas turėjo būti perkvalifikuotas į prekių tiekimą, su kuriuo susijęs PVM mokėtinas Belgijoje, taikant PVMK 15 straipsnio 2 ir 7 dalis ir PVMK 2 straipsnį. Taigi administracija darė išvadą, kad „Umicore“ skolinga 63 216 555 Belgijos frankus⁽⁵⁹⁾ (1 567 097,46 eurų) sumą už PVM ir 10 % šios sumos dydžio administracinę baudą.

(196) Galiausiai, Belgijos administracija prieš sudarydama susitarimą gavo Italijos ir Ispanijos mokesčių institucijų informaciją, kuria bandyta įrodyti, kad bendrovės B buvo fiktyvios.

(198) Susirašinėdama su ISI „Umicore“ nurodė, kad Šveicarijos bendrovės buvo įgalios bendrovių B pervežti prekes ir veikė kaip pačių bendrovių B finansinis agentas.

(197) 1998 m. lapkričio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą Belgijos mokesčių administracija laikėsi nuomonės, kad pardavimo sąskaitose neteisingai nurodyti pirkėjai ir kad tikrieji pirkėjai buvo Šveicarijos bendrovės C. Kadangi prekės nebuvo eksportuotos už Europos Sąjungos ribų,

(199) Reikia pastebėti, kad byloje nėra dokumentų, kuriais remiantis būtų galima įrodyti, kad Šveicarijos bendrovės veikė Italijos ir Ispanijos bendrovių vardu kaip įgalios transporto bendrovės. Atvirkščiai – visais Komisijai pateiktais dokumentais bandoma įrodyti, kad prekės pervežtos Šveicarijos bendrovių vardu ir kad šios bendrovės buvo tikrosios aptariamų prekių vartotojos ir savininkės.

⁽⁵⁷⁾ Iš tiesų C yra tos pačios Šveicarijos bendrovės, kurios dalyvavo ir antruoju atveju.

⁽⁵⁸⁾ „Umicore“ išrašytose *pro forma* sąskaitose aprašant prekes bendrovė C nurodyta kaip „savininkė“. Važtaraščiai pirmiausia skirti Šveicarijos bendrovei C, ir juose paprastai nurodyta, kad prekės vežamos į Italiją bendrovės C vardu.

⁽⁵⁹⁾ 21 % sąskaitų sumos: (29 595 944 + 34 744 972 + 32 355 113 + 73 803 950 + 130 531 237) × 21 % = 63 216 555 Belgijos frankai.

- (200) Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad Belgijos mokesčių institucijos savo pranešime apie perskaičiavimą ginčytinus sandorius teisėtai perkvalifikavo į prekių tiekimą Šveicarijos bendrovėms. Taigi taikant PVMK 15 straipsnio 2 ir 7 dalis ir PVMK 2 straipsnį toks tiekimas turėjo būti apmokestinamas PVM Belgijoje, nesuteikiant galimybės atleisti nuo mokesčio pagal PVMK 39 ar 39a straipsnį.
- (201) NET jei mokesčių institucijos būtų galėjusios teisiskai pripažinti sandorius su Italijos ir Ispanijos bendrovėmis, atleidimas nuo mokesčio pagal PVMK 39a straipsnį neturėjo būti taikomas, nes pervedimo neatliko nei pardavėjas („Umicore“) ar kitas asmuo jo vardu, nei pirkėjas (B).
- (202) Taigi reikia daryti išvadą, kad Umicore buvo skolinga 63 216 555 Belgijos frankus (1 567 097,46 eurus) už PVM ir 6 321 655 Belgijos frankus (10 % nuo mokėtino PVM) už administracinę baudą taikant PVMK 70 straipsnio 1 dalį ir KD Nr. 41 1 straipsnio 1 dalį.
- (203) 63 216 555 Belgijos frankų suma ir administracinės baudos suma iš esmės yra išskaičiuojamos iš pajamų mokesčio.
- 4) Susitarimo sumos neišskaičiavimas
- (204) Administracinę baudą, kuri iš esmės yra išskaičiuojama iš pelno mokesčio (apmokestinamosios vertės), laikyti neišskaičiuojama ir paskui sumažinti šios baudos sumą atsižvelgiant į jos neišskaičiuojamumą (kompensacija arba užskaita) neatitinka šios srities teisės aktų ir administracinės praktikos⁽⁶⁰⁾. Todėl reikia atsižvelgti į tokios praktikos sukuriamą pranašumą arba nepalankią padėtį, lyginant su situacija, jei tokios kompensacijos administracija nebūtų taikiusi.
- (205) Tokius pat teiginius galima taikyti PVM sumoms, kurios iš esmės yra išskaičiuojamos iš pelno mokesčio ir kurioms buvo pritaikyta tokia pat kompensacija.
- (206) Tarp ankstesnėse konstatuojamosiose dalyse nustatytų sumų šios gali būti laikomos išskaičiuojamomis sumomis:
- $$33\,238\,698 + 312\,608\,393 + 31\,260\,839 + 63\,216\,555 + 6\,321\,655 = 446\,646\,140 \text{ BEF.}$$
- (207) Neigiamas poveikis „Umicore“, kurį bendrovė patirtų neturėdama galimybės išskaičiuoti šių sumų, iš esmės gali būti įvertintas taip:
- $$446\,646\,140 \times 40,17\%^{(61)} = 179\,417\,754 \text{ BEF.}$$
- (208) Tačiau atsižvelgiant į tai, kad „Umicore“ pranešė apie 2000 m. apmokestinamųjų pajamų mokesčių nuostolį, susijusių sumų neišskaičiavimas iš tikrųjų neigiamą poveikį darė tik kitam mokestiniam laikotarpiui (2001 m. pajamoms), į kurį „Umicore“ iš tiesų įskaitė visą perkliamą mokesčių nuostolį. Taigi Belgijos administracijos taikytos kompensacijos sistemos rezultatas – mokesčio arba baudos mokėjimas perkeltas į kitą mokestinį laikotarpį.
- (209) Be to, Belgijoje pelno mokestis paprastai renkamas mokesčių mokėtojui mokestiniais metais atliekant išankstinius pervedimus ir taip siekiant išvengti didesnių mokesčių⁽⁶²⁾, todėl galima pagrįstai manyti, kad nesuteikus kompensacijos „Umicore“ šiuos pervedimus būtų turėjusi atlikti 2001 m. viduryje, o tai praktiškai reiškia, kad 179 417 754 Belgijos frankų mokėjimas jai buvo atidėtas 6 mėnesiams.
- (210) Taigi neišskaičiavimo teigiamas poveikis „Umicore“ gali būti įvertintas taip:
- $$179\,417\,754 \text{ Belgijos frankai} \times 0,8\%^{(63)} \times 6 \text{ mėn.} = 8\,612\,052 \text{ BEF.}$$
- 5) Delspinigiai
- (211) Delspinigiai, mokėtini dėl pirmiau apskaičiuotų PVM sumų, turi būti apskaičiuojami remiantis 0,8 % mėnesio norma nuo 1997 m. sausio 21 d.⁽⁶⁴⁾ iki 2000 m. gruodžio mėn. pabaigoje atlikto mokėjimo:
- $$37,6\%^{(65)} \times (312\,608\,393 + 63\,216\,555) = 141\,310\,180 \text{ BEF.}$$
- 6) Visos už 1995–1996 m. mokėtinos sumos
- (212) Lentelėje nurodytos mažiausios už 1995–1996 m. laikotarpį „Umicore“ mokėtinos sumos:

(BEF)

APRAŠYMAS	MOKĖTINOS SUMOS
1) Pirmo tipo sandoriai	
Administracinė bauda	33 238 698
2) Antro tipo sandoriai	

⁽⁶⁰⁾ Žr. II.2 skirsnį.⁽⁶¹⁾ Pelno mokesčio dydis, taikytas susitarimo sudarymo metu.⁽⁶²⁾ Žr. CIR92 218 straipsnį kartu su 157–168 straipsniais.⁽⁶³⁾ Belgijos mokesčių administracijos delspinigių skaičiavimui naudojamas dydis.⁽⁶⁴⁾ Remiantis įprasta mokesčių administracijos praktika pranešime apie perskaičiavimą nustatyta data.⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ mėn.}) + 11 \text{ mėn.} = 47 \text{ mėn.} \times 0,8\% = 37,6\%$.

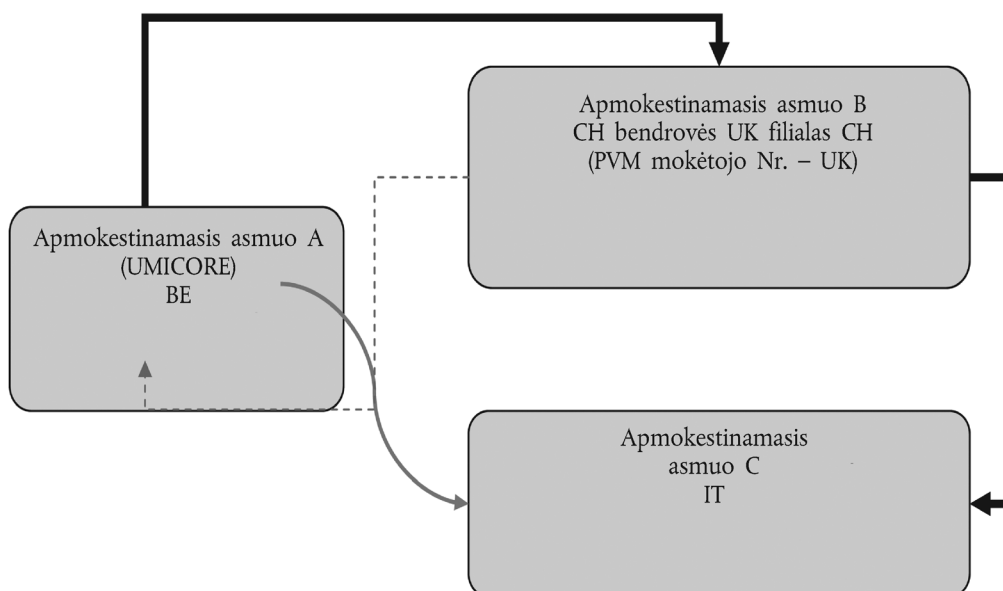
(BEF)

APRAŠYMAS	MOKĖTINOS SUMOS
Mokėtinas PVM	312 608 393
Administracinė bauda (10 %)	31 260 839
3) Trečio tipo sandoriai	
Mokėtinas PVM	63 216 555
Administracinė bauda (10 %)	6 321 655
Tarpinė suma	446 646 140
4) Delspinigiai	141 310 180
Visa iš principo mokėtina suma (PVM + delspinigiai)	587 956 320
5) Neišskaičiavimo poveikis	
– neigiamas neišskaičiavimo poveikis	– 179 417 754
+ teigiamas atidėto mokėjimo poveikis	8 612 052
IŠ VISO	417 150 618 BEF

(213) Remiantis pirmiau pateiktu skaičiavimu reikia laikytis nuomonės, kad sudarant susitarimą su mokesčių administracija mažiausia „Umicore“ už 1995–1996 m. mokėtina suma buvo 587 956 320 Belgijos frankų (14 575 056,46 eurų). Tačiau prieš lyginant šią sumą su susitarime nustatyta suma reikia atsižvelgti į neišskaičiavimo poveikį, dėl kurio suma sumažėja iki 417 150 618 Belgijos frankų (10 340 893,71 eurų).

VIII.2.3. 1997–1998 m.

(214) Kalbant apie 1997–1998 m. laikotarpį, 1999 m. balandžio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą abejojama sandoriais, kuriuos grafiškai galima pavaizduoti taip:

→ Sąskaita

→ Transporto bendrovės pervežimas

→ Mokėjimas

- (215) Pastaruoju atveju „Umicore“ klientas – Šveicarijos bendrovės, įregistruotos PVM mokėtojos Jungtinėje karalystėje, filialas B, įsisteigęs Jungtinėje Karalystėje. Tolimesnis klientas – Italijoje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo C. Prekės buvo pervežamos iš gamybos vietos Belgijoje tiesiai į Italiją. „Umicore“ išrašytas pardavimo sąskaitas apmokėjo B.
- (216) 1999 m. balandžio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą mokesčių administracija laikėsi nuomonės, kad apmokestinamasis asmuo B negalėjo reikalauti PVMK 39a straipsnyje nustatyto atleidimo nuo PVM, nes neturėjo Italijoje galiojančio PVM mokėtojo numerio. Be to, administracija manė, kad net ir sutinkant, kad apmokestinamasis asmuo tikrai vykdo ūkinę veiklą ir yra PVM apmokestinamasis asmuo, aptariamais pardavimais turėtų būti nagrinėjami kaip trišaliai sandoriai Bendrijos viduje. Tokiu atveju pirmasis pardavimas („Umicore“ parduoda prekes apmokestinamajam asmeniui B) būtų nacionalinis pardavimas be pervežimo, Belgijoje apmokestinamas PVM, nuo kurio atleisti negalima, nes pervežimas atliktas italų klientų vardu.
- (217) Preliminariai pirmiausia reikėtų pažymėti, kad, priešingai nei 1995–1996 m. laikotarpiu, ISI inspektoriai patys vėliau pripažino, kad nebuvo pakankamo pagrindo nesuteikti atleidimo nuo mokesčio. Ši situacija akivaizdi iš vidaus pastabų, kurias inspektoriai siuntė direktoriui prieš sudarant susitarimą ir po to.
- (218) Antra, iš Komisijai 2009 m. rugpjūčio 6 d. raštu Belgijos perduotų dokumentų akivaizdu, kad pervežimas atliktas apmokestinamojo asmens B vardu (o ne galimo vėlesnio kliento vardu). Atrodo, kad tai galima tvirtinti remiantis dokumentų, „Umicore“ 1999 m. birželio 11 d. raštu perduotų ISI, kopijomis; iš šių dokumentų matyti, kad kiekvieno pardavimo atveju apmokestinamasis asmuo B siųsdavo „Umicore“ faksą, kuriame patvirtindavo transporto bendrovės pavadinimą, vairuotojo pavardę ir sunkvežimio valstybinį numerį.
- (219) Be to, ta aplinkybė, kad apmokestinamasis asmuo B neturėjo Italijoje galiojančio PVM mokėtojo numerio, kaip nurodo Belgijos administracija 1999 m. balandžio 30 d. pranešime apie perskaičiavimą, neatrodo svarbi, nes nėra jokios prievolės apmokestinamajam asmeniui būti registruotam PVM mokėtoju valstybėje narėje, į kurią siunčiamos prekės. Taip pat reikia pastebėti, kad Jungtinės Karalystės mokesčių administracija, kuri Belgijos administracijos prašymu pateikė informacijos, neiškėlė jokių abejonių dėl realios apmokestinamojo asmens B veiklos Jungtinėje Karalystėje.
- (220) Galiausiai reikia pastebėti, kad Belgijos mokesčių administracija neginčijo fakto, kad prekės buvo išvežtos iš Belgijos teritorijos ir pervežtos į kitą valstybę narę.
- (221) Iš čia pateikiamos informacijos matyti, kad ISI neturėjo pakankamai argumentų atmesti „Umicore“ šiuo atveju taikytą atleidimą nuo PVM. Taigi reikia daryti išvadą, kad už 1997–1998 m. laikotarpį „Umicore“ nebuvo skolinga jokio papildomo PVM, baudos ar delspinigių.
- VIII.2.4. *Išvados dėl ekonominio pranašumo*
- (222) Remiantis pirmiau pateiktu vertinimu reikia laikytis nuomonės, kad sudarant susitarimą su mokesčių administracija mažiausia „Umicore“ už 1995–1998 m. mokėtina suma buvo 417 150 618 Belgijos frankų (10 340 893,71 EUR).
- (223) Ši suma yra mažesnė nei „Umicore“ pagal 2000 m. gruodžio 21 d. susitarimą sumokėta suma, todėl negalima daryti išvados, kad Belgijos mokesčių institucijos padarė neproporcingų nuolaidų. Vienintelis susitarimo aspektas, kuris neatitinka teisės aktų ir administracinės praktikos, yra kompensacijos sistema, kurią taikant mokėtina suma buvo sumažinta atsižvelgiant į neišskaičiavimą iš pelno mokesčio. Tačiau atliekant vertinimą buvo tinkamai atsižvelgta į ekonominę šios sistemos poveikį.
- (224) Taigi Komisija laikosi nuomonės, kad Belgijos mokesčių institucijos, sudarydamos 2000 m. gruodžio 21 d. susitarimą su bendrove „Umicore“, nesuteikė jai jokio ekonominio ar finansinio pranašumo.

IX. IŠVADA

- (225) Komisija nustatė, kad 2000 m. gruodžio 21 d. Belgijos mokesčių institucijų ir „Umicore“ sudarytu susitarimu bendrovei nebuvo suteiktas pranašumas, taigi susitarimas nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2000 m. gruodžio 21 d. Belgijos ir bendrovės „Umicore S.A.“ (buvusios „Union Minière S.A.“) sudarytas susitarimas dėl mokesčių, susijęs su 423 mln. Belgijos frankų suma, nėra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2010 m. gegužės 26 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2011 m. gegužės 10 d.

kuriuo dėl pripažinimo, kad tam tikruose Italijos regionuose oficialiai nenustatyta bruceliozės (*B. melitensis*), iš dalies keičiamas Sprendimo 93/52/EEB II priedas ir kuriuo dėl paskelbimo, kad tam tikruose Italijos, Lenkijos ir Jungtinės Karalystės regionuose oficialiai nenustatyta galvijų tuberkuliozės, bruceliozės ir enzootinės galvijų leukozės, iš dalies keičiami Sprendimo 2003/467/EB priedai

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 3066)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/277/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis ⁽¹⁾, ypač į jos A priedo I skyriaus 4 punktą, A priedo II skyriaus 7 punktą ir D priedo I skyriaus E skirsnį,

atsižvelgdama į 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyvą 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis ⁽²⁾, ypač į jos A priedo 1 skyriaus II skirsnį,

kadangi:

- (1) Direktyva 91/68/EEB nustatomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, reglamentuojantys Sąjungos vidaus prekybą avimis ir ožkomis. Joje nustatytos sąlygos, pagal kurias gali būti pripažįstama, kad valstybėse narėse arba jų regionuose oficialiai nenustatyta bruceliozės.
- (2) 1992 m. gruodžio 21 d. Komisijos sprendimo 93/52/EEB, nustatančio, kad tam tikros valstybės narės arba regionai atitinka reikalavimus dėl bruceliozės (*B. melitensis*), ir toms valstybėms narėms arba regionams suteikiančio oficialiai bruceliozės neapimtos valstybės narės arba regiono statusą ⁽³⁾, II priede išvardijami valstybių narių regionai, kuriuose pagal Direktyvą 91/68/EEB oficialiai nenustatyta bruceliozės (*B. melitensis*).
- (3) Italija pateikė Komisijai dokumentus, kuriais įrodoma, kad Emilijos–Romanijos ir Aostos slėnio regionai atitinka Direktyvoje 91/68/EEB nustatytas sąlygas, kad būtų pripažinta, jog šiuose Italijos regionuose bruceliozės (*B. melitensis*) oficialiai nenustatyta.
- (4) Įvertinus Italijos pateiktus dokumentus, reikėtų pripažinti, kad Emilijos–Romanijos ir Aostos slėnio regionuose šios ligos oficialiai nenustatyta. Todėl Sprendimo 93/52/EEB II priede Italijai skirtas įrašas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (5) Direktyva 64/432/EEB taikoma Sąjungos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis. Joje nustatytos sąlygos, pagal kurias gali būti paskelbta, kad valstybėje narėje arba valstybės narės regione galvijų bandose oficialiai nenustatyta tuberkuliozės, bruceliozės ir enzootinės galvijų leukozės.
- (6) Nors Meno sala, kaip Didžiąjai Britanijai priklausanti vidinės savivaldos teritorija, nepriklauso Sąjungai, jos ir Sąjungos santykiai yra specialūs ir riboto pobūdžio. Todėl 1973 m. kovo 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 706/73 dėl Bendrijos tvarkos, skirtos prekybai žemės ūkio produktais ir taikomos Lamanšo sąsiaurio saloms bei Meno salai ⁽⁴⁾, nustatyta, kad taikant taisykles, susijusias su, be kita ko, gyvūnų sveikatos teisės aktais, Jungtinė Karalystė ir Meno sala laikomi viena valstybe nare.
- (7) 2003 m. birželio 23 d. Komisijos sprendimo 2003/467/EB, nustatančio tam tikrose valstybėse narėse ar valstybių narių regionuose, kuriuose oficialiai nenustatyta tuberkuliozė, bruceliozė ir enzootinė galvijų leukozė, galvijų bandų statusą ⁽⁵⁾, prieduose išvardytos valstybės narės ir regionai, kuriuose oficialiai nenustatyta tuberkuliozės, bruceliozės ir enzootinės galvijų leukozės.
- (8) Italija pateikė Komisijai dokumentus, kuriais įrodoma, jog ji atitinka Direktyvoje 64/432/EEB nustatytas sąlygas, pagal kurias gali būti pripažįstama, kad Lacijaus regiono Riečio ir Viterbo provincijose tuberkuliozės oficialiai nenustatyta.
- (9) Įvertinus Italijos pateiktus dokumentus turėtų būti paskelbta, kad Italijos Lacijaus regiono Riečio ir Viterbo provincijose tuberkuliozės oficialiai nenustatyta.
- (10) Italija ir Jungtinė Karalystė taip pat pateikė Komisijai dokumentus, kuriais įrodoma, jog jos atitinka Direktyvoje 64/432/EEB nustatytas sąlygas, pagal kurias gali būti pripažįstama, kad Italijos Lacijaus regiono Frozinonės, Latinos ir Viterbo provincijose bei Jungtinės Karalystės Meno saloje bruceliozės oficialiai nenustatyta.

⁽¹⁾ OL L 121, 1964 7 29, p. 1977/64.⁽²⁾ OL L 46, 1991 2 19, p. 19.⁽³⁾ OL L 13, 1993 1 21, p. 14.⁽⁴⁾ OL L 68, 1973 3 15, p. 1.⁽⁵⁾ OL L 156, 2003 6 25, p. 74.

- (11) Įvertinus Italijos ir Jungtinės Karalystės pateiktus dokumentus turėtų būti paskelbta, kad Italijos Lacijaus regiono Frozinonės, Latinos ir Viterbo provincijose bei Jungtinės Karalystės Meno saloje bruceliozės oficialiai nenustatyta.
- (12) Italija, Lenkija ir Jungtinė Karalystė atitinkamai pateikė Komisijai dokumentus, kuriais įrodoma, kad Italijos Lacijaus regiono Viterbo provincijoje, Lenkijos Liubušo, Kujavijos Pamario, Mazovijos, Palenkės, Varmijos Mozūrų ir Didžiosios Lenkijos aukštesnių administracinių vienetų (vaivadijų) keturiasdešimt keturiuose administraciniuose regionuose (apskirtyse) ir Jungtinės Karalystės Meno saloje laikomasi Direktyvoje 64/432/EEB nustatytų tam tikrų sąlygų, pagal kurias gali būti pripažįstama, kad šiuose Italijos, Lenkijos ir Jungtinės Karalystės regionuose enzootinės galvijų leukozės oficialiai nenustatyta.
- (13) Įvertinus Italijos, Lenkijos ir Jungtinės Karalystės pateiktus dokumentus, turėtų būti paskelbta, kad aptariamuose Italijos, Lenkijos ir Jungtinės Karalystės regionuose enzootinės galvijų leukozės oficialiai nenustatyta.
- (14) Todėl Sprendimo 2003/467/EB priedai turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti.

- (15) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 93/52/EEB II priedas iš dalies keičiamas pagal šio sprendimo I priedą.

2 straipsnis

Sprendimo 2003/467/EB priedai iš dalies keičiami pagal šio sprendimo II priedą.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2011 m. gegužės 10 d.

Komisijos vardu

John DALLI

Komisijos narys

I PRIEDAS

Sprendimo 93/52/EEB II priede Italijai skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„Italijoje:

- Abrucų regionas: Peskaros provincija,
  - Bolcano provincija,
  - Emilijos–Romanijos regionas,
  - Friulio Venecijos Džulijos regionas,
  - Lacijaus regionas: Latinos, Riečio, Romos, Viterbo provincijos,
  - Ligūrijos regionas: Savonos provincija,
  - Lombardijos regionas,
  - Markės regionas,
  - Molizės regionas,
  - Pjemonto regionas,
  - Sardinijos regionas,
  - Toskanos regionas,
  - Trento provincija,
  - Umbrijos regionas,
  - Aostos slėnio regionas,
  - Veneto regionas.“
-

II PRIEDAS

Sprendimo 2003/467/EB I, II ir III priedai iš dalies keičiami taip:

1) I priedo 2 skyriuje Italijai skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„Italijoje:

- Abrucų regionas: Peskaros provincija,
- Bolcano provincija,
- Emilijos–Romanijos regionas,
- Friulio Venecijos Džulijos regionas,
- Lacijaus regionas: Riečio, Viterbo provincijos,
- Lombardijos regionas,
- Markės regionas: Askoli Pičeno provincija,
- Pjemonto regionas: Novaros, Verbanijos, Verčelio provincijos,
- Sardinijos regionas: Kaljario, Medijo–Kampidano, Ogliastras, Olbijos–Tempijaus, Oristano provincijos,
- Toskanos regionas,
- Trento provincija,
- Veneto regionas.“;

2) II priedo 2 skyriuje:

a) Italijai skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„Italijoje:

- Abrucų regionas: Peskaros provincija,
- Bolcano provincija,
- Emilijos–Romanijos regionas,
- Friulio Venecijos Džulijos regionas,
- Lacijaus regionas: Frazinonės, Latinos, Riečio, Viterbo provincijos,
- Ligūrijos regionas: Imperijos, Savonos provincijos,
- Lombardijos regionas,
- Markės regionas,
- Molizės regionas: Kampobaso provincija,
- Pjemonto regionas,
- Apulijos regionas: Brindizio provincija,
- Sardinijos regionas,
- Toskanos regionas,
- Trento provincija,
- Umbrijos regionas,
- Veneto regionas.“;

b) Jungtinei Karalystei skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„Jungtinėje Karalystėje:

- Didžioji Britanija: Anglija, Škotija, Velsas,
- Meno sala.“;

3) III priedo 2 skyrius iš dalies keičiamas taip:

a) Italijai skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„Italijoje:

- Abrucų regionas: Peskaros provincija,
- Bolcano provincija,
- Kampanijos regionas: Neapolio provincija,
- Emilijos–Romanijos regionas,
- Friulio Venecijos Džulijos regionas,
- Lacijaus regionas: Frozinonės, Riečio, Viterbo provincijos,
- Ligūrijos regionas: Imperijos, Savonos provincijos,
- Lombardijos regionas,
- Markės regionas,
- Molizės regionas,
- Pjemonto regionas,
- Apulijos regionas: Brindizio provincija,
- Sardinijos regionas,
- Sicilijos regionas: Agridžento, Kaltanisetos, Sirakūzų, Trapanio provincijos,
- Toskanos regionas,
- Trento provincija,
- Umbrijos regionas,
- Aostos slėnio regionas,
- Veneto regionas.“;

b) Lenkijai skirtas įrašas pakeičiamas taip:

„Lenkijoje:

- Žemutinės Silezijos (dolnośląskie) vaivadija

Apskritys:	bolesławiecki, dzierzoniowski, glogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski.
------------	--

- Liublino (lubelskie) vaivadija

Apskritys:	bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łączyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.
------------	---

- Liubušo (lubuskie) vaivadija

Apskritys:	gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieńsko-odrzański, międzyrzecki, nowosolski, ślubicki, strzelecko–drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski, wschowski.
------------	---

— Kujavijos Pamario (kujawsko-pomorskie) vaivadija

Apskritys:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek, włocławski.
------------	---

— Lodzės (łódzkie) vaivadija

Apskritys:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łączycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski.
------------	---

— Mažosios Lenkijos (małopolskie) vaivadija

Apskritys:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkusi, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrański, wadowicki, wielicki.
------------	--

— Mazovijos (mazowieckie) vaivadija

Apskritys:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, plocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtusi, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydłowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleniński, żuromiński, żyrardowski.
------------	--

— Opolės (opolskie) vaivadija

Apskritys:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.
------------	--

— Pakarpatės (podkarpackie) vaivadija

Apskritys:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemysł, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobrzieski.
------------	---

— Palenkės (podlaskie) vaivadija

Apskritys:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokólski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski.
------------	---

— Pamario (pomorskie) vaivadija

Apskritys:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot, wejherowski.
------------	--

— Silezijos (śląskie) vaivadija

Apskritys:	będziński, bielski, Bielsko-Biala, bieruńsko-lędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.
------------	--

— Švento Kryžiaus (świętokrzyskie) vaivadija

Apskritys:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.
------------	--

— Varmijos Mozūrų (warmińsko-mazurskie) vaivadija

Apskritys:	Elbląg, elbląski, ełcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński, węgorzewski.
------------	--

— Didžiosios Lenkijos (wielkopolskie) vaivadija

Apskritys:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, słupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński, wrzesiński.
------------	---

c) Įterpiamas šis Jungtinei Karalystei skirtas įrašas:

„Jungtinėje Karalystėje:

— Meno sala.“

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT